

SƯ TỬ CÁI TRỜI DẬY

Thức Tỉnh Và Thay Đổi Thế Giới

LISA
BEVERE

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

Kính thưa độc giả,

Đức Chúa Trời định cho các con gái của Ngài sống có mục đích, có niềm đam mê và lòng quả cảm. Phần lớn nhiều người trong chúng ta đã phí thời gian ngủ mê trong bóng tối. Bây giờ Chúa kêu gọi chúng ta hãy thức dậy và đứng lên thay đổi thế giới. Bạn được định để ảnh hưởng thế giới quanh bạn một cách có chiến lược và sáng tạo.

Cuốn sách *Su Tử Cái Trỗi Dậy* là một lời tuyên bố của Chúa rằng bạn được sanh ra cho thời khắc này. Những lời Chúa phán qua sứ điệp này đã thêm sức và thách thức tôi về mọi phương diện. Tôi được nghe nhiều chị em trên khắp thế giới tìm được sức mạnh và bước vào sự phục vụ Chúa khi Chúa phán sứ điệp này với lòng họ.

Với tất cả tấm lòng chân thành của tôi, tôi xin gửi cuốn sách này đến với bạn và các mục sư lãnh đạo của bạn. Xin hãy chia sẻ cuốn sách này cùng nhiều sách vở khác trên mạng cho mọi người bạn quen biết. Tôi tin sách này sẽ giúp bạn xua tan bóng tối, giải cứu những con người vô vọng và vùng dậy để bày tỏ Nước Chúa trên đất này.

Hỡi các bạn yêu dấu, sứ điệp này đã thay đổi vĩnh viễn cách tôi yêu thương, cách tôi lãnh đạo và cách tôi phục vụ và dâng hiến cho Chúa. Tôi cầu nguyện bạn cũng sẽ được biến hoá khi bạn tìm kiếm tấm lòng của Chúa dành cho bạn qua những trang sách này. Tôi cũng muốn nghe lời làm chứng của bạn về việc sứ điệp này đã ảnh hưởng bạn và những người

Thân chào,

Lisa Bevere
LisaBevere@gmail.com

Hãy theo dõi Lisa Bevere trên
Facebook và Twitter.

teach reach rescue
**Messenger
International.**
MessengerInternational.org

Nguyên tác : LIONESS ARISING

Dịch giả : NGÔ MINH HOÀ

SƯ TỬ CÁI TRỜI DẬY

Thức Tỉnh Và Thay Đổi Thế Giới

LISA
BEVERE

Tất cả phần Kinh Thánh trích trong sách này lấy từ BẢN DỊCH MỚI.
Sách này dịch và phổ biến tại Việt Nam được sự cho phép của tác giả.

Lionness Arising by Lisa Bevere©2012 Messenger International
www.MessengerInternational.org

Originally published in English

Additional resources in Vietnamese are available for free download at :
www.ResourceLibrary.org

To contact the author : LisaBevere@ymail.com

Sự Tử Cái Nổi Dậy của Lisa Bevere©2012 Messenger International
www.MessengerInternational.org

Sách này xuất bản đầu tiên trong tiếng Anh

Các sách vở khác trong tiếng Việt đều được cung cấp miễn phí tại :
www.ResourceLibrary.org

Liên hệ tác giả LisaBereve@ymail.com

*Gửi đến những chị em sư tử cái của tôi, là những người
cảm nhận một điều gì đó hoang dã, mãnh liệt và đẹp đẽ
đang rung động trong họ.*

Bạn là một điều kinh ngạc.

Bạn được sanh ra cho thời khắc này.

*Đừng sợ sức mạnh của bạn, thắc mắc của bạn hay sự khôn
ngoan của bạn.*

*Hãy trỗi dậy, hãy vùng lên và dám nhận ra toàn bộ con
người của bạn.*

Mục Lục

1 Sư Tử Cái Thức Giác

2 Sức Mạnh Vô Hình

3 Sự Thức Tỉnh Thật Nguy Hiểm

4 Kết Hợp Cả Đáng Sợ Và Lạ Lùng

5 Sức Mạnh Để Phục Vụ

6 Dưới Cùng Một Sứ Mạng

7 Chào Hỏi Và Tẩy Uế

8 Sư Tử Cái Rất Có Chiến Lược

9 Sư Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

10 Đi Với Sư Tử

11 Từ Tiếng Thì Thầm Đến Tiếng Gầm Gừ

Câu Hỏi Thảo Luận

SƯ TỬ CÁI THỨC GIẤC

Thiên nhiên được tạo dựng để kết hợp với tâm linh nhằm đem đến sự giải phóng cho chúng ta.

RALPH WALDO EMERSON

Lúc ấy là vào một buổi tối của năm 1994, một buổi tối giống như bất cứ buổi tối nào khác của cuộc đời tôi trong giai đoạn đó. Tôi ngã phịch lên giường trễ hơn bình thường sau khi quay cuồng dọn dẹp nhà cửa cho ngăn nắp. Là một bà mẹ đang mang thai lo cho ba đứa con trai, tôi ngủ rất sâu trong những ngày đó. Tôi có thể chìm vào giấc ngủ ngay khi nhắm mắt và chỉ có thể tỉnh giấc khi nghe tiếng chuông báo thức, nghe tiếng của bọn trẻ hay khi những tia nắng muộn màng của buổi sáng ulla vào căn phòng mình. Nhưng vào buổi tối đó, tôi ngủ thiếp đi và thức dậy vào buổi sáng tỉnh mơ, run rẩy đến tận xương tủy.

Vài tiếng đồng hồ trước lúc bình minh, tôi đã trải qua một giấc mơ sống động và lạ thường. Tôi gọi đó là một giấc mơ

Sư Tử Cái Trối Dậy

cho ấn tượng vì nó đến với tôi thông qua giấc ngủ hay bóng đêm chứ thật ra, hình ảnh mà tôi nhìn thấy không giống như vậy. Tôi thường hay nằm mơ nhưng những giấc mơ trước đây của tôi không đến mức mãnh liệt như thế. Trong giấc mơ của tôi, tôi thấy mình hoàn toàn tỉnh táo.

Trước mắt tôi là một khung cảnh về một nơi nào đó vào một thời điểm nào đó khác lạ. Tôi có cảm giác mình không còn bước đi trên mặt đất nữa. Tôi đang đứng ở một nơi nào đó trên Thiên Đàng, một nơi thật rực rỡ nhưng không đến mức chói chang.

Những tia sáng rực rỡ ở khắp mọi nơi và phát ra từ mọi thứ tại nơi đó. Tôi không hề thấy có sương mù hay bóng tối mà chỉ thấy những sắc màu rực rỡ. Những màu sắc đậm đà sống động trước mắt tôi bao gồm nhiều sắc thái cô đọng lại đến nỗi tôi không biết dùng từ ngữ nào của trần gian này để gọi tên chúng. Những sắc tố nói trên được sắp xếp thành nhiều lớp và sắp xếp dạng đa chiều. Vì một vài lý do nào đó, tôi nhớ rõ mình đã nhìn thấy sắc tím (nhưng không hẳn giống như màu tím của chúng ta) và sắc xanh lam (cũng không giống như màu xanh lam của chúng ta). Tấm màn màu sắc ấy không có rìa, cạnh hay gói gọn trong một khung nào cả nhưng nó bao bọc lấy một hình ảnh đang được bày ra trước mắt tôi. Đó là một cái bệ cao, không hề có vết rạn nứt và được làm bằng đá màu ngà như màu kem. Một con sư tử cái có bộ lông vàng vàng đang nằm trên cái bệ đó.

Con sư tử cái này có vẻ đẹp hoàn hảo nằm yên như một con mèo. Nó trông thật oai vệ, mạnh mẽ và có bộ lông thật lộng lẫy. Nó nằm yên không nhúc nhích nhưng trong đầu tôi biết chắc rằng nó đang sống và còn sống động hơn bất cứ một con vật nào biết cử động mà tôi từng nhìn thấy trên trái đất. Đầu của nó dựng thẳng nhưng không căng cứng. Hai chân trước của nó duỗi thẳng ra phía trước. Bộ lông và mắt của con sư tử này phát ra ánh vàng. Bên dưới bộ lông ngăm

Sư Tử Cái Thức Giác

ngắm hoàn mỹ của con sư tử, tôi có thể nhìn thấy đường cong của những cơ bắp hoàn hảo của nó. Con sư tử cái đáng kinh ngạc đang nằm yên này còn vạm vỡ, mạnh mẽ và tràn đầy sinh khí hơn cả những con sư tử cái đang đi lại trên trái đất. Lúc đó, tôi không khỏi chú ý đến một mẫu tự của Thiên Đàng.

Mẫu tự đó được khắc phía trước bệ nằm đẹp đẽ của con sư tử cái. Nó bao gồm cả chữ và số bằng ký tự La-mã: Những Con Số XXIII.

Trái ngược với con sư tử này, tôi cảm giác hình thể của mình đã trở nên trong suốt, tầm thường và thật kỳ lạ. Tôi cảm thấy như mình đã rời khỏi thân thể và không còn nhận biết là mình đang mang thai nữa. Tôi biết mình đang ở nơi đó để nhìn ngắm và trông thấy, để chăm chú theo dõi và qua đó để học được một điều gì đó mà mình chưa nhận thức rõ. Tôi cảm nhận một sự thôi thúc để có thể hiểu được tầm quan trọng của hình ảnh mà mình đang nhìn thấy. Mặc dù lúc đó chỉ có một mình tôi với con sư tử cái nhưng tôi không hề thấy hoảng sợ hay thấy mình bị đe dọa.

Tôi chỉ mở to mắt vì kinh ngạc. Tâm linh tôi được mở rộng và kết nối bởi những điều đã nhìn thấy. Tôi cố gắng tiếp thu những gì xảy ra xung quanh mình bằng tất cả khả năng có thể. Tôi chuyển mục tiêu chú ý của mình và nhìn vào mắt của con sư tử. Khi nhìn vào mắt nó, tôi nghe thấy một giọng nói ở đâu đó bên trong con người mình, rằng: “Với sự ra đời của đứa con trai này, con sẽ đánh thức sư tử cái.”

Giấc mơ của tôi kết thúc trong ánh vàng mập mờ, trong không khí uy nghi và đầy kinh ngạc. Điều kế tiếp mà tôi biết được là trời đã sáng và tôi đã hoàn toàn thức giấc. Tất cả các giác quan của tôi đang ở trong trạng thái tỉnh táo cao độ nhưng tôi vẫn chưa hết sợ hãi và sốc. Tôi vừa chứng kiến điều gì thế này? Sau đó một thời gian, tôi mới có thể tin rằng trái đất của chúng ta với sự giới hạn về thời gian, chính là

SƯ TỬ CÁI TRỐI DẬY

hình bóng hay một phần của sự mặc khải của sự nguyên vẹn, vô tận và không suy chuyển trên Thiên Đàng.

TRỐI DẬY NHƯ SƯ TỬ CÁI

Khi đang còn nằm trong không gian lơ mờ của buổi bình minh với hai mắt mở to tỉnh táo, với trái tim đập thành thịch và toàn thân run rẩy, tôi cảm giác Chúa muốn gửi khải tượng về con sư tử cái này đến cho tôi để bày tỏ một điều gì đó mà tôi đã dễ dàng bỏ qua thường ngày. Chúa đã dành trọn sự chú ý của tôi. Lúc ấy, tôi lắng nghe bằng tất cả các giác quan của mình. Căn phòng của tôi dường như thật mờ nhạt và trống rỗng, hoàn toàn trái ngược với thế giới đầy màu sắc mà tôi vừa mới bước ra khỏi. Những âm thanh buổi sáng của thế giới thật ngột ngạt khi so với tiếng nói văng vẳng ở thế giới khác kia. Tôi ngừng một lúc vì sợ rằng những cử động của mình sẽ làm mất đi những hình ảnh còn đọng lại trong khải tượng vừa rồi. Tôi nhắm mắt. Vâng, tất cả vẫn còn ở đó – con sư tử cái, cái bọc nằm, dòng chữ khắc trên bọc, tấm màn màu sắc và tiếng nói trong tôi.

Một lúc sau, tim tôi đập chậm lại, cơ thể tôi bình tĩnh lại, tôi mở mắt ra. Vì tò mò về dòng chữ được khắc phía trước cái bọc của son sư tử cái, tôi bước ra khỏi giường lấy Kinh Thánh và mang lên giường cùng với mình. Tôi tự hỏi liệu dòng chữ đó có mối liên hệ với một đoạn hay câu Kinh Thánh nào đó không? Dòng chữ “Những Con Số 23” có ý nghĩa là gì?

Khi lật giở từng trang Kinh Thánh, trái tim tôi se lại khi đọc thấy phần đề tựa của cách dịch giả Kinh Thánh và khám phá ra đoạn Kinh Thánh đó là lời tiên tri của Ba-la-am. Tôi biết rằng đây là một vị tiên tri có những lời tiên báo rất chính xác nhưng ông ta lại là người không đáng trân trọng.

SƯ TỬ CÁI THỨC GIÁC

Tôi tiếp tục đọc mặc dù chưa cảm thấy gì nhiều cho đến khi đọc đến câu 19.

“Đức Chúa Trời đâu phải loài người để nói dối,

Ngài đâu phải con loài người để đổi ý.

Có bao giờ Ngài nói mà không làm?

Hay hứa mà không thực hiện?

Đây, tôi nhận được lệnh chúc phước;

Trong Gia-cốp, không thấy bất hạnh,

Trong Y-sơ-ra-ên không thấy khốn cùng.

Chúa, Đức Chúa Trời ở với họ,

Tiếng thét của Vua ở giữa họ.

Đức Chúa Trời đem họ ra khỏi Ai-cập

Sức mạnh họ như cửa bờ rừng.

Không ai bùa ếm Gia-cốp được,

Cũng không ai bói toán nghịch Y-sơ-ra-ên.

Vì đây là lúc nói về những việc Đức Chúa Trời đã làm cho Gia-cốp, cho Y-sơ-ra-ên.” (Dân Số Ký 23:19-23)

Những câu Kinh Thánh này chứa đựng nhiều điều về sự thành tín của Đức Chúa Trời. Những lời hứa của Ngài là chắc chắn và chính xác còn sự chúc phước của Ngài là không thể nào thay đổi được. Vì Chúa là Đấng thành tín nên dân Y-sơ-ra-ên sẽ có được sự bảo đảm trong tương lai và được tự do khỏi những tác động hư hoại và sai trật của ma thuật bùa chú và những sự rửa sả. Tôi tin chắc vào lời của tất cả những câu Kinh Thánh này, tuy nhiên câu kế tiếp đã khiến cho tôi thật sự chú ý.

Sư Tử Cái Trỗi dậy

*Họ vươn mình như sư tử cái,
Vùng dậy như sư tử đực
Chỉ nghỉ ngơi khi đã nuốt xong mồi,
Và uống xong máu kẻ bị giết.” (Dân Số Ký 23:24).*

Tôi đọc lại những lời dữ dội được in trên trang Kinh Thánh mỏng manh trong sự run rẩy: Họ vươn mình như sư tử cái, vùng dậy như sư tử đực. Một hình ảnh sống động đến với tôi và tôi có thể nhìn thấy hình ảnh ấy: Một con sư tử đực và con sư tử cái của nó vùng dậy từ trong đám cỏ. Khi chúng vùng dậy, đồng bằng bình yên trở nên náo động. Tất cả những sinh vật sống đều cảm nhận được sự thay đổi đáng bộ của hai con sư tử và chăm chú theo dõi những cử động của chúng. Những con sư tử lông vàng đã thức giấc, chúng vươn mình, kiểm tra xung quanh, xem xét lãnh thổ của mình và sẵn sàng để hoạt động. Có lẽ chúng đang đói bụng. Có lẽ chúng bị kích động bởi sự có mặt của một kẻ thù nào đó đã xâm phạm ranh giới lãnh thổ mà chúng đã đánh dấu và đây là lúc phải cho kẻ thù biết về sự có mặt của chúng.

Một khi những con sư tử này đã thức dậy, sự căng thẳng sẽ lên cao độ cho đến khi chúng thôi di chuyển. Nếu những con sư tử này không chịu nghỉ ngơi thì những sinh vật khác cũng sẽ không được nghỉ ngơi. Chúng chỉ được nghỉ ngơi sau khi sư tử đã chiến đấu xong với kẻ thù hay đã nuốt xong con mồi và trở lại chỗ trú của chúng. Với hình ảnh vươn mình vùng dậy của hai con sư tử, tôi cảm nhận được một sự khuấy động từ sức mạnh của chúng trong tâm linh mình. Ai mà không kinh ngạc và bị cuốn hút khi một con sư tử đực hay sư tử cái trỗi dậy và bước ra khỏi chỗ nghỉ ngơi của chúng? Đó thật là một điều lạ lùng để nhìn xem. Nhưng hình ảnh đó có ý nghĩa gì đối với tôi? Tôi có mối liên hệ gì với những sinh vật hoang dã mạnh mẽ và có bộ lông vàng rực này?

Sư Tử Cái Thức Giác

Hình ảnh về những con sư tử vừa khiến tôi rùng mình, vừa khiến tôi khó chịu. Tôi thích nhìn thấy cảnh những con sư tử cái nằm ngủ dưới ánh nắng mặt trời trong khi các con nhỏ của chúng nô đùa nhưng khi nghĩ đến cảnh chúng săn mồi và giết chết con mồi thì tôi thấy ghê sợ. Khi xem chương trình Địa Lý Quốc Gia (National Geographic) hay chương trình Thế Giới Hoang Dã (Wild Kingdom) trên truyền hình, tôi thường ngoảnh mặt đi khi xem đến cảnh những con mèo khổng lồ hạ gục những con linh dương hay ngựa vằn.

Khi những tư tưởng đó loé lên trong tâm trí tôi, tôi nhớ lại những lời đã được nghe trong khái tượng mà mình đã nhìn thấy vào ban đêm: “Với sự ra đời của đứa con trai này, con sẽ đánh thức sư tử cái.” Điều này có nghĩa là gì? Tôi không thấy có một sự liên hệ nào giữa những con sư tử mạnh mẽ và bạo dạn và một bà bầu dềnh dàng đang nằm trên giường của mình. Nếu nói rằng tôi là một con sư tử cái thì nghe thật tức cười. Tôi là người chuyên ăn đậu hũ, và ăn chay một cách nghiêm túc chứ không phải một con thú ăn thịt khát máu. Tôi sợ hãi trước hầu hết những điều gì mà mình không thể điều khiển được cũng như dễ dàng bị đe dọa bởi số đông người mà tôi gặp gỡ. Tôi nhận thấy rằng những người phụ nữ mạnh mẽ và có sự ảnh hưởng lớn đặc biệt lại là những người đáng sợ.

Tôi có phần trì hoãn việc mang thai nhưng trong một lần cầu nguyện mạnh mẽ một vài tháng trước khi thụ thai con trai mình, tôi đã gạt tất cả mọi sự chống đối của mình sang một bên và nói với Chúa rằng: “Thôi được, Chúa ơi! Con là của Ngài. Xin Chúa hãy thực hiện đường lối của Ngài trên đời sống con! Con sẽ làm theo bất cứ điều gì Ngài muốn và thậm chí con cũng sẽ đi chia sẻ cho những phụ nữ khác nếu Chúa muốn!” mặc dù trong lúc đó tôi không biết mình phải nói gì.

Sư Tử Cái Trối Dậy

Đến khi mang thai, tôi có cảm tưởng mọi thứ đã chấm hết. Tôi tưởng tượng những nhiệm vụ và sự phục tùng của mình là một bài kiểm tra giống như bài kiểm tra mà Áp-ra-ham đã làm khi sẵn lòng dâng Y-sác, con trai mình làm của lễ sinh tế. Có lẽ tôi đã được cộng điểm vì sẵn lòng vâng phục mà không cần phải dâng con của mình.

Tuy nhiên, trong khái tượng này, sự mang thai có sắp đặt trước của tôi dường như thật mù mờ.

Đứa con trai được nhắc đến trong khái tượng này có ý nghĩa gì?

Trong suốt thai kỳ của mình, tôi luôn cho rằng mình đang mang thai con gái. Tất cả những người đến gặp tôi đều nói rằng tôi đang mang thai con gái. Chẳng có ai đề cập đến khả năng nó sẽ là một đứa con trai. Chỉ có tôi là người duy nhất nuôi dưỡng hy vọng thầm kín về việc sinh thêm một đứa con trai nữa.

Tôi đã lắc đầu trong thái độ không tin. Nếu khái tượng này là đúng thì tôi sắp trở nên như một con sư tử cái theo một cách nào đó và chắc chắn cũng phải có một ai đó nhìn thấy sự biến đổi này. Khái tượng này cần phải được xác chứng một cách nghiêm túc từ một người thứ hai.

TÌM KIẾM SỰ XÁC CHỨNG

Một vài tuần lễ trôi qua, tôi được một nữ nhà truyền giáo mà tôi vô cùng kính trọng đến thành phố của mình. Đó chính là cơ hội của tôi. Nữ nhà truyền giáo này mời thêm một người bạn cũng đang mang thai khác cùng với tôi đến để dùng bữa trưa chung với bà. Người bạn này của tôi là một nữ thương gia đặc biệt đã từng kinh nghiệm một sự biến đổi sâu sắc và đang làm rung động khu vực châu Á bằng Phúc Âm. Có

SƯ TỬ CÁI THỨC GIÁC

lễ khải tượng về *con sư tử cái là dành cho bà ấy*... Tôi quyết định nói ra ý tưởng ngẫu nhiên đó trong bữa ăn trưa với nữ truyền giáo này và xem phản ứng của bà như thế nào.

Chúng tôi hẹn ăn trưa với nhau vào một ngày nắng đẹp tại Winter Park, tiểu bang Florida. Sau khi cả ba người chúng tôi đã đi dạo quanh những con đường được một lúc, cuối cùng thì tôi cũng bê cái bụng bầu của mình ngồi xuống ghế để dùng bữa trưa. Lúc ấy tôi tự hỏi không biết làm thế nào mình có thể xen những con sư tử vào cuộc nói chuyện về việc mua sắm của chị em phụ nữ. Sau đó, trong khi chúng tôi dùng bữa, tôi mới có thể mở lời.

Người bạn gái kia nói với chúng tôi rằng cô đang mang thai con gái nên nữ nhà truyền giáo nói với tôi rằng bà rất phấn khởi hy vọng tôi cũng sinh con gái.

Tôi hỏi: “Nhưng nếu lỡ nó là con trai thì sao?”

Nhà nữ truyền giáo rất ngạc nhiên khi tôi lại đưa ra một khả năng trái ngược như thế. Sau đó, bà lý luận rằng vì tôi đã có ba đứa con trai và anh John, chồng tôi thì lại rất muốn có thêm một đứa con gái. Thế là tôi quyết định kể tiếp cho bà nghe câu chuyện về con sư tử cái và lời báo trước về sự ra đời của một đứa con trai.

Tôi không chắc rằng những điều tôi đã kể có hợp lý không. Thật sự thì tôi biết rằng nó không hợp lý nhưng sau cùng tôi đã quá tin vào chính mình. Tôi biết rằng khải tượng này là có thật nhưng trong tâm trạng rối bời của mình, tôi vẫn còn xem nhẹ sự liên hệ giữa mình và hình ảnh con sư tử cái mà tôi nhìn thấy. Tôi cứ cố kể về diễn biến của những điều mà tôi đã đối diện nhưng tôi làm sao có thể hy vọng rằng họ hiểu được khi tôi nói một cách mơ hồ như thế? Câu chuyện dài dòng rời rạc của tôi phản ánh trên vẻ mặt quan tâm của những người bạn. Khi nhận ra rằng mình đã đi đến chỗ bế tắc, tôi đột ngột ngừng câu chuyện.

Sư Tử Cái Trối Dậy

Sau một hồi lâu yên lặng trong sự ngượng ngịu, nhà nữ truyền giáo nhìn tôi bằng ánh mắt hồ nghi và hỏi: “Khi nào thì con em ra đời?”

“Ngày 10 tháng 10” Tôi rụt rè trả lời, cố làm cho không khí bớt căng thẳng bằng cách nói một câu gì đó nghe được.

Người nữ truyền giáo tựa lưng vào ghế, lắc đầu và nói một cách chắc chắn với tôi rằng: “Lúc đó em không thể nào là một con sư tử cái.”

Tôi muốn hét lên rằng: “Tôi đồng ý với điều đó!” nhưng lại thấy hơi buồn cười nên tôi chỉ gật đầu. Một mặt, tôi thấy mình như được cất đi gánh nặng, nhưng một mặt khác, tôi lại cảm thấy hơi khó chịu, bối rối và có lẽ còn thấy mình bị xúc phạm nữa.

Bà ấy có ý gì khi nói rằng tôi không thể nào là một con sư tử cái lúc đó? Bây giờ còn đang là mùa xuân và còn đến hơn 5 tháng nữa mới đến tháng 10! Sau cùng thì tôi phải mất bao lâu để được biến đổi thành con sư tử cái này? Tại sao tôi lại đi chia sẻ cho người khác về khái tượng của mình? Lẽ ra tôi nên đợi cho đến khi biết chắc được mình có mang thai con trai hay không.

Có lẽ nhà nữ truyền giáo cảm nhận được sự bối rối của tôi nên bà giải thích: “Trong em vẫn còn có rất nhiều điều cần được Chúa tể sửa... Em sẽ không được thanh thoi cho đến tháng 10.”

Thế đấy, bà ta cũng đã nói ra điều đó. Mặc dù tôi không thích sự thẳng thừng của người phụ nữ này nhưng tôi vẫn đồng ý với lời đánh giá của bà. Dần dần cuộc nói chuyện của chúng tôi cũng trở lại với nhịp điệu bình thường trước đó sau khi tôi thôi nói và giấu những suy nghĩ của mình. Người phụ nữ này chỉ phát biểu dựa trên những gì được phản ánh rõ ràng mà bà nhìn thấy được trong tôi. Tôi bị quấy rầy bởi những sự nghi ngờ và bất an ở nhiều mức độ. Ngay cả anh

SƯ TỬ CÁI THỨC GIÁC

John, chồng tôi cũng luôn nói với tôi rằng: “Lisa, có lẽ em rất khó khăn khi sống với quá nhiều nỗi lo lắng và sợ hãi dồn nén trong tâm trí mình như thế.” Anh ấy nói đúng. Tôi luôn luôn thấy khổ sở hơn với điều đó. Tôi đã quá mệt mỏi để theo đuổi một kế hoạch phục hồi dài đằng đẳng dành cho mình.

KHÔNG CÒN BÀO CHỮA NỮ

Tôi đã luôn tự bào chữa cho chính mình qua nhiều năm tháng. Tôi là người đã từng sống sót sau căn bệnh ung thư và là một bà mẹ nội trợ với một quá khứ khác thường, một người chỉ muốn qua khỏi được thời kỳ nuôi con trước tuổi đến trường.

Có lẽ nào Chúa muốn nói rằng tôi được định để làm nhiều điều hơn như thế chẳng? Có một điều gì đó mạnh mẽ và khá mãnh liệt đang chờ để thức dậy trong tôi chẳng? Có thể tôi cũng là một người khá can đảm nhưng tôi chưa từng thích phiêu lưu mạo hiểm khi còn trẻ. Có một thời, tôi cũng từng mơ giữa việc làm một sát thủ hay một phi hành gia.

Vâng, tôi muốn tìm lại được một phần nào đó sức mạnh mà tôi đã đánh mất trong khi cố gắng để bước vào vai trò làm vợ của một mục sư và để trở thành một người phụ nữ Cơ Đốc ngoan ngoãn. Tôi đã sẵn sàng để vươn mình ra một chút và trở dậy trong sức mạnh và sắc đẹp. Tôi đã mệt mỏi với những tư tưởng yếu đuối và than thở. Tôi đã mệt mỏi khi những nỗi đau trong quá khứ bị khơi lại. Tôi đã trở dậy trước sự thách thức. Tôi yêu mến sự nồng nhiệt và mạnh mẽ của chồng tôi nhưng tôi mệt mỏi vì cứ phải nấp sau lưng anh ấy. Tôi mệt mỏi khi tâm trí mình cứ phải gánh nặng vì những điều không quan trọng. Tôi mệt mỏi vì phải giả vờ. Có lẽ khái tượng về con sư tử cái chính là điều tôi cần! Thay

Sư Tử Cái Trối Dậy

vì sống một cách ngoan ngoãn và bình an vô sự, tôi sẵn sàng để trở nên một con người mãnh liệt và gây sự chú ý.

Sau bữa ăn trưa ngày hôm đó, tôi lái xe về nhà. Tay tôi nắm lấy bánh lái chặt hơn mức cần thiết. Tôi đã sẵn sàng nếm thử cảm nhận khác biệt về việc trở nên một con sư tử cái trong không gian an toàn quen thuộc của chiếc Honda Civic của mình. Tôi hạ cửa kính xe và lắc lư với giai điệu âm nhạc Cơ Đốc đương đại mới nhất. Thay vì mở máy điều hoà trên xe, tôi để cho làn gió bên ngoài hất tung “cái bờm” của mình. Bây giờ điều này nghe có vẻ hơi ngốc nghếch (đặc biệt là vì sư tử cái không có bờm). Qua cặp kính mắt mèo hiệu Ray-Ban, tôi nhìn thấy mái tóc xoăn nổi bật của mình trong kính chiếu hậu... Đợi đã, Có phải tôi đang nhìn thấy một con sư tử cái trong mái tóc vàng này không? Tôi chưa sẵn sàng để trở thành một con sư tử cái vào tháng 10 ư? Hừm! Ta sẽ cho người thấy! Ta là một con sư tử cái!

Bằng cách nào đó, có một sự biến đổi thú vị đã bắt đầu hình thành trong tôi. Điều đó có thể bắt nguồn từ những câu nói hớ trong bữa ăn trưa nọ, kết hợp với lời đánh giá thẳng thừng của bạn tôi và một loạt những sự kiện không liên quan khác. Nó giống như việc đưa ra một lời thách đấu hay thách thức.

Với sự ra đời của bé Arden Christopher, con trai tôi (cái tên của nó có nghĩa là “một con người sôi nổi, kiên quyết và được Chúa xúc dầu”), có một điều gì đó thay đổi trong tôi. Dẫu rằng có thêm một đứa con là có thêm một gánh nặng cho người mẹ nhưng lúc ấy tôi thấy mình lại trở nên một đứa con gái được Cha quan tâm chăm sóc. Các bạn thấy đấy, cũng giống như nhiều bà mẹ khác, phần được kết nối với Đức Chúa Trời trong bản thân tôi đã phải chịu sự căng thẳng. Tôi hầu như luôn ở trong tình trạng sắp chết đuối trong cuộc sống mỗi ngày. Tôi bị cuốn lấy bởi một danh sách miên man và không ngừng được bổ sung của những công việc cần phải làm đến nỗi tôi đã quên mình là ai. Trong tôi đầy dẫy sự

Sư Tử Cái Thức Giác

ngghi ngờ về bản thân mình. Cuộc đời của tôi lúc ấy thật nhỏ bé. Tôi cho mình là trung tâm, tự cách ly mình, giữ cho mình luôn đẹp đẽ, an toàn nhưng cũng thật vô tích sự. Tôi chỉ còn nhớ được tên mình, tên chồng và các con. Những điều mà tôi cần phải làm mỗi ngày và những người mà tôi phải có trách nhiệm ấy đã làm mờ nhạt nhận thức về việc tôi chính là con gái của Đức Chúa Trời.

Khi tôi ngừng lại, Chúa bắt đầu thì thầm với tôi, ban sức mạnh cho tôi và gọi tôi bằng một cái tên khác. Đối với mỗi một người mà tôi quen biết thì tôi đều có một cái tên gắn liền với một loại công việc nào đó. Chẳng hạn như đối với các con tôi thì tôi là mẹ chúng, đối với chồng tôi thì tôi là vợ, đối với hội chúng thì tôi là vợ của một mục sư nhưng đối với Chúa chí cao thì tôi đơn giản chỉ là con gái của Ngài. Khi tôi chú tâm vào việc tôi thuộc về Chúa và ý nghĩa của tất cả điều này là gì thì sự sống và sức mạnh tuôn tràn vào đời sống tôi mỗi ngày và sự yên nghỉ bước vào linh hồn tôi. Tấm lòng tôi được mở rộng.

Sau khi sinh Arden, tôi bắt đầu bước ra khỏi bóng tối bất an của bản thân, bước ra khỏi những nỗi sợ hãi, bước ra khỏi không gian sống an nhàn và những thất bại để bắt đầu đến với những người khác. Tôi đã viết quyển sách đầu tay của mình, *Out of Control and Loving It!* trong thời gian trông nom Arden. Việc viết quyển sách này đã mở ra cho tôi một thế giới khác. Đột nhiên tôi lại có thể bước ra và nói chuyện với những phụ nữ sống khắp nơi trên quốc gia của mình, những người đói khát những điều chân thật. Tôi còn viết nhiều quyển sách nữa để đáp ứng nhu cầu được chữa lành những sự tổn thương và đáp ứng lại nhu cầu hiển nhiên của nữ giới là có được những mối kết giao lành mạnh với nhau.

Một thời gian sau, gia đình tôi chuyển nhà từ tiểu bang Florida ngập tràn ánh nắng, nóng nực và ẩm ướt đến tiểu bang Colorado, một tiểu bang cũng đầy ánh nắng nhưng

Sư Tử Cái Trối Dậy

lạnh và khô ráo. Việc chuyển nhà đến Colorado đã kéo cả gia đình tôi đến chỗ chỉ ở trong nhà và có thời gian quây quần với nhau bên bàn ăn nhiều hơn. Việc chuyển nhà này cũng đem chúng tôi đến nơi có nhiều sự biến đổi về mặt thời tiết. Chỉ ít lâu sau nữa (khoảng thời gian này rất ngắn để có thể ghi lại), tôi sẽ được chọn hay được kêu gọi trở thành một con sư tử cái. Tôi chỉ biết mỉm cười và hài lòng vì mình không còn là một con mèo luôn sợ hãi, rụt rè và chỉ biết quanh quẩn ở nhà nữa. Tôi tưởng rằng câu chuyện về con sư tử cái đã kết thúc và sự biến đổi của cá nhân tôi gần như đã hoàn tất. Tuy nhiên, tôi đã lầm.

TA KHÔNG NÓI VỀ CON, LISA

Vào mùa thu năm 2007, khái tượng về con sư tử cái lại hiện đến với tôi. Lúc ấy, tôi là một trong số những phụ nữ giúp chia sẻ trong đại hội phụ nữ tại vùng đất New Zealand tuyệt vời. Sự kiện này thu hút rất đông người tham dự đến nỗi Hội Thánh đang cai tổ chức phải tổ chức đến hai lần đại hội liên kè để đáp ứng được tất cả số lượng các chị em phụ nữ tham dự.

Lần đại hội thứ nhất được tổ chức tại nhà thờ còn lần thứ hai được tổ chức tại một trường thi đấu tại Auckland. Lúc ấy, chúng tôi đã tổ chức xong buổi đại hội thứ nhất và đang ở tại trường đấu để chuẩn bị cho buổi đại hội thứ hai. Buổi hội nghị đã bắt đầu. Các mục sư ở đó đều là những quản gia của Lời Chúa có năng lực, yêu quý Lời Chúa và trung tín. Nhưng rồi vì một lý do nào đó không rõ, tôi cứ cảm thấy bất an trong suốt giờ giải lao vào buổi chiều. Tất nhiên không phải vì tôi thấy bị áp lực trong khi chuẩn bị cho chương trình. Tôi chỉ cần sử dụng lại bài chia sẻ của mình trong lần đại hội thứ nhất. Tuy nhiên, tôi vẫn cảm thấy mình cần phải

SƯ TỬ CÁI THỨC GIÁC

cầu nguyện cấp bách trước khi chia sẻ trong buổi hội nghị. Lúc ấy dường như có một sự kháng cự nào đó. Tôi biết rằng sự kháng cự này không đến từ những người có mặt trong hội nghị được chọn để tham dự hôm đó cũng không đến từ những diễn giả khác hay từ Hội Thánh giữ vai trò đăng cai tổ chức. Tất cả chúng tôi đều đồng lòng đến đây, sẵn sàng để thờ phượng Chúa, rao giảng lời Chúa và đem đến sự khích lệ cho các chị em phụ nữ. Tuy nhiên, vẫn có một điều gì đó xen lẫn vào buổi hội nghị. Có lẽ, Chúa đang cố gắng lôi kéo sự chú ý của tôi. Tôi cần phải đến với Ngài một cách riêng tư và tìm kiếm ý muốn Chúa, vì thế tôi đi thẳng lên căn phòng của mình trên khách sạn. Đó là một căn phòng nhìn thẳng ra cảng Auckland.

Tôi rảo bước quanh phòng mình, dang hai tay hướng về phía cảng, cầu nguyện xin Chúa hướng dẫn và ban cho mình sự sáng suốt. Tôi mở những bài hát trong Ipod của mình lên và hát theo: “Hãy dùng tiếng thắng trận mà ca vang lên cho Chúa.” Để sửa soạn tấm lòng mình, tôi bắt đầu cảm tạ Đức Chúa Trời vì những điều mà Ngài đã làm trong cuộc đời tôi. Tôi vừa mới hoàn tất lần biên tập cuối cùng cho bản thảo của quyển Nuture. Tôi bắt đầu cảm tạ Chúa vì tiến trình viết và biên tập đã hoàn tất. Đối với tôi, việc viết một quyển sách cũng giống như sanh con, vì thế tôi đã cầu nguyện cách phấn khởi rằng: “Cảm ơn Ngài, Chúa ơi! Con viết xong rồi! Con chưa muốn viết tiếp ngay đâu!”

Đột nhiên, tôi cảm nhận Chúa phán với tâm linh mình rằng: “Ta lấy làm buồn khi con lại nói như thế... Ta cần con tiếp tục viết.”

Sao? Chúa cần tôi ư?

Chúa tiếp tục phán với tôi rằng: “Ta đang bày tỏ cho con những chiến lược từ Thiên Đàng. Con sẽ tìm thấy những chiến lược đó trong Lời của Ta. Con sẽ không biết hết tất cả những chiến lược đó nhưng con sẽ biết được một phần nào

Sư Tử Cái Trỗi Dậy

đó. Con phải ghi chép lại những điều Ta phán cùng với con để rồi khi các con gái của ta nhóm họp lại, ta sẽ bày tỏ một bức tranh toàn cảnh. Nếu con không đem mảnh ghép của bức tranh mà ta ban cho con thì bức tranh đó sẽ không thể hoàn tất.”

Đột nhiên, hình ảnh của con sư tử lại hiện đến trước mắt tôi.

Khi tôi đang ngắm nhìn sức mạnh và vẻ đẹp dữ dội của nó, tôi nghe tiếng của Chúa phán: “Ta đã nói với con rằng với sự ra đời của con trai mình, con sẽ vùng dậy như con sư tử cái. Ta không nói rằng con là con sư tử cái.”

Đột nhiên, tôi thấy rằng từ trước đến nay mình đã nhìn nhận vấn đề một cách giới hạn và ngốc nghếch theo cách của con người. Tiếng của Chúa tiếp tục phán với tôi rằng: “Chúa Giê-su chính là sư tử của Giu-đa, đây chính là thời điểm để cô dâu của Ngài đánh thức con sư tử cái. Hãy nghiên cứu những cách thức và phương diện của con sư tử cái.”

Thế rồi, tôi nghe thấy chiến lược thứ nhất

Sư tử cái săn mồi cùng với nhau

Tôi thật sự sửng sốt. Phải chăng những điều mà tôi đang nghe đây đúng là Lời Kinh Thánh? Tất cả những điều này có ý nghĩa gì? Phụ nữ đang bắt đầu quen dần với khái niệm về năng lực của phái nữ và giá trị của bản thân họ và biết rằng đó là những điều mà họ cần nuôi dưỡng. Giờ đây, Chúa lại bảo tôi gọi họ là những con sư tử cái? Điều này có sự liên quan gì?

Tôi tự hỏi: “Liệu có phải Chúa đang muốn đánh thức một điều gì đó mãnh liệt và dữ dội trong những người nữ của Ngài không?”

Dân Sô Ký đoạn 23 trở lại trước mắt tôi và tôi nhìn thấy trong đó mạng lệnh trỗi dậy dành cho những người nữ Cơ Đốc.

Sư Tử Cái Thức Giác

Ngay sau đó, tôi đã để lòng mình để nghiên cứu về những con sư tử cái và tìm ra sự tương đồng giữa chúng và các con gái của Đức Chúa Trời. Tôi đã dành ra cả hai năm vừa rồi để nghiên cứu, quan sát và viết về con sư tử cái. Vào lúc ban đầu, tôi nghĩ rằng việc tìm ra những sự liên hệ giữa phụ nữ và những con sư tử cái chỉ để phục vụ cho mục đích viết văn. Tôi đã không muốn chia sẻ khái tượng mà Chúa ban cho mình. Nhưng rồi thời gian trôi qua, tôi nhận ra rằng khái tượng này không chỉ nói về tôi mà thôi. Chúa không bày tỏ cho tôi hình ảnh về con sư tử vì Ngài thiên vị tôi hay vì tôi là người đặc biệt. Tôi kinh nghiệm việc nhìn thấy khái tượng này cũng không phải vì tôi là người có óc tưởng tượng cao xa. Tôi được Chúa ban cho khái tượng này vì Ngài biết rằng một ngày nào đó tôi sẽ trở thành một người phát ngôn cho Ngài.

Khi lặp lại câu “con sẽ vững dậy như sư tử cái” hết lần này đến lần khác, quả thật, tôi thấy rằng đây là một câu nói rất có sức tác động đối với phụ nữ. Đôi khi, phụ nữ chỉ đáp ứng bằng những giọt nước mắt thầm lặng khi có điều gì đó trong họ được tưới mát. Những cũng có những lúc, họ há hốc miệng vì kinh ngạc trước những khái tượng và nhận ra rằng họ hoàn toàn có thể trở nên những con người đẹp đẽ và mạnh mẽ. Tôi tin rằng sự đáp ứng của nữ giới sẽ vô cùng lớn lao và tích cực vì bên cạnh tính cách của một con chiên ẩn nấp bên trong mỗi một người con gái của Chúa thì cũng có cả những con sư tử ở đó. Và đây chính là lúc mà nó thức dậy.

Mỗi khi nghĩ về hình ảnh sư tử cái, miệng tôi lại nở một nụ cười. Tôi vươn vai và từ từ đứng thẳng. Hơn bất kỳ hình ảnh của một sinh vật nào khác, hình ảnh con sư tử cái đã khiến tôi tự hào vì được làm một người phụ nữ. Chúng ta không còn nghi ngờ gì về sức mạnh của sư tử cái. Tôi cũng nghĩ rằng không có sinh vật nào lại khiến nam giới tự hào hơn khi được so sánh với sư tử đực. Sư tử đực chính là vua của rừng xanh còn nữ hoàng của rừng xanh là ai thì chúng ta không còn cần phải bàn nữa.

Sư Tử Cái Trời Dậy

HÃY NHÌN XEM... VÀ HỌC HỎI

Đây không phải là lần đầu tiên Chúa bảo chúng ta tìm về sự đơn sơ của những tạo vật Ngài để cái nhìn của chúng ta được khôi phục. Chúa Giê-su cũng đã khuyên chúng ta hãy nhìn vào loài hoa cỏ và học tập từ chúng bài học về sự quan tâm chăm sóc của Ngài dành cho chúng ta (xem Ma-thi-ơ 6:28; Lu-ca 12:27). Cũng giống như vậy, các tầng trời công bố sự vinh quang và bày tỏ về sự công chính của Chúa (xem Thi Thiên 19:1; Thi Thiên 50:6).

Các tầng trời công bố sự công chính của Ngài;

Tất cả các dân thấy sự vinh quang Ngài. (Thi Thiên 97:6)

Vẻ đẹp hoang dã, dữ dội của những tạo vật chỉ là một cánh cửa sổ mở ra để chúng ta có thể nhìn thấy một phần nào đó về Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo nên chúng ta. Chúng ta cần phải mở toang cánh cửa này và để cho vẻ đẹp nguyên sơ vô hạn của Chúa đánh thức điều diệu kỳ trong chúng ta. Khi chúng ta mở mắt mình trước những tạo vật phi thường, lòng khao khát Chúa trong chúng ta sẽ hồi sinh. Tâm linh chúng ta sẽ đáp ứng lại với những gì mà mắt chúng ta nhìn thấy. Các tạo vật sẽ công bố rằng: “Những điều mà bạn đang nhìn thấy còn hơn cả điều mà bạn nhìn thấy, hơn cả điều mà bạn nghe thấy. Hơn cả con người phạm tục của chúng ta, Đức Chúa Trời là Đấng Bất Tử đang ngồi trên ngôi cao sang.”

Chúa Giê-su Christ của chúng ta là chiên con đã bị giết. Ngài có mặt từ trước khi sáng thế. Bên cạnh đó, sách Khải Huyền còn bày tỏ cho chúng ta biết rằng Ngài là Sư Tử:

Nhưng một trưởng lão bảo tôi: “Anh đừng khóc!

Sư Tử Cái Thức Giác

Kìa,[Hãy nhìn xem] Sư tử của chi tộc Giu-đa, là chồi của Đa-vít đã chiến thắng, để mở quyển sách và tháo bảy ấn ra.” (Khải Huyền 5:5)

Chúa vừa là Sư Tử của chúng ta vừa là Chiên Con của chúng ta. Tôi tự hỏi liệu mình có thể nào kết hợp hình ảnh trái ngược hay không? Bản Kinh Thánh The Message thì nói rằng “Sư tử của Giu-đa có thể xé toạc bảy cái ấn ra.” Sau khi đã tìm kiếm khắp trên trời, dưới đất, và thậm chí ở bên dưới lòng đất, Sứ đồ Giăng, người đã được Chúa dùng để viết sách Khải Huyền đã khóc vì không tìm được ai xứng đáng để tháo mở 7 cái ấn và khám phá chúng. Thế là một trưởng lão ở gần Giăng nhất khích lệ ông hãy nhìn xem sự mặc khải về Sư Tử Giu-đa trong Chiên Con của chúng ta.

Chỉ một mình Ngài xứng đáng để khởi xướng việc mở những cái ấn.

Hành động “xé” là một hành động mạnh bạo. Nó làm tôi nhớ ngay đến hình ảnh tấm màn dày tạo nên ngăn cách trong đền thờ đã bị xé ra làm đôi (xem Mác 15:38). Vết xé bắt đầu chỗ cao nhất kéo dài đến chỗ thấp nhất. Tôi rất thích hình ảnh này. Đức Chúa Trời của chúng ta luôn luôn xé bỏ những điều làm ngăn trở hay phân cách chúng ta với Ngài. Trong sách Khải Huyền, một sách chứa đựng nhiều điều huyền nhiệm từ Thiên Thượng, hành động mở những cuộn sách của Thiên Đàng đã sửa lại sự vận động của mọi vật trên mặt đất.

Thậm chí ngay trong lúc này, tôi cũng cảm giác rằng Chúa đang mong muốn khơi mở và bày tỏ một phần về chính mình Ngài cho và trong mỗi một người chúng ta. Tôi tin rằng Chúa đang mời gọi chúng ta một lần nữa, không phải để tuyệt vọng hay khóc lóc nhưng để hướng mắt lên, nhìn xem và nhìn thấy một cách đúng đắn.

Thiên nhiên được tạo dựng để kết hợp với tâm linh nhằm đem đến sự giải phóng cho chúng ta

-RALPH WALDO EMERSON

Sư Tử Cái Trối Dậy

Quả đất của chúng ta vang dội lại những sự mặc khải và sự khôn ngoan từ Thiên Đàng. Cha Thiên Thượng của chúng ta đã sáng tạo nên những sinh vật của Ngài quá dồi dào lòng để khơi mở tấm lòng của chúng ta. Cây cối, động vật, những nguyên tố phân tử và những phong cảnh quanh ta đều nói với ta rằng “hãy trối dậy và sống theo mục đích của Đấng đã tạo dựng bạn.” Theo Gióp, thiên nhiên có khả năng đem đến sự dạy dỗ cho chúng ta.

Ngài ban cho chúng ta tri thức nhiều hơn thú rừng,
Khiến chúng ta khôn ngoan hơn chim trời. (Gióp 35:11)

Bởi sự diệu kỳ và lớn lao của tình yêu Chúa mà Ngài sẽ ban cho chúng ta sự khôn ngoan của Ngài, một sự khôn ngoan quá dồi dào lớn lao để chúng ta có thể nắm bắt được. Tuy nhiên, chúng ta không nên ngạc nhiên vì điều này. Trên hết, Chúa là Đấng sáng tạo và Ngài đã công bố rằng:

Vì tất cả thú rừng đều là của Ta.

Súc vật trên ngàn đồi cũng vậy.

Ta biết mọi loài chim trên núi,

Những sinh vật ngoài đồng đều thuộc về ta.

Nếu ta đói, Ta đã không nói cho người biết sao?

Vì thế giới và mọi vật trong đó đều thuộc về ta. (Thi Thiên 50:10-12)

Chúng ta thì tự tách mình ra khỏi những sinh vật trên đất còn Đức Chúa Trời thì biết tên của chúng. Chúng ta có tưởng tượng được rằng Đức Chúa Trời không quan tâm đến

Sư Tử Cái Thức Giác

Điều gì hơn là những tạo vật của Ngài? Chúa sáng tạo nên hình thức của chúng cho chính Ngài. Thiên Nhiên có nhiều điều muốn tiết lộ cho chúng ta về Đấng Sáng Tạo nên chúng nếu chúng ta chịu lắng nghe chúng nói. Sách Châm Ngôn kêu gọi chúng ta rằng: “Hỡi kẻ lười biếng, hãy đến xem con kiến; Hãy xem đường lối nó để trở nên khôn ngoan” (Châm Ngôn 6:6).

Tôi tin rằng ngay bây giờ, Đức Chúa Trời đang kêu gọi chúng ta làm một điều gì đó tương tự. Chúa đang kêu gọi chúng ta nhìn vào hình ảnh con sư tử cái và học hỏi nó. Chúa mời gọi chúng ta rằng: Hỡi các con gái Ta, hãy nhìn vào con sư tử cái, hãy quan sát nó một cách tỉ mỉ. Hãy để nó đánh thức bản chất chưa được thuần hoá của các con, đánh thức vẻ đẹp mãnh liệt và sức mạnh tiềm tàng của các con để các con có thể trỗi dậy và trở thành những người phụ nữ can đảm như sự kêu gọi của Ta dành cho các con.

Làm sao hình ảnh mạnh mẽ và can đảm của con sư tử cái lại được bày tỏ qua phụ nữ? Làm sao nữ giới có thể trỗi dậy như những con sư tử cái? Mỗi người trong chúng ta sẽ có một câu trả lời duy nhất cho riêng mình, tuy nhiên, những đặc điểm dưới đây của sư tử cái sẽ đem đến cho bạn những sự hiểu biết sâu sắc. Trong những chương tiếp theo, chúng ta sẽ xem xét những lý do khiến con sư tử cái trỗi dậy từ nơi nghỉ ngơi thong thả của nó dưới ánh nắng mặt trời Châu Phi:

Nó trỗi dậy để thu tóm sức mạnh

Nó trỗi dậy để chào và làm vệ sinh cho nhau.

Nó trỗi dậy để săn mồi.

Nó trỗi dậy để đi cùng với những con sư tử cái khác.

Nó trỗi dậy để đem những con nhỏ đến chỗ an toàn.

Nó trỗi dậy để đối đầu với những kẻ thù đang đe dọa bầy của mình.

Sư Tử Cái Trối Dậy

Nó trối dậy để bước đi cùng với vua của của nó.

Tôi nhận thấy rằng hình ảnh của sư tử cái là hình ảnh giúp cho mỗi một người trong số những con gái của Đấng Chí Cao có thể nắm giữ sức mạnh của mình, thêm lòng can đảm và thay đổi một cách hiệu quả trong thế giới của mình. Có một con sư tử nào đang ẩn nấp bên trong bạn không? Tôi cầu nguyện rằng sau khi đọc xong quyển sách này, bạn sẽ tìm được câu trả lời cho chính mình và với câu trả lời đó, những điều gì mãnh liệt, đẹp đẽ và hoang dã sẽ được đánh thức trong bạn

SỨC MẠNH VÔ HÌNH

Nếu có một lúc nào đó tất cả những người phụ nữ trên thế giới này chịu đến với nhau với động cơ trong sáng và đơn giản chỉ vì sự ích lợi của nhân loại thì họ sẽ tạo nên một sức mạnh mà thế giới chưa từng biết tới.

MATTHEW ARNOLD

Một thi sĩ và nhà triết học người Anh
của Thế Kỷ XIX

Liệu chúng ta có thể nào thức giấc được ngay lúc này không? Tôi đã từng có niềm phúc được chứng kiến sự báo hiệu về sự tập hợp của sức mạnh này. Tại những vùng đất xa xôi, tại châu Âu và thậm chí là tại Mỹ, quê hương của tôi, tôi đã nhìn thấy những bông trái đầu tiên của sự thức giấc và đó chính là những bằng chứng giúp chúng ta không còn nghi ngờ gì về một sự chuyển động đã được trang bị sẵn sàng. Từ sự hồi sinh của mỗi một người con gái của Đức Chúa Trời, sự tập hợp sức mạnh ấy sẽ tăng trưởng trong họ để họ trở nên những người phụ nữ của Chúa. Những lời của nhà thơ và nhà triết học người Anh nói trên có chạm đến những điều gì đó sâu thẳm trong bạn mà bạn không nhìn thấy rõ không? Tôi đã bị cuốn hút ngay lần đầu tiên khi đọc câu trích dẫn này và cảm thấy như không còn thở nổi.

Sư Tử Cái Trời Dậy

Tôi chỉ có thể hình dung rằng những phản ứng vật lý của mình lúc đó chính là sự phản xạ trước những khả năng mãnh liệt của bản thân mà phụ nữ chúng ta chưa nhận ra. Ngay từ tựa đề của quyển sách này, các bạn đã biết rằng tôi mong muốn đánh thức một điều gì đó hoang dã, bạo dạn và tuyệt vời trong bạn. Tôi thách thức bạn hãy suy gẫm về ý niệm về việc nữ giới hợp sức với nhau để làm những điều tốt lành. Bạn hãy đọc lại câu nói trích dẫn ở đầu chương này nếu cần vì trong đó chứa đựng một niềm hy vọng thật sự đáng giá chứ không phải chỉ là một câu trích dẫn để chúng ta chỉ xem qua. Lời trích dẫn ấy xứng đáng để nhận được sự chú ý trọn vẹn của bạn.

Các bạn có dám hỏi chính bản thân mình rằng những lời mà Matthew Arnorld nói có giá trị không hay đó chỉ là một thứ lý thuyết, một lời hùng biện về mặt chính trị hay một sự phỏng đoán đầy hy vọng? Liệu sự hiểu biết sâu sắc của ông ta có xuất phát từ ý Chúa không? Có thể chấp nhận được không và có phải là một lời tiên tri không? Có phải ông ta đang nhìn về tương lai, nhìn thấy những người nữ trong thời đại của chúng ta và xuất phát từ viễn cảnh xa xôi đó, ông khích lệ phụ nữ chúng ta hãy hợp sức lại với nhau? Vào thời đại của Matthew Arnorld, ông ta biết rằng sự hợp sức đó là không và không thể xảy ra nhưng tại sao ông vẫn hy vọng rằng trong thời đại của chúng ta sẽ có sự hợp sức giữa vòng nữ giới? Liệu trong lúc đó, ông ta có biết sự hợp sức này sẽ trở nên một nhu cầu lớn lao như thế nào trong thời đại của chúng ta không? Có phải trong lúc này Matthew Arnorld muốn báo trước điều đó với các bạn và tôi không?

Tôi tin rằng câu trả lời chính xác nhất đối với những câu hỏi nói trên nằm sâu bên trong mỗi một người phụ nữ và cách để họ bày tỏ chúng ra bên ngoài, không phải là bởi lời nói nhưng bởi việc họ chọn sống như thế nào. Khả năng đóng góp một phần nào đó để trả lời cho những câu hỏi nói

Sức Mạnh Vô Hình

trên của nữ giới sẽ được mọi người biết đến qua sự đáp ứng của chúng ta đối với môi trường sống trong thời đại của mình. Những sự chọn lựa của chúng ta về sau cũng sẽ được bày tỏ ra qua cách chúng ta chọn nơi đặt để các con trai, con gái của mình để sau này chúng cũng có thể lựa chọn cách tốt đẹp như vậy.

Liệu những người phụ nữ trong thời đại của chúng ta có vượt trên sự mâu thuẫn, vượt trên sự giới hạn của nền văn hoá toàn cầu, vượt trên những quan niệm tôn giáo và những định kiến phát sinh chống lại phụ nữ không? Liệu những người chị em can đảm của chúng ta ở các quốc gia có chịu bước tới khi không có những sự động viên ủng hộ từ nhiều phía hay không? Liệu chúng ta là những người sống trong thế giới Phương Tây có quay lưng khỏi những điều phù phiếm mà tập trung vào những mục tiêu giá trị và cao quý không?

Chúng ta có chịu bỏ đi những sự mâu thuẫn và những cuộc tranh cãi ồn ào cho rằng sự đóng góp của chúng ta là không cần thiết và không đúng với ý muốn Chúa hay không? Chúng ta có nhận thức rõ sự nghiêm trọng và cấp bách của thời đại ngày nay và có chịu gạt những sự khác biệt về mặt giáo lý và về quan điểm sang một bên để cùng bước vào hàng ngũ với nhau không? Liệu khoảng cách về mặt tuổi tác có được khép lại khi chúng ta chung tay, chung lòng làm việc với nhau không? Chúng ta có chịu hợp nhất với nhau trong đức tin không? Liệu đức tin đó có đơn thuần chỉ là đức tin hay chỉ là một mớ giáo điều?

Sự hợp nhất này sẽ là sự ép buộc hay là sự chủ động? Đức tin hợp nhất này có thể nào được làm sống lại qua các công tác và bày tỏ cho chúng ta biết được rằng chúng ta là những

Giải pháp cho những vấn đề của những người trưởng thành ngày mai tùy thuộc nhiều vào cách con cái chúng ta được nuôi nấng ngày hôm nay

-MARGARET MEAD

Sư Tử Cái Trời Dậy

người quản lý của những gì đã từng rất hiển nhiên, rất hấp dẫn, mạnh mẽ và lớn lao?

Sự hợp nhất của chúng ta có thể minh họa một cách công khai cho tất cả những gì chúng ta đã dám hy vọng và liệu điều đó có thể nào là một lời công bố sống động về tất cả những gì mà chúng ta thật lòng tin tưởng không? Liệu niềm tin này có thể nào tự mở rộng thông qua thái độ sống quên mình đến với mọi người và ban cho, thay vì chỉ biết cất giữ và nhận vào? Tôi cầu nguyện cho những điều nói trên vì chỉ khi làm được những điều đó, chúng ta sẽ thấy thế giới của mình mở rộng và cuộc sống của những người xung quanh mới có thể được tác động bởi sự vươn mình của chúng ta.

Vâng, tôi hiểu rằng tất cả những câu hỏi và hy vọng của tôi chỉ mới là một sự chuyển mình nhỏ nhoi trong lúc này nhưng nếu không có sự chuyển mình đó, chúng ta sẽ không thể tiến xa hơn. Nếu chúng ta chỉ biết nhìn vào nơi mà mình đang ở thôi là chưa đủ. Chúng ta phải bành trướng ra, phải nhìn lui, nhìn tới và nhìn xung quanh.

Bằng việc nhìn lui về giai đoạn thế kỷ 18, chúng ta sẽ thấy rằng phụ nữ trong thời kỳ đó không có hoặc có rất ít tiếng nói trong xã hội. Bằng việc nhìn ra xung quanh mình, chúng ta sẽ nhận ra tầm quan trọng của tiếng nói mình. Bằng việc nhìn về phía trước, chúng ta biết rằng mình cần phải xây dựng lời nói và đời sống trong tương lai theo cách khôn ngoan.

Đây chính là lúc để mở rộng cách chúng ta nhìn nhận và tác động qua lại với nhiều lãnh vực của đời sống. Sự vươn mình năng động này sẽ xảy ra khi có những áp lực hay sự uốn nắn được thêm vào trên một nhóm người mạnh mẽ. Khả năng vươn mình có thể sản sinh và làm gia tăng sự đàn hồi cũng như ngăn ngừa những chấn thương.

Sức Mạnh Vô Hình

Tôi hy vọng có thể bổ sung những cái vươn mình vào trong đời sống bạn qua việc giới thiệu về hình ảnh con sư tử cái. Tôi muốn con vật này giúp bạn mở rộng cách bạn nhìn về chính mình, về giới tính của mình, vẻ đẹp của mình, sức mạnh của mình, mục đích của mình, hôn nhân của mình, thế giới của mình và cả Đức Chúa Trời của mình. Xin hãy để cho hình ảnh của con sư tử cái này thách thức bạn tương tác với mọi người và giúp mở rộng những mối quan hệ của bạn với nam giới, bạn bè và gia đình. Ngay cả con sư tử cái còn biết rằng nó cần phải vươn mình trước khi vồ lấy mồi.

Trước mắt chúng ta là sự căng thẳng trong đời sống của cá nhân chúng ta lẫn sự căng thẳng từ những nhu cầu trên thế giới. Để kiểm soát được lĩnh vực rộng lớn này, chúng ta cần phải có một cái nhìn chứa đựng cả hai điều nói trên.

ĐƯỢC THANH THẢN VỚI SỨC MẠNH, ĐƯỢC YÊN NGHỈ VỚI NĂNG QUYỀN

Trước khi chúng ta đi xa hơn, tôi muốn bàn về một câu hỏi nảy sinh sau khi tôi nhìn thấy khái tượng về con sư tử. Tôi đã tự hỏi: “Tại sao Kinh Thánh lại dùng hình ảnh của một con sư tử cái ung dung nhàn hạ để mô tả về dân sự của Đức Chúa Trời trước những sự bất bớ dữ dội?” Thời gian trôi qua, tôi đã suy gẫm về khái tượng Chúa cho mình nhìn thấy và suy gẫm về tất cả những ý tưởng đã được sự mặc khải của Chúa đánh thức (hoặc chưa đánh thức) trong tôi. Dưới đây là một vài ý mà tôi gộp nhặt lại.

Chúa không bày tỏ hình ảnh con sư tử cái cho tôi để hy vọng rằng tôi sẽ phản ứng trước hình ảnh đó một cách thụ động hay tỏ ra sợ hãi. Hình tượng về con sư tử đã lột trần và phủ nhận sự giới hạn và sợ hãi của mình. Con sư tử cái

Sư Tử Cái Trối Dậy

này chính là một công cụ giúp mở mắt tôi, dẫn tôi đến một viễn cảnh rộng lớn hơn và làm mở mang phạm vi chuyển động của tôi.

Tôi đã từng đi du lịch nhiều nơi và nhìn thấy một số bức tượng vô cùng tráng lệ. Đan-mạch, Rô-ma, Luân Đôn và Pa-ri là những nơi có những bức tượng được chế tác nên để trở thành vật cống nộp sau những chiến công lẫy lừng của sức mạnh và cũng là vật để kỷ niệm về những cuộc xâm lăng trong quá khứ cũng như những cuộc giải phóng mang tính lịch sử. Tôi có chụp hình những kiệt tác này và vô cùng kinh ngạc vì vẻ đẹp tao nhã vượt thời gian của chúng mà không lời nào tả nổi.

Hình ảnh về con sư tử cái trong khải tượng mà tôi thấy không phải là một bức tượng mà là một sự mặc khải.

Khải thị thường mang yếu tố phơi bày và ngạc nhiên. Hình ảnh con sư tử này tất nhiên đã gây cho tôi sự ngạc nhiên và đã phơi bày con người thật của tôi, một bà bầu run rẩy trong bộ py-ja-ma trong khi đứng trước nó. Trong ánh sáng của vẻ đẹp và sức mạnh của nó, tôi nhận ra những điều mình đã đánh mất.

Tôi đã bị tước mất sức mạnh, sự sống và vẻ đẹp vì nỗi sợ hãi. Tôi đã đánh mất cảm giác về con người thật của mình và từ đó đánh mất đi rất nhiều điều Chúa muốn dành cho tôi mà tôi chưa nhận ra.

Tôi đã được nhắc nhở về cách dân Y-sơ-ra-ê nhìn chính họ như những con cào cào còn những dân cư Ca-na-an thì giống như những người khổng lồ. Tuy nhiên, Dân Số Ký đoạn 23 đã cho chúng ta biết rằng các dân ngoại bang xem dân Y-sơ-ra-ên như một con sư tử đực và một con sư tử cái đang trối dậy.

Sự trái ngược giữa cách chúng ta nhìn và sự thật bắt đầu có hiệu lực khi chúng ta so sánh hình ảnh người chị em sư tử

Sức Mạnh Vô Hình

của chúng ta với chính chúng ta. Chúng ta có thể nào trở nên giống như vậy không? Liệu phụ nữ chúng ta có thể nào được thanh thản với sức mạnh và được yên nghỉ với năng quyền không? Chúng ta có chịu mặc lấy vẻ đẹp của mình một cách nhẹ nhàng không?

Hình ảnh về con sư tử cái chính là hình ảnh về một sức mạnh được tô điểm bằng sự yên nghỉ. Đó là hình ảnh mà chúng ta cần phải theo đuổi.

Đến đúng thời điểm, con sư tử cái sẽ vươn mình trỗi dậy. Đó chính là lúc bạn biết mình là ai. Đó chính là lúc bạn được khuấy động, được kích thích, được thúc đẩy và được đánh thức chính mình.

Tôi đã khám phá ra rằng sự năng động trong cuộc sống thanh thản với sức mạnh và sự yên nghỉ với năng quyền là một hình ảnh rất mạnh mẽ và đẹp đẽ về những phụ nữ tin kính. Các bạn yêu quý ơi! Tôi muốn các bạn sống một đời sống thanh thản với sức mạnh và yên nghỉ với năng quyền của mình.

Thông thường, hai vế của hành động “sống thanh thản với sức mạnh” và “yên nghỉ với năng quyền” sẽ dẫn đến với bạn theo thời gian. Hai điều này sẽ nung chảy bạn khi bạn nhận ra được rằng có một thứ sức mạnh đang chờ đợi bên trong con người bạn. Cũng như việc chúng ta trú ẩn trong sự công chính, sức mạnh cũng có một môi trường để nó trú ẩn. Còn đối với sự yên nghỉ, chúng ta khám phá ra nó khi ngừng việc tranh đấu.

Các người sẽ được cứu rồi nếu các người [ngừng đeo đuổi những sự nỗ lực gốc gác ghê tởm và] quay về với Ta và yên nghỉ.

Sư Tử Cái Trời Dậy

Các người sẽ được sức mạnh khi các người yên lặng và trông cậy Ta. (Ê-sai 30:15, Bản Diễn Ý).

Đây rồi! Tôi không tưởng tượng ra được cách nào tốt hơn để bày tỏ câu Kinh Thánh trên. Hãy yên nghỉ và nương dựa nơi Chúa thì sức mạnh của chúng ta sẽ đến với chúng ta. Khi chúng ta thôi tranh chiến bằng khả năng của riêng mình, thì sức mạnh chân thật của chúng ta sẽ được bày tỏ. Chúa không ngăn cản sức mạnh đến với chúng ta, Ngài đang tìm chỗ ở cho nó.

Trái lại với hình ảnh người bạn sư tử cái của chúng ta, tôi từng chứng kiến nhiều phụ nữ sợ hãi vì chính sức mạnh của họ. Họ co ro trong sự sợ hãi khi có những ý tưởng, câu hỏi hay cảm xúc mạnh mẽ không mời mà đến trong họ. Sức mạnh không phải là điều khiến chúng ta phải sợ hãi; đó là điều để chúng ta nắm bắt lấy. Đừng lầm lẫn khi tưởng rằng sự nhu mì cũng chính là sự sợ hãi. Sự nhu mì chính là một thứ sức mạnh hay sức lực được kiểm soát.

Môi-se vừa được gọi là một con người nhu mì vừa được gọi là một con người khiêm nhường, tuy nhiên ông cũng là một nhà lãnh đạo vô cùng mạnh mẽ và là có một sức mạnh mà chúng ta phải nghĩ đến. Tôi tự hỏi liệu có phải vì Môi-se đã được gặp Đấng Tối Cao, Đấng ủng hộ mỗi một lời nói của ông, nên ông mới có thể trở nên một con người như thế không.

Sự nhận thức độc lập về điều tốt và điều xấu tràn ngập trong con người trần trụi của chúng ta và xin có được một câu trả lời của Chúa. Việc bước đi trong sự tốt đẹp bên ngoài Đức Chúa Trời khiến chúng ta bị giới hạn. Những vấn đề trong thế giới hiện tại của chúng ta quá đồ to lớn nên nó cần đến vô số những câu trả lời.

Sức Mạnh Vô Hình

Cũng giống như Môi-se, chúng ta cần một sự mặc khải về sự tốt lành của Đức Chúa Trời để trấn an nỗi run sợ của chúng ta trên đất.

Vì vậy, hỡi các bạn yêu quý của tôi, bạn có dám tin rằng bạn có thể trở nên một phần của sự mặc khải về những điều tốt lành này để rồi đi đến chỗ hợp nhất với các chị em phụ nữ khác và thực hiện chiến lược để người khác có thể nhìn thấy sự tốt lành của Chúa thông qua chúng ta không?

TÀI VÀ ĐỨC

Tôi không có ý định giới hạn sự “tốt lành” nói trên trong khái niệm của sự “tử tế” hay “an toàn.” Sau cùng thì đó là một sức mạnh. Tôi cũng từng nghe Kinh Thánh mô tả về tài năng như một thứ sức mạnh.

Ai có thể tìm được một người vợ tài đức?

Giá trị nàng quý hơn hồng ngọc

Chồng nàng tin cậy nơi nàng;

Người sẽ không thiếu hoa lợi. (Châm Ngôn 31:10-11)

Các bạn nữ độc thân thân mến, trước khi bạn cho rằng câu Kinh Thánh trên không nói về mình thì hãy nhớ rằng Chúa Giê-su chính là chú rể của bạn. Còn cô dâu thì khỏi cần phải hỏi nữa. Đó chính là tất cả chúng ta.

Câu hỏi nảy sinh tại ở đây rằng chúng ta có là người đáng tin cậy như lời Kinh Thánh trên đã nói không? Chúng ta có giúp cho cuộc sống của những người xung quanh mình trở

Sư Tử Cái Trối Dậy

nên phong phú không? Chúng ta có sống một đời sống tài đức vẹn toàn không? Hay khi nhìn chúng ta, Chúa thấy phụ nữ chúng ta chia làm hai đối tượng, một đối tượng chỉ có tài và một đối tượng chỉ có đức? Chỉ có một trong hai điều này là chưa đủ. Chúng ta cần một sự kết hợp đáng trân trọng giữa tài và đức. Tuy nhiên, chúng ta cần phải có tài trong việc gì? Rất đơn giản, trong bất kỳ việc gì và trong tất cả mọi việc. Chúng ta cần phải trở nên những người nữ tài ba đối với bất cứ việc gì cần.

Trong suốt thập niên vừa qua, tôi đã gặp được nhiều phụ nữ xuất sắc và chính họ là những người đã khích lệ người khác nhận ra tài năng của mình. Vì sự gia tăng của nhu cầu về mặt nhận thức, phụ nữ ngày nay chủ tâm đeo đuổi vấn đề học thức và sự phát triển tài năng trong một vài lãnh vực đặc biệt để có thể đáp ứng với nhu cầu cuộc sống.

Họ có đủ sự sáng suốt để đặt ra những câu hỏi cho riêng từng đối tượng, xuất phát từ một cái nhìn sáng suốt và thích đáng. Họ đã học cách thêm vào những phẩm chất cần thiết cho bản thân để trưởng thành và trở nên đúng với con người thật của chính mình. Những phụ nữ này vừa giỏi giang, vừa tài năng, vừa đáng trân trọng mà lại không biết sợ hãi, vừa quan hệ cởi mở với mọi người mà lại vừa kín đáo, vừa cảm thông mà lại vừa mãnh liệt, trong sáng nhưng không khờ khạo, vừa mạnh mẽ mà vừa dịu dàng, vừa đơn sơ mà lại vừa sắc sảo.

Chỉ vạch ra những kế hoạch vĩ mô trên giấy thôi là chưa đủ. Chúng ta còn phải viết những ý tưởng của mình ra trên thế giới.

-EMILE PEREIRE

Nếu những kế hoạch và chương trình của chúng ta không trở thành hiện thực và không tác động đến thế giới này thì chúng cũng chỉ là một mớ lý thuyết. Kế hoạch, chương trình cần phải trở thành sự thật. Những kế hoạch đó chỉ có tác

Sức Mạnh Vô Hình

dụng khi chúng ta góp giọng nói, đôi bàn tay và đôi chân của mình vào trong đó.

Thế giới chúng ta đã từng biết đến sự tác động của nhiều thế lực. Qua nhiều thế kỷ, thế giới chúng ta đã trải qua sự tàn phá của những sức mạnh tự nhiên như bão táp, sóng thần, và gió mùa. Vỏ của trái đất đã bị nứt ra và nền của nó bị rung động bởi những trận động đất. Những thế lực vũ trang cũng đã hình thành vì nhiều động cơ và mục đích khác nhau, có những động cơ và mục đích rất đáng trân trọng và cũng có những động cơ, mục đích vô cùng xấu xa. Sự tụ họp của những thế lực vũ trang đã diễn ra trên những chiến trường và để lại sự huỷ diệt khi sự tụ họp đó nổi lên.

Nhưng có một lực lượng nào không bày tỏ sức mạnh của mình nhằm mục đích ngăm đe, doạ dẫm hay huỷ diệt. Những thành viên thuộc về thế lực đó đều là những người có vai trò chiến lược và có một không hai. Một số người chúng ta có thể nhìn thấy được, một số người chúng ta không nhìn thấy nhưng tất cả họ đều có giá trị. Điều gì sẽ xảy ra nếu thế lực này hành động với động cơ vị tha và mục tiêu giản dị? Điều đó sẽ như thế nào?

A-lét-xan-đơ Đại Đế đã nói rằng:

Tôi không sợ một đạo binh sư tử được dẫn đầu bởi một con cừu nhưng tôi sợ một đạo binh cừu được dẫn đầu bởi một con sư tử.

Đó thật là một bức tranh tuyệt vời vẽ về chúng ta. Chúng ta là một đạo binh cừu được dẫn đầu bởi một con Sư Tử. Vì chúng ta đang bước theo chân một con Sư Tử nên chúng ta không chiến đấu như một con cừu nhút nhát. Chúng ta nhu mì trong khi bước theo chân Sư Tử nhưng chúng ta phải mãnh liệt trong lúc chiến đấu. Theo cách này, sự dịu dàng

Sư Tử Cái Trời Dậy

và mãnh liệt có thể gặp gỡ nhau và không hề có sự gượng ép. Nếu chúng ta nghiên cứu về tiến trình tự nhiên hay lịch sử về những thế lực của con người, chúng ta chỉ thấy một khuôn mẫu như sau: sức mạnh nổi lên, kế đến là sức mạnh bị băng hoại, bị mất đi và sụp đổ từ bên trong.

Nhưng liệu có một khuôn mẫu nào khác tồn tại không? Điều gì sẽ xảy ra nếu sức mạnh chưa hình thành và chưa được bày tỏ đó tồn tại?

Tôi đã đánh máy quyển sách này bằng một phông chữ lớn hơn nhiều so với phông chữ sẽ được in ra vì càng lúc tôi càng thấy khó đọc những chữ nhỏ và ở gần. Thị lực của tôi đối với các vật lớn và ở khoảng cách xa là vô cùng phát triển.

Khi nhìn về phía xa, tôi nhìn thấy hai hình ảnh mâu thuẫn: những nan đề khủng khiếp và những chiến thắng lẫy lừng. Ở khắp nơi xa gần, tôi nhìn thấy những sự đàn áp nặng nề và tối tăm nhưng tôi cũng nhìn thấy một sự trời dậy đầy vinh quang. Tôi nhìn thấy tất cả những sự xấu xa và bất công trên toàn cầu bị phơi bày và bị đánh bại trong nhiều mặt khi chạm trán với ánh sáng không thể tránh được của Đức Chúa Trời và sự công bình không gì lay chuyển được của Ngài. Tôi nhìn thấy các con gái của Đức Chúa Trời đang vươn mình về phía trước như những con sư tử cái chuẩn bị vào mồi. Tôi nhìn thấy tất cả những điều này trong tương lai của chúng ta. Không lạ gì những điều mà tôi vừa nói lại không khiến bạn ngạc nhiên. Cũng giống như các bạn, tôi không thể biết được những sự mặc khải này nhờ vào việc đọc báo. Tôi nhìn thấy những điều ấy vì tôi có đôi mắt nhìn trong Đức Thánh Linh.

Tuy nhiên, tôi không chỉ nhìn thấy mà tôi còn... nghe thấy nữa. Tôi đã nghe thấy những tiếng kêu khóc ở gần cũng như ở xa. Tôi đã lắng nghe cảnh ngộ những người đang tuyệt vọng, đang bị mắc kẹt trong ngục tù của sự tối tăm. Đối với họ, mỗi một ngày trôi qua là cả một sự tranh chiến chống

Sức Mạnh Vô Hình

lại những sự áp bức ngột ngạt, đe dọa họ, không những chỉ bắt họ phải im hơi lặng tiếng mà còn bóp nghẹt tiếng kêu khóc của con cái họ. Có một người mẹ trẻ đã cầu xin chúng tôi nhận nuôi đứa con gái 8 tuổi của cô vì cô thường phải đem giấu đứa bé dưới giường của mình trong khi phục vụ khách mua dâm. Chúng tôi rất vui mừng vì tổ chức Life Outreach, một tổ chức giúp đỡ của James và Betty Robison đã cứu sống đứa bé gái nói trên nhưng còn người mẹ với nỗi tuyệt vọng lấn áp vẫn còn ở lại sau cánh cửa nhà chứa vì sợ phải rời khỏi đó.

NHỮNG LỜI CỦA GIÓ

Có những lúc tôi cũng bị lấn áp bởi những điều mà tôi nghe.

Tại sao?

Không nghe và không thấy khiến chúng ta thấy dễ dàng hơn. Điều này đúng vì hầu hết chúng ta đều có thể bị xao lãng bởi những âm thanh và hình ảnh quá nhiều đập vào tai và mắt của chúng ta. Đây chính là lý do khiến cho ngành du lịch phát đạt khi có việc kinh doanh tình dục tồn tại đồng thời. Tôi đã quan sát một số du khách nước ngoài khi họ đến Thái Lan giả vờ rằng những gì họ đã xem chỉ như một bữa tiệc thường xuyên. Một tay thương gia người Mỹ mà tôi đã nói chuyện hành động như thể nhờ thói dâm dục của ông ta mà làm cho nền kinh tế của Thái Lan phát triển.

Ai có tai để nghe, hãy lắng nghe (Ma-thi-ơ 11:15).

Mệnh lệnh này không ngừng lại khi Chúa Giê-su, Con Người, thăng thiên và trở lại đúng vị trí con Thượng Đế của

Sư Tử Cái Trỗi Dậy

Ngài. Trong sách Khải Huyền, một lần nữa, Chúa lại trình bày một cách chi tiết về tính khẩn cấp và nhu cầu hết sức to lớn dành cho người đủ can đảm để lắng nghe.

Ai có tai hãy lắng nghe lời Thánh Linh phán dạy các Hội Thánh (Khải Huyền 2:7)

Chúng ta phải tự hỏi mình rằng: tai của chúng ta có đang lắng nghe không?

Hơn thế nữa, chúng ta có muốn mở tai mình để lắng nghe không? Các bạn thân mến, tất cả chúng ta đang ở trong một tiến trình không những chỉ cần phải nghe mà còn cần phải nghe một cách hết lòng. Tôi đã nghe thấy, tôi cũng muốn lưu ý bạn rằng: “Bạn có nghe tiếng phán của Đức Thánh Linh không?”

Thật đáng buồn, tôi e rằng đôi khi chúng ta cũng giống như những nàng dâu ngái ngủ cứ lần tới lần lui mãi trên chiếc giường xa hoa của mình. Xung quanh nàng tấn đầy những chiếc gối với mục đích cản trở những âm thanh có thể khiến nàng thức giấc. Tiếng chuông báo thức dành cho thời đại của chúng ta phải lớn đến mức nào để có thể khiến chúng ta trỗi dậy và tỉnh thức?

Bên cạnh tiếng kêu cứu rành rành của thế giới đầy tổn thương xung quanh chúng ta còn có một tiếng gọi khác nữa dành cho chúng ta. Tuy nhiên đây không phải là một tiếng kêu cứu. Trong tất cả các âm thanh thì đây là thứ âm thanh mà chúng ta phải gắng sức lắng nghe. Đó chính là giọng nói êm dịu, nhỏ nhẹ của Đức Thánh Linh. Âm thanh này dễ lớn dần nếu chúng ta chịu đáp ứng.

Tai của các người có tỉnh thức không? Hãy lắng nghe Những Lời của Gió. Đức Thánh Linh đang thổi những lời ấy vào các Hội Thánh.” (Khải Huyền 2:7 – The Message)

Sức Mạnh Vô Hình

Tôi rất thích thuật ngữ “những Lời của Gió” trong bản dịch này. Tại đây, Đức Thánh Linh được ví sánh như gió, hay một luồng khí, mang những Lời của sự sống và quyền năng đến, thổi thẽ bên tai chúng ta. Chúng ta không thể nhìn thấy gió, nhưng chúng ta nhìn thấy tác động của nó. Gió có khả năng thổi một vật nào đó đến và cũng có thể thổi vật đó đi. Năng lượng của gió có thể làm cho những chiếc tàu di chuyển hoặc cũng có thể ngấm ngầm khiến chúng bị mắc cạn. Sức mạnh của gió có thể làm biến cả dãy sóng và làm những ngọn núi bị xói mòn. Những ngọn gió ngược luôn đối đầu với phía trước còn những ngọn gió xuôi thì đẩy chúng ta đi tới trên con đường của mình. Những ngọn gió không ngừng luân chuyển vòng quanh trái đất của chúng ta, có lúc nhanh, lúc chậm.

Gió mang lời thổi thẽ của Chúa từ nơi này đến nơi khác.

Thông thường, sự xen lẫn của những tiếng ồn nhân tạo xung quanh chúng ta sẽ làm giảm thiểu khả năng tập trung lắng nghe “những Lời của Gió” đến từ Thánh Linh của chúng ta.

Có một trở lực khác cũng tác động đến khả năng nghe của chúng ta. Đó là khi chúng ta nghe đi nghe lại một điều quen thuộc. Khi chúng ta nghe một điều gì đó hết lần này đến lần khác, chúng ta dễ để chúng ngoài tai và rồi không thật sự lắng nghe nữa.

Nếu chúng ta nghĩ rằng mình đã biết điều mà một người nào đó sắp sửa nói thì chúng ta sẽ lắng nghe người đó một cách khác hẳn. Một vài năm trước, tôi cũng từng rơi vào tình trạng như vậy khi đọc Kinh Thánh. Tôi đã quá quen thuộc với một vài câu Kinh Thánh nào đó cho nên khi đọc câu lên thì tôi đã biết trước điều gì sẽ xảy ra trong câu sau. Có lẽ bạn cũng đã từng kinh nghiệm điều đó. Chính thái độ này đã khiến tôi đánh mất sự tò mò ham thích của con trẻ đối với lời của Đức Chúa Trời. Để chống lại sự thờ ơ của mình,

Sư Tử Cái Trời Dạy

tôi đã bắt đầu đọc cuốn Kinh Thánh Diễn Ý The Message.

Tại sao ư? Tôi muốn mình sẽ tiếp tục ngạc nhiên trước Lời Chúa. Chính vì lý do này mà tôi đã trích dẫn nhiều đoạn từ bản Kinh Thánh Diễn Ý The Message. Tôi làm như vậy để các bạn cũng có thể dễ dàng kinh nghiệm sự kinh ngạc khi đọc Lời Đức Chúa Trời. Tôi không có ý thay thế Kinh Thánh bằng Kinh Thánh Diễn Ý. Tôi chỉ muốn bổ sung vào đó những ngôn ngữ xác đáng và những sự nghiên cứu bổ sung. Bạn cũng hãy cứ tự do nghiên cứu bản dịch Kinh Thánh nào mà bạn yêu thích.

Cũng giống như các bạn, tôi làm điều này vì tôi muốn nghe được tiếng của Đức Thánh Linh. Khi tai chúng ta được mở ra chúng ta sẽ không cưỡng lại được việc nói lên tiếng nói của mình thay cho người khác.

Con hãy nói lên thay cho những kẻ không quyền phát biểu; Hãy nói lên quyền lợi của mọi kẻ cùng cực.

Hãy nói lên, hãy phán đoán công chính; Hãy bênh vực quyền lợi của những người nghèo nàn, thiếu thốn.
(Châm Ngôn 31:8-9)

Trong phân đoạn Kinh Thánh trên, Bát-sê-ba, mẹ của Sa-lô-môn đang dạy con trai mình, một vị vua hãy lên tiếng thay cho những người bị chà đạp dưới sức nặng của cự bất công. Đây cũng chính là nội dung của đoạn Kinh Thánh tiếp theo, nói về người nữ tài đức (xem Châm Ngôn 31:10-31). Cũng giống như mẹ của Sa-lô-môn, chúng ta có khích lệ những người nam trong thế giới của mình lên tiếng thay cho những người bị buộc phải nín lặng hay không? Chúng ta đã được lập làm vua và làm thầy tế lễ trước mặt Đức Chúa Trời mình. Vì thế, chúng ta phải lên tiếng dù người khác vẫn cứ yên lặng.

Sức Mạnh Vô Hình

Là một bà mẹ quan tâm, tôi muốn biết được rằng những gì các con trai, con gái của mình được thừa hưởng sẽ là rất lớn. Ngày càng có nhiều sự thống nhất ý kiến từ những nghiên cứu toàn cầu nhằm vào sự bình giới và cho rằng đó chính là điều bị bỏ sót, từ đó dẫn đến tình trạng đói nghèo và thậm chí là nạn khủng bố. Vào năm 2001, Ngân Hàng Thế Giới đã đưa ra một nghiên cứu rất có sức ảnh hưởng: Đối với sự phát triển sinh sản: thông qua sự bình đẳng giới tính về quyền lợi, nguồn tài nguyên và tiếng nói lập luận việc khuyến khích bình đẳng giới tính là một việc làm rất quan trọng nhằm chiến đấu với nạn nghèo đói trên toàn cầu. Lawren Summer khi còn giữ cương vị nhà nghiên cứu kinh tế học chính của Ngân Hàng Thế Giới đã nói rằng: “Đầu tư vào việc giáo dục cho nữ giới có thể được xem là cách đầu tư sinh lợi cao nhất trong việc phát triển thế giới. Vấn đề ở đây không phải là các quốc gia có đủ khả năng cho sự đầu tư này hay không mà là các quốc gia có chịu giáo dục cho các bé gái hay không?” Chương Trình Phát Triển của Liên Hiệp Quốc cũng đã tổ chức một nghiên cứu và kết luận rằng “Tăng thêm sức mạnh cho phụ nữ sẽ giúp làm tăng hiệu suất kinh tế.”

Nạn khủng bố trong thời đại của chúng ta đã thúc đẩy các chuyên viên an ninh thực hiện những cuộc nghiên cứu của chính họ và đây chính là điều mà họ tìm thấy:

Lý do dẫn đến việc có quá nhiều tay khủng bố Hồi Giáo tồn tại không liên quan nhiều đến giáo lý của kinh Koran mà đa phần là do thiếu đi sự góp phần mạnh mẽ của nữ giới trong nền kinh tế và xã hội của nhiều quốc gia Hồi Giáo... Có một số người trong quân đội lý luận rằng sự có mặt của những người nữ nắm quyền lực sẽ tước quyền của những kẻ khủng bố.

Nhiều kinh phí và nỗ lực lớn lao đã được đầu tư vào những nghiên cứu quan trọng, sáng suốt và sâu rộng nói trên. Tôi luôn thấy kinh ngạc khi nhìn thấy những sự khôn

Sư Tử Cái Trời Dậy

ngoan của con người hướng chúng ta về lại với những gì mà Đức Chúa Trời đã luôn nói đến. Hàng ngàn năm trước đây, trước khi thế giới này có nạn đói thì đã có câu trả lời dành cho thế giới: phụ nữ.

Con người ở một mình không tốt! Ta sẽ dựng nên cho người một kẻ giúp đỡ thích hợp. (Sáng Thế Ký 2:18).

Người nam ở một mình thì không tốt. Kể từ lúc đó, việc đặt để người phụ nữ để làm gia tăng sự cân bằng của cuộc sống và đem đến nhiều điều tốt đẹp cho nam giới, cho cả nữ giới và trẻ nhỏ, để rồi tất cả cùng nhau chia sẻ thế giới này. Một đời sống cô lập là một đời sống “không tốt.” Con người được tạo dựng nên để giao thông liên lạc với nhau. Vì vậy, một liên minh rộng lớn chỉ toàn nam giới sẽ chỉ là một phương thức để tạo ra những thảm họa tiềm tàng. Chúng ta có thể kết luận điều đó qua sách Sáng Thế Ký và qua một số nghiên cứu gần đây. Những nghiên cứu đó cho biết rằng những nền văn hoá dưới sự thống trị của nam giới là những nền văn hoá không lành mạnh ở nhiều cấp độ.

Bạn không được tạo nên để làm công cụ cho nam giới, bạn là người đồng kế tự với họ. Phụ nữ chính là những câu trả lời của Đức Chúa Trời. Bên cạnh tiếng nói của nam giới, tiếng nói của phụ nữ cũng góp phần làm tăng thêm những cơ hội cho tất cả các trẻ em, kích thích nền kinh tế, làm giảm thiểu rõ rệt nguy cơ khủng bố.

Câu trả lời của Đức Chúa Trời chính là phụ nữ, còn câu trả lời của nữ giới thì như thế nào?

Khi tôi khám phá ra chân lý về sự sáng tạo nên người nữ, tôi đã ngợi khen Chúa vì giới tính nữ của mình. Tôi nhận ra rằng mình không phải kết quả của ý tưởng muộn màng đến

Sức Mạnh Vô Hình

với Chúa sau khi Ngài dựng nên người nam. Trong vai trò một đứa con gái, một người vợ, một người mẹ, tôi chính là câu trả lời. Nếu tôi chính là một câu trả lời thì thật hợp lý khi nói rằng tất cả các chị em phụ nữ xung quanh tôi cũng là những câu trả lời. Chúng ta không phải là những công dân hạng nhì trong mắt của Đức Chúa Trời. Bạn yêu quý ơi, chính bạn cũng có tiềm lực để trở thành một giải pháp sống động dành cho những nan đề của nhân loại.

Khi tôi đi đây đó và công bố lẽ thật đơn sơ này cho cuộc đời của các chị em phụ nữ, cả già lẫn trẻ, tôi có thể nhìn thấy được sự đáp ứng của họ một cách rõ ràng. Các chị em đó không chỉ nghe điều tôi nói với tấm lòng xúc động mà còn công bố ra lớn tiếng với đức tin, rằng:

“Tôi chính là câu trả lời.”

Đó chính là thời điểm họ vươn mình, thời điểm sự mặc khải đến với họ. Cái nhìn của họ được thay đổi và mắt họ được mở ra để nhìn vào giới tính của mình theo cách mà Chúa luôn nhìn họ... Chúa xem họ như một con người trọn vẹn.

Thế nhưng sự nhận thức này chỉ mới là khởi đầu của chúng ta.

Phụ nữ có ý nghĩa hơn so với ý nghĩa của một tập thể tác nhân có ảnh hưởng đến nền kinh tế. Với khả năng đem đến giải pháp của chúng ta, những câu hỏi mới sẽ nảy sinh. Chúng ta đang viết nên một luật nhân quyền mới, trong đó nói rằng nữ giới chính là bạn của nhân loại. Chúng ta nhóm nhau lại để vẽ nên một thế giới, trong đó phụ nữ và trẻ em được chào đón chứ không bị lợi dụng.

Đây là những điều mà tôi biết được về người nữ của Thiên Đàng:

Sư Tử Cái Trời Dậy

Đó là những người đáng yêu, thông minh và tài năng
Cuộc đời của họ là sự nối kết với mọi người chứ không
phải là sự cô lập.

Họ được Đức Chúa Trời yêu quý và bị Sa-tan ghen ghét.

Họ bị trấn áp trên khắp toàn cầu bởi những phương
tiện tinh vi lẫn hiển nhiên.

Câu hỏi vẫn còn đó: Người nữ của Thiên Đàng sẽ ra sao
khi được ủng hộ và được đặt vào một vị trí quan trọng?

ĐÁNH THỨC ĐIỀU KHÔNG THỂ KÌM NÉN

Tôi đã từng có diễm phúc đi lại hầu việc Chúa tại khu vực
Đông Nam Á và Ấn Độ với vai trò hội viên của tổ chức Life
Outreach, với hy vọng thu thập được những câu chuyện có
đủ sức thuyết phục để nhận được sự hưởng ứng từ các chị
em phụ nữ khác. Tôi đã chứng kiến thảm họa đói nghèo và
việc buôn bán gái mại dâm trắng trợn khi tôi đi du lịch ở
Cam-pu-chia, Thái Lan và Mumbai. Tôi cũng đã nhìn thấy
hy vọng và sự hứa hẹn về một sự phục hồi khi mọi người ở
những nơi đó đáp ứng một cách rộng rãi cũng như khi các tổ
chức bắt đầu làm việc cùng với nhau.

Nhu cầu được hợp tác và được đáp ứng là một nhu cầu hết
sức lớn lao. Nó hiện diện ở khắp mọi nơi chúng tôi đến. Có
lần tôi đã đến Ukraina. Khi đang ăn sáng với một người bạn
thì một cô gái trẻ đẹp bước vào. Tuy nhiên cô ta đi chúng với
một người đàn ông khoảng độ 60 tuổi.

Cô gái ấy mang giày cao gót và mặc quần rất gợi cảm. Tôi
đoán cô ta không quá 18 tuổi. Họ ngồi tại một cái bàn ngay
bên cạnh chúng tôi. Tôi quan sát cô khi người đàn ông già
nuốt phần thức ăn sáng còn cô thì nhấp từng ngụm cà phê

Sức Mạnh Vô Hình

đen và nhìn về phía cửa sổ một cách vô hồn. Những người nam thanh niên đứng phía trong quầy nước giải khát thì cứ thì thầm, cười khúc khích và chỉ trỏ về phía cô gái. Một chốc sau, một người đàn ông khác gấp đôi tuổi của cô đến ngồi chung bàn. Tôi muốn khóc. Cô bé ấy trông rất cô đơn và lạc lõng. Rõ ràng rằng cô ta là gái gọi cao cấp nhưng vào lúc ấy tất cả những gì chúng tôi nhìn thấy ở cô gái chải chuốt ấy là sự đói khát được yêu thương. Cô ta đang ngồi giữa hai gã thương gia dâm dăng và họ đang nuốt chửng cuộc sống của cô.

Tôi đã từng nói chuyện trực tiếp với nhiều chị em làm gái mại dâm. Vâng, họ là chị em của chúng ta mặc dù họ là những cô gái mại dâm. Họ hành nghề mại dâm không phải vì họ muốn chọn làm điều đó. Họ chỉ là những nạn nhân và những người dũng cảm còn sống sót.

Vào một ngày dài và ẩm ướt tại Ấn Độ, tôi đã lắng nghe hết câu chuyện đau lòng này đến câu chuyện đau lòng khác từ một nhóm thiếu nữ và phụ nữ lớn tuổi đã được tổ chức Life Outreach gom lại trong một căn nhà nhỏ. Mỗi một người trong số họ đều kể câu chuyện về cuộc đời mình một cách khác nhau. Có người thì kể trong nước mắt nhưng một vài người lại kể một cách vô cảm.

Tôi chắc chắn rằng họ đã tự hỏi tại sao tôi lại muốn nghe về câu chuyện của họ. Họ nghĩ liệu tôi có cảm thông với họ không? Liệu tôi có phán xét họ không? Tôi có hiểu được điều họ nói không? Tôi có lời giải đáp nào dành cho họ không?

Một trong những người nữ dũng cảm này, một cô gái mà tôi gọi là Sama đã hồi tưởng lại câu chuyện của mình như sau: khi còn bé, cô sống trong một ngôi làng nằm đơn độc giữa núi rừng Nê-pan. Lúc ấy, trong cô đầy những ước mơ, nhưng mẹ cô đã dập tắt những ước mơ đó. Một ngày nọ, một ông chú nghe được mẹ con cô tranh cãi nên đã kéo cô riêng ra và đề nghị để ông ta dẫn cô đi với ông đến Mumbai. Ông ta nói rằng ở đó cô sẽ tìm được cơ hội, học thức và có thể tìm

Sư Tử Cái Trối Dậy

được điều mơ ước của mình.

Lời hứa hẹn đó quá hấp dẫn không cưỡng lại được.

Trước lúc bình minh, Sama và ông chú của cô lên đi khỏi ngôi làng nhỏ của họ. Cô gái đã bất chấp hành trình dài đầy hiểm nguy và trốn từ Nê-pan sang Ấn Độ.

Trong lúc đến Mumbai, ông chú của cô để cô nghỉ trong một căn phòng trọ tồi tàn. Trong lúc cô ngủ, ông ta đã bán cô.

Sama thức dậy trong sự bàng hoàng bởi sự có mặt của những người lạ xung quanh. Đó chính là lúc cô phải thanh toán cho số tiền mà người ta đã trả cho ông chú mình.

Sama bị dẫn đến một nhà chứa địa phương và bị nhốt trong căn phòng tối. Cô còn không biết điều gì đang xảy ra. Cô không biết nói tiếng địa phương. Thế rồi khi cửa phòng mở, một gã khách mua dâm bước vào và đòi cô phục vụ. Khi cô chống cự, bốn người phụ nữ khác đã đè cô xuống để cho người đàn ông kia hãm hiếp.

Lúc đó Sama chỉ mới 13 tuổi.

Một thời gian sau, Sa-ma được học tiếng địa phương và trả hết số nợ của mình và theo tiến trình, cô trở thành một chủ nhà chứa sành đời. Không có chút hy vọng và không biết nơi nào để đi, Sa-ma lớn lên giữa hệ thống của nhà chứa và trở thành một tú bà. Cô cũng nhúng tay vào việc mua bán những cô gái trẻ. Dưới mệnh lệnh của cô, những cô gái trẻ bị bán bị bắt phải phục tùng. Sama đã từng chứng kiến và khởi xướng việc cưỡng dâm cũng như đã ra lệnh đánh đập những cô gái cho đến khi chịu nghe lời.

Khi tôi gặp Sama, tôi không thể tin nổi những điều cô nói lại là thật. Giờ đây cô ta không còn là chủ nhà chứa nữa. Cô ta là một người đàn bà trung niên điềm tĩnh. Có một ai đó đã chia sẻ cho cô nghe về tình yêu của Chúa và cô đã trở thành một Cơ Đốc Nhân. Cô đã có một cơ hội để thoát khỏi

Sức Mạnh Vô Hình

kiếp sống cũ. Sama đã dừng cảm bước ra khỏi các nhà chứa. Giờ đây, cô là người không hề mệt mỏi trong việc giải cứu những cô gái mà mình đã từng đàn áp.

Như chúng ta đã nói, tôi cố gắng lý giải vì sao Sama lại có thể trở thành một tú bà. Lẽ nào cô ấy đã quên hình ảnh hoảng loạn của chính mình khi còn ở tuổi 13. Tôi đã hỏi cô ấy rằng:

“Sama, làm sao lúc ấy cô có thể đứng nhìn những thiếu nữ trẻ bị bắt cóc, cưỡng hiếp và đánh đập?”

Sama thở dài và lắc đầu nguây nguây.

“Chúng tôi chỉ làm những gì phải làm... để có thể sống sót.”

Đối với nhiều người, được sống sót là tất cả những gì họ cần.

Tôi đã từng leo lên những ngọn núi rác. Tôi đã từng bước đi trên những con đường bẩn thỉu dơ dáy được định ranh giới bởi những ngôi nhà rất mỏng manh, tạm bợ không lạ gì khi những người ở trong những ngôi nhà ấy cảm thấy thật vô vọng. Tôi đã từng cải trang để lén vào những nhà chứa. Tôi đã từng chứng kiến sự thờ ơ lãnh đạm vô mục đích của phụ nữ Tây Phương. Tôi đã từng chứng kiến nhiều nguồn năng lực bị bỏ phí chỉ vì chúng ta quên mình là ai. Tôi đã trực tiếp nhìn thấy những nan đề, tôi cũng hết sức hy vọng sẽ nhìn thấy những lời giải đáp.

Dưới đây là một lời kêu gọi từ đoạn kết của quyển sách có tựa đề Half the Sky. Đây là một quyển sách đem đến cho chúng ta nhiều cảm hứng và sự thách thức:

Cơn thủy triều của lịch sử đã đưa phụ nữ từ chỗ bị xem là những con vật mang nặng hay những món đồ chơi tình dục trở thành những con người chính thức. Những hoàn cảnh thuận lợi của nền kinh tế đem đến sức mạnh cho phụ nữ thật quá lớn lao để họ có thể thuyết phục các quốc gia tiếp

Sư Tử Cái Trối Dậy

tục bước đi theo chiều hướng của lịch sử. Rất lâu trước đây, chúng ta chỉ xem cảnh nô lệ tình dục, cảnh bôi nhọ danh dự hay những vụ tấn công bằng a-xít là những điều không thể hiểu được cũng như tục lệ bó chân phụ nữ. Câu hỏi ở đây là sự biến đổi đó sẽ kéo dài trong bao lâu và còn có bao nhiêu cô gái sẽ bị bắt cóc vào các nhà chứa trước khi sự biến đổi đó chấm dứt. Và một điều nữa là liệu chúng ta có chịu làm một phần trong công cuộc chuyển động lịch sử đó không hay chúng ta chỉ muốn làm một người ngoài cuộc.

Đây là câu hỏi được đặt ra trước mắt mỗi một chúng ta.

Tôi viết điều này để khiến bạn trở thành một nhân tố trong sự mặc khải mà tôi nhận được. Tôi đã cầu nguyện hết sức tha thiết xin Chúa dùng những lời của tôi để đánh thức những điều không thể kìm nén đang bị chôn giấu trong bạn. Tôi hy vọng rằng các bạn sẽ trối dậy với sức mạnh của sư tử cái và mang đến những điều kỳ diệu từ Chúa đến với bất kỳ đâu mà bạn đến. Cùng với nhau, chúng ta sẽ trở thành một sức mạnh mà thế giới này chưa bao giờ chứng kiến được. Các chị em sư tử của tôi, hãy đọc tiếp những chương kế và hãy tỉnh thức.

SỰ THỨC TỈNH THẬT NGUY HIỂM

Những phụ nữ có hạnh kiểm tốt ít khi làm nên lịch sử.

LAUREL THATCHER ULRICH

Trong quá trình tìm kiếm và nghiên cứu về sư tử cái, tôi đã đọc nhiều sách vở, xem nhiều bài báo, DVD, tư liệu và cả những đoạn phim ngắn trên trang YouTube để có thể quan sát sư tử cái ở những môi trường, giai đoạn khác nhau cũng như sự tương tác của chúng với nhau. Dù tôi đã từng tham dự trong một chuyến đi săn ở Châu Phi nhưng lúc đó hiểu biết của tôi về sư tử cái vẫn còn ở mức giới hạn nhất. Thậm chí cho đến bây giờ, tôi vẫn không nghĩ mình đã là một chuyên gia trong lãnh vực nghiên cứu về sư tử cái. Dù vậy, tôi vẫn là một người bị hấp dẫn bởi việc quan sát những con sư tử cái.

Một trong những tư liệu tôi đã xem, những người ghi hình đã lần theo hai con sư tử cái và một con đực đến nơi tái

Sư Tử Cái Trối Dậy

định cư của chúng. Đó là một khu bảo tồn động vật hoang dã mới được hình thành tại khu vực Nam Phi. Con sư tử đực đó là con đực đầu đàn. Với sự giúp đỡ của hai con cái, nó đã thành công trong việc thiết lập lãnh địa của mình tại khu bảo tồn Nam Phi.

Để có thể theo chân của bầy sư tử khi chúng di chuyển, một chiếc vòng cổ theo dõi đã được gắn vào người con đực trong bầy.

Sau hai năm được bảo tồn, cũng đã đến lúc để tháo chiếc vòng cổ ra. Con sư tử đực không còn cần phải được giám sát nữa. Bên cạnh lý do đó, có một lý do nữa là cái vòng sẽ gây cản trở đến sự phát triển cái bờm của sư tử, vì thế nó cần phải được tháo ra để cái bờm có thể mọc rậm và dài hơn. (Sư tử đực thường quan sát cái bờm của nhau để đánh giá và quyết định xem có nên thách thức những con khác chiến đấu giành lãnh địa hay không. Nếu cái bờm của địch thủ quá dài và rậm thì điều đó có nghĩa là nó không thể đưa ra lời thách đấu. Sư tử đực biết rằng mình không thể ngoạm được cái cổ của đối phương có bờm dài và rậm và thế là nó sẽ không đại gài đối đầu với con sư tử kia.)

Con sư tử từng được các nhân viên bảo vệ rừng đeo cho cái vòng giờ đây không còn nhỏ nữa, nó cũng không còn là một con vật dễ bảo hay dễ bị đe dọa. Giờ đây nó thật hùng mạnh. Với sự giúp đỡ của hai con sư tử cái, nó đã ổn định nơi ở và chống giữ được trước sự xâm phạm của những bầy sư tử khác cũng như không ngừng chứng tỏ mình là một người bảo vệ dày dạn kinh nghiệm. Bây giờ, chúng ta không dễ dàng gì bắt được nó vì nó đã học được cách đi lang thang ở nơi hoang dã, nó không còn biết sợ hãi và rất tự do. Các nhân viên bảo vệ rừng cần phải giữ cho con sư tử có sự bình tĩnh để có thể tháo cái vòng cổ ra khỏi nó. Họ xác định vị trí của con sư tử, giữ một khoảng cách an toàn với nó, bắn vào người nó một mũi tên có thuốc mê. Mũi tên đầu tiên chỉ làm cho

Sự Thức Tỉnh Thật Nguy Hiểm

con sư tử lúng túng; Nó hầu như không chùn bước và hướng mắt nhìn về phía các nhân viên bảo vệ rừng một cách oai vệ. Các nhân viên bảo vệ rừng lại bắn thêm một phát nữa. Con sư tử đực loạng choạng rồi nằm xuống. Các nhân viên bảo vệ rừng nhanh chóng bắt tay hành động. Xe của họ chạy xuyên qua những bụi rậm và cán lên những chỗ đất gồ ghề để tiến lại gần chỗ con sư tử đực đồ sộ có bộ lông màu hung hung đã ngã gục.

Khi họ sắp sửa nhảy xuống chiếc xe Jeep để tháo chiếc vòng cổ ra khỏi con sư tử đực thì các bạn có biết cái gì xuất hiện không? Con sư tử cái đầu đàn xuất hiện. Những người bảo vệ rừng biết được mọi khả năng của sư tử cái, trừ việc nó có thể ẩn nấp. Những người bảo vệ rừng đã không phát hiện ra sự có mặt của nó cho đến khi nó xuất hiện trước mặt họ. Việc những người bảo vệ rừng không nhận ra con sư tử không đồng nghĩa với việc nó không nhận ra họ. Ngay khi nó phát hiện ra con sư tử đực bị ngã gục, nó trở dậy và đi ra khỏi chỗ ẩn nấp cho mọi người nhìn thấy. Nó khẳng định sự hiện diện của mình một cách mạnh mẽ cho nhóm nhân viên bảo vệ rừng biết.

Sau khi chen vào giữa chỗ con sư tử đực nằm và những nhân viên bảo vệ rừng với thái độ háo hức, nó gầm gừ bằng thái độ đe dọa và đi tới đi lui trước mặt con đực của mình. Với cặp tai vểnh lên và bộ lông dựng đứng, nó muốn cho con người biết rằng nó đang giận dữ.

Các nhân viên bảo vệ rừng chỉ có rất ít thời gian để tiến đến gần con sư tử đực và tháo cái vòng cổ ra khỏi nó trước khi thuốc mê hết tác dụng nhưng con sư tử cái đã cản trở họ. Các nhân viên bảo vệ rừng chỉ còn lại một mũi thuốc gây mê duy nhất. Để có thể đụng đến con đực, họ đã phải bắn thuốc mê vào con cái. Một người giỏi bắn súng trong số các nhân viên lại phải giơ súng lên và nhắm một cách cẩn thận vào con sư tử cái. Khi mũi tên trúng đích, con sư tử cái

Sư Tử Cái Trối Dậy

nổi điên và hướng về phía các nhân viên bảo vệ rừng nhưng rồi nó cũng gục ngã với mũi tên trên mình. Khi nhóm nhân viên bảo vệ tiếp cận con sư tử đang nằm yên, không khí hết sức căng thẳng. Cũng giống như con sư tử cái, con sư tử đực không thể cử động được nhưng mắt của nó vẫn dõi theo từng cử động của các nhân viên.

Các nhân viên nói chuyện với nhau bằng giọng nói thì thầm và tiến tới gần cái bờm của con sư tử từ phía đằng sau. Một nhân viên sử dụng một con dao đi săn sắc bén để cắt cái vòng ra khỏi con sư tử đực và nhổ hai mũi tên ra khỏi người nó. Tiếp đó, họ quay đi và hướng sự chú ý đến chỗ con sư tử cái. Họ phải di chuyển thật nhanh chóng trước khi một hoặc cả hai con mèo khổng lồ này trở lại bình thường. Con sư tử cái nằm nghiêng một bên, để lộ phần da trước ngực đã trở nên dày hơn. Điều đó có nghĩa là nó đang có thai. Thật nhẹ nhàng và cẩn trọng hơn bao giờ hết, các nhân viên nhấc hai chân sau của nó lên và nhanh chóng nhổ mũi tên ra.

Phía sau lưng nó, con sư tử đực đã bắt đầu gầm gừ và cố sức đứng dậy nhưng nó vẫn chưa điều khiển được chân của mình. Các nhân viên bảo vệ rừng nhanh chóng trở vào xe và không bao giờ dám quay lưng lại nhìn con sư tử đực. Họ khởi động chiếc xe Jeep và có thể thở phào trên đường trở về. Trút bỏ vẻ im lìm trước đó, một người tường thuật lại chuyến đi đã giải thích rằng: “Không có điều gì nguy hiểm hơn việc ở trước mặt những con sư tử khi chúng hoàn toàn tỉnh giấc.”

CƠ ĐỐC NHÂN BỊ GÂY MÊ

Khi tôi nghe đến hai khái niệm “nguy hiểm” và “hoàn toàn tỉnh giấc,” tôi bị thu hút. Điều gì sẽ xảy ra nếu chúng ta cũng trở nên nguy hiểm (với ma quỷ) và tỉnh giấc như hai con sư

Sự Thức Tỉnh Thật Nguy Hiểm

tử này? Lúc ấy, chúng ta sẽ trở nên những mối đe dọa với những thế lực tối tăm đang giam cầm nhiều người.

Các bạn yêu quý, ngay lúc này tôi cầu nguyện cho mỗi một chúng ta nhận ra được rằng chúng ta rất đáng sợ đối với kẻ thù của mình và chúng đã làm đủ mọi cách bằng sức mạnh của chúng để ngăn cản chúng ta. Chúng biết rằng chúng không thể đến gần để bắt chúng ta và xiềng xích chúng ta nếu chúng ta hoàn toàn tỉnh giấc và còn chuyển động. Để chống lại chúng ta, kẻ thù sẽ gây mê chúng ta rằng chúng ta không thể nào làm được những điều Chúa đã kêu gọi chúng ta. Tuy nhiên, cũng giống như hình ảnh con sư tử cái trong khải tượng của tôi, chúng ta cần phải tỉnh giấc và trỗi dậy, phải nhớ rằng mình là ai và đối đầu với ma quỷ trong thế gian này bằng sự sáng.

BỊ GÂY Mê HẾT NGÀY NÀY ĐẾN NGÀY KHÁC

Hãy chắc chắn rằng bạn không quá đổi miệt mài và mệt mỏi vì phải làm những bốn phận mỗi ngày đến nỗi quên cả thời gian, đến nỗi kiệt sức và quên cả Chúa. Đêm đã gần tàn, bình minh gần đến. Hãy trỗi dậy và tỉnh thức trước những gì Chúa đang làm! Chúa đang thực hiện những bước cuối cùng trong công tác cứu rỗi mà Ngài đã khởi sự làm khi chúng ta đến tin nhận Ngài. Chúng ta không được để phí phạm một phút giây nào, không được để một ngày quý giá nào trôi qua vì những việc vớ vẩn và những thú vui, vì sự mê ngủ hay vì cuộc sống chơi bời phóng đãng, vì những chuyện cãi vã vật vãnh hay vì mục đích chiếm lấy những gì trước mắt. Bạn hãy bước ra khỏi giường và thay quần áo! Đừng la cà hay nấn ná nữa, hãy chờ đợi cho đến giây phút cuối cùng. Hãy mặc lấy Chúa

Sư Tử Cái Trỗi dậy

Cứu Thế, hãy đứng dậy và sẵn sàng (Rô-ma 13:11-14 theo bản Kinh Thánh The Message).

Chúng ta hãy lưu ý rằng lời khuyên nhủ trên chỉ là một lời kêu gọi hãy chọn lựa: quá đói miệt mài và mệt mỏi vì phải quan tâm đến tất cả những bốn phận mỗi ngày. Điều đó sẽ cướp mất giá trị thời gian của bạn hoặc khiến cho bạn ngủ quên. Những gì xảy ra trong đời sống chính là một mệnh lệnh khẩn cấp kêu gọi chúng ta trỗi dậy, cảnh giác và tỉnh thức trước những gì Chúa đang làm. Khi chúng ta tỉnh thức trước những điều Chúa đang làm, chúng ta sẽ biết được điều mình cần phải làm! Chúng ta không còn thời gian để chần chờ. Đã đến lúc hãy đứng dậy và sẵn sàng. Tiếng chuông báo thức đã vang lên rồi!

Nhu cầu cần được đánh thức đúng lúc được tôi chú ý một cách đặc biệt trong suốt cuộc nói chuyện qua điện thoại với một người bạn. Cô kể cho tôi nghe về việc cô và chồng cô đã dùng bữa với một giáo sĩ Do Thái lỗi lạc. Ông ấy bộc bạch với họ về nỗi gánh nặng trong lòng mình đối với cảnh ngộ của những người Mỹ gốc Do Thái. Vị giáo sĩ Do Thái này đã từng đi đây đó và thuyết giảng trong nhiều giáo đường Do Thái Giáo cũng như trong những buổi hội nghị trên khắp nước Mỹ. Ông nài xin những người Mỹ gốc Do Thái hãy cầu nguyện cho các cơ đốc nhân người Mỹ cùng nhau trỗi dậy và nhận ra sức mạnh ảnh hưởng của họ. Ông ta lo lắng về điều này vì dân số của người Do Thái trên đất nước Mỹ quá nhỏ bé để có thể đứng trên chân của mình nếu các cơ đốc nhân không sát cánh với họ để ủng hộ họ ngăn chặn cơn thủy triều của chủ nghĩa bài trừ Do Thái và chủ nghĩa bài trừ cơ đốc nhân đang dâng trào chống lại họ.

Quá nhiều người trong số chúng ta đã ngã lòng, bị gây mê hay nhận thức một cách đáng buồn về những gì đang thật sự xảy ra trên thế giới. Phải chăng tình trạng này là do trong một thời gian dài chúng ta đã phải nghe một thứ phúc âm

Sự Thức Tỉnh Thật Nguy Hiểm

phi thực tế có tác dụng gây mê mà chính loại phúc âm đó là nguyên nhân đã khiến cho rất ít cơ đốc nhân muốn bước ra để tìm cứu những người hư mất? Phải chăng chính việc thiếu những phong trào và sự vận động thuộc linh đã khiến chúng ta trở nên những người mơ ngủ và hôn mê? Phải chăng sự đè nặng của việc tuân giữ kinh luật hay một thái độ lơ là nào đó đối với tội lỗi đã trì hoãn chúng ta hành động và làm lu mờ những phản ứng của chúng ta? Phải chăng Đức Chúa Trời đang trong tiến trình lay tỉnh chúng ta, đỡ chúng ta dậy và khiến cho chúng ta tỉnh thức một cách đáng sợ? Nếu đó thì đây không phải là lần đầu tiên.

Dân Y-sơ-ra-ên đã lang thang trong đồng vắng nhiều hơn so với thời gian cần thiết. Hành trình của họ không có mục đích. Họ giống như một bầy cừu đông đảo. Có những lúc họ đã đi lạc và than phiền, cũng có những lúc họ vâng lời, bước theo sự hướng dẫn của trụ mây ban ngày, và cắm trại dưới trụ lửa ban đêm. Đôi khi họ rất nghe lời người chăn dắt mình là Môi-se nhưng cũng có lúc thì không. Khi họ nhóm nhau lại cắm trại trên đồng bằng Mô-áp, nơi tiếp giáp với đất hứa, sự hiện diện của họ trở nên dễ nhìn thấy. Các dân tộc quanh họ đều nhận thấy sự có mặt của họ. Sự dừng chân của những kẻ lang thang thiếu trình độ trong đồng vắng trên đất của những cư dân ngoại bang được những cư dân này xem như một sự tụ họp của những chiến binh vĩ đại.

Dân Y-sơ-ra-ên không còn một tập hợp của những nô lệ bị lạm dụng nữa mà họ đã lấy lại vị thế vua chúa của mình trong Đức Chúa Trời (Y-sơ-ra-ên có nghĩa là “hoàng tử của Đức Chúa Trời.”) Sau nhiều năm lang thang trong đồng vắng, dân Y-sơ-ra-ên giờ đây đang chuẩn bị cho một sự định cư. Ngay cả khi con cái của Đức Chúa Trời đã không nhìn thấy những bằng cứ rành rành về Ngài thì những bằng cứ ấy cũng được bày tỏ một cách hiển nhiên cho vua của các nước, cho tiên tri Ba-la-am và cho những dân tộc thù nghịch

Sư Tử Cái Trời Dậy

xung quanh Y-sơ-ra-ên. Dân Y-sơ-ra-ên không còn là những kẻ lang thang nữa mà đã trở thành những người thờ phượng Đức Chúa Trời được chọn lựa và trở thành những chiến binh mà chính họ cũng không hay biết.

Thật đáng buồn, chỉ vì không nhận thức được mình thật sự là ai và không có cái nhìn đúng đắn về những người xung quanh mình (các quốc gia thù địch) mà con cái của Đức Chúa Trời đã đánh mất mục tiêu và khái tượng. Họ đã ném bỏ sự chừng mực thánh khiết trước kia của mình và thay vào đó là một lương tri sai lầm. Trước khi bước vào đất hứa, họ đã dặt dột lập nên những bề đẳng bất khiết. Sai lầm của họ là một lời cảnh báo dành cho chúng ta: Thật nguy hiểm nếu bạn chỉ tỉnh thức nhưng không nhớ mình là ai.

Cụ thể là họ đã tham dự vào sự truy hoan trong đồng vắng. Những người nam Y-sơ-ra-ên đã đính ước với những người nữ Mô-áp thông qua việc quan hệ tình dục luân tuồng. Những người nữ này đã được cử đến trại của người Y-sơ-ra-ên theo mưu kế của tiên tri Ba-la-am (xem Dân Số Ký 25:1-2; 31:16; Khải Huyền 2:14). Những người nữ ngoại bang này đã mời mọc những người nam của Y-sơ-ra-ên dự phần vào việc hành dâm và thờ lạy tà thần của người Mô-áp. Hậu quả mà họ phải nhận lấy thật thảm khốc. Dân sự của Đức Chúa Trời đã bị đánh lạc hướng bởi những thế tục. Trước khi mọi sự chấm dứt, một bệnh dịch xuất hiện, một thầy tế lễ sốt sắng và một kẻ thù truyền kiếp – dân Ma-đi-an. Đức Chúa Trời đã ra lệnh cho Môi-se thống kê dân số Y-sơ-ra-ên và tập hợp họ lại.

Những kẻ thù của Y-sơ-ra-ên không thể nào thắng nổi họ. Khi dân Y-sơ-ra-ên chịu vâng phục, chiến thắng của họ là điều được đảm bảo. nhưng bất cứ khi nào họ bước ra khỏi sự hướng dẫn của Đức Chúa Trời, hình phạt liền đến trên họ. Sau khi 24.000 người Y-sơ-ra-ên đã thiệt mạng, dân Y-sơ-ra-ên mới chịu ăn năn. Lúc đó, Đức Chúa Trời đã cắt cơn bệnh dịch ra khỏi họ.

Sự Thức Tỉnh Thật Nguy Hiểm

Chúng ta học được bài học gì ở đây? Nếu kẻ thù của chúng ta không thể gây mê chúng ta, không thể khiến chúng ta im lặng, ngoan ngoãn và nằm ì, chúng sẽ cám dỗ chúng ta làm ô uế nơi nghỉ ngơi của mình và tham dự vào những hình thức thờ thần tượng bất khiết và hư hoại. Những cơ đốc nhân bị gây mê có đặc điểm gì? Họ ăn nói và tin vào những điều như dưới đây:

- “Thế giới này sắp đến ngày kết thúc rồi! Tôi hy vọng rằng sự bách hại sẽ xảy ra nhanh chóng để tất cả chúng ta có thể thoát được.”
- “Tại sao tôi và chồng tôi lại không nên xem những cuốn băng video hướng dẫn cách quan hệ vợ chồng từ những đôi vợ chồng khác?”
- “Mọi thứ quanh tôi thật đáng sợ! Tôi phải che mắt lại để không nhìn thấy những điều đó nữa (ngáp) và bây giờ, tôi đã nhắm mắt lại rồi. Tôi nghĩ mình sẽ ngủ một chút.”
- “Chúa biết rằng tôi cũng chỉ là một con người, tôi có những nhu cầu về mặt tính dục mà người phối ngẫu của tôi không đáp ứng được. Tôi biết là tôi không nên làm điều đó nhưng dù tôi có làm gì đi nữa thì sau cùng Chúa cũng tha tội cho tôi...”
- “Tôi đâu có bầu cho ông tổng thống này! Tôi sẽ không thêm cầu nguyện cho ông ta.”
“Việc mua bán dâm và mua bán nô lệ thật là những bi kịch nhưng nó chỉ xảy ra ở những nước khác thôi, phải không?”
- “Thật đáng buồn cho những người đã thiệt mạng trong trận động đất ở Haiti và Chi-lê. Những người nổi tiếng mà chịu đóng góp tiền bạc của họ giúp đỡ cho những đất nước ấy thì tuyệt vời quá phải không?”

SƯ TỬ CÁI TRỖI DẬY

Đôi khi tôi thấy muốn khóc vì sợ rằng chúng ta đã quên mình là ai. Chúng ta không thuộc về chính mình. Chúng ta thuộc về Đức Chúa Trời. Chúng ta là một dân thánh được biệt riêng ra cho Ngài để làm mục đích của Ngài. Chúng ta không phải là một nhóm người tị nạn rời rạc, sống trong sự chật vật và mồ côi cha để rồi bị tội lỗi thắng hơn và luôn tự hỏi mình rằng liệu Đức Chúa Trời có tồn tại không? Chúng ta là tập hợp thân thể của Đấng Christ. Chúng ta đã được định để thành công, chiến thắng, được định để làm những dấu kỳ và phép lạ. Thật đáng buồn vì nhiều chị em phụ nữ trong chúng ta vẫn chưa biết được điều đó.

CÂU TRẢ LỜI, CHÚ KHÔNG PHẢI NAN ĐỀ

Chúng ta vừa mới nêu bật cách ngắn gọn đến động lực khiến tôi đã viết câu tiền đề sau đây trong quyển sách “Fight Like a Girl” của mình vào năm 2005: “Hỡi các bạn nữ, các bạn là câu trả lời chứ không phải là một nan đề.” Khi tôi hoàn tất quyển “Sư Tử Cái Trỗi Dậy,” có một quyển sách rất quan trọng và thu hút nhiều sự chú ý với tựa đề là “Half the Sky” đã đưa ra lời xác nhận sau: “Phụ nữ không phải là nan đề nhưng họ chính là giải pháp.” Quyển sách này đã được viết ra dưới ngòi bút điêu luyện của đôi vợ chồng Nicholas D. Kristof và Sheryl Wudunn và đạt giải thưởng báo chí Pulitzer. Họ đã viết quyển sách này với mục đích đánh thức thế giới trước nhu cầu cần nhận lấy sức mạnh, cần được công nhận giá trị bình đẳng, sự giáo dục bình đẳng và có được những cơ hội tham gia vào nền kinh tế của phụ nữ. Thật đáng mừng vì đã tạo nên sự khuấy động trong cộng đồng của giới văn nghệ sĩ, các nhà hoạt động xã hội, chính trị và các phương tiện truyền thông.

Sự Thức Tỉnh Thật Nguy Hiểm

Tôi lập lại vấn đề đó ở đây một lần nữa vì tôi thấy rất buồn khi Hội Thánh không phải là nơi đầu tiên đấu tranh với sự bất bình đẳng giới tính. Đường như chúng ta cũng giống như Giô-na, vị tiên tri già ngủ mê trong bóng tối bên dưới boong tàu trong khi các thủy thủ trên tàu đang quay cuồng nỗ lực để lèo lái con tàu qua cơn bão khắc nghiệt. Lẽ ra chúng ta phải là những người đầu tiên ở trên boong tàu và tìm kiếm giải pháp của Đức Chúa Trời dành cho sự bất công rành rành đang làm nghiêng lệch sự cân bằng của thế giới. Khác với Giô-na, chúng ta không kinh nghiệm việc đơn độc trên một chiếc thuyền giữa biển khơi trong một cơn bão vùi dập. Toàn bộ thế giới đang ở trong những sự chấn động khi những cơn bão của môi trường ập xuống và khi những cơn địa chấn tài chánh làm cho nền kinh tế thế giới bị mất ổn định. Sự bất công cũng khiến trái đất chúng ta bị rung động và chao đảo. Trong tình trạng báo động tỉnh thức, người ta hướng vào các cơ đốc nhân và hỏi rằng: “Tại sao điều này lại xảy ra?” Những người bị giam cầm, bị tổn thương và bối rối nhìn về phía chúng ta và hỏi chúng ta rằng làm sao chúng ta có thể ngủ được trong lúc này, lẽ ra chúng ta phải kêu khóc với Đức Chúa Trời xin Ngài ban cho mình một kế hoạch để trở nên một phần của sự can thiệp từ Chúa trước khi quá trễ. Thế nhưng có quá nhiều người trong các Hội Thánh đã cho phép sự biến chuyển của thời hiện tại đưa chúng ta vào giấc ngủ không yên hoặc cho phép những điều đó kích động mình tranh cãi về những vấn đề không thật sự có ý nghĩa.

Trong thời của Giô-na, Chúa đã sai một cơn bão đánh thức vị tiên tri này khỏi sự không vâng lời và nhắc cho ông nhớ rằng dân thành Ni-ni-ve cũng đang ở trong một tình trạng nguy cấp. Chúa không bao giờ muốn để con người ở trong chỗ nguy hiểm nhưng Giô-na lại không muốn giúp cho thành phố Ni-ni-ve cổ kính tránh được sự huỷ diệt đang lơ lửng trên đầu họ. Vì thế, ông mới bỏ chạy đến nơi khác và trốn trong khoang tàu. Trong lúc đi theo hướng ngược lại với

Sư Tử Cái Trời Dậy

hướng mà Chúa đã chỉ dẫn, ông đã ngủ thiếp đi. Đức Chúa Trời đã sai một cơn bão khủng khiếp đến nổi con tàu chở Giô-na suýt nữa bị xé toạc. Tại sao Giô-na lại bỏ chạy? Vì ông không muốn cứu những người mà ông cho rằng không xứng đáng. Chúng ta hãy xem cuộc đối thoại giữa Giô-na và Chúa sau khi ông và thành phố Ni-ni-ve được tha thứ.

Nhưng Giô-na bực mình lắm và nổi giận. Ông cầu nguyện Chúa: “Ôi, lạy Chúa, có phải đây là điều con đã nói khi con ở tại quê hương con không? Chính vì thế mà con đã vội vã trốn sang Tạc-sít vì con biết Chúa là Đức Chúa Trời nhân từ, hay thương xót, chậm giận, và giàu tình yêu thương, lại sẵn sàng đổi ý không giáng tai hoạ.

(Giô-na 4:1-2)

Giô-na muốn Chúa phán xét và hình phạt thành phố Ni-ni-ve nhưng Đức Chúa Trời lại muốn mở rộng ân điển và lòng thương xót dành cho họ. Giô-na đồng ý để Chúa xoá sổ một thành phố đầy dẫy những con người nhưng ông lại nổi giận đến nỗi muốn chết khi cái cây cho ông bóng mát bị tàn héo.

Đức Chúa Trời hỏi Giô-na: “Con giận vì cây thầu dầu khô héo có đúng không?”

Giô-na đáp: “Con giận đúng lắm, con giận đến nỗi muốn chết.”

Chúa phán: “Con tiếc cây thầu dầu mà con chẳng cực nhọc vì nó, cũng chẳng làm cho nó lớn lên. Nó mọc lên trong một đêm, đêm hôm sau lại chết đi. Còn Ta,

Sự Thức Tỉnh Thật Nguy Hiểm

lẽ nào Ta lại không thương tiếc thành Ni-ni-ve to lớn kia, với hơn một trăm hai mươi ngàn người chưa biết phân biệt tay phải và tay trái, cùng với bao nhiêu súc vật sao?” (Giô-na 4:9-11)

Các bạn ơi! Lẽ nào chúng ta cũng đã đánh mất tầm nhìn của mình giống như Giô-na và không còn thấy được đâu là điều quan trọng đối với Đức Chúa Trời? Chúng ta có đang quan tâm đến sự an nhàn và nơi nương tựa của mình hơn cả những giá trị của Chúa đặt ra không? Đức Chúa Trời chí cao không ngồi trên Thiên Đàng với thái độ vui thích khi nhìn thấy sự huỷ diệt. Ngài mong muốn được giải cứu con người ra khỏi chốn xấu xa! Xin bạn đừng ngăn trở niềm hy vọng dành cho những ai mà Chúa muốn cứu. Tôi cầu nguyện rằng bạn sẽ để cho Chúa đánh thức con sư tử cái bên trong bạn để thúc đẩy bạn cứu vớt những người xung quanh mình (chứ không phải phán xét họ) ra khỏi tay ma quỷ là kẻ đang đe dọa chiếm hữu và huỷ diệt họ.

Đây chính là lúc chúng ta vâng theo lời kêu gọi của Đức Chúa Trời. Ngài giao phó cho chúng ta sứ điệp của tin tức tốt lành dành cho trái đất. Chúa truyền cho chúng ta phải yêu thương kẻ lân cận. Chúa giao cho chúng ta chăm nom cho các quả phụ, cô nhi, khách lạ và những người nghèo khó. Ngay chính lúc này, Chúa đang khích lệ các con gái của Ngài, cả trẻ lẫn già, hãy mang đến giải pháp cho những nan đề của thế giới. Chúa mời gọi chúng ta gạt sang một bên tất cả những sự khác biệt và cùng nhau dốc sức trong công tác của Ngài.

Một số người trong chúng ta vẫn đang hành động để bày tỏ lòng nhân từ đối với người lân cận. Một số khác thì quá bận rộn với việc than khóc về những sự mất mát và cũng có rất nhiều người cứ mãi tranh chiến với những vấn đề ngớ ngẩn về giáo lý hay cứ cãi cọ với những chi thể khác trong thân thể của Đấng Christ.

Sư Tử Cái Trối Dậy

Các bạn yêu dấu, tôi không đưa ra lời kêu gọi các bạn tỉnh thức để đòi các bạn bước vào kinh nghiệm việc bị ném xuống mạng tàu như Giô-na hay phải lang thang trong đồng vắng quá thời gian cần thiết như dân Y-sơ-ra-ên! Chúng ta hãy nhìn vào ma quỷ và những nan đề trên thế giới và để cho những điều đó lay mình tỉnh giấc. Trong tâm linh của mình, tôi nhìn thấy nhiều người được đánh thức, được lay tỉnh và đang sẵn sàng để thay đổi thế giới của họ.

MỘT BIỂU LỘ ĐỘC ĐÁO

Khi tôi đang viết quyển sách này, những người biên tập khích lệ tôi chia sẻ nhiều ví dụ về những người nữ thật sự tỉnh thức để mọi người có thể thấy được rằng khi thật sự tỉnh thức, phụ nữ có thể làm được những gì. Tuy nhiên, tôi lại không muốn giới hạn điều đó với những gì chúng tôi đã từng nhìn thấy. Câu chuyện về những người nữ thật sự tỉnh thức và đầy nguy hiểm đối với kẻ thù vẫn còn đang được viết tiếp. Tôi tin rằng thế giới này chưa nhìn thấy được mọi sự sẽ ra sao khi từng cá nhân trong những người nữ cơ đốc cũng như tập thể của họ thật sự tỉnh thức và trở nên nguy hiểm với kẻ thù.

Đã hai lần Chúa truyền cho tôi khơi mở tiến trình tỉnh giấc trong các phụ nữ cơ đốc. Tôi không biết rằng khi phụ nữ chúng ta thật sự tỉnh thức thì mọi việc sẽ ra sao nhưng tôi hầu như chắc chắn rằng chúng ta sẽ trở nên thật sự nguy hiểm trong bóng tối và lộng lẫy trong ánh sáng. Như tôi đã dự liệu trước về điều này, tôi phải tin rằng người ta sẽ nhìn thấy sự thể hiện đầy mãnh liệt và hoang dã của sư tử cái trong phụ nữ cơ đốc .

Tôi cũng nhận ra rằng người ta thường thích làm theo

Sự Thức Tỉnh Thật Nguy Hiểm

những gì người khác bảo. Nhưng một cơ đốc giáo “máy móc” như thế khiến chúng ta không còn thấy Chúa mầu nhiệm nữa. Sách này không phải là sứ điệp thuộc dạng “làm thế nào . . .” “Tôi muốn bạn hãy tỉnh thức, hãy trỗi dậy như một con sư tử cái và bước đi bằng dáng vẻ độc nhất của chính bạn theo đúng ý nghĩa của nó. Chỉ có một mình Chúa và bạn mới có thể xác định được con sư tử cái sẽ như thế nào khi nó thực sự thức dậy trong bạn.

Gần đây, tôi có đề nghị những nhân sự đưa ra những từ ngữ hay hình ảnh về con sư tử cái được đánh thức bên trong con người họ. Tôi đã không bất ngờ khi những câu trả lời của họ xoay quanh những từ như ân ân điển, sự dịu dàng, sự mãnh liệt và sự can đảm. Những từ này chính là những tiềm năng lớn lao của một người có sự đáp ứng sau khi tỉnh thức.

Tôi đã tra cứu trong Kinh Thánh và nhận thấy những lời mà Chúa thường phán với các tiên tri của Ngài là: “Hãy đi đến đó, hãy làm điều này, hãy nói điều kia” nhưng ít khi tôi thấy Chúa bày tỏ cho họ biết trước điều sẽ xảy ra tiếp đó. Một ví dụ về điều này là câu chuyện tiên tri Ê-li-sê bảo người đàn bà quá rằng: “Chị hãy đi, đến các bà con xóm giềng mượn những bình không, nhớ đừng mượn ít. Xong rồi, chị và các con chị vào nhà, đóng cửa lại, đổ dầu vào những bình không đó, hễ bình nào đầy thì để riêng ra (2Các Vua 4:3-4). Lời này dường như hơi bất nhất. Điều mà ông muốn họ làm liệu có thể giải quyết được gì trước tình cảnh những kẻ thu nợ đang đe dọa bắt con trai của bà goá này làm nô lệ? Thế nhưng người đàn bà goá này vẫn làm theo điều nhà tiên tri đã bảo và sau khi làm xong, bà trở lại với người của Đức Chúa Trời và ông ta lại bảo bà: “Chị hãy đi bán các dầu ấy mà trả nợ. Số còn lại thì mẹ con chị hãy dùng mà sinh sống” (II Vua 4:7).

Tôi tự hỏi chúng ta đã để lỡ mất không biết chúng ta đã bỏ lỡ biết bao nhiêu sự cung ứng lạ lùng của Chúa chỉ vì

Sư Tử Cái Trời Dậy

cứ muốn biết trước bước thứ hai, thứ ba và thứ tư cần thực hiện, thậm chí là cả khi chưa thực hiện xong bước thứ nhất. Cho nên, hãy nghĩ về quyển sách đại loại như “hãy đọc, cầu nguyện và để cho Chúa tuôn đổ chính Ngài vào những chiếc bình mà bạn đã đặt trước mặt Ngài.” Hãy xin Chúa đổ đầy tâm trí bạn bằng những ý tưởng về sư tử cái với hình dạng, đặc điểm nào mà Ngài muốn dùng để truyền cảm hứng cho bạn.

Đừng sợ phải nghĩ rằng chúng ta là những con sư tử cái hay Chúa Giê-su là sư tử đực. Sự mô tả này không khác với việc nói rằng Chúa Giê-su là người chăn của chúng ta còn chúng ta là chiên của Ngài. Chúng ta có phải là những con chiên theo nghĩa đen không hay Chúa muốn dùng hình ảnh con chiên để kêu gọi chúng ta bước theo và tin cậy Ngài như những con chiên bước theo và phó thác nơi người chăn? Cũng giống như vậy, Kinh Thánh nói rằng Chúa Giê-su là chàng rể còn chúng ta là những nàng dâu của Ngài. Đây là một hình ảnh có tính chất biểu tượng. Chúa Giê-su vừa là Người Chăn, vừa là Vua, vừa là Đức Chúa Trời, vừa là Con Người, vừa là Chàng Rể, vừa là Anh Cả của chúng ta, vừa là Sư Tử mà cũng lại là Chiên Con, vừa là Đấng Khởi Đầu và cũng chính là Đấng Kết Thúc. Bạn có đáng ngạc nhiên vì Chúa muốn mở rộng chúng ta không? Ý định của tôi là giúp cho bạn hưởng ứng lại với những sự nhận thức về tính độc nhất, về sự mạnh mẽ và tầm ảnh hưởng của bạn.

BỐN PHẬN ĐÁNH THỨC

Khi tôi còn đi học đại học, ngôi nhà của các chị em nữ sinh viên có một cái hành lang ngủ. Tôi không biết tại sao nó lại được gọi như vậy vì nó không nằm ở phía ngoài của ngôi nhà, cũng không có lối vào từ phía bên ngoài. Cái hành lang ngủ

Sự Thức Tỉnh Thật Nguy Hiểm

này rất dài, được làm cho tối và được bố trí bằng nhiều chiếc giường tầng. Một số chiếc thì được đặt dọc theo tường, một số khác thì được xếp thành nhiều dãy, vuông góc với những cái cửa sổ tối.

Vì có quá nhiều người trong số chúng tôi cùng chia sẻ căn phòng này nên chúng tôi không được phép sử dụng đồng hồ báo thức. Thay vào đó, chúng tôi luân phiên phân công cho nhau một công việc mà tôi ít ưa thích nhất, đó là: “bổn phận đánh thức.” Mỗi đêm, trước khi đi ngủ, các chị em sẽ chuyển thẻ ghi tên của mình đến tấm lịch hẹn giờ để cho biết lúc nào họ cần thức dậy. Điều này có nghĩa là những người có bổn phận đánh thức phải biết được người chị em cần được đánh thức nằm ngủ ở giường nào. Đêm trước của ngày cần thực hiện theo chi tiết của việc đánh thức, người có bổn phận sẽ ngủ ở một nơi tách biệt với mọi người ở một căn phòng khác, nơi mà họ có thể để chuông báo thức.

Khi đến lượt của tôi, tôi thường vặn cho đồng hồ báo thức nửa tiếng trước khi đánh thức người đầu tiên để tôi có thể tắm rửa. Được đi tắm mà không phải xếp hàng chờ đợi chính là ích lợi duy nhất của người thức dậy đầu tiên.

Khi quá trình đánh thức mọi người bắt đầu, tôi phải đi nhiều vòng, cứ cách 15 đến 30 phút lại kêu một chị em thức dậy và làm như thế trong suốt 2 đến 3 tiếng. Tôi đi ra, đi vào hành lang ngủ để đánh thức mọi người và tranh thủ ăn sáng cũng như sửa soạn cho bản thân mình. Hết lần này đến lần khác, tôi rón rén đi vào thật yên lặng, tôi đóng cửa lại rồi mò mẫm tìm đường trong bóng tối. Tôi đếm thật kỹ thứ tự của những chiếc giường tầng để cố gắng không đánh thức các chị em khác đang còn ngủ trong khi di chuyển gần họ. Khi đến được chỗ của người hoặc những người cần được đánh thức, tôi lay họ dậy thật nhẹ nhàng nhưng cũng thật dứt khoát.

Tôi cảm nhận được trách nhiệm của mình vì biết rằng mỗi một chị em ở đó đều lệ thuộc vào việc tôi kêu họ thức

Sư Tử Cái Trối Dậy

dậy ngày hôm đó. Có những người cần phải đến lớp, có người phải đi thi, có người thì không thể bỏ lỡ việc ôn bài và dĩ nhiên cũng có người cần thức dậy vì có hẹn với bạn trai.

Một lần nọ, tôi đã bị quở trách khi sau hứa gọi một người thức dậy, tôi đã quá im lặng, quá nhẹ nhàng và lưỡng lự khi lay một chị nhiều tuổi hơn thức dậy. Lúc ấy chị ta lẩm bẩm một vài câu gì đó và tôi cho rằng chị đã thức dậy nhưng thật ra là chưa. Chị ta chỉ đang nói trong lúc ngủ. Vào bữa ăn trưa ngày hôm đó, chị ấy làm ồn lên với tôi và nói với tôi rằng chính vì tôi mà chị đã phải trả giá. Có những lỗi lầm mà bạn sẽ không muốn phạm đến lần thứ hai. Vì thế, tôi nhanh chóng học được rằng có một số chị em chỉ cần được lay thật mạnh, có người thì đáp ứng chỉ với một cái chạm nhẹ có người chỉ cần nghe gọi nhỏ tên mình là đã bật ngồi dậy cách tỉnh táo. Một số chị em thì cảm ơn tôi vì đã kêu họ dậy, một số khác thì lại la ó và đuổi tôi đi.

Rắc rối nhất là những người có vẻ như đã tỉnh giấc và thậm chí còn nói rằng: “Thôi được, thôi được, tôi thức dậy rồi đây,” nhưng sau đó lại ngủ tiếp. Tôi học được rằng đối với dạng người mê ngủ này thì đòi hỏi tôi phải ở lì cho đến khi họ đặt hai chân xuống đất và bước ra khỏi giường.

Một vấn đề khó xử nữa mà tôi gặp là đánh thức nhầm người. Mặc dù tôi đã cố gắng giữ yên lặng và cẩn thận hết cỡ nhưng thỉnh thoảng tôi vẫn lỡ đánh thức người nằm ở tầng phía trên hay người ở giường bên cạnh. Có nhiều chị ngồi bật dậy, nắm lấy cánh tay tôi làm tôi giật nảy mình và nói nhỏ rằng: “Nè bồ, tôi thức rồi! Làm ơn tháo cái tên tôi ra khỏi danh sách cần đánh thức đi!”

Tôi thật xấu hổ khi nói điều này tôi cũng thuộc dạng hay la ó và khó đánh thức. Hầu như lúc nào tôi cũng cần được gọi đến lần thứ hai. Sau khi làm xong bốn phận của mình, tôi đã rút ra nhiều nguyên tắc. Nếu một người nào đó đã được đánh thức đến hai lần nhưng vẫn còn nằm trên giường thì tôi

Sự Thức Tỉnh Thật Nguy Hiểm

không cần phải gọi họ đến lần thứ ba. Chính động lực này đã làm tăng thêm tính khẩn cấp cho lần gọi thứ hai vì bạn biết rằng đây là lần cuối. Một khi các chị em trong phòng đã tỉnh giấc và cử động, tôi không còn chịu trách nhiệm giám sát họ nữa. Họ đã bắt đầu hoạt động còn tôi phải tiếp tục sửa soạn cho mình xong xuôi.

Đức Chúa Trời rộng lượng của chúng ta không hành động dựa theo nguyên tắc của nhà nữ sinh mà tôi đã ở. Ngài vui mừng quá đôi khi được tiếp tục đánh thức chúng ta cho đến phút cuối và không đòi hỏi chúng ta phải gấp rút tỉnh dậy. Tôi cảm nhận rằng ngay chính lúc này, có nhiều chị em đang đáp ứng lại lời kêu gọi tỉnh thức mà Chúa muốn gửi đến những phụ nữ đang say ngủ quanh họ.

ĐÁNH THỨC ĐIỀU GÌ ĐÓ MÃNH LIỆT

Có một điều buồn cười là cho đến bây giờ tôi lại trở lại làm bốn phận đánh thức chỉ vì thời kỳ hiện nay của chúng ta đang ở đang đối diện với sự lâm nguy hơn hết. Đôi khi tôi cảm thấy như mình vẫn đang rảo bước giữa những chiếc giường tầng trong căn phòng tối để nhẹ nhàng lay tỉnh hay thậm chí là ngoan cố chờ đợi, không chỉ một lần, chờ cho đến phút huy hoàng để đánh thức những người chị em quanh mình và khiến họ trỗi dậy bằng một tiếng gọi tên nho nhỏ.

Tôi biết rằng mình không cô đơn trong công tác đánh thức này và mỗi một con gái của Đức Chúa Trời cũng sẽ hưởng ứng trước những phương tiện hay cách thức khác nhau của những người khác nhằm kích thích họ tỉnh dậy khỏi giấc ngủ mê. Về phần tôi, Chúa truyền cho tôi đặt ra những nguyên tắc mạnh bạo và những hình ảnh đẹp đẽ trước mắt bạn. Tôi cầu nguyện rằng sự mặc khải mà mình nhận được

Sư Tử Cái Trời Dậy

về sự oai vệ và sức mạnh sẽ đánh thức những điều gì đó mãnh liệt trong bạn để rồi khi tỉnh giấc, bạn sẽ biết được mình cần làm gì.

Hỡi các chị em sư tử của tôi, thế giới này cần bạn, không chỉ để đánh thức họ dậy mà còn để biểu lộ cảm xúc đối với khía cạnh mãnh liệt mà Chúa ban cho bạn. Một phụ nữ với đời sống mãnh liệt sẽ như thế nào? Có phải là một phụ nữ lúc nào cũng la hét, gào thét, cào cấu hay dấm đá không? Cũng có những lúc cần phải như thế. Tôi biết rằng nếu các con hay cháu của chúng ta bị tấn công thì chúng ta sẽ phản ứng như vậy. Trong sách Ô-sê, Chúa đã từng dùng hình ảnh của gấu mẹ hay như sư tử cái và cách chúng phản ứng để nói về cách phản ứng của chính Ngài.

Ta sẽ xông vào chúng như gấu cái bị mất con,

Ta sẽ xé phanh lồng ngực chúng ra,

Ta sẽ nuốt chúng tại chỗ như sư tử;

Thú rừng sẽ xé xác chúng. (Ô-sê 13:8)

Chà! Câu Kinh Thánh này thật sự đã lột tả được khía cạnh hung hãn, bạo lực của từ mãnh liệt nhưng ngoài ra còn có nhiều từ khác mạnh mẽ hơn để mô tả về từ ngữ này. Những từ ngữ giúp làm tròn ý nghĩ cho từ mãnh liệt bao gồm: “dữ dội, mạnh mẽ, đầy sức mạnh, náo động, sinh động và hùng hổ.” Tôi không thể tưởng tượng được có một tổ hợp từ nào lại có thể lột tả được từ mãnh liệt một cách chính xác hơn và khiến tôi bị khuấy động hơn như thế. Không còn nghi ngờ gì nữa, có một điều gì đó gây náo động đã được đánh thức và đem theo cùng với nó là sự sáng sủa và sự mạnh mẽ, giống như sức mạnh của một cơn bão.

Sự Thức Tỉnh Thật Nguy Hiểm

Sức mạnh này không khiến con người rối loạn nhưng nó giúp chúng ta có sự tập trung. Với sự tập trung mạnh mẽ hơn như thế, chúng ta sẽ thấy mình càng lúc càng say mê với những gì mà trước kia mình vốn không nhận ra.

Nhiều lúc tôi tỉnh giấc rồi nhưng cũng lại rơi vào sự lơ là không đề phòng. Một lần nọ vào cuối tháng 10 hay đầu tháng 11 gì đó của năm 2007, khi tôi đang ở trong phòng tắm và đọc một quyển tạp chí (tôi có thể đọc sách báo ở bất cứ chỗ nào). Khi lật những trang tạp chí, lần đầu tiên tôi đã đọc biết về những hành vi tàn ác của việc buôn bán tình dục ở Thái Lan. Sau khi đọc hết bài báo, tôi đọc lại một vài đoạn trong đó. Tôi hầu như không thể nào tin được những điều mình đọc là có thật. Người ta lại có thể đối xử với nhau tàn tệ đến thế sao? Sao điều này lại có thể xảy ra mà tôi không hề hay biết? Tôi bắt đầu khóc (tôi có thể khóc trong phòng tắm hay bất cứ chỗ nào) và sau đó tôi đã cầu nguyện rằng: “Chúa ơi! Nếu con có thể góp một chút nào đó sức mạnh hay tiếng nói của mình để thay đổi vấn đề này thì xin Chúa dùng con. Con là con gái của Ngài.” Khi lời cầu nguyện này thức tỉnh tôi, có một điều gì đó trong tôi đã thay đổi.

Một vài tuần trôi qua, tôi nhận được một cú điện thoại từ tổ chức Life Outreach. Họ nói với tôi rằng: “Lisa, chúng tôi đang lập thành một nhóm để cùng nhau đến Thái Lan gây quỹ và giúp cho mọi người nhận thức được việc ngăn chặn tệ nạn buôn bán tình dục. Chúng tôi nghĩ rằng chị là người mà chúng tôi sẽ gửi đến đó.” Thế là 3 tháng sau tôi lên đường đến Thái Lan với vai trò thành viên khởi xướng việc chống lại nạn buôn người lần đầu tiên của tổ chức Outreach.

Điều gì sẽ xảy ra nếu tôi không cầu nguyện trong khi đọc được mẩu tin trên báo? Điều gì sẽ xảy ra nếu lúc ấy tôi chỉ biết khóc lóc, lắc đầu và rồi tiếp tục lật sang trang khác? Nếu là tôi trước đây rất lâu thì tôi sẽ lật sang trang khác để tìm kiếm mục quảng cáo về những sản phẩm chăm sóc da

Sư Tử Cái Trời Dậy

mới nhất, những xu hướng thời trang mới nhất hay những bí quyết ăn kiêng. Nếu tôi cứ tiếp tục đọc tiếp thay vì cầu nguyện, có khả năng tôi sẽ lên giường trong buổi tối hôm đó mà không hề dâng lời cầu nguyện mình lên Chúa. Và rồi khi vấn đề đó đến với tôi một lần nữa, tôi chỉ biết nói những câu như: “Ồ! Tôi đã nghe nói về chuyện đó rồi. .. Tôi đã đọc trong tạp chí... Chuyện đó thật đáng buồn.”

Nếu bạn là một người tỉnh thức, bạn không thể cưỡng lại việc phản ứng lại. Đừng lẫn lộn việc tỉnh thức với việc tỏ ra buồn bã. Nếu một điều gì đó khiến bạn buồn, có thể bạn sẽ phản ứng ngay trong lúc đó nhưng việc buồn bã về điều gì đó không có sức mạnh cản trở bạn lật sang trang khác. Có thể bạn tỏ ra buồn bã nhưng chưa hẳn lúc đó bạn đang tỉnh thức. Vì không thể hoàn toàn tỉnh thức nên cũng không thể nhận thức một cách tỉnh táo về những nan đề của thế giới và không thể phản ứng lại. Đó là lý do tại sao khi tôi đọc về những cô gái trẻ bị bắt cóc và quăng vào nhà chứa, tôi đã phải cầu nguyện và nói với Chúa rằng bất cứ điều gì Ngài muốn tôi làm để đối đầu với điều tàn ác này. Lời cầu nguyện của tôi đã làm nổi bật cơ hội Chúa ban cho tôi. Ngoài cơ hội đó, tôi còn có được cơ hội nào khác không? Có lẽ có, nhưng để có những cơ hội khác, có lẽ tôi đã đánh mất cơ hội này.

CHÚA KHÔNG CỨU BẠN ĐỂ THUẦN HOÁ BẠN

Đức Chúa Trời không bày tỏ chính mình Ngài một cách vô hạn để rồi giới hạn chúng ta. Ngược lại, Chúa muốn đặt tấm lòng Ngài vào trong chúng ta. Cô bạn Christine của tôi đã nói rất đúng: “Đức Chúa Trời không cứu bạn để thuần hoá bạn!”

Sự Thức Tỉnh Thật Nguy Hiểm

Chúa không tìm kiếm những người cư xử giống như cơ đốc nhân. Ngài muốn chúng ta làm những cơ đốc nhân. Từ “cơ đốc nhân” có nghĩa là “người được xức dầu hay người giống như Đấng Christ.” Chúa Giê-su không đi khắp nơi để “ra vẻ tốt lành,” Ngài đi khắp nơi để “làm điều tốt lành” và phóng thích cho tất cả những ai bị áp bức. Chúa đã xức dầu cho bạn để làm gì?

Thần Chúa ngự trên Ta

Vì Ngài đã xức dầu cho Ta

Để truyền giảng Tin Mừng cho người nghèo khổ,

Ngài đã sai Ta công bố cho kẻ bị tù được phóng thích,

Cho kẻ mù loà được sáng mắt,

Cho người bị áp bức được giải thoát,

Và công bố kỷ nguyên thi ân của Chúa. (Lu 4:18-19)

Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã được ban trên Chúa Giê-su để Ngài có thể làm được tất cả những điều nói trên. Nếu chúng ta cũng được tái sinh bởi cùng một Thánh Linh như thế thì chúng ta phải làm những gì Chúa đã làm. Chúng ta phải rao giảng tin mừng cho người nghèo, giải phóng cho những người có gánh nặng và bị ngược đãi cũng như công bố rằng: “Đây chính là năm mà Đức Chúa Trời hành động!” Tôi tin rằng mỗi một năm đều là năm mà Đức Chúa Trời sẽ hành động và Ngài vẫn đang chờ đợi chúng ta thay mặt Ngài mà hành động.

Trong ánh sáng của mạng lệnh này, chúng ta biết được rằng Chúa không cần những người nữ nội trợ chỉ biết dành

**Những phụ nữ có hạnh kiểm tốt
thì làm nên lịch sử**

-LAUREL THATCHER
ULRICH

Sư Tử Cái Trời Dậy

suốt ngày để nướng bánh hay chỉ biết cư xử tốt. Việc nướng bánh không có gì là sai cả nhưng nếu đó là tất cả những gì chúng ta có thể làm thì Chúa sẽ không thể nào sử dụng chúng ta để đổi thay lịch sử.

Tôi biết rằng câu trích dẫn này có thể trở thành lời thách thức đối với một vài người trong bạn. Tôi cũng đã từng bị thách thức khi đọc nó lần đầu tiên. Lời trích dẫn này không phải là một lời khuyến khích chúng ta hãy sống hư đốn, nhưng nó giúp chúng ta nhận ra rằng những sự thay đổi xảy đến cùng với sự thách thức đối với hiện trạng của chúng ta.

Trong mắt của những người theo văn hoá miền Nam và những người ở công ty xe buýt, Rosa Parks là một người có lối cư xử không tốt khi cô không chịu nhường chỗ ngồi của mình và dời xuống khu vực phía sau xe buýt, nơi dành riêng cho người da màu. Quyết định giữ lấy chỗ của mình và không dời sang chỗ khác của Rosa Parks đã làm thay đổi cách nhìn của quốc gia chúng ta về sự phân biệt chủng tộc. Tôi tự hỏi mình rằng trong lúc ấy, không biết Rosa Parks có biết được mình đã làm nên lịch sử hay không. Chỉ có thời gian mới có sức mạnh bày tỏ cho chúng ta biết động cơ và kết quả từ những sự chọn lựa của cô. Có lẽ Rosa đã quá mệt mỏi với việc bị cách ly ra khỏi xã hội và bị mọi người khước từ quyền lợi nhân phẩm mà Chúa ban cho cô.

Thế còn những người nữ như Ê-bô-ra, Gia-ên, Ta-ma, Ê-xơ-tê, Bát-xê-ba, A-bi-ga-in, Ra-háp và cả Ma-ri thì sao? (Đây chỉ mới là một vài tấm gương trong rất nhiều tấm gương của Kinh Thánh.)

Ê-bô-ra có được xem là người cư xử phải lẽ khi kích động dân sự của mình để chống lại thế lực áp bức thống trị hay không? Việc bà cỡi ngựa bước vào trận chiến cùng với nam giới có đúng đắn hay không? Những người lãnh đạo trong thời của bà thì nghĩ là không. Một đạo quân đã nổi lên để

Sự Thức Tỉnh Thật Nguy Hiểm

chống lại sự nổi loạn của bà nhưng họ đã không thể thắng được. Khi Ba-rác, người nam lãnh đạo được Chúa chọn lựa tỏ ra lưỡng lự, Ê-dê-bê-ra đã đem đến cho ông những sự chỉ dẫn từ Chúa mà bà biết rõ.

Còn Gia-ên thì sao? Có phải bà đã lấy cây cọc đóng trại để giết chết kẻ thù mình không?

Lẽ nào bà không thể giao kẻ đó cho chính quyền khi hắn đang ngủ sao? Bà có thể, nhưng bà đã không làm điều đó. Đức Chúa Trời đồng ý với sự lựa chọn của bà và một bài hát đã được sáng tác nên để công bố sự dũng cảm đó.

Kế đến là Ta-ma. Người phụ nữ hai lần goá ụa này đã giả làm một cô gái diêm và ngủ cùng với ông bố chồng goá vợ của mình là tộc trưởng chi phái Giu-đa. Việc làm của cô đã gây sốc trên nhiều phương diện. Không có bằng chứng nào cho thấy đây là điều Chúa bảo cô ta làm. Chính cô đã chọn cách làm này. Tuy nhiên, tên người con trai của người phụ nữ ngoan cố này lại được tìm thấy trong gia phổ của Đấng Christ và bà cũng được gọi là người công bình.

Vua A-suê-ru đã ra lệnh cho mọi người chỉ được vào châu khi được gọi nhưng Ê-xơ-tê đã bất tuân mạng lệnh đó. Trước đó, sự bất tuân của hoàng hậu Vả Thi, người vợ cả của vua đã khiến bà bị truất ngôi. Ê-xơ-tê là người biết rõ chuyện đó hơn ai hết! Thế nhưng quyết định điên rồ của Ê-xơ-tê tại triều đình đã cứu sống cả dân tộc bà.

Bát-xê-ba là một phụ nữ ngoại tình và là mẹ của Sa-lô-môn, một vị vua đầy trí khôn ngoan. Ra-háp cũng là một cô gái diêm đã từng nói dối với nhà vua của mình để che giấu cho những người do thám của quân thù. Hành động xuất phát từ đức tin của bà không những chỉ cứu gia đình bà ra khỏi sự huỷ diệt của thành Giê-ri-cô mà con trai bà sau này cũng được đề tên trong gia phổ của vua Đa-vít và Chúa Giê-su.

Sư Tử Cái Trối Dậy

Ma-ri bị xem như một người mang thai bất chính và chính nàng đã hạ sinh ra Con Trai của Đức Chúa Trời. Điều gì sẽ xảy ra nếu lúc ấy bà nói rằng: “Chưa có chồng mà đã có thai là một điều rất tồi tệ. Chúa có thể nào chờ đến lúc tôi có chồng để tôi không bị mọi người khinh khi không?”

Chỉ một mình lịch sử mới có thể đánh giá được sự chọn lựa của những người phụ nữ nói trên. Đó là những người có tấm lòng thức tỉnh và được khuấy động.

Bạn phản ứng như thế nào khi bạn hoàn toàn tỉnh thức và tỉnh thức một cách đáng sợ? Bạn sẽ làm nên những gì cho lịch sử? Giống như hình ảnh con sư tử cái mạnh mẽ, bạn có chịu thức dậy khỏi tình trạng ngủ mê và trối dậy để bảo vệ gia đình mình, cộng đồng mình và cả thế giới mà mình đang sống hay không? Ngay chính lúc này, điều gì đang khuấy động trong tấm lòng bạn?

KẾT HỢP CẢ ĐÁNG SỢ VÀ LẠ LÙNG

Tôi cảm tạ Chúa vì tôi đã được tạo nên một cách đáng sợ và diệu kỳ; Các công việc của Chúa thật diệu kỳ, Linh hồn tôi biết rõ lắm.

Thi Thiên 139:14

Những con sư tử rất mạnh mẽ và có bộ lông bóng mượt. Chúng di chuyển với quyết tâm mạnh mẽ và nhận thức rằng sự hiện hữu và tồn tại của mình phụ thuộc vào di sản kỹ năng và sức mạnh. Bộ lông của sư tử như ngọn sóng trong lúc chúng di chuyển. Không giống như chúng ta, sư tử cái không quan tâm đến việc liệu da mình có chảy sệ hay không, đuôi mình có quá dài hay không hay mình trông như thế nào. Chúng hoàn toàn thoải mái với làn da của mình.

Sư tử cái là những con vật rất cừ khôi.

Khi quan sát chúng trong thế giới hoang dã, tôi tin rằng chúng thật sự biết rõ về điều này. Sự đối lập giữa cách chúng ta nhìn chính mình và cách sư tử cảm nhận về chính chúng sẽ được bày tỏ nếu con người và sư tử có thể hoán đổi vị trí cho nhau.

Sư Tử Cái Trối Dậy

“Sư tử cái ơi, mi thật là cừ khôi.”

Sư tử cái trả lời: “Tôi biết. Các bạn có muốn nhìn thấy điều tôi có thể làm được không?”

Run rẩy, chúng ta trả lời: “Ừ... có.”

Sư tử liền mời: “Nhìn cái chân của tôi nè! Các bạn xem cái này nhé.”

Chúng ta kinh hãi khi nhìn thấy những cái móng vuốt nhô ra từ cái chân lật ngửa lên của nó.

“Với bộ vuốt này tôi có thể hạ gục một con linh dương để nuôi sống các con mình và cả các con khác trong bầy. Hãy chú ý cái này nữa...” Nói rồi sư tử cái thụt những cái vuốt nhọn vào bên trong và bàn chân của nó lại mượt như nhung. “Với cái chân này, tôi có thể chơi với các con nhỏ và huấn luyện cho chúng để trở nên những con sư tử hùng mạnh.

Chúng ta gật đầu và nhìn xuống bộ móng của mình để xem chúng đã được cắt tỉa gọn gàng chưa.

Sư tử cái lại nói: “Xem răng tôi nè!”

Chúng ta liền lùi lại, sợ hãi trước những chiếc răng nhiều hình dạng và vô cùng sắc nhọn của nó.

“Với bộ răng này, tôi có thể phòng thủ, hạ gục, và xé thịt con mồi nhưng cũng với bộ răng này, tôi có thể tha các con nhỏ đến những nơi khác an toàn hơn.”

Chúng ta gật đầu, ghi nhận sự đối lập đó.

Kế đến, con sư tử cái trông có vẻ rất hài lòng khi đưa ra kết luận về vẻ đẹp của mình: “Tôi được dựng nên một cách đáng sợ và lạ lùng.”

Quả thật, chúng ta có thể đồng ý với điều đó. Sư tử cái thật sự là một sinh vật sống được tạo nên từ sự kết hợp giữa yếu tố đáng sợ và lạ lùng.

Kết Hợp Cả Đáng Sợ Và Lạ Lùng

Tôi cảm tạ Chúa vì tôi đã được tạo nên một cách đáng sợ và diệu kỳ;

Các công việc của Chúa thật diệu kỳ, linh hồn tôi biết rõ lắm (Thi Thiên 139:14)

Tôi thách thức các bạn công bố cách lớn tiếng những lời Kinh Thánh trên ngay lúc này sau những gì bạn được biết về sự tử cái. Các bạn yêu quý, nói một cách chân thành, các bạn chính là những công việc diệu kỳ mà Chúa đã làm nên. Cả những người nam người nữ xung quanh bạn cũng vậy. Vấn đề chỉ là có quá nhiều người trong chúng ta quên rằng sự kỳ diệu lạ lùng đó không ngừng lại khi chúng ta ra khỏi bụng mẹ.

Có bao giờ các bạn nói chuyện với một người phụ nữ nào có cách nói hơi giống với con sư tử cái trong đoạn đối thoại trên chưa?

Mẫu đối thoại dưới đây có lẽ giống hơn với những gì bạn nghe được khi những người phụ nữ nói chuyện với nhau:

“Chị đẹp quá!”

“Cảm ơn chị nhưng thật ra tôi vẫn chưa giảm được toàn bộ những cân nặng tăng thêm từ khi tôi mang thai đứa con út.”

Bất kỳ người phụ nữ nào đã từng sinh con (hay từng được chứng kiến người khác sinh con) đều nhận ra rằng mình thật sự được dựng nên một cách đáng sợ lạ lùng. Vì lý do nào đó mà chúng ta mất đi cái nhìn về điều này nhưng sự tử cái thì không. Nó biết rằng vẻ đẹp của nó được bày tỏ qua sức mạnh. Sức mạnh của sự tử cái thể hiện qua những gì cơ thể nó có thể thực sự làm được chứ không chỉ dừng ở chỗ cơ thể nó trông như thế nào. Sức quyến rũ của sự tử cái là điều không thể chối cãi vì sức mạnh của chúng là điều chắc chắn.

SƯ TỬ CÁI TRỖI DẬY

Chúng biết được năng lực của cơ thể mình Là gì và bẦy tỏ ra năng lực đó qua sự lạ lùng của chính thân thể mình. Sự phô bày sư tử cái đã đem đến vinh hiển cho Đấng Sáng Tạo ra nó. Nó thật mạnh mẽ và tài giỏi. Nó huấn luyện cho những con nhỏ trong bẦy để chúng cũng trở nên mạnh mẽ và tài giỏi như thế.

Việc nhớ đến vẻ đẹp của sức mạnh và chức năng của mình là một điều quan trọng. Ở đây, tôi không có ý nói về vẻ đẹp của hình thể mỏng manh. Tôi muốn nói đến việc chúng ta cần có nhận thức về cả phương diện vật lý lẫn tâm linh, chúng ta cần trở nên sắc bén và sẵn sàng cho bất cứ nhiệm vụ nào mà Chúa giao phó. Nếu chúng ta đúng thật là những con sư tử cái thì chúng ta phải có sức mạnh. Cách đây không lâu, tôi đã khám phá ra một điều là chúng ta rất dễ nhận thức sai về sức mạnh thật sự của mình.

TƯỞNG LÀ CÓ GÂN CỐ THỊT

Cả một tuần dài sống trong ảo tưởng của tôi bắt đầu như sau. Sau một loạt hội nghị ở một số nơi, tôi thấy rất mệt mỏi. Năm buổi hội họp đã trôi qua. Hôm đó là vào một buổi tối Chúa nhật, một thời gian để giãn xả. Tôi được mời đến buổi hội thảo của nhóm các nhà lãnh đạo. Tất cả chúng tôi đều hơi choáng váng và lảng lảng vì sự kết hợp nặng nề giữa việc thiếu ngủ, ăn uống nhiều và vì sự tốt lành của Chúa được bày tỏ.

Trong không khí thoải mái như thế, một trong số các nữ lãnh đạo đã chia sẻ với tôi phần ăn mà cô đã mua và mang đến. Cô cũng chia sẻ với tôi những sự cảm nhận của mình: “Chị biết không, xung quanh đây người ta gọi tôi là “thợ đóng đinh” và trong suốt giờ thờ phượng buổi sáng Chủ Nhật

Kết Hợp Cả Đáng Sợ Và Lạ Lùng

hôm nay, tôi đã phát hiện ra được người mà chị đã gọi cho tôi nhớ đến.”

Tôi hỏi: “Đó là ai?”

Không chút ngập ngừng, cô nói ngay: “Chị giống y khuôn như Sarah Connor.”

Tôi yên lặng một hồi lâu rồi nói tiếp.

“Đợi đã... không phải cô ta là người có mái tóc vàng chứ?” Tôi đáp trả với vẻ hoài nghi.

“Vâng, vâng, tôi không nói về mái tóc của cô ấy.” Cô bạn tôi lắc đầu và xua tay một cách mạnh bạo. “Tôi muốn nói đến gương mặt và thế đứng của cô ấy... giống như, giống như một nữ lực sĩ.” cô ta vừa giải thích vừa lấy ngón tay chỉ theo đường quai hàm của mình và vừa đổi sang tư thế đứng như thể hăm dọa.

Cô ấy vừa nhắc đến từ “lực sĩ” sao?

Thôi được, tuy đó không thực sự là một từ có nghĩa nhưng cô ta đã thu hút tất cả sự chú ý của tôi. Cho dù sự so sánh này chỉ là một sự suy diễn đi chăng nữa thì bây giờ tôi cũng muốn mình trông giống với Sarah Connor! Tôi gật đầu và không muốn gạt bỏ đi bất cứ ý tưởng hay hình ảnh nào mô tả về tôi giống như một nữ lực sĩ.” Tôi mặc kệ điều đó và khi trở về tiểu bang của mình, tôi đã tìm kiếm hình ảnh về người phụ nữ lực lưỡng này từ bộ phim The Terminator (Kẻ Huỷ Diệt).

Khi về đến nhà, tôi đã nhờ Alec, một thiên tài về các phương tiện truyền thông và cũng là con trai mình giúp đỡ.

Tôi nhờ nó: “Con có thể tìm giúp mẹ tìm thông tin về Sarah Connor không? Mẹ cần nhìn thấy cô ấy. Mọi người đều đang nói rằng mẹ trông giống cô ấy.”

Thằng bé có vẻ nghi ngờ nhưng nó cũng đã giúp tôi tìm

Sư Tử Cái Trối Dậy

ra một bức áp phích có hình Sarah Connor đang diện một bộ áo ngắn tay, mang một cặp kính mát tròn nhỏ trên mắt và tay cầm súng ngắn. Chắc chắn là đây rồi. Cô ta trông thật dữ dội, sắc sảo và còn hơn cả thế nữa. Tôi không thể không nói rằng tôi ngay lập tức nhìn thấy khía cạnh làm mẹ của cô ta. (Điều này cũng quan trọng đối với tôi vì tôi thường giảng về những chủ đề về việc dưỡng dục con cái và việc thực hiện vai trò của người mẹ). Chẳng phải vấn đề làm mẹ cũng có liên hệ đến hoàn cảnh của chính bạn sao?

Có gì tuyệt vời hơn là có một bà mẹ làm lực sĩ và biết cách để cầm súng với mục đích của cuộc đời là để bảo vệ cho con trai mình khỏi những tên rô-bốt sát thủ?

Alec cũng đã giúp tôi tìm ra một tài liệu sưu tập bao gồm các đoạn phim ghi hình. Tôi e rằng những đoạn phim đúng một của những năm 1980 này sẽ đẩy tôi ra khỏi giới hạn. Các đoạn ghi hình đã mô tả Sarah Connor đang lái một chiếc xe mô-tô, một cảnh khác cô lại cầm súng ngắn bằng một tay và một cảnh khác nữa thì cô tập tạ bằng chiếc giường đôi được dựng đứng của cô trong căn phòng của một bệnh viện tâm thần. Trong thời khắc đó, tôi nghĩ mình chính là cô ta!

Lẽ ra ngay lúc đó tôi đã có thể đặt một dấu chấm hết cho sự nhầm tưởng của mình nếu tôi tự hỏi mình một câu hỏi đơn giản: Lisa, cô đã từng bao giờ tập tạ chưa?

Tôi đã không tự hỏi mình điều đó. Thay vì vậy, tôi để cho trí tưởng tượng của mình bay bổng. Khi xem cảnh Sarah Connor tập tạ, tôi tưởng tượng rằng hai cánh tay mình cũng mạnh mẽ như thế và nếu có được một động cơ đúng đắn nào đó, tôi cũng sẽ tạ giống như cô ta. Chắc chắn rằng thể hình của tôi cũng gần lực lưỡng như cô ấy. Đừng bận tâm đến sự kiện tôi đã từng tham dự cuộc thi thể hình đỉnh cao của trường trung học. (Lúc đó, tôi chỉ vượt qua được nhờ tưởng tượng rằng mình đang bị treo lơ lửng phía trên những con cá sấu).

Kết Hợp Cả Đáng Sợ Và Lạ Lùng

Vì một lý do nào đó, tôi đã quên đi rằng mình đã bị chấn thương cả hai bên vai trước đó. Một bên chấn thương do trượt tuyết còn một bên bị chấn thương trong một biến cố khác rất khó để giải thích.

Hãy thử nghĩ mà xem, tôi chưa bao giờ tập tạ cả! Tuy nhiên, những điều đó không thành vấn đề. Trong thời điểm đó, nếu Sarah đã làm được thì tôi cũng có thể làm được giống như cô ấy.

Tôi không những chỉ muốn rằng mình trông giống như Sarah mà còn muốn hành động giống như cô ấy. Đến thời điểm hành động, cô ta sẽ có sức mạnh và sẵn sàng giải cứu cũng như bảo vệ các con trai mình. Ôi! Tôi rất ái mộ những phụ nữ biết tận dụng những thời điểm khó khăn để giành được sức mạnh. Sarah và tôi ư? Chúng tôi hầu như là hai chị em và tại sao lại không?

Giữa lúc ảo tưởng như thế, tôi đã làm một điều mà mình chưa bao giờ làm trước đó.

Tôi gọi cho Gold's Gym (một phòng tập thể hình).

Tôi nhớ đã từng nghe nói về một huấn luyện viên rất xuất sắc và đã gọi để hỏi tên ông ấy. Người tiếp tân đã nói máy cho tôi.

Tôi đã thẳng thắn bày tỏ sự hồ hởi khi nói chuyện với Robert và hỏi ông xem sắp tới có lớp nào được mở thêm không. Tôi tưởng tượng đến những buổi huấn luyện riêng, ba hay bốn buổi gì đó rồi tôi và Sa-ra sẽ trở nên như một cặp song sinh. Vâng, cặp song sinh có 2 màu tóc khác nhau. Tôi ngừng lại ở giới hạn khác biệt của màu tóc vàng nhưng tôi sẵn sàng tập luyện để mọi người có thể nhìn thấy sự giống nhau của những cánh tay vạm vỡ và lực lưỡng của chúng tôi.

Robert đã đồng ý gặp tôi trong vài giờ để có một sự đánh giá.

Sư Tử Cái Trời Dậy

Từ “đánh giá” lẽ ra đã khiến tôi có lý do để ngừng lại nhưng tôi đã không ngừng lại. Tôi cúp máy và thấy tràn đầy sức mạnh. Tôi đã nhờ Alec thu thập giúp tôi những bài hát có lời lẽ trong sáng với nhịp điệu sôi động dành cho buổi tập luyện. Khi chép vào máy xong, tôi bảo các con: “Mẹ sắp đến phòng tập đây. Có ai muốn đi với mẹ không?”

Hai đứa con trai của tôi xuất hiện với vẻ ngạc nhiên và thế là chúng tôi lên đường đến phòng tập. Cùng với những giai điệu mới được tải vào chiếc ipod, những bước chân của tôi như nảy lên khi đi đến phòng tập. Có lẽ lần sau, tôi sẽ mặc một cái áo ngắn tay để giúp cho huấn luyện viên dễ nhận ra tôi giống với Sarah Connor.

Trong tâm trạng phấn khích như thế, tôi đến phòng tập hơi sớm hơn một chút và nhìn thấy huấn luyện viên tương lai của mình ngay từ đằng xa. Có lẽ ông ta cũng sẽ rất vui mừng để gặp một học viên nữ mới cần được sự bảo hộ của mình.

Nhưng đó cũng có thể chỉ là những gì tôi tưởng tượng.

Robert đang tập với một khách hàng khác nên anh ta vẫy tay chỉ tôi đi đến chỗ máy tập chạy bộ để làm nóng người. Chiếc máy tập đã cho tôi một góc quan sát từ trên cao. Tôi để ý thấy rằng người khách hàng đang tập với Robert cũng là một phụ nữ trạc tuổi tôi. Tất cả những gì tôi tưởng tượng về mình thì cô ấy đều có.

Cô ấy không chỉ vạm vỡ mà còn có làn da rám nắng. Cô ấy trông có vẻ rất giống Sarah với chiếc áo ngắn tay và chiếc quần lửng. Chính lúc đó, tôi đã nếm được cảm giác tuyệt đích ban đầu trong một chuỗi thất vọng sau đó. Tôi xem lại hai cánh tay mình dưới ánh sáng thật của bóng đèn huỳnh quang trong phòng tập và nhận thấy rằng chúng trông thật yếu đuối, nhợt nhạt và còn hơi xanh xao nữa.

Kết Hợp Cả Đáng Sợ Và Lạ Lùng

Chờ một chút! Tôi không nên để mất tinh thần như vậy. Nếu tôi tăng thời khoá biểu luyện tập lên một chút, có thể làn da tôi cũng sẽ rám nắng như thế. Mặc kệ trước những gì nhìn thấy, tôi tăng thêm tốc độ cho chiếc máy tập chạy thêm vài nấc. Nét vạm vỡ của tôi vẫn đang còn ẩn nấp bên trong và chỉ chờ để bộc lộ ra bên ngoài mà thôi. Chỉ cần một vài buổi tập, một vài buổi tắm nắng thì tôi đã có thể trở nên giống như người phụ nữ đó. Nhưng dù nói gì đi nữa thì liệu sự rám nắng của Sarah đã ở trong những tế bào của người phụ nữ kia chưa?

Tôi ngo sang chỗ khác, bật iPod lên và bắt đầu bước trên máy tập một cách sốt sắng.

Chẳng mấy chốc, huấn luyện viên của tôi đến gần và nở một nụ cười đầy khích lệ. “Chị cứ tập tiếp khoảng 15 phút nữa nhé rồi chúng ta sẽ gặp nhau để thảo luận về mục tiêu của chị. Tôi vẫn còn bận tập cho một học viên nữa.”

Mười lăm phút ư? Anh ta có nghiêm túc không chứ? Tôi nhớ mình đã từng đọc ở đâu đó rằng tám phút là tất cả những gì người ta cần để làm nên những điều ý nghĩa. Tuy nhiên tôi không muốn làm huấn luyện viên của mình thất vọng và cũng không muốn trách cứ anh ta ngay vào ngày đầu tiên gặp nhau nên tôi chỉ mỉm cười và làm theo.

Sau 15 phút ấy, tôi bước xuống khỏi chiếc máy và đi về phía căn phòng để tủ cất đồ để tìm chỗ để cái cân sức khỏe. Tôi đã quên cân trọng lượng của mình và ra vẻ như đó là thông tin mà huấn luyện viên sẽ cần đến. Điều này có nghĩa là tôi sẽ đi ngang qua chỗ của người phụ nữ thật sự lực lưỡng khi này. Khi tôi đi ngang qua, cô ta gọi tôi, và hỏi như sắp đứt hơi: “Chị sắp tập với Robert à?”

Tôi gật đầu và hớp nhẹ một ngụm nước trong chai nước của mình.

“Anh ta sắp giết tôi chết rồi đây!” Cô ta vừa thở hổn hển

Sư Tử Cái Trối Dậy

vừa tiếp tục bước trên chiếc máy tập leo thang. “Tôi từng luyện tập rất nhiều nhưng cái ông Robert này đòi hỏi tôi tập ở một mức độ khác hẳn.”

Tôi dừng chân lại và nói: “Nhưng chị trông rất cơ bắp mà...”

Cô ta lắc đầu thay vì trả lời vì nói trong lúc tập mất nhiều sức hơn là tập trung tập trong lúc đó.

Robert gọi tên tôi từ phòng tập đối diện và vẫy gọi tôi đến phòng của anh ta. Tôi đến với vẻ kém tự tin hơn lúc mới bước vào phòng tập.

Tôi lí nhí nói: “Tôi mới đi kiểm tra cân nặng.”

Tuy nhiên anh ta không hề quan tâm đến cân nặng của tôi. Robert chỉ muốn biết sức tôi mạnh đến mức nào.

Anh ta hỏi: “Chị có mang theo khăn không?”

“Không!” Tôi trả lời và giải thích với anh rằng vì tôi ít khi đổ mồ hôi khi vận động. Nếu nhìn lại, có thể nói rằng cách chính xác để tôi nói về mình là ít khi vận động.

DA BỘC MỠ

Tôi không nhớ chính xác quá trình tôi bị làm bẽ mặt tiếp tục như thế nào nhưng dưới đây là những gì tôi nhớ rõ nhất. Tôi được hộ tống đến khu vực ngay trung tâm của phòng tập để được đánh giá về tất cả mọi mặt thay vì đến một căn phòng riêng như tôi tưởng. Chúng tôi đã đến một chỗ có sàn tập trống và Robert bảo tôi làm cho anh ta mười cái.

Tôi biết rằng anh ta muốn bảo tôi hít đất nhưng tôi không chắc là anh ta muốn tôi hít đất như thế nào.

Kết Hợp Cả Đáng Sợ Và Lạ Lùng

“Ý anh là tôi phải quỳ gối xuống phải không?”

“Không, chị làm bình thường thôi!” Anh ta trả lời với vẻ vô cảm rồi cầm tấm bảng kẹp để ghi chú và cây bút chì lên với vẻ đe dọa.

Tôi nằm xuống và thực hiện 10 cái hít đất yếu ớt, run rẩy và với tư thế không đẹp chút nào.

Sau khi hít đất xong, tôi không được nghỉ ngơi một chút nào, cũng không khen lấy một lời, chẳng hạn như: “Tốt lắm, Lisa!” Anh ta lại tiếp tục bảo tôi: “Bây giờ chị hãy bật cóc 25 cái.”

Tôi phát hoảng. Tôi biết bật cóc không khó nhưng tôi không nhớ cách thực hiện chúng là như thế nào.

Tôi hỏi: “Phải đặt hai tay lên đầu, đúng không?”

Robert không trả lời. Tôi đã thực hiện 25 cái bật cóc theo cách mình đã nghĩ. Trong lúc bật lên một cách lúng túng, tôi nhận ra rằng mình đang lôi kéo sự chú ý của các thành viên khác trong phòng tập. Thậm chí các con trai của tôi cũng lắc đầu và phì cười khi nhìn thấy tôi bật cóc.

Robert nói: “Chị hãy hạ thấp xuống và cho tôi thêm 10 cái nữa.”

Tôi như đứt hơi và chao đảo trong một lúc. Tôi hỏi: “Lần này anh muốn tôi hít đất, dùng chân chống đẩy người hay làm gì khác?”

Anh ta trả lời: “Hít đất.”

Tôi nằm xuống nhưng lần này còn khó khăn hơn. Hai cánh tay của tôi run lên. Chúng thật đáng thương. Ít hay nhiều thì cái bụng của tôi cũng bị nhún lên nhún xuống.

Robert lại đổi yêu cầu: “Thêm 25 cái bật cóc nữa.”

Sư Tử Cái Trời Dậy

Lần này, tôi muốn bật cho đúng nên tôi hỏi anh ta lại một lần nữa: “Hai tay tôi đặt lên đầu đúng không?” Lúc ấy tôi nhấn giọng với vẻ thắc mắc.

“Cái đó không thành vấn đề... bắt đầu nào,” anh ta ra lệnh.

Đó là cả một vấn đề đối với tôi đấy chứ! Nó cũng là cả một vấn đề đối với các con trai tôi khi chúng đang phải rụt rè ngượng nghịu nhìn mẹ chúng bật cóc một cách lung tung trước mặt toàn thể học viên trong phòng tập.

Thế nhưng đây chỉ mới là khởi đầu của buổi đánh giá đau khổ mà tôi phải trải qua. Tiếp đó, chúng tôi đến một khu vực gần sát với khu vực trung tâm để tôi có thể thử động tác nâng chân trên một chiếc ghế. Tôi biết cách thực hiện động tác này.

Tôi nâng cái khung ghế lên và chờ sự hướng dẫn.

“Tôi muốn chị nhắc chân 15 cái.”

Tôi đã nâng gót chân mình đến ngang thắt lưng. Trong lúc đó, tôi nghĩ rằng dáng vẻ của mình bây giờ thật tuyệt vời.

“Không, không phải như thế.” Robert ra lệnh: “Tôi muốn chị thẳng chân và nâng cao lên đến mức này.” Anh ta đặt bàn tay ở mức cao hơn thắt lưng của tôi.

Tôi cố gắng đưa chân lên cao hết mức có thể nhưng vẫn không đụng được đến tay của anh ta.

Anh ta khích lệ tôi: “Cao hơn nữa!”

Anh ta giỡn chặc? Tôi phải làm như thế 15 cái sao? Một cái tôi thậm chí còn làm không nổi nữa là. Tôi đã cố gắng chạm vào tay anh ta một vài lần, à mà không, có lẽ không được lần nào nhưng tôi nghĩ rằng có lẽ anh ta đã di chuyển tay mình lên cao hơn!

Tôi tin rằng bài tập tiếp theo của chúng tôi là cử tạ đĩa

Kết Hợp Cả Đáng Sợ Và Lạ Lùng

nhưng thật ra trong trí nhớ của tôi nó thật mờ nhạt.

Tôi ngồi trên một băng ghế trong khi chờ Robert chọn cho tôi một cặp tạ đĩa. Anh ta trở lại với một cặp tạ khoảng 1,3 kí. Tôi mỉm cười. Lần này tôi sẽ làm anh ta ngạc nhiên với sức mạnh của mình.

Tôi nói với anh ta: “Robert, tôi thường tập với những quả tạ 5,5 kí”

Anh ta đáp lại: “Chị hãy thử với những quả này trước.”

Tôi cầm lấy những quả tạ trong đôi bàn tay đầm mồ hôi và run rẩy của mình.

“Chị hãy nâng chúng cho tôi giống như vậy.”

Tôi gạt đầu ra vẻ hiểu biết.

Rồi tôi nâng chúng lên một cách dễ dàng.

“Không, không phải như thế. Như thế này này...” Anh ta vừa nói vừa nhẹ nhàng chỉnh lại tư thế tay của tôi. “Nâng lên hết cỡ và thả xuống hết cỡ.”

Có điều gì đó trục trặc đã xảy ra. Tôi không thể nâng nổi cặp tạ đó lên cao được vài xen-ti-mét. Có lẽ là tại việc hít đất. Hai cánh tay tôi bây giờ không làm việc nổi nữa. Tôi hạ tay xuống và thử lại một lần nữa. Tôi vẫn không nhấc được cặp tạ lên, thậm chí là chỉ 1 hoặc 2 xen-ti-mét. Tôi nhìn Robert với vẻ bị sốc nhưng anh ta vẫn sẵn sàng trở lại để lấy cho tôi một cặp tạ nhẹ hơn và thật ra là cặp tạ nhẹ nhất của phòng tập. Tại sao lại như thế?

Tôi lắp bắp: “Tôi nói thật là tôi thường tập với những cặp tạ nặng 5 kí và có khi là tạ 7 kí nữa.”

Anh ta kết luận: “Chị đã tập sai phương pháp.”

Khi thời gian đau khổ của tôi sắp kết thúc, Robert dẫn tôi đến một phòng nhỏ khác. Ngực của tôi trĩu nặng, hai chân

Sư Tử Cái Trối Dậy

tôi run lấy bầy còn hình ảnh tưởng tượng mình chính là Sarah Connor đã hoàn toàn tan nát!

Tôi đã không vượt qua nổi bất cứ một phần nào trong bài tập đánh giá thể chất.

Một cách nghiêm túc, Robert mở một bản ghi chú. Anh ta hỏi cân nặng của tôi và ghi lại những con số. Anh ta hỏi tôi về những chấn thương mà tôi có cũng như đánh dấu vào phần giới tính trong tờ thông tin về tôi. Tôi giải thích với anh ta rằng tôi đang gặp vấn đề với đầu gối và vai phía bên trái. Anh ta đã ghi chú lại chấn thương của tôi. Sau đó, anh ta đưa cho tôi một dụng cụ cầm tay trông giống như một cái cần điều khiển máy chơi game.

Robert hướng dẫn tôi: “Chị hãy cầm cái này ở trước mặt mình bằng cả hai tay. Nó sẽ phát một dòng điện xuyên vào cơ thể chị và cho chị biết thông số chính xác về tỷ lệ mỡ trong cơ thể chị.”

Anh ta ấn nút khởi động và sau một lúc, con số hiện ra trên màn hình LED.

Tôi không thấy gì đáng ngạc nhiên nhưng Robert thì tỏ ra rất sốc với tỷ lệ mỡ thật sự của tôi.

Tôi phân bua rằng: “Có lẽ tôi đã cầm không đúng cách.”

Chúng tôi lặp lại quá trình lúc này và không biết vì lý do nào đó mà tỷ lệ mỡ trong cơ thể của tôi còn tăng thêm 1% so với trước đó.

“Có thể do máy hư hoặc do tôi bị mất nước trong cơ thể.”

Cùng lúc ấy, Alec, con trai tôi đi lảng vảng vào khu vực tập của tôi.

Nó hỏi: “Con có thể thử cái máy này không?”

Bùm! Tỷ lệ mỡ của nó nằm gọn trong con số 5,2 %.

Kết Hợp Cả Đáng Sợ Và Lạ Lùng

“Tỷ lệ mỡ của mẹ là bao nhiêu hả mẹ?”

Tôi không trả lời và xua tay bảo nó đi chỗ khác.

Robert lắc đầu và lấy ra một mẫu giấy có hai hình vẽ trên đó. Chúng giống như mặt cắt của một miếng bít-tết. Một miếng thì không có mỡ còn một miếng thì có. Tôi chính là miếng thịt có mỡ.

Robert nói: “Chị là dạng người mà trung tâm chúng tôi triu mến gọi với cái tên ‘Da Bọc Mỡ.’”

Tôi thấy thật khó chịu và ngay lập tức bắt đầu phản kháng lại rằng tôi là một người rất năng động nhưng có lẽ vì bận quá. Tôi sẽ không bao giờ ngồi trên chiếc ghế nhựa trong cái phòng tập này và để cho một tên lười biếng mang danh huấn luyện viên ra lệnh cho tôi nữa!

Robert gật đầu một cách thông cảm. “Vì chị năng động và cứ mãi đi lại nên có lẽ chị đã không ăn đủ lượng chất đạm để cung cấp đủ năng lượng mà cơ thể đòi hỏi vì thế cơ thể của chị đã phải đốt đi những cơ bắp của chị để có năng lượng thay vì đốt mỡ của chị.”

Nhận thấy tôi có vẻ bị sốc, anh ta nói tiếp: “Cũng giống như việc ăn bít-tết, chị sẽ ăn như thế nào?”

Chị sẽ cắt bỏ phần mỡ và ăn phần thịt. Cơ thể chị cũng vậy, nó đang ăn phần thịt hay còn gọi là cơ bắp của chị. Khi mất đi những cơ bắp, chị cũng sẽ mất đi sức mạnh. Cách duy nhất để chúng ta có thể lấy lại cơ bắp là luyện tập cách bền bỉ. Chính điều đó sẽ giúp xây dựng lại những cơ bắp đã bị mất đi.”

Anh ta lại tiếp tục xúc phạm đến những chấn thương của tôi bằng việc chỉ cho tôi thấy một số phụ nữ nhìn có vẻ mập hơn tôi và nói với tôi rằng có thể khi nhìn vào họ người ta sẽ cho rằng tỷ lệ mỡ của họ nhiều hơn tỷ lệ mỡ của tôi nhưng anh ta hầu như chắc rằng tỷ lệ mỡ của tôi nhiều hơn của họ.

Sư Tử Cái Trối Dậy

Anh ta còn quả quyết rằng phần lớn lượng mỡ của tôi (đối với tôi, đây mới thật là sự công kích) không tập trung ở vùng cơ hoành hay vùng đùi mà tập trung ở hai cánh tay.

Thật đáng buồn, bộ phận mà tôi tưởng là có nhiều cơ bắp nhất trong cơ thể của mình lại là bộ phận yếu nhất.

Tất cả những hình ảnh về Sarah Connor và tôi cùng nhau tạ đều đã tan biến. Giờ đây, tôi phải lựa chọn một cách thực tế. Tôi có muốn cơ thể mình sẽ tiếp tục đốt cháy những cơ bắp và làm biến dạng tiềm năng sức mạnh của mình trong tương lai không? Tôi có vui nổi khi người ta gọi tôi bằng cái tên “Da Bọc Mỡ” hay “Cơ Bắp Giả” không? Hay tôi sẵn sàng để trở nên một người thật sự mạnh mẽ! Trong lúc bối rối đó, tôi quyết tâm phải trở nên một người mạnh mẽ! Đối với tôi việc cần làm không phải là tìm kiếm vẻ đẹp qua những bộ trang phục mà đúng hơn, vấn đề mà tôi cần làm là xác định điểm yếu của mình và biến những bộ phận có khuyết điểm trên cơ thể trở thành nguồn của năng lượng và sức mạnh.

Tôi không cần phải giảm cân nhưng tôi cần phải có thêm sức mạnh.

Tôi nhận ra rằng chỉ một mình cân nặng thôi thì vẫn chưa phải là một sự phản ánh chính xác đối với những gì cấu thành trong cơ thể tôi. Khi áp lực đè nặng xuống, tôi có đủ sức mạnh để đứng vững trước sự thử thách hay không? Tôi có thể gắng sức để chạy hết tốc lực trên những con đường không có độ dốc nhưng nếu thêm vào đó khoảng cách và sự đòi hỏi cần phải có sức bền thì tôi lại chịu thua. Tại sao? Vì tôi quá yếu để có thể đỡ nổi sức nặng được thêm vào.

Tôi chỉ có thể nâng được những quả tạ có trọng lượng nhỏ nhờ những tư thế giới hạn nào đó. Đây chính là lý do khiến tôi không thể nhắc được quả tạ khi Robert đặt nó ở một vị trí khác.

Kết Hợp Cả Đáng Sợ Và Lạ Lùng

Sức mạnh của tôi biến mất khi Robert cô lập một nhóm cơ bắp yếu và dễ bị tổn thương vì ít được sử dụng của tôi.

Thái độ của tôi đã có một sự thay đổi, thậm chí là ngay vào lúc tôi đang đánh máy những lời này. Tôi hầu như đã chống cự lại sự cấp bách của việc vận động. Tôi đã đến phòng tập chỉ để khẳng định rằng tôi là một người có cơ bắp chứ không phải để nghe người khác nói rằng tôi là kẻ yếu đuối. Tôi không thích những gì mình đã nghe. Nhưng thật tuyệt vời để tôi biết được sự thật, để cho sự thật đó làm việc trong đời sống tôi và giúp tôi biến những gì yếu đuối trở nên mạnh mẽ! Giờ đây, có một phần trong tôi muốn được nhận ra sự yếu đuối của chính mình để qua đó khám phá được cách giúp mình trở nên mạnh mẽ.

Tôi sẽ không thể tự mình làm được những điều đó. Tôi cần một người huấn luyện và điều đó cũng có nghĩa là tôi sẽ phải trả giá và chịu nhiều sự đau đớn.

NHỮNG CON NGƯỜI VÔ ĐỊCH

Sau khi đối diện với sự cố nói trên, tôi mới bắt đầu tự hỏi rằng không biết có bao nhiêu người trong số chúng ta cũng ở trong tình trạng da bọc mỡ. Tôi không nói về phương diện thuộc thể nhưng là về phương diện thuộc linh. Chúng ta nhìn có vẻ sung sức nhưng nếu có quá nhiều gánh nặng đặt trên cuộc đời chúng ta, chúng ta sẽ không thể chịu nổi. Chúng ta có thể đi trên bề mặt bằng phẳng bằng những bước chân thoải mái nhẹ nhàng. Thế nhưng cuộc đời không phải là một chiếc cối xay để chúng ta có thể điều khiển. Chúng ta đang trên đường bước đi với Chúa và tôi cảm giác thấy độ dốc và sự tăng tốc.

Sư Tử Cái Trỗi Dậy

Tại sao tôi lại cần phải chia sẻ tất cả những điều này với các bạn? Vì tôi tin rằng thân thể của Đấng Christ đang sắp được sửa lại để trở thành một thân thể hoàn chỉnh và trỗi dậy như một người không thể bị đánh bại. Tuy nhiên, ý tưởng này không phải chỉ là của một mình tôi. Chúa phán rằng:

Hỡi cô gái Si-ôn, hãy đạp cho nhanh,
Vì Ta sẽ làm cho sừng ngươi nên sắt,
Vó chân ngươi nên đồng;
Ngươi sẽ nghiền nát nhiều dân tộc,
Và ngươi sẽ hiến cho Chúa, bằng cách tuyệt diệt lợi
phi nghĩa của chúng,
Sức mạnh và quyền thế của chúng, ngươi sẽ dâng cho
Chúa của toàn thế giới. (Mi-chê 4:13)

Chúa không bảo rằng Ngài sẽ làm cho chúng ta trở nên những con người nổi bật. Chúa nói rằng Ngài sẽ làm cho chúng ta trở nên những người không thể bị đánh bại như sắt, như đồng! Các con cái của Ngài phải hiện diện một cách mạnh mẽ trên đất này. Từ trước đến nay, bạn đã bao giờ cảm thấy mình là một người không thể bị đánh bại chưa? Có lẽ đã rất lâu rồi phải không? Đó là khi mà bạn hãy còn là một cô bé chỉ biết chạy nhảy vui đùa. Bạn không phải là người kém cỏi để cứ nấp mãi trong bóng tối vì hy vọng đến một lúc được giải thoát. Bạn là một người có giá trị đang mang trong mình sự sáng và hy vọng. Bạn là cô gái Si-ôn không thể bị hạ gục, không thể bị thất bại và không dễ gì bị lay chuyển. Ngay chính lúc này, tôi nghe Chúa nói với bạn rằng: “Hãy trỗi dậy, hỡi con gái ta, hãy tìm lại đôi chân mình! Chúa muốn các con trở nên một người không thể bị đánh bại.”

Kết Hợp Cả Đáng Sợ Và Lạ Lùng

Sức mạnh thuộc linh sẽ được phát triển từ những lần được trui rèn và tinh luyện nhiều hơn cả những gì chúng ta tưởng. Mi-chê đoạn 4 đã giúp chúng ta hiểu được việc thực tập mang lấy những gánh nặng là như thế nào:

Tại đó, người sẽ được giải cứu,
Tại đó Chúa sẽ cứu chuộc người khỏi tay kẻ thù người.
Nhưng bây giờ, nhiều quốc gia
Tập hợp lại nghịch cùng người.
Chúng nói: “Hãy để cho Si-ôn bị ô ố,
Chúng ta hãy nhìn nó hả hê.”
Nhưng chúng không biết
Chương trình của Chúa
Chúng không hiểu ý định Ngài,
Vì Ngài gom chúng lại như lúa mới cắt gom vào sân
đập lúa. (Câu 10-12)

Một bản dịch khác thì dịch câu Kinh Thánh cuối cùng là: “Chúa gom dân sự của Ngài lại như lúa sắp được đập, như vàng sắp được tinh lọc.” Tôi rất thích lời hứa trong phân đoạn Kinh Thánh này. Khi bạn nản lòng, khi những kẻ thù của bạn dường như sắp kết liễu bạn thì đó chính là lúc Đức Chúa Trời hành động. Ngài đang tinh lọc bạn để bạn trở nên như vàng. Đức Chúa Trời đã dùng những hoàn cảnh khó khăn như một chất xúc tác để khiến dân sự của Ngài trở nên trong sạch, quý giá và bền đỗ.

Đôi khi những phương tiện truyền thông hay những cá nhân nào đó lên tiếng phê bình Cơ Đốc Nhân thì những điều

Sư Tử Cái Trời Dậy

họ nói cũng có một phần nào đó là sự thật. Chúng ta nên đối diện với những sự phê bình này bằng thái độ khiêm nhường và đánh giá chúng để ước định được trong đó có những điểm nào là đúng. Nếu có ai phê phán rằng chúng ta là những người khắt khe, hay chỉ trích, thiếu yêu thương... thì thay vì khước từ những sự đánh giá đó một cách thẳng thừng, chúng ta nên nhìn lại chính mình trong ánh sáng của Lời Chúa. Chúng ta cần kiểm tra lại mình và xin lỗi họ nếu cần.

Kể đến, chúng ta thường gặp phải những lời cáo buộc ác liệt từ ma quỷ, kẻ thù của chúng ta. Có những lúc, chúng tấn công chúng ta bằng những lời hoàn toàn dối trá, chẳng hạn như lúc Chúa Giê-su bị người ta nhạo báng. Có lúc, chúng lại tấn công chúng ta bằng những tội lỗi thuần túy chẳng hạn như khi các con cái Chúa bị buộc chọn giữa việc lãng mạ Chúa hoặc phải bị giết chết (hãy liên tưởng đến hình ảnh Tòa Án Dị Giáo trong lịch sử). Chúng ta không cần phải thương lượng trước những sự tấn công này mà phải vượt qua những điều đó bằng việc công bố lẽ thật và sự thành tín của Đức Chúa Trời cách mạnh mẽ. Chúng ta thấy điều này đã được minh họa trong sách Khải Huyền như sau:

Họ đã chiến thắng nó

Bởi huyết Chiên Con

Và bởi lời chứng mình;

Họ chẳng tham sống sợ chết. (12:11)

Khi đọc Mi-chê 4:13, tôi như thể đang nghe thấy Chúa hét lên với ma quỷ rằng: “Đủ rồi, hỡi ma quỷ! Người tưởng rằng người đã huỷ diệt được dân của Ta nhưng người đã không làm được. Thật ra, người chỉ đang chuẩn bị cho họ mà thôi.” Y-sơ-ra-ên chính là một ví dụ cho chúng ta. Khi dân Y-

Kết Hợp Cả Đáng Sợ Và Lạ Lùng

sơ-ra-ên bị tấn lạc, những kẻ thù của họ đã xuất hiện với sức mạnh để chống lại họ. Thời điểm khó khăn đó chính là một sự tinh lọc dành cho đời sống của họ. Rồi ngay vào lúc những kẻ thù tưởng rằng mình đã chiến thắng thì Chúa đã bày tỏ cho dân sự Ngài về sự khôi phục và chiến thắng dành cho họ.

LÀM RA VỀ BẬN RỘN

Như vậy, làm thế nào để chúng ta có thể bắt đầu tập luyện để có sức mạnh? Chúng ta phải bắt đầu bằng một sự đánh giá chân thực về tình trạng thuộc linh của tập thể và của cá nhân chúng ta. Thuật ngữ “da bọc mỡ” hầu như cũng còn dễ chịu hơn khi so sánh với những lời của huấn luyện viên Giê-su. Bạn đã bao giờ đọc lời đánh giá của Ngài trong sách Khải Huyền chưa? Chỉ có 2 trong số 7 Hội Thánh thời ấy vượt qua được bài kiểm tra sức mạnh khắc nghiệt của Chúa. Dưới đây là lời đánh giá về 2 Hội Thánh đã không vượt qua được:

Con hãy viết cho thiên sứ của hội thánh Sạt-đe: “Đáng có bảy thần linh của Đức Chúa Trời và bảy ngôi sao phán rằng: Ta biết các công việc con, con có tiếng là sống nhưng thực ra là chết.

Con hãy tỉnh thức và củng cố những gì còn lại, tức là những gì sắp chết, vì Ta thấy công việc con bất toàn trước mặt Đức Chúa Trời Ta. Vậy, con hãy nhớ lại mình đã nhận và nghe thế nào, rồi giữ vững và ăn năn đi. Vậy, nếu con không tỉnh thức, Ta sẽ đến như kẻ trộm và con không thể biết được giờ nào Ta đến với con (3:1-3)

Sư Tử Cái Trời Dậy

Cũng giống như việc tất cả những hoạt động vật lý của tôi giảm xuống thay vì sức mạnh cơ bắp của tôi được tăng lên, sự bận rộn thuộc linh cũng không thể giúp chúng ta xây dựng được sức mạnh thuộc linh. Nó khiến chúng ta xao lãng và làm tiêu hao hết sức lực của chúng ta trước những công việc của Đức Chúa Trời. Dưới đây, Chúa Giê-su lại một lần nữa vẽ ra biểu đồ về tình trạng của một Hội Thánh khác có vấn đề:

Ta biết các công việc con; Con không lạnh cũng không nóng; Ta ước gì con nóng hoặc lạnh hẳn thì hơn. Vì con hâm hẩm, không nóng cũng không lạnh, nên Ta sắp nhỏ con ra khỏi miệng Ta. Vì con nói: ‘Ta giàu, ta đã làm nên giàu có, không cần chi nữa,’ nhưng con không biết mình cùng khốn, đáng thương, nghèo khổ, đui mù và loã lồ. (3:15-17)

Câu Kinh Thánh này có ý nghĩa gì? Phải chăng Chúa đang gọi những người có nhà cửa là những người vô gia cư còn những người giàu là những người đáng thương, nghèo khổ, đui mù? Cả hai nhóm người trong hai Hội Thánh nói trên đều chỉ nhìn thấy chính mình họ theo một hướng. Chỉ một mình Chúa Giê-su mới có thể lay tỉnh họ bằng sự mặc khải về tình trạng thật của chính họ. Tại sao Đấng Chấn Chiên hiền lành lại khất khe như vậy? Chúa đã đích thân trả lời câu hỏi đó rằng:

Còn Ta, những kẻ Ta yêu thì Ta quở trách và sửa phạt.
VẬY, con hãy sốt sắng và ăn năn đi! (3:19)

Kết Hợp Cả Đáng Sợ Và Lạ Lùng

Đức Chúa Trời rất chân thật khi nói về tình trạng thuộc linh của chúng ta bởi vì Ngài yêu chúng ta. Chúa huấn luyện chúng ta để chúng ta có thể sống một đời sống với mức sinh trưởng tốt nhất. Để đạt được sự biến đổi này, Chúa Giê-su sẵn sàng gây sốc để khiến chúng ta thật sự bắt tay vào hành động. Chúng ta không cần phải phản ứng trước sự quở trách của Chúa bằng thái độ xấu hổ, bằng mặc cảm tội lỗi hay cảm giác bị kết án. Thay vào đó, chúng ta hãy sửa soạn cho đôi chân của mình, hãy quay lại và nỗ lực chạy theo sau Chúa.

CÂN BẰNG GÁNH NẶNG

Như tôi đã đề cập trước đây rằng vai và đầu gối bên trái của tôi đã gây phiền toái cho tôi. Qua buổi đánh giá hôm đó tại phòng tập thể hình, tôi đã biết được lý do tại sao. Chúng phản ứng vì mỗi khi tôi lên đường đi đến một nơi nào đó thì tôi thường mang theo những chiếc túi xách lên xe và hầu như tôi chỉ đeo túi độc nhất ở phía bên trái của cơ thể. Khi nghỉ ngơi, cái vai và đầu gối bên trái của tôi được chữa lành và với sự luyện tập, phía bên trái của cơ thể tôi trở nên mạnh hơn. Khi mang túi xách và máy vi tính đều cho cả hai bên, cơ thể tôi mới lấy lại sự cân bằng. Có bao nhiêu người trong số chúng ta bị chấn thương thuộc linh vì phải kéo lê hay vì chỉ sử dụng một bên của cơ thể để mang vật nặng? Điều này không chỉ phản ánh nhu cầu cần mang lấy gánh nặng của cả nam lẫn nữ hay nhu cầu của cả hai bên của thân thể Đấng Christ nhưng cũng bày tỏ cho mỗi một cá nhân chúng ta rằng chúng ta phải làm cho cả con người mình, cả thân, hồn và linh, đều được trở nên mạnh mẽ.

Trong Thi Thiên 144, Đức Chúa Trời đã vẽ nên một bức tranh rất đẹp mô tả hình ảnh các con trai, con gái của Ngài đang mang những gánh nặng thuộc linh:

Sư Tử Cái Trối Dậy

Nguyện các con trai chúng tôi như những cây cao lớn xanh tươi;

Các con gái chúng tôi như những cây cột chạm trổ để trang trí đền thờ.

(Câu 12)

Bản dịch New Living Translation thì chép rằng: “Nguyện các con trai chúng tôi được phát triển lúc chúng còn thanh xuân.” Chúng ta hãy suy nghĩ điều này: Một thế hệ của những đứa con trai được phát triển hay cũng có thể nói là được gia tăng, được thịnh vượng, được bùng nổ, và thậm chí trở thành những người phô bày về sự tốt lành của Chúa khi đang còn trai trẻ. Đây thật là một sự trái ngược với những gì chúng ta được dạy dỗ và trông đợi. Chúng ta thường được dạy dỗ và trông đợi rằng: nam giới trong độ tuổi niên thiếu và độ tuổi đôi mươi thường hay phung phí sức mạnh và sức trẻ của mình.

Các con gái của Chúa được mô tả như những cây cột. Tôi đã tra cứu định nghĩa của từ “cây cột” và khám phá ra rằng nó có hai ý nghĩa: ý nghĩa thứ nhất chỉ về một loạt những vật dùng để chống đỡ như: cây trụ, cột trụ, cột buồm, cái nạng hay cái cọc. Định nghĩa gốc thứ hai của “cây cột” là “người lãnh đạo.” Trong phần định nghĩa của danh từ “người lãnh đạo” này, tôi lại tìm thấy tất cả những từ vừa được liệt kê ở trên trong phần ý nghĩa thứ nhất của từ “cây cột.”

Tôi tin rằng Chúa đang muốn vẽ ra một bức tranh kiến trúc về ngôi nhà của Ngài thông qua đoạn Kinh Thánh này. Phụ nữ chúng ta có sẵn sàng để được Chúa sử dụng với những mục đích lớn lao hơn là việc chỉ làm những vật trang

Kết Hợp Cả Đáng Sợ Và Lạ Lùng

trí thôi không? Chúng ta có sẵn sàng để chống đỡ cho phần mái trong ngôi nhà của Chúa không?

Dưới đây là câu Kinh Thánh đưa chúng ta trở lại với vấn đề về sức khoẻ và sự đòi hỏi của việc tập luyện mà chúng ta cần đạt được:

Vậy, hãy chạy sao cho thắng cuộc. Mỗi lực sĩ đều theo kỷ luật khát khe về đủ mọi thứ, họ chịu như vậy để đoạt mào hoa chiến thắng sẽ tàn héo, nhưng chúng ta chịu như thế để nhận được mào hoa chiến thắng không phai tàn. Về phần tôi, tôi chạy đua không phải là chạy vu vơ, tôi đánh, không phải là đánh gió. Nhưng tôi phải áp dụng kỷ luật và khắc phục thân thể tôi, e rằng sau khi giảng dạy người khác, chính tôi lại bị loại chẳng. (I Cô-rinh-tô 9:24-27)

GÁC QUA GIỚI HẠN QUÁ KHỨ

Tôi chưa bao giờ là một vận động viên giỏi. Ở trường trung học, tôi đã tham gia vào đội bơi lội vì tôi thích nước, tôi thích món lasagne và thích được ngủ chung với các bạn ở những nơi xa nhà, nhưng tôi chưa bao giờ bơi để chiếm giải. Tôi chỉ bơi để cho xong. Tôi thoả lòng với vị trí hạng 3 hay hạng 4 của mình. Tôi chỉ không muốn đứng hạng chót thôi. Tôi ghét những đợt bơi lội tập trung nhiều ngày vì nó khiến tôi bị bệnh trước cuộc thi. Để có thể giữ bình tĩnh, tôi đã tự nhủ chính mình rằng: Mình chỉ cần bơi hết sức trong một phút rồi cuộc thi này sẽ kết thúc thôi và mình có thể trở lại chỗ các bạn.

Thật đáng buồn vì tôi chưa bao giờ nhận ra rằng đồng đội của tôi cần có tôi. Tôi chỉ nghĩ đến chính mình, nỗi sợ của

Sư Tử Cái Trời Dậy

mình và sự thiếu nỗ lực của bản thân. Chính vì không bao giờ nghĩ đến đồng đội mình nên tôi đã không chịu cố gắng. Tôi chưa bao giờ được mọi người mong đợi là sẽ giành chiến thắng nên tôi cũng không mong đợi điều đó. Tôi đã không phải là một thành viên quý giá của nhóm mà là một kẻ gây trở ngại. Khi nhìn lại thời gian đó, tôi nghĩ rằng mình đã sợ phải chiến thắng còn hơn là sợ phải thất bại. Nếu tôi đã là người xuất sắc thì tôi phải luôn giữ cho mình là người xuất sắc và tôi đã không sẵn sàng để trả giá cho điều đó. Tôi cũng sợ rằng nếu mình làm hết sức mà vẫn không thành công thì thật là đau đớn. Vì thế tôi chỉ nỗ lực khoảng 70 đến 80 % chứ không bao giờ hơn. Tôi thực sự không biết vì sao mình lại quyết định như thế nhưng tôi biết rằng giờ đây mình không còn chấp nhận thái độ sống thờ ơ lãnh đạm đó nữa. Khi tôi thức tỉnh trước sự thật rằng cuộc đời của tôi không chỉ liên quan đến tôi và chính tôi, tôi bắt đầu nỗ lực và cố sức vượt ra khỏi những sự giới hạn trước đây của tôi.

Để trời dậy như một con sư tử, bạn cũng phải làm như thế. Có thể bạn sẽ thất bại ngay trong những nỗ lực rèn luyện sức mạnh đầu tiên nhưng đó cũng chính là một phần trong tiến trình học hỏi. Tôi chưa từng biết được bất kỳ ai có thể thành công một cách hoàn hảo ngay lần đầu tiên.

2Phi-e-rơ 3:1, 7 chép rằng:

Anh chị em yêu dấu, đây là bức thư thứ hai tôi viết cho anh chị em. Tôi viết cả hai thư này để nhắc nhở hầu gọi lên trong anh chị em một tâm trí chân thực [một sự tập trung không xao lãng] ... Bởi lời Ngài các tầng trời và quả đất hiện tại đã được để dành cho lửa, được giữ cho ngày đoán xét và huỷ diệt những người vô đạo.

Để ý rằng bạn phải bắt tâm trí mình tập trung. Mỗi ngày bạn đều có quyền chọn lựa sống với thái độ chăm chú và tập trung (nơi Chúa) hoặc sống một cách buồn tẻ, sống trong sự xao lãng. Đây là thời điểm báo động cao vì Đức Chúa Trời đã

Kết Hợp Cả Đáng Sợ Và Lạ Lùng

sẵn sàng. Ngài đã sẵn sàng để bước vào vị trí đoán xét giữa cái đúng và cái sai trên thế giới này. Chúa đã chiêm ngời, đã sẵn sàng và chắc chắn sẽ giành chiến thắng. Khi Đức Chúa Trời Chí Cao của chúng ta bày tỏ cho chúng ta thấy những dấu hiệu, liệu bạn có giống như những con sư tử cái mạnh mẽ, nhanh nhẹn và sẵn sàng để vồ lấy mồi không?

Hãy để cho Đức Thánh Linh giúp bạn đánh giá sức mạnh của bạn trong ánh sáng của Lời Chúa và để cho những hoàn cảnh khó khăn trở thành những khoá huấn luyện dành cho bạn, giúp bạn trỗi dậy và trở thành những người không thể bị đánh bại. Hãy để cho sức nặng của Lời Chúa, sự tôi rèn và huấn luyện của Đức Thánh Linh kích thích và giúp đỡ cho những sự yếu đuối và những lĩnh vực bị tổn thương trong đời sống bạn. Chúng ta phải chuyển từ việc chú tâm vào quần áo bên ngoài đến việc mình là ai trong thế giới thuộc linh. Trên hết, bạn đừng sợ hãi trước sức mạnh của mình. Bạn hãy làm cho Chúa được vinh hiển bằng sức mạnh của mình như cách những con sư tử đã làm. Hãy nhớ rằng khi cả thế giới này đang đầy dẫy nỗi sợ hãi và tự hỏi điều gì sắp xảy ra thì Đức Chúa Trời của cả Trời và đất, Đấng Sáng Tạo nên muôn loài vạn vật kêu gọi bạn bày tỏ sự đáng sợ lạ lùng của Ngài qua cách bạn miêu tả cuộc đời mình.

Các bạn có tin điều đó không? Bạn cảm thấy điều gì trong mình là điều lạ lùng? Các bạn có thể “nghe thấy” bằng tấm lòng của mình không? Bạn có biết cách để lập ra chiến lược không? Bạn có khéo léo và sáng tạo không? Bạn có phải là một người mẹ hay một người thầy không? Bạn có thể lên kế hoạch cho một buổi nhóm chuyên đề hay một buổi họp mặt gia đình không? Bạn có thể biến một căn phòng lộn xộn và bừa bãi trở nên một căn phòng đẹp đẽ không? Hay bạn chỉ là một trang giấy trắng, chỉ biết chờ đợi để được người khác đặt bút viết lên?

Sư Tử Cái Trời Dậy

Không ai trong chúng ta có thể thấy thật sự mãn nguyện cho đến khi chúng ta nhận ra được vị trí của mình với vai trò của một người góp sức cho người khác. Các chị em sư tử yêu quý, chúng tôi cần sức mạnh không biết sợ hãi của bạn. Đó thật sự là một điều vô cùng đẹp đẽ.

SỨC MẠNH ĐỂ PHỤC VỤ

Mỗi người trong chúng ta hãy làm hài lòng người lân cận để giúp ích và xây dựng họ.

Rô-Ma 15:2

Có một thái độ trầm tĩnh mãnh liệt trong thế giới của sư tử cái mà chúng ta hiếm khi quan sát được trừ khi bước vào thế giới hoang dã của chúng. Tôi đã được nhắc nhở đến điều này khi tôi xem những đoạn phim tài liệu mô tả những nét đặc biệt về công tác giúp đỡ cho những con mèo khổng lồ ăn mỗi sáng này làm quen với cuộc sống tại nơi hoang dã lúc ban đầu và hỗ trợ chúng tái định cư tại một vùng ở khu vực Nam Phi. Vào đầu chương trình phim tài liệu, người thuyết minh phim đã kể lại một cách đại khái về hai nhóm sư tử được đưa đến để làm quen với cuộc sống ban đầu tại một công viên bảo tồn động vật hoang dã. Nhóm thứ nhất gồm có hai con sư tử cái và một con sư tử đực. Tất cả trong số chúng đều là sư tử tơ.

Sư Tử Cái Trời Dậy

Cả ba con sư tử này đều đã từng sống trong một thời gian dài tại một khu vực nhỏ và được rào chắn xung quanh. Khu vực này tạm thời được gắn liền với hàng rào điện có chu vi rộng và bao bọc khu bảo tồn. Những người trông nom khu bảo tồn đã dỡ bỏ một phần rào chắn để mở ra cho những con sư tử một vùng đất bao la, lạ lẫm và chưa có dấu chân người. Bị đe dọa bởi cánh cửa được mở ra đột ngột, cả ba con sư tử đều không biết phải phản ứng như thế nào.

Những người trông nom khu bảo tồn đã đoán biết trước được điều đó nên họ đã đặt ra một kế hoạch để thúc đẩy những con sư tử tự bước ra vào một lãnh thổ mới được mở ra cho chúng. Họ quyết định không cho sư tử ăn trong nhiều ngày để lợi dụng sự thèm ăn của chúng và nhử cho chúng ra khỏi chỗ giam cầm và bước vào ngôi nhà mới với sự hứa hẹn sẽ có nhiều con mồi tươi ngon.

Tôi đã theo dõi với sự thích thú khi những người bảo vệ thả xác của một con hươu lớn từ phía sau đuôi chiếc xe tải của họ và đặt con vật đó bên ngoài khu đất nhỏ có hàng rào vây quanh và cũng nằm ngay trong phạm vi ngôi nhà mới của lũ sư tử. Những con sư tử quan sát cách chăm chú và ngưỡng cao đầu khi đánh hơi thấy mùi của con hươu.

Dù những con sư tử tự này đang rất đói nhưng chúng vẫn rất thận trọng. Con sư tử đực vẫn không chịu nhúc nhích khỏi chỗ trú ẩn an toàn của nó, những bụi cây của vùng châu Phi. Trong khi nó vẫn còn quan sát, hai con sư tử cái bắt đầu tiếp cận lối ra tại hàng rào, bước tới bước lui ở khu vực lối ra một cách hoài nghi như thể đang muốn xác định lại chỗ giới hạn của chúng, nơi mà cái hàng rào điện từng hiện diện. Chúng cùng nhau đánh hơi trong không khí, đánh hơi trên mặt đất và rút lui trở về phía bên trong hàng rào rồi ngừng lại một chút trước lối ra. Dường như chúng đang cố gắng tìm hiểu xem điều gì đang xảy ra. Tại sao cánh cửa này lại đột ngột mở ra trước mắt chúng? Phải chăng đây là một trò lừa bịp?

Sức Mạnh Để Phục Vụ

Cuối cùng, một trong hai con sư tử cái quyết định đi ra lấy thức ăn. Con đái đã chiến thắng sự lưỡng lự của nó. Nó bước qua ranh giới một cách mạnh dạn và tiếp cận xác của con hươu. Đi được nửa đường, nó quay lại nhìn người chị em của mình như thể muốn mời gọi con kia đi cùng với nó ra bên ngoài hàng rào. Con sư tử cái thứ hai vẫn còn đứng yên nơi ngưỡng cửa một hồi lâu rồi đuổi theo người chị em của nó. Cả hai con cùng nhau vây lấy con hươu và ngửi xác nó để đảm bảo rằng mọi thứ đều ổn. Tuy nhiên lúc ấy, con sư tử đực vẫn còn ở lại phía sau. Trong lúc nó vẫn còn quan sát thì những con sư tử cái đã nếm thử con mồi.

Con mồi rất tươi ngon nhưng thay vì lao vào bữa tiệc, chúng đã làm một hành động rất lạ lùng. Cả hai con sư tử cái ngoạm lấy cổ và chân con hươu rồi tha cái xác của con vật trở lại khu đất có hàng rào bao bọc để con sư tử có thể chia sẻ cùng với con đực. Hành động của chúng khiến tôi yên lặng một hồi. Tôi rất ấn tượng với cử chỉ của chúng trước sự lưỡng lự của con sư tử đực. Tôi thấy rất thích việc chúng không chịu ăn mồi khi không có sư tử đực.

Thật tuyệt vời khi phụ nữ chúng ta cũng biết cách để làm như thế.

GIÚP ĐỖ NHỮNG NGƯỜI MẤT NIỀM TIN

Liệu chúng ta có chịu để cho tấm gương đáng khâm phục của các nàng sư tử trong đoạn phim tài liệu nói trên dạy dỗ chúng ta và truyền cảm hứng cho những hành động, những sự tương tác và cách phản ứng của chúng ta hay không? Chúng ta có phải là mẫu phụ nữ luôn chịu dành thời gian và sự nỗ lực để đem về cho Chúa những điều tốt đẹp mà mình tìm được tại những vùng đất mới rộng mở, nơi mà Chúa đã dựng nên trước mắt các con gái của Ngài hay không?

Sư Tử Cái Trỗi Dậy

Vâng, tôi hiểu rằng việc quay trở lại hay chờ đợi những người khác sẽ làm giảm tốc độ của bạn nhưng điều đó chỉ là lúc mới bắt đầu. Việc mở rộng vòng tay cách thông thả để bày tỏ lòng tốt, sự rộng rãi và sự khôn ngoan luôn luôn đem đến cho chúng ta sự chiến thắng trong ngày sau cùng. Cứ mỗi khi Đức Chúa Trời bắt đầu truyền một đời sống mới và sự tự do vào dân sự Ngài thì lại có một số người trong chúng ta lại được đầy tràn sự vui mừng và hy vọng, một số khác thì lại lưỡng lự và chờ đợi xem điều gì sắp xảy ra. Những người chỉ đứng yên thì cưỡng lại điều đó.

Tôi đã cầu nguyện và rất hy vọng rằng những con gái của Đức Chúa Trời sẽ bắt đầu trỗi dậy và bước vào sự tự do và mục đích mà Chúa đang đặt ra trước mặt chúng ta. Và rồi tất cả những ai mạnh mẽ hơn, tự do hơn hay vững vàng hơn trong lẽ thật sẽ trở lại để khích lệ những người còn đang ngập ngừng tại ngưỡng cửa.

Tôi rất thích cách mà Rô-ma 15:1-2 bày tỏ điều nói trên:

Dù có lòng tin vững mạnh, chúng ta cũng không nên làm thỏa lòng mình, nhưng phải lưu tâm nâng đỡ người kém đức tin. Mỗi chúng ta phải làm vui lòng anh em mình, để giúp ích và xây dựng [phục vụ] cho họ. (Bản Diễn Ý)

Những người mạnh mẽ và có khả năng được giao cho trách nhiệm bước vào cuộc để giúp đỡ những ai kém đức tin hay đang tay vức những người còn đang ngập ngừng, lưỡng lự, nao núng hay có quyết tâm yếu ớt. Tôi rất thích nhìn thấy động lực này được bày tỏ. Có rất nhiều phụ nữ, cả trẻ lẫn già đang cảm nhận được một điều gì đó lớn lao trong họ. Họ muốn tiến về phía trước và chiếm lấy không gian quanh mình. Họ đứng nơi ngưỡng cửa, nhìn về chốn hoang dã mà

Sức Mạnh Để Phục Vụ

Đức Chúa Trời đang kêu gọi họ bước vào nhưng họ vẫn còn lưỡng lự.

Cách đây không lâu, một cô gái trẻ dễ thương và sốt sắng đã đến gặp tôi sau một buổi nhóm. Ước mơ mà Chúa đặt để bên trong cô quá lớn lao đến nỗi cuộc gặp gỡ tình cờ của chúng tôi không đủ để cô chia sẻ ra tất cả những điều tranh chiến để có thể bày tỏ. Vì thế cô về nhà và viết một lá thư điện tử (email) chi tiết, cẩn thận như một bức sử thi rồi gửi cho tôi để nói về tất cả những cảm nghĩ của mình. Tóm lại thì cô ấy cảm thấy rất bối rối nhưng lẽ ra không cần phải bối rối như vậy. Khi đọc bức thư, tôi có thể hiểu được cái cảm giác lo lắng và hối hận về tình trạng của thế giới của cô. Tôi thấy sững sốt khi những lời của cô ấy như một tiếng dội lại từ những cảm xúc của chính tôi khi trải qua những thời kỳ chuyển tiếp tương tự.

Thông thường thì chúng ta chỉ cần biết rằng những người chị em của mình đã đi qua được bên kia chiếc cầu trước mặt chúng ta và được an toàn ở bên đó. Nhưng cũng có đôi khi, những người kém đức tin đơn giản chỉ cần chị em của họ là những người đã được an toàn sang bên kia, quay đầu lại nhìn một cái. Một cái quay đầu nhìn lại thôi cũng đủ để truyền đạt cho họ biết rằng: “Này chị em ơi! Tôi đã ở đây rồi. Tất cả mọi thứ ở đây không những chỉ sạch sẽ... mà còn tốt đẹp nữa!”

CẤT ĐI GÁNH NẶNG TÔN GIÁO

Một số phụ nữ khác dao động do phân vân do dự. Mặc dù ngày càng có nhiều phụ nữ khám phá được sự tự do mà Đức Chúa Trời ban cho họ nhưng có một số người vẫn trượt chân dưới sức nặng của tôn giáo. Chỉ trong thập niên gần đây, phụ nữ mới được mời để chia sẻ trước đám đông đa giới tính.

Sư Tử Cái Trời Dậy

Tuy nhiên, có nhiều phụ nữ và Hội Thánh ngày nay vẫn còn phải vật lộn để có thể chấp nhận được sự tự do này. Điều này hoàn toàn đúng với trường hợp của tôi.

Tôi không hề thấy sợ hãi khi nói chuyện trước các con gái của Đức Chúa Trời nhưng nếu để một vài người nam vào đó, tôi sẽ bắt đầu toát mồ hôi hột theo đúng nghĩa đen. Căng thẳng và lo sợ rằng mình gây ra những sự sai lầm khiến tôi cứ vấp chân như thế. Cho đến một buổi sáng nọ, hai mục sư quản nhiệm của tôi và một trong những người bạn gái không biết sợ hãi của tôi đã khuyên tôi hãy chấm dứt điều đó. Họ thách thức tôi rằng: “Tại sao chị không thể hiện trước mặt nam giới như cách chị thể hiện trước mặt nữ giới?”

Tôi đã trả lời một cách thành thật rằng: “Thật tình mà nói... tôi cũng không biết tại sao...”

“Vậy thì chị có thể nhanh chóng tìm ra nguyên nhân không? Chúng ta cần phải chấm dứt thái độ ngập ngừng lưỡng lự!”

Lời của họ đã đụng chạm đến tôi. Tôi tin rằng để các Hội Thánh có thể tăng trưởng cách lành mạnh, họ cần phải có tiếng nói của cả hai phái. Sự ngập ngừng lưỡng lự của tôi thật sự đang phá hoại niềm tin này! Tôi đã không cất tiếng nói một cách mạnh mẽ. Quả thật, tôi đang biện giải về giới tính của mình trước mặt nam giới chứ không phải về Kinh Thánh. Giờ đây khi thái độ bất đắc dĩ đó đã được chỉ ra cho tôi, tôi bắt đầu tìm cách thoát ra khỏi nó.

Tôi vẫn thích chia sẻ cho phụ nữ hơn nhưng nếu có ai đó mời tôi giúp đỡ chia sẻ cho nam giới thì tôi không còn khước từ nữa. Trong kinh nghiệm của tôi, nếu một người nam mời bạn lên tiếng thì tức là người đó muốn nói ra tất cả những gì mình muốn nói. Bạn sẽ biết được đâu là những người bạn thật sự khi họ nâng đỡ bạn, khích lệ bạn, khiển trách bạn và rồi thúc bạn bước tới. Đáng buồn là có quá nhiều người làm ngược lại với điều đó.

Sức Mạnh Để Phục Vụ

Họ buộc những gánh nặng quá sức trên vai người khác, nhưng chính mình thì không muốn động đến một ngón tay (Ma-thi-ơ 23:4).

Những nhà lãnh đạo tôn giáo trong thời của Chúa Giê-su thích thú khi nhìn thấy người khác bị dày vò dưới những luật lệ do họ đặt ra. Theo các bạn tại sao họ lại có cảm giác như thế? Tôi đoán rằng họ làm như thế vì cảm thấy tự đắc hay tự thấy mình là bề trên trước cảnh người khác vấp dưới những thứ luật mà họ đặt ra. Điều đó khiến họ trở nên những kẻ thiển cận, tự mãn và tự cho rằng nó giúp mình gần hơn với Đức Chúa Trời.

Câu Kinh Thánh nói trên đã nói lên một điều quan trọng. Luật pháp của Đức Chúa Trời được xem là một bữa yến tiệc chứ không phải như một thứ gánh nặng. Thức ăn sẽ đem đến cho chúng ta sức mạnh còn những công việc nặng nhọc sẽ làm khô cạn sức mạnh đó. Chúng ta được kêu gọi để làm những người đại diện cho Chúa, đại diện cho tất cả những gì Chúa đang làm và đang đem đến cho con người để họ có thể tham dự vào bữa tiệc của Ngài. Chúng ta phải phục vụ người khác phát xuất từ sự tốt lành dư dật của Đức Chúa Trời. Có những lúc, điều này sẽ đòi hỏi chúng ta phải loại bỏ đi những gánh nặng tôn giáo đang đè nặng trên mình của các con trai và con gái của Đức Chúa Trời.

Có lẽ nhiều bạn đang muốn hỏi tôi rằng: “Có phải bà muốn nói rằng dù độc thân nhưng tôi vẫn có thể làm mục sư không?” Vâng! Bạn hãy quăng bỏ tất cả những gánh nặng nói rằng bạn phải kết hôn thì mới có thể trở thành người chăn bầy trong thân thể của Đấng Christ. Chính sứ đồ Phao-lô cũng không lập gia đình. Hãy tháo dỡ những gánh nặng cho rằng chúng ta chỉ có thể tin cậy giao cho phụ nữ công

Sư Tử Cái Trời Dạy

tác dạy dỗ trẻ nhỏ chứ không thể giao cho họ công tác dạy dỗ người lớn (Lẽ nào việc tìm người để giao trách nhiệm dạy dỗ trẻ nhỏ lại không đáng quan tâm hơn việc tìm người để hướng dẫn cho người lớn sao? Liệu chúng ta cũng có thể nào gạt bỏ đi ý kiến cho rằng chúng ta phải trở nên một người trọn vẹn trước khi bước vào vị trí của một người công bố những lời hứa của Đức Chúa Trời hay không?) Không có một ai là hoàn hảo cả và sự khẳng định của những ý nghĩ yêu sách này chỉ khiến cho thế giới quanh chúng ta trở nên một nơi gớm ghiếc. Đừng sống giả tạo nữa. Hãy thừa nhận những lỗi lầm của chính mình, học tập từ những lỗi lầm ấy và tiến lên phía trước, tôn cao Chúa Giê-su.

Chúng ta có sẵn sàng sử dụng sự tự do của mình để chống đỡ trước gánh nặng mà tôn giáo đặt sai chỗ trên người khác không? Bất cứ khi nào Đức Chúa Trời kêu gọi chúng ta làm một điều gì đó mới mẻ, ra khỏi nơi ẩn núp để đến một vùng đất mới hay xử trí trên một địa thế xa lạ, chúng ta chắc chắn phải trượt chân và vấp ngã. Hội Thánh đã đạt được nhiều sự tiến bộ trong khoảng 10 năm trở lại đây. Điều đó thật đáng phấn khởi nhưng không phải ai trong Hội Thánh cũng chịu tăng tốc. Thế nhưng Đức Chúa Trời vẫn còn đang hành động. Ngài đang mở ra những cánh cửa mà trước đó đã từng bị đóng lại và đặt sự đói khát vào trong tấm lòng của con người để họ có thể vượt qua nỗi sợ của mình.

Gần đây, tôi nhận được một bức thư điện tử từ một phụ nữ mà cách đó 3 hay 4 năm đã từng nghe tôi chia sẻ rằng phụ nữ có thể và cần phải có được tiếng nói trong nhà Chúa. Quan niệm này lúc ban đầu đã khiến cô sợ hãi vì nó công khai chống đối lại tất cả những gì cô từng được biết. Cô đã ra về với tâm trạng bối rối và bất an với những điều tôi đã giảng. Một thời gian sau, trong khi cô nghiên cứu lời Chúa và cầu nguyện, Đức Chúa Trời bắt đầu xác chứng những lời dạy dỗ của tôi và mở ra trước mặt cô một cánh cửa giống như

Sức Mạnh Để Phục Vụ

cánh cửa mà Ngài đã từng mở cho tôi. Vào lúc đó, cô mới nhận ra rằng sự mâu thuẫn mà cô cảm nhận khi nghe tôi chia sẻ là điều đến từ Chúa. Sự băn khoăn của cô chính là kết quả của việc Chúa phán dạy cô về vấn đề này. Những lời mà tôi đã giảng dạy nhiều năm trước đó đã hoạt động như một hạt giống trong cuộc đời của người phụ nữ này và đâm chồi nảy lộc, trở nên một vụ mùa bội thu.

Chúa truyền cho chúng ta phải công bố lẽ thật trong tình yêu thương và sống như thế nào để có thể mời gọi những người khác cùng đồng hành với chúng ta. Chúng ta không được bỏ rơi những người yếu đuối và đói khát khi mình tỉnh giấc.

Ê-xê-chi-ên 19:2 chép rằng: “Mẹ người quả là một sư tử cái giữa vòng các sư tử đực.”

Lần đầu tiên khi tôi đọc câu Kinh Thánh này, tôi đã nghĩ: “Câu này có ý nghĩa là gì? Để có thể hiểu được, tôi đã ôn lại bối cảnh của đoạn Kinh Thánh Ê-xê-chi-ên 19. Đoạn Kinh Thánh này vẽ nên một bức tranh về một con sư tử cái đang nuôi dưỡng hai con sư tử nhỏ để chúng trở nên những con sư tử đực mạnh mẽ và to lớn. Tôi đã nghĩ rằng: “Mình cũng muốn học để trở thành một sư tử cái giữa vòng các sư tử đực!” Có người phụ nữ nào lại không muốn cuộc đời và những sự chọn lựa của mình có sức mạnh để nuôi dạy con cái? Tôi vinh dự được chào đón vào thế giới của rất nhiều phụ nữ nhưng tôi cũng muốn trở thành vốn quý của những người đàn ông đang cùng sống với mình. Tôi muốn nâng đỡ tất cả những ai sợ hãi, yếu đuối hay đang phải tranh chiến với một điều gì đó. Các bạn biết không, các bạn cũng phải làm điều đó. Đức Chúa Trời đã dặt vào khuôn của các con gái Ngài tấm lòng khao khát được nâng đỡ người khác.

HY VỌNG CHO NGƯỜI TUYỆT VỌNG

Đôi khi việc đưa tay ra để giúp đỡ một ai đó yếu đuối tin chỉ đơn giản là việc bảo họ hãy hy vọng. Trong một chuyến đi gần đây của tôi đến Cam-pu-chia với tổ chức Life Outreach, tôi đã đi lang thang trên các con đường vào ban đêm, nói chuyện để làm quen với những cô gái bị rơi vào bẫy của nghề mại dâm. Bất cứ cô gái ăn đêm nào mà tôi tiếp cận đều tỏ ra đề phòng và hầu như đều có vẻ chế nhạo khi nói chuyện với tôi. Thái độ khinh khi này được lặp đi lặp lại bất kể là lúc tôi tiếp cận một cô gái hay một nhóm các cô gái trong số họ. Họ đã đáp lại những câu hỏi của tôi bằng những câu trả lời cụt ngủn rồi cười với nhau. Tôi chắc rằng họ đang tự hỏi tại sao một bà đầm Mỹ, da trắng, đứng tuổi lại đến nói chuyện với họ. Thế rồi khi cuộc trò chuyện tiếp tục diễn tiến, tôi đã hỏi họ về những ước mơ của mình.

“Các bạn mong muốn điều gì cho cuộc đời mình? Các bạn muốn trở nên một người như thế nào hay muốn làm điều gì?”

Câu hỏi đó không sai. Tôi đã nhìn thấy sự biến đổi trên khuôn mặt của họ trước lời mời gọi hãy ước mơ và hy vọng về một điều gì đó tốt đẹp hơn dành cho cuộc đời mình. Giữa những cơn ác mộng mà họ đã và đang đối diện, giờ đây lại có một người thật tâm đến bảo họ hãy ước mơ sao? Đột nhiên, những câu trả lời của họ tới tấp đến với tôi, đến nỗi người phiên dịch của tôi cũng không kịp dịch lại.

“Tôi muốn làm thợ uốn tóc!”

“Tôi muốn làm chủ nhà hàng.”

“Tôi muốn mở một quầy hàng ở chợ để bán một vài thứ dễ thương.”

“Tôi muốn làm bất cứ nghề gì mà người ta không còn xem thường tôi nữa.”

Sức Mạnh Để Phục Vụ

“Tôi chỉ cần kiếm đủ tiền để gửi về cho gia đình.”

Các cô gái cứ nói mãi, nói mãi. Họ để lộ vẻ đáng yêu của mình và trong vài phút ngắn ngủi đó tôi nhận ra họ chỉ mới là những cô bé trong tuổi thiếu niên.

Những cô bé này biết rõ họ muốn gì. Giá mà cái lồng nhốt họ được mở ra! Bất cứ khi nào có thể, chúng tôi cũng sẵn sàng giúp đỡ họ để giúp họ thoát ra khỏi ngục tù nhưng chỉ có một số người trong đó chịu tiếp nhận sự giúp đỡ của chúng tôi. Chỉ có những người có thể vượt lên trên sự xấu hổ của bản thân mới có thể tiến về phía trước. Tội lỗi và sự mặc cảm đã giữ chặt rất nhiều người trong số các cô gái này trong sự giam cầm và trở nên những kẻ dốt mồi.

Trong những tình huống tuyệt vọng như thế này, việc mơ ước và biết rõ điều mình muốn vẫn là chưa đủ. Trong hầu hết các trường hợp, thậm chí là khi lối thoát ra khỏi nhà chứa được mở toang, một số người vẫn cảm thấy còn vương vấn, vô vọng và tiếp tục ẩn trốn đằng sau rào cản. Vì thế, bên cạnh việc mang đến sự giúp đỡ cho những cô gái này để giúp họ tìm được thoát khỏi nghề làm gái mãi dâm, chúng tôi cũng cần mang đến những điều tốt đẹp vào phía bên trong rào chắn cho họ. Chúng tôi đã giới thiệu cho họ biết về Chúa Giê-su. Chúng tôi nói cho họ biết rằng Chúa đứng về phía họ và chỉ một mình Ngài mới có thể đem sự hy vọng sau cùng đến với những ai vô vọng.

Cho dù những cô gái ấy có chịu mời Chúa bước vào tấm lòng họ không thì bạn và tôi cũng có thể bước đi bên cạnh họ để khích lệ họ tiến về phía trước nhưng chắc chắn rằng quyết định cuối cùng vẫn thuộc về họ.

Sư Tử Cái Trời Dậy

SỰ THẬT VỀ SƯ TỬ CÁI

Chúng ta hãy cùng dành một vài phút trở lại với đoạn phim tư liệu về những con sư tử cái mà tôi đã đề cập ở phần mở đầu của chương này. Tại sao chúng lại đem xác của con hươu về cho con sư tử đực ăn? Dĩ nhiên, chúng đã có thể chọn cách khác. Thật rắc rối khi phải lôi cái xác con hươu to lớn đó vào lại khu vực được rào chắn để con sư tử có thể cùng nhập tiệc. Có một cách khác tiện lợi hơn là chúng có thể ăn no sau đó chừa phần còn lại cho sư tử đực bất cứ khi nào nó quyết định ra khỏi chỗ của mình. Hoặc chúng cũng có thể ăn no rồi đem về cho sư tử đực phần còn lại. Việc vận chuyển một phần của con hươu dễ hơn nhiều so với việc vận chuyển cả một con hươu. Hành động của những con sư tử cái dường như trái ngược với những gì chúng ta mong đợi và qua đó chúng bày tỏ luật của rừng xanh. Nếu điều quan trọng trong thế giới loài vật là được sống sót thì tại sao những con sư tử cái này lại quá hào phóng như vậy? Tóm lại, việc chia sẻ phần ăn cho một con sư tử đực đang đói cũng có nghĩa là phần thức ăn của chúng sẽ bị giảm đi.

Có lẽ, những con sư tử cái này biết một điều gì đó mà chúng ta đã quên. Mặc dù chúng là sư tử tơ và chưa trưởng thành nhưng theo bản năng, chúng hiểu rằng tương lai và khả năng sống sót của con cái chúng có sự ràng buộc chặt chẽ với mối quan hệ giữa chúng và sư tử đực. Chúng chọn cư xử theo cách để con sư tử đực có thể nhớ đến khi nó đã trở thành một con đực đầy sức mạnh. Những con sư tử cái muốn bày tỏ sự kính trọng của chúng đối với con sư tử đực hùng mạnh của tương lai và không chú ý tới tư thế co rúm trong bụi rậm của sư tử đực vào lúc này. Sẽ đến lúc con sư tử đực đủ lớn và không còn biết sợ hãi nữa. Lúc ấy, nó sẽ nhớ lại rằng những con sư tử cái này đã từng đem thức ăn về cho nó khi nó còn trẻ và quá sợ hãi để có thể nhận mình là ai. Trong

Sức Mạnh Để Phục Vụ

ngày đó, nó sẽ nhận ra rằng mình có thể tin cậy và xây dựng đời sống gia đình với những nàng sư tử cái này. Bản năng của những con sư tử cái này sẽ có thể giúp chống đỡ cho bầy đàn và thu hút được tình cảm của con sư tử đực.

Có bao nhiêu người trong chúng ta có cùng một thái độ sống như thế?

Tốt hơn hết, phải hỏi là: liệu tôi có cùng một thái độ sống như thế không?

Hay chúng ta đang tìm một chỗ đứng kém cỏi hơn để có thể sống sót? Hay thái độ của chúng ta đối với người khác là: “Nè bạn, chẳng có gì tốt lành để bạn ở trong đó cả. Tôi có nhiều điều tốt lành cho bạn ở ngoài này. Đức Chúa Trời đang chuẩn bị một bữa tiệc cho các con gái của Ngài. Nếu bạn không sẵn lòng đến dự với chúng tôi thì cứ tiếp tục ở lại bên trong hàng rào và cứ sống như thế đi”?

Chúng ta là những người khôn ngoan để học được lẽ thật sau: nhận ít đi trong lúc này không có nghĩa là cũng nhận ít đi trong tương lai. Hành động của sự tôn kính không bao giờ đánh mất ý nghĩa của nó.

Sức mạnh Chúa ban cho chúng ta là để phục vụ chứ không phải để tìm lợi riêng mình (xem Rô-ma 15:2). Tôi tự hỏi không biết sẽ có bao nhiêu nan đề nói chung trên thế giới sẽ được ngăn chặn nếu mỗi một người trong chúng ta biết rõ và bám chặt vào nguyên tắc này. Điều gì sẽ xảy ra nếu chúng ta biết rằng sức mạnh của mình là để phục vụ cho những người yếu đuối, sợ hãi và nhút nhát? Đó là điều hết sức tốt đẹp! Tôi tin rằng đến cuối đời mình, tất cả chúng ta đều muốn nghe Chúa Giê-su nói rằng: “Được lắm, hỡi đầy tớ ngay lành và trung tín.”

TRÔI DẬY ĐỂ PHỤC VỤ CÁCH XUẤT SẮC

Từ “phục vụ” có rất nhiều sự áp dụng. Nó vừa là động từ, vừa là danh từ. Là động từ, nó mang ý nghĩa “sửa chữa, kiểm tra, điều chỉnh, và xem xét.” Chúa Giê-xu đã phục vụ chúng ta hết mình qua việc dâng chính Ngài làm của lễ và giúp chúng ta có thể đứng được trước mặt Đức Chúa Trời thánh khiết. Chúng ta cũng phải sống theo cách như thế để đem đến sự sống cho người khác qua sự phục vụ. Chúa bị tan vỡ để chúng ta được sửa chữa. Khi từ “phục vụ” có chức năng là danh từ, nó có nghĩa là “nghỉ thức, nghỉ lễ hay thánh lễ.” Tôi e rằng có đôi khi chúng ta đã quên rằng mục đích của những buổi nhóm hội thánh là để chúng ta học cách phục vụ Chúa cũng như người khác. Có quá nhiều cơ đốc nhân đang dự nhóm với sự trông đợi sai lầm. Họ đến chỉ để nghe nói về việc Chúa sẽ phục vụ họ. Trái lại, chúng ta hãy cùng nhóm lại với nhau vì mục đích đến với những con người nản lòng đang hiện diện bên trong lẫn bên ngoài giáo đường của chúng ta để phục vụ cho họ.

Với lời hứa về sự tự do, về ân huệ và về những cơ hội mới được mở ra trước mắt chúng ta, chúng ta hãy bước làm những việc của Chúa để không một ai bị tụt hậu. Tôi rất thích lời kêu gọi dưới đây:

Anh em hãy coi chúng tôi là đầy tớ của Chúa Cứu Thế, là quản gia có nhiệm vụ trình bày huyền nhiệm của Thượng Đế. Đức tính thiết yếu của quản gia là trung thành. (I Cô-rinh-tô 4:1-2 - Bản diễn ý)

Chúng ta là những người hướng dẫn, chứ không phải những người gác cổng. Chúng ta phải mời gọi người khác đến với vương quốc của Đức Chúa Trời, không được ngăn họ đến

Sức Mạnh Để Phục Vụ

với sự huyền nhiệm của Chúa. Chúng ta được kêu gọi để trở nên những người dẫn đường đáng tin cậy có sự hiểu biết lời Chúa một cách chính xác. Dĩ nhiên, bạn có thể dùng chân đôi chút nơi cánh cửa mà Chúa đã mở ra cho chúng ta và nếu cần, bạn cũng có thể trở vào bên trong để giúp cho những người khác khỏi bị bỏ lại đằng sau.

Là con gái của Đấng Chí Cao, bạn phải dang rộng vòng tay một cách rộng rãi và đáng kính. Sự sống của Đức Chúa Trời thì phóng thích, trong khi đó luật pháp thì đè nặng. Bạn đã được giải phóng khỏi luật “mắt đền mắt, răng đền răng” khi đến với Cơ Đốc Giáo. Thế nhưng vẫn còn có quá nhiều người bị mù một mắt và thậm chí còn không còn răng khi sống trong hội thánh.

Đừng bao giờ quên rằng bạn là ai. Bạn là người mạnh mẽ, oai vệ, không sợ hãi, có thể bảo vệ người khác, sống thanh thản và không lo lắng. Chúa thường so sánh sức mạnh của những hoàng tử và công chúa của Ngài với sức mạnh của sư tử đực và sư tử cái.

Họ nghỉ ngơi như sư tử nằm ngủ,

Ai dám đánh thức? (Dân Số Ký 24:9)

Nếu bạn quên mất bản chất đầy mạnh mẽ và không biết sợ hãi của mình thì những người đang nhìn vào bạn để trông chờ một sự bảo vệ và hướng dẫn sẽ gặp nguy hiểm. Thân thể của Đấng Christ được tạo nên bởi những người bảo vệ cao quý và đầy năng lực đã tỉnh giấc và nhận ra rằng Đức Chúa Trời đã mở ra một cánh cửa rộng rãi trước mắt chúng ta.

Các chị em, những cô nàng sư tử cái và những người bạn thân mến của tôi...

Sư Tử Cái Trời Dậy

Chúng tôi nói với anh chị em một cách thẳng thắn, lòng chúng tôi rộng mở đối với anh chị em. Chúng tôi không hẹp hòi đối với anh chị em, nhưng chính lòng anh chị em hẹp hòi. Hãy đền đáp chúng tôi xứng đáng, tôi nói với anh chị em như nói với con cái, cũng hãy mở rộng lòng anh chị em.

(2 Cô-rinh-tô 6:11-13)

Các bạn có nghe thấy những lời này không? Chúng tôi cũng đã từng được mời gọi để bước vào thế giới hoang dã, một không gian rộng mở của Đức Chúa Trời. Đây là một lời kêu gọi hãy sống trong sự cởi mở, ngay tại đây và ngay lúc này. Bạn không cần phải đợi cho đến lúc Thiên Đàng phóng thích quyền năng trên đất này. Đức Chúa Trời không phải là Đấng dựng rào để nhốt bạn bên trong.

Những con sư tử cái đã không chịu bước ra ngoài nơi giam cầm mình cho đến khi cơn đói của chúng vượt trên mong muốn được an toàn. Cũng vậy, nếu chúng ta thiếu đi khái tượng hay sự đói khát về một điều gì đó nhiều hơn nữa, chúng ta sẽ bị giới hạn và bị cản trở bước ra thế giới hoang dã. Chúng ta sẽ trở nên một người mạnh dạn hay tiếp tục bị giam cầm tùy thuộc vào cách chúng ta nhìn chính mình, nhìn thế giới của mình và nhìn Đức Chúa Trời của mình như thế nào. Thế giới “ngoài kia” sẽ là một mối đe dọa đối với chúng ta nếu chúng ta tưởng tượng về nó như một nơi tối tăm và đáng sợ.

Hãy mở mắt ra và ghi nhớ rằng bạn là ai. Bạn là một người mang sự sáng và có sức mạnh để xua tan sự tối tăm ở bất cứ nơi nào bạn đến. “Đấng ở trong các con (Thánh Linh) vĩ đại hơn kẻ ở trong thế gian” (I Giăng 4:4). Quả là một cuộc chiến không cân sức. Đức Thánh Linh đang ngự trong bạn trội hơn gấp nhiều lần so với sức mạnh của bất kỳ kẻ chống đối nào bạn phải đối đầu trong thế gian này! Đức Chúa Trời

Sức Mạnh Để Phục Vụ

chí cao là Đấng đang kêu gọi bạn bước ra. Chúa đã sai Con Một của Ngài đến thế gian và chết trên thập tự giá để bạn có thể thoát khỏi sự chết mà đến với sự sống cũng như thoát khỏi sự giam cầm của thế giới này để bước vào nơi ở rộng lớn đời đời. Ngay từ trước khi bạn cất tiếng khóc chào đời, Chúa đã có một kế hoạch để giải phóng bạn khỏi sự giam cầm. Chúa đã chọn để chính Ngài bị giam cầm và trải nghiệm cuộc sống nhỏ bé, tù túng của chúng ta để giúp chúng ta có thể dự phần với Ngài trong sự tự do lớn lao của vương quốc Thiên Đàng.

Ngay chính lúc này, Chúa đang kêu gọi mỗi một chúng ta rằng: “Hãy ra khỏi những rào cản và bước vào nơi ở mới!”

DƯỚI CÙNG MỘT SỨ MẠNG

Mỗi lần tôi giải phóng một phụ nữ, tôi giải phóng một người nam.

MARGARET MEAD

Trong thế giới sư tử, không có sự lẫn lộn về giới tính. Sư tử đực không cố gắng làm sư tử cái, và sư tử cái không cố gắng làm sư tử đực. Không có chuyện bắt chước giới tính hay cạnh tranh vai trò về giới tính. Cả con đực lẫn con cái đều thoải mái với màu da của chúng và ca ngợi điểm mạnh độc đáo của mỗi giới tính. Ngoài con đực và con cái, trong bầy còn có sư tử đực đầu đàn và con sư tử cái đầu đàn, nhưng chỉ áp dụng tới vị trí này vào giờ ăn mà thôi.

Sư tử đực là thành viên duy nhất của họ nhà mèo muốn phô trương sự khác biệt rõ nét và cao quý về giới tính. Từ ngữ dùng để mô tả sự khác biệt này là hiện tượng lưỡng hình. Nói cách đơn giản, trong giới tính của nó không chỉ có một con.

Sư Tử Cái Trối Dậy

Sư tử đực có cái bướm lớn chạy vòng quanh cổ nó và hình thành khuôn mặt của nó. Cái bướm này khẳng định vai trò đặc biệt mà con sư tử đầu đàn đảm nhận trong bầy và khiến cho con sư tử này trông oai phong trên đồng bằng Châu Phi. Sư tử cái không có cái bướm nên màu sắc của nó trơn tru nên con mồi khó mà thấy nó đuổi theo. Kèm theo việc nó không có cái bướm nên con cái có thể chạy tốc độ nhanh hơn và chịu đựng được quãng đường dài hơn.

Các con sư tử đực và sư tử cái khoẻ mạnh biết chúng cần nhau. Chúng không bao giờ mơ là sống mà không cần nhau. Trong thế giới của nó con mạnh không quan trọng hơn con yếu. Sư tử đực bảo vệ; sư tử cái cung cấp. Sự cân bằng lãnh mạnh này đồng nghĩa con sư tử đực đầu đàn không cố gắng sống mà không cần sự hỗ trợ của các chị em sư tử cái. Trong thế của sư tử đực, con đực đánh nhau để chiếm được cảm tình của các chị sư tử cái và vì thế tiếp cận với lãnh thổ của nó. Tại sao có chuyện này? Chính các con sư tử cái cùng họ, chứ không phải sư tử đực, kiểm soát lãnh thổ. Sự đổi ngôi con sư tử đực nào dẫn đầu bầy đàn thay đổi hai ba năm, nhưng sư tử cái thì không thay đổi.

Con đầu đàn biết rằng nếu nó muốn tiến triển (không chỉ sống còn) nó phải chứng tỏ sức mạnh cho các con cái. Rồi để con cháu nắm giữ lãnh thổ của bầy, nó phải cần sự hỗ trợ của các con sư tử cái mạnh mẽ và dõ con. Nó không chơi với những con ốm yếu và thụ động với hy vọng là bắt những con này phục tùng. Nó tìm kiếm sự hợp tác chuyên môn của cả tập thể của các con sư tử cái.

Nó chào đón cả điểm mạnh và chủ ý chọn những con nào chứng tỏ khả năng và tài sản mồi và nuôi được con con và vì thế sẽ duy trì và mở rộng lãnh thổ. Nó tìm kiếm những con nào phô trương sức mạnh, biết rằng cuối cùng chúng sẽ là những con cung cấp thức ăn cho cả bầy và giúp các con

Dưới Cùng Một Sứ Mạng

mẹ dạy dỗ con con. (Không một con sư tử đực nào nuôi con; chúng không nuôi con.) Khi lợi ích được nhân đôi, các sư tử cái khoẻ mạnh sẵn sàng sinh đẻ thường xuyên hơn, giúp nó có cơ hội giao phối và duy trì giống nòi.

Sư tử cái không sinh sản nếu nó không thể nuôi được con con hay nếu nó không được bảo vệ chu đáo. Do vậy mà sư tử cái được lôi cuốn đến với các con sư tử đực đầu đàn hơn là với các con ốm yếu. Con sư tử đầu đàn (thường là một bầy các con anh em với nhau) phải có được cái quyền hưởng sự chu cấp, sức mạnh và nuôi nấng mà sư tử cái mang lại cho bầy. Đặc quyền này sẽ được giành lấy qua một màn trình diễn công khai giữa các bầy sư tử.

Cuộc tranh chiến kết thúc khi các con sư tử đực yếu hơn chạy trốn khỏi các con mạnh hơn. Đôi khi con sư tử đầu đàn giết luôn con thách đấu với nó. Nếu con sư tử yếu hơn sống sót, nó bị bắt làm nô lệ và buộc phải ra khỏi lãnh thổ của bầy đó, nghĩa là mất đi khả năng sản mồi. Nó hoặc là đi tiếp để tìm các con sư tử cái ở chỗ khác, hoặc là nó sẽ bới rác để tìm thức ăn.

Các sư tử cái quan sát từ bên ngoài. Chúng muốn con sư tử đực đầy sức mạnh nhất làm cha của những con con của chúng và bảo vệ bầy của chúng khỏi sự tấn công và hà hiếp. Chúng nổi tiếng là khích các con đực đánh nhau để đảm bảo rằng con nào mạnh nhất sẽ thắng, và rồi chúng “lấy” con thắng đó. Bằng cách chiếm được lãnh thổ của mình, sư tử đực chúng tỏ nó có “gen” tốt và có khuynh hướng sống sót qua những kinh hoàng của rừng hoang.

Một khi ai thắng ai thua được xác định, sư tử đực đã chinh phục được lòng thủy chung của sư tử cái. Các con đực nào trong bầy con lại sẽ bị đuổi đi chỗ khác chơi. Con sư tử đực đầu đàn sẵn sàng bỏ bạn bè nhưng không bao giờ nó bỏ bạn tình. Không chỉ vì nó muốn có con sư tử cái để sinh con đẻ cái mà vì các con sư tử cái là con cung cấp thức ăn cho cả

Sư Tử Cái Trời Dậy

bầy. Bầy sư tử cái càng mạnh mẽ thì sư tử đực càng thấy đầy quyền uy hơn và an ninh hơn. Lúc đó nó được gọi là “chúa tể sơn lâm.”

Không cần phải kiểm soát khi những người gần bạn biết bạn sẽ làm tất cả trong khả năng của bạn để bảo vệ họ. Sức mạnh của sư tử đực nghĩa là đảm bảo an toàn cho cả con sư tử cái lẫn các con con. Chỉ những người không biết chắc rõ khả năng của mình mới cố kiểm soát.

Một khi đã chiếm được con cái rồi, con đực không cảm thấy cần phải làm “khó dễ” con cái để chứng tỏ sức mạnh của nó. Nó phải chứng tỏ điều gì nữa? Nó đã thắng rồi. Ai qua mặt nó? Tương tự, Vua của chúng ta – Sư Tử của Giuđa – không kiểm soát; Ngài nâng đỡ.

DƯỚI CÙNG MỘT SỰ MẠNG

Sư tử đực mời sư tử cái nghỉ dưới bóng bảo vệ của nó, và con cái mời con đực nắm biết lòng tốt và lời hứa nó mang đến. Con đực bảo vệ mạng sống con cái và con cái đến lượt để lại cho con đực một di sản.

Hãy xem từ thuận phục một lát. Điều gì xuất hiện trong đầu chúng ta? Có lẽ Êphêô 5:22, nói về người vợ thuận phục chồng mình. Lại thay là nhiều cơ đốc nhân lấy câu này rồi tạo ra một định nghĩa quá khích cho từ ngữ này. Tôi tin từ thuận phục đã bị bóp méo đi quá xa ý định của Chúa dành cho nó. Nhiều phụ nữ cơ đốc đã tin giá trị của họ nằm ở việc phục vụ người nam. Họ không nhận biết rằng giảng trong hội thánh, tỏ lòng thành kính bày tỏ tiếng nói của họ hay nhận lãnh trách nhiệm trong vai trò lãnh đạo cũng là phục vụ.

Dưới Cùng Một Sứ Mạng

Tôi nghe một định nghĩa về sự thuận phục là khế hiệp với kế hoạch của Chúa dành cho mọi cơ đốc nhân, chứ không chỉ cho cặp vợ chồng. Hãy suy nghĩ từ này submission (sự thuận phục) : tiếp vị ngữ sub nghĩa là “ở dưới, phía dưới” và mission là một sứ mạng, một nhiệm vụ. Gộp hai từ này lại thì chúng ta có thể kết luận thuận phục nghĩa là “ở dưới cùng một sứ mạng hay nhiệm vụ.” Cá nhân tôi, nhà tôi và tôi đều ở dưới cùng một sứ mạng. Chúng tôi cam kết nuôi dạy con cái và xây dựng một hôn nhân lành mạnh, vững bền. Trong lĩnh vực hội thánh, sứ mạng chúng tôi là làm mạnh mẽ các mục sư và nâng đỡ các tín hữu.

Nhưng hãy suy nghĩ về điều này. Có phải hết thảy chúng ta đều là những người có chức vụ giải hoà – đại sứ của Chúa cho người hư mất không? Hai câu Kinh Thánh sau tóm tắt sứ mạng của chúng ta là nam hay nữ đại sứ của Chúa:

Thật vậy, Đức Chúa Trời đã giải hoà với nhân loại trong Chúa Cứu Thế; không còn kể những vi phạm của loài người nữa và giao cho chúng ta sứ điệp giải hoà. Vậy chúng tôi là đại sứ của Chúa Cứu Thế, như thể Đức Chúa Trời nhờ chúng tôi mà khuyên bảo. Nhân danh Chúa Cứu Thế chúng tôi van nài anh chị em hãy hoà giải với Đức Chúa Trời. (2Cô 5:19-20)

Điểm mấu chốt là người ta sẽ biết Chúa Giê-su chúng ta là thật khi con cái Chúa yêu thương và làm việc sát cánh với nhau. Đây phải là mục tiêu chung của hết thảy những người nam và người nữ, người độc thân hay người đã lập gia đình, người lãnh đạo hay người tín hữu. Sức mạnh của sự sa ngã đã qua rồi. Sự tha thứ của Chúa được ban miễn phí cho mọi người. Không cần phải đổ lỗi cho nhau nếu của lễ của Chúa đã tha hết mọi lỗi của chúng ta. Chúa muốn tất cả chúng

Sư Tử Cái Trời Dậy

ta – cả nam lẫn nữ – nói cho mọi người những gì Ngài làm. Ngược lại, chúng ta thì lại quá bận rộn nói cho nhau nghe những gì chúng ta làm được hay không làm được.

Ngài muốn chúng ta, là những con người có ảnh hưởng lớn, cùng nhau làm việc để khích lệ và thuyết phục phụ nữ và nam giới rút lại sự xung đột (dù đó là xung đột gì) và bắt tay làm công việc của Ngài. Vấn đề giải quyết xung đột nên áp dụng cho mọi lĩnh vực của mối quan hệ và tương giao của con người. Mạng lệnh này không chỉ là vấn đề giới tính; nó là vấn đề thuộc chủng tộc, thuộc xã hội, thuộc gia đình, hội thánh và nơi công sở. Ngài muốn sự giải hoà cho hết thấy chúng ta!

Vì vậy nếu ai ở trong Chúa Cứu Thế, người ấy là một sinh vật mới; những điều cũ đã qua đi, kìa mọi sự đều trở nên mới. Mọi việc này đều do Đức Chúa Trời thực hiện, Ngài là Đấng đã nhờ Chúa Cứu Thế hoà giải với chúng ta và ban cho chúng tôi chức vụ hoà giải. (2Cô 5:17-18)

“Ai” nghĩa là bất cứ ai. Bất kỳ người nam, người nữ, trẻ em nào được liên hiệp với Chúa Giê-su đều được tạo dựng lại. Đời sống củ biến mất. Từ “bắt đầu” trong câu Kinh Thánh tiếng Anh là một động từ nghĩa là “mọc lên như nấm.” Đây là cách chọn dùng từ rất hay vì nấm mọc đầy – nó mọc nhiều, mọc đầy, mọc nhanh và mọc khắp mọi nơi, mọc ở những nơi mà không có cây cối nào mọc được. Đời sống mới của chúng ta trong Chúa còn hơn là một ý niệm thay thế. Nó là sự sống được nhân cấp bên trong, và nó sẵn ban cho mọi người.

Sư tử đực và sư tử cái đều đã thiết lập mối quan hệ nhau. Sư tử cái hiểu chúng đều ở dưới cùng một sứ mạng như sư tử đực. Sứ mạng của chúng là gì? Sứ mạng của chúng là thiết

Dưới Cùng Một Sứ Mạng

lập một di sản và tiềm lực cho thế hệ sư tử mai sau. Để làm được việc này, chúng dưỡng dục, bảo vệ và chu cấp cho các con con. Cả sư tử đực lẫn sư tử cái đều có vai trò đóng góp trong sứ mạng này, và không con nào “lấn sân” con kia.

Tôi đã thấy cái trật tự tự nhiên này đã bị đẩy lên thành hai sự cực đoan đối kháng nhau. Một cực đoan là phục nữ bị áp bức dưới danh nghĩa là thuận phục. Một cực đoan khác là một số phụ nữ đã đẩy chuyện nữ tính lên tới mức thần thánh. Không cái nào đúng cả. Trước hết tôi muốn chia sẻ một ví dụ về sự thuận phục cách méo mó.

TWITTER BỊ BÓP MÉO

Bạn chắc có lẽ nghe nói đến hay có tham gia diễn đàn trên mạng gọi là Twitter. Chia sẻ thông tin và cung cấp những đánh giá về những vấn đề cuộc sống và quan điểm thì tốt thôi.

Ngày nọ tôi đăng một ý niệm mà tôi đã bàn đến chi tiết trong cuốn sách của tôi *Fight Like a Girl*. Đây là một câu trích nói về quyền lãnh đạo : “Phái tính thôi thì không khiến cho một người nam đủ tiêu chuẩn làm lãnh đạo, cũng như phái tính thôi cũng không làm cho một người nữ mất tiêu chuẩn. Phẩm chất tốt khiến cả nam lẫn nữ đủ tiêu chuẩn.” Hãy lưu ý cho rằng tôi không giới hạn việc lãnh đạo là chỉ áp dụng cho hội thánh hay trong hôn nhân. Tôi chỉ nói đức tính là phẩm chất cần thiết cho lãnh đạo, dù họ là nam hay nữ.

Tôi đăng ý này trên Twitter, rồi cũng đăng trên trang Facebook của tôi. Rồi tôi làm công việc của tôi. Tôi không nghĩ là tôi đã nói những điều gây tranh cãi. Tôi cảm thấy chỉ đăng lên thôi. Tôi không biết là rắc rối gì sẽ xảy ra theo sau câu nói đó.

Sư Tử Cái Trối Dậy

Khi tôi nhận hơn một trăm sự phản hồi, tôi biết tôi hơi căng thẳng rồi. Trong lúc tôi bận rộn với công việc mỗi ngày, một cuộc tranh cãi nổi lên trên Facebook. Một vài chị em tin đồ nổi giận.

Làm sao cô dám nói một người vợ lãnh đạo chồng nếu cô ta cho mình đức hạnh hơn!” Một chị em viết.

Thôi được . . . có phải đó là điều tôi nói không?

Những người khác buộc tội tôi vì đã bóp méo câu Kinh Thánh nói chỉ có người nam mới được làm trưởng lão hội thánh. Tôi có nói đến lãnh đạo trong hội thánh không? Sau đó cũng có thảo luận về lãnh đạo nói chung. Một số chị em giải thích cho bạn bè trên Facebook rằng một phụ nữ không hề được định làm lãnh đạo.

Một cô gái chân thật tìm cách làm sáng tỏ vấn đề bằng cách đưa ra câu hỏi, “Vậy cô nói vợ của mục sư quản nhiệm không làm lãnh đạo sao?” Câu trả lời thật ngạc nhiên, “Không, cô ta không phải là lãnh đạo! Cô có vinh dự hỗ trợ chồng thôi!”

Bây giờ tôi rối trí thật! Khi có nhiều quan điểm trình bày thì cuộc đối thoại biến thành sự thảo luận về đề tài thuận phục. Một số người lý luận rằng tôi là người lãnh đạo; số khác nói tôi không phải, chỉ vì tôi là phụ nữ. Người ta chiếu cố đến tôi vì tôi đầu phục chồng tôi và vì thế tôi phải là lãnh đạo dưới quyền chồng tôi.

Chúng ta hãy ngừng ở đây và lý luận với nhau. Tại sao mỗi khi thảo luận về phái tính nổi lên thì dường như vấn đề nữ thuận phục nam lại nổi cộm lên? Nếu tôi là một lãnh đạo, ấy là vì Chúa lập tôi như vậy. Đơn giản là lãnh đạo thì phải có người theo. Một số người trong chúng ta là lãnh đạo, dù chúng ta có ghi danh làm hay là không. Nguyên Chúa giúp chúng ta lãnh đạo qua tấm gương. Để giải quyết sự rối rắm này, chúng ta hãy đọc mạng lệnh về lãnh đạo của Phaolô gửi cho Timôthê.

Dưới Cùng Một Số Mạng

Vậy, giám mục phải là người không có gì đáng trách, một chồng một vợ, tiết độ, tự chủ, nhã nhặn, hiếu khách, có tài dạy dỗ, không nghiện rượu hoặc hung bạo, nhưng là người hiền hoà, không hay gây gổ, không tham tiền, khéo quản trị gia đình mình, dạy dỗ con cái biết vâng phục với tất cả lòng tôn kính. Vì người nào không biết quản trị nhà riêng mình, làm sao chăm sóc Hội Thánh của Đức Chúa Trời được? Người mới theo đạo không được làm giám mục, vì có thể kiêu ngạo mà bị kết án như ma quỷ. Giám mục phải được người ngoại đạo làm chứng tốt, để khỏi bị sỉ nhục và sa vào cạm bẫy của ma quỷ. Cũng thế, chấp sự phải là người khả kính, không nói hai lời, không nghiện rượu, không tham lợi phi nghĩa, giữ vững huyền nhiệm của đức tin với lương tâm trong sạch. Họ phải được thử nghiệm trước, nếu không có gì đáng trách, mới được làm chấp sự. (1Ti 3:2-10)

Trong các câu trên, Phaolô liệt ra những phẩm chất cho một người nam lãnh đạo. Rồi ông viết tiếp :

Vợ chấp sự cũng vậy, phải đứng đắn, không nói xấu, nhưng tiết độ và trung tín trong mọi việc. Các chấp sự phải là người chỉ có một chồng một vợ, khéo quản trị con cái và gia đình mình. Những chấp sự phục vụ tốt được kính trọng, và nhờ lòng tin vào Chúa Cứu Thế Giê-su nên càng thêm vững vàng khi đến gần Đức Chúa Trời và mạnh mẽ rao truyền Phúc Âm. (1Ti 3:11-13)

Tại sao Phaolô lại phải đưa ra một danh sách về phẩm chất người lãnh đạo cho phụ nữ nếu phái tính của họ khiến cho họ không đủ tiêu chuẩn? Khi nhà tôi và tôi tìm thuê một người đứng ở một vị trí tại văn phòng chức vụ của chúng tôi, chúng tôi đưa ra một danh sách những tiêu chuẩn. Nếu ứng cử viên không đủ tiêu chuẩn, chúng tôi không thuê. Vấn

Sư Tử Cái Trối Dậy

đề không phải là họ là nam hay nữ. Phaolô không nói nếu người lãnh đạo là nam, đừng giao cho anh ta. Ông nói, dù nam hay nữ, nếu họ không đủ tiêu chuẩn, xin đừng lập họ lên. Sự nhấn mạnh của Phaolô nằm ở danh sách những tiêu chuẩn. Phaolô nói không có ngoại lệ nào dành cho nam hay nữ; họ phải thoả mãn cùng những tiêu chuẩn. Có lẽ bạn hỏi còn mạng lệnh nói trưởng lão phải là chồng của một vợ thì sao? Thế thì phụ nữ cũng không được lấy nhiều chồng nên mạng lệnh không chỉ dành cho nam mà thôi.

Trong 1Timôthê 3:11-13, Phaolô dạy Timôthê về những phẩm chất của người phụ nữ ở vai trò lãnh đạo và sau đó tôi nói chi tiết về các nữ chấp sự hay nam chấp sự trong hội thánh. Làm sao tôi biết chuyện này? Hãy đọc câu 1-2 và xem ý nào được nói trước khi ông bàn chi tiết về người nam.

Đây là lời đáng tin cậy: Nếu ai mong muốn làm giám mục, người đó ước ao một việc tốt đẹp. Vậy, giám mục phải là người không có gì đáng trách, một chồng một vợ. (1Ti 3:1-2)

Để ý từ “bất cứ ai”? Bản Dịch Mới dịch “ai” còn Bản Nhuận Chánh dịch “có ai đó.”

Tại sao phụ nữ được lãnh đạo khắp mọi nơi ngoại trừ trong hội thánh? Nếu Chúa không thấy gặp vấn đề khi lập phụ nữ trước và sau sự sa ngã, tại sao chúng ta không dám lập họ sau khi được cứu chuộc?

Có một dạo trên Facebook có sự tranh cãi giữa các phụ nữ rất quyết liệt đến độ một anh nam xen vào và hỏi, “Tại sao mấy chị em lại cãi nhau vậy? Chúng tôi cần sự đóng góp của chị em, nhưng các chị em hãy chấm dứt tranh cãi nhau!” Anh này nói rất đúng. Chị em chúng ta thường cản đường hay là làm giảm thanh danh của nhau. Thay vì hỗ trợ và khích lệ nhau vì chính nghĩa của Chúa, chúng ta cứ “đấu đá” nhau nên chúng ta không còn hiệu quả để trở thành người nữ và người cơ đốc mà Chúa muốn.

Dưới Cùng Một Số Mạng

Biến cố kết mạng xã hội bất ngờ như thế nhắc tôi nhớ đến việc cần thiết phải nói đến vấn đề phái tính không chỉ ở gia đình mà cũng ở hội thánh nữa. Thế giới chúng ta đang sống cần nhìn thấy tấm lòng thật của Chúa và ý định nguyên thủy của Ngài trong mọi khía cạnh của đời sống và vai trò lãnh đạo của con trai và con gái của Chúa.

THÁI ĐỘ VỀ PHÁI TÍNH

Tôi hay suy nghĩ rằng thật không cần thiết bàn đến thái độ về phái tính trong hội thánh Mỹ. Vâng, tôi chủ ý nói đến nước của tôi. Khi tôi đi lại và có cơ hội thu thập một cái nhìn toàn thế giới, tôi thấy rằng việc tại nước Mỹ thiếu đi truyền thống để phụ nữ tham gia công việc không thấy có ở các nơi khác trên thế giới. Tại một số nước sẽ không có hội thánh nếu không có sự đóng góp của phụ nữ.

Tất cả những gì Đức Chúa Trời tạo ra đều tốt đẹp, không có gì đáng bỏ cả, nhưng chúng ta phải biết nhận lãnh với lòng biết ơn, vì lời Đức Chúa Trời và lời cầu nguyện thánh hoá các thứ ấy. (1Ti 4:4-5)

Nếu mọi sự Chúa tạo dựng là tốt đẹp và nên đón nhận, chấp nhận và vui nhận với lòng biết ơn thì chúng ta lại nên đón nhận nhiều hơn con người theo cách này biết dường nào? Người nam và người nữ cũng là tốt đẹp.

Nếu điều gì đó được Chúa tạo dựng, chúng ta được truyền bảo rằng không nên chế nhạo hay ném đi. Chế nhạo nghĩa là giễu cợt, nhạo nhẽ, gièm pha hay cười đùa. Tất cả những hành động này sẽ làm giảm giá trị của một vật, một người hay vai trò và sự đóng góp của họ.

Sư Tử Cái Trối Dậy

Từ ném đi tự thân nó rõ nghĩa rồi. Chúng ta xem một trong những nghĩa khác của nó. Ngoài việc ném đi, quăng đi hay vứt đi, ném còn có nghĩa là gây rối, làm cho phức tạp một vấn đề. Trong chữ ném đi có chữ đi nghĩa là không còn nữa và bạn sẽ có một bức tranh về sự khước từ. Tôi e rằng đây là điều xảy ra rất thường cho các chị em trong hội thánh. Họ bị gác sang một bên mà không được tiếp đón, tiếng nói, giá trị và sự đóng góp của họ vắng bóng. Và cả hai phái đã cho phép chuyện này dưới danh nghĩa thuận phục.

Hậu quả là cả nam lẫn nữ đều chịu thiệt thòi. Rõ ràng người nam được nhận đứng ở vị trí cao trong hội thánh hơn là phụ nữ, nhưng đôi khi mấy ông bị tê liệt vì thiếu sự khôn ngoan của phụ nữ. Nhưng chị em có nên cảm ơn các ông không? Chúng ta có nhìn họ như Chúa nhìn không – nhìn tốt đấy?

Hay là chúng ta chế nhạo cách cư xử của họ? Tôi không nói về việc cười giỡn nhau. Không thể nào không cười đùa khi con người vui nhận. Chính sự hiện hữu của con người chúng ta công bố óc hài hước của Chúa. Ở đây tôi cảnh cáo về việc chế nhạo và hạ thấp phụ nữ. Tôi cá là chuyện này xảy ra nhiều hơn là bạn biết. Kỹ nghệ giải trí thường nhục mạ đàn ông và tình dục hoá phụ nữ.

Chúng ta đã cho phép thái độ phân biệt phái tính dẫn chúng ta đến chỗ phụ nữ cảm thấy khó chịu với nam giới. Vậy chúng ta nên đi đâu? Không may, để đáp lại chuyện này, nhiều phụ nữ đã đi hơi quá đà.

Dưới Cùng Một Số Mạng

THẦN THÁNH HOÁ NỮ TÍNH

Khi tôi viết sách này, tôi bất ngờ để ý trên Amazon hai tựa sách ủng hộ một trong những cuốn sách của tôi. Cả hai đều được viết bởi những người bên vực cho thần học “thần thánh hoá nữ tính” – niềm tin nơi phụ nữ hay nữ thần. Tôi nghe Chúa thì thầm, Hãy mua cuốn bên phải và bên trái của con và tìm hiểu xem hội thánh đã đánh mất tiếng nói của họ.

Khi tôi quay sang đọc vài trang và đọc phần tóm tắt và câu hỏi, tôi thấy khó chịu và đau lòng. Những tác giả này là những phụ nữ đầy nhiệt huyết đã bị tổn thương và thất vọng rất nhiều bởi giáo hội. Tôi cảm thấy muốn khóc cho sự mất mát của họ.

Tại sao họ cảm thấy họ không có chọn lựa nào ngoại trừ dựng một tượng nữ thần bên ngoài nhà Chúa?

Có phải những câu hỏi của họ quá sắc sảo đến độ họ thách thức tình trạng ngủ mê của chúng ta chăng? Có phải sự thông minh của họ quá chiếu sáng nên các vị lãnh đạo giáo hội sợ chăng? Có phải tiếng nói của họ bị dập tắt trong giáo hội do người ta đã định nghĩa sự thuận phục quá đà hay trình bày hình ảnh méo mó về ơn cứu chuộc chăng?

Tôi không nghi ngờ những câu hỏi của các nữ tác giả này đã làm cả nam lẫn nữ phải kinh sợ.

Có lẽ bạn chưa bao giờ kinh nghiệm sự truy tìm và thất vọng mà họ trải qua, nhưng tôi chắc chắn rằng tôi đã trải qua. Tôi biết tôi không đơn độc. Tôi nhận thư từ, email và câu hỏi thường lặp lại đề tài, “Xin nói cho tôi biết tại sao tôi lại có giá trị như là con gái của Đấng Chí Cao.”

Sau đây là một trích đoạn từ cuốn sách của Sue Monk Kidd *The Dance of Dissident Daughter*. Bằng chính những lời của mình, tác giả mở cánh cửa để nhìn xem một kinh

Sư Tử Cái Trối Dậy

nghiệm thông thường của một cô gái tín đồ.

“Phụ nữ trước hết phạm tội rồi mới được tạo dựng,”
Đàn ông nói. Rồi họ nói về Êva, bà được tạo dựng vì
ích lợi của người nam, rằng bà không xứng đáng gì
vì bà không vâng lời Chúa và đưa cho Adam ăn trái
cấm. . .

Lòng tôi tan nát. Nếu tôi có thể diễn tả cảm nhận của
tôi bằng lời, tôi sẽ nói, “Chúa ơi, sao mà Ngài có thể
làm vậy?”

Tác giả tiếp tục chia sẻ rằng bà đã gặp khó khăn khi
dung hoà nhận thức của bà về Chúa với quan điểm của giáo
hội. Tôi đồng ý. Chúa không hề làm cho chúng ta thành vô
vọng như thế – cả nam lẫn nữ.

Nếu chúng ta nói phụ nữ không có cơ hội làm lãnh đạo vì
Êva và con cháu của bà dễ bị lừa thì chúng ta phải đóng cửa
lại với Adam và con cháu của ông. Adam đã cố ý phạm tội và
phản bội lòng tin của Chúa.

Sự tương phản giữa sự vi phạm của Adam và Êva có thể
được ví sánh với sự khác nhau giữa tội giết người vì yêu với
giết người do chủ tâm. Êva bị bất ngờ; còn Adam thì biết rõ
làm sao cân bằng hai việc này.

Vì những ai không có kinh luật mà phạm tội thì cũng
sẽ không kinh luật mà hư mất; còn ai có kinh luật mà
phạm tội thì sẽ bị xét đoán theo kinh luật. (Rô 2:12)

Chúng ta đã dựng lên bức tường tôn giáo nào cho mình
khi mà những phụ nữ khôn ngoan sáng suốt đi tìm chân lý
không thể tìm ra câu trả lời ngay trong nội bộ của chúng ta?
Nếu chúng ta không bước ra khỏi vỏ bọc và tìm ra câu trả
lời, chuyện gì sẽ xảy ra cho con cái của chúng ta nếu chúng
dám đưa ra những câu hỏi?

Dưới Cùng Một Số Mạng

Và Chúa giúp người nam nếu chúng ta tiếp tục đi đường này. Người nam không phát triển lành mạnh và mạnh mẽ qua sự nín lặng của phụ nữ. Người nam sẽ phát triển mạnh mẽ hơn qua sự góp tiếng nói của chúng ta vì chính sự thách thức về những thắc mắc của phụ nữ làm cho người nam vươn lên cao hơn và tự do hơn. Nhận thức về phụ nữ tôi luyện và nhào nặn người nam, cũng như họ tạo ra môi trường cho phụ nữ lớn mạnh.

Khi tôi đọc bài luận của các tác giả nói về triết lý về thần thánh hoá nữ tính, không một câu hỏi nào làm tôi ngạc nhiên. Chính những câu trả lời rỗng tuếch mà họ nhận được làm tôi đau lòng.

Tôi cảm thấy cứ như nước mắt đầy đầu của phụ nữ đã phân cách chúng tôi. Tôi nhìn họ từ bờ bên kia, và tôi thấy buồn. Những phụ nữ này gọi mình là nữ thần, nhưng tôi gọi họ là bạn hữu và con gái của Đấng Chí Cao. Lời buộc tội của họ vang vọng bên tai tôi, vì tôi tìm thấy nhiều chân lý trong lời than phiền của họ hơn là trong câu trả lời họ đưa ra.

Trong một số trang viết đầy thương tâm tôi đọc nhiều câu chuyện buồn. Một câu chuyện cảm động về bác sĩ sản phụ chứng kiến nhiều lần các bà mẹ người Mỹ xin lỗi chồng mình khi họ sanh ra con gái. Là mẹ của bốn đứa con trai, ý kiến này khó mà nghĩ ra. Tôi thích chồng tôi vì anh quý mến phụ nữ. Dù anh rất vui về sự ra đời của mỗi một đứa con trai của chúng tôi, nhà tôi cũng mong có đứa con gái. Khi tôi kể lại câu chuyện này cho nhà tôi, anh bị sốc. Nếu chúng tôi đón nhận một cháu gái vào thế giới của chúng tôi, chúng tôi chắc có lẽ sẽ tuyên bố cháu là “con cưng” quá.

Không tìm thấy câu trả lời, giá trị hay có chỗ nào cho sự đóng góp của họ bên trong bức tường tôn giáo, những chị em này lập ra một sự thờ phụng bên ngoài cái gọi là “mẫu hệ.” Trong khu rừng và tại bãi biển họ biến những nơi này thành nơi dành cho nữ thần.

SƯ TỬ CÁI TRỞI DẬY

Hãy thư giãn, tôi không biện hộ rằng chúng ta nên theo con đường của họ. Tôi chọn không phải là nữ hoàng của họ mà cũng không giận dữ thần của họ. Tôi chọn Đấng Tạo Hoá, Đức Chúa Trời Chí Cao.

MƯƠI CẦU MỤC ĐÍCH CỦA CHÚA

Hãy lắng nghe lời mời gọi từ một lãnh đạo nữ Marianne Williamson trong cuốn sách của bà *A Woman's Worth*:

Khi tôi nói, “hãy đi nói với mẹ Mari,” tôi có ý nói “hãy đi nói chuyện với mẹ Mari” như đến nhà thờ, thấp đèn cày, ngồi trong hàng ghế và hãy nghiêm túc về chuyện này. Hãy nói với mẹ, “Mẹ Mari ơi, con muốn biết con là ai, là vợ, là bạn gái, là mẹ hay là con gái. Con ước ao thành người phụ nữ có khả năng làm người. Con ước ao có được sự trong trắng và sự soi sáng của mẹ. Nguyên bản chất nữ tính của con chói sáng hơn cái tôi của con.”

Cầu nguyện xin mình thành người phụ nữ có khả năng làm người thì không gì sai. Vấn đề là tác giả đề nghị chúng ta dâng lên lời cầu nguyện cho ai. Williamson ủng hộ những người không thấy thoải mái với đạo Công giáo.

Nếu mẹ Mari không cảm thấy thoải mái với bạn thì không sao. Hãy tìm một nữ thần Hy Lạp hay nữ thần Ấn độ để cầu nguyện hay một nữ thần nào đó và bắt đầu có mối quan hệ với thần đó.

Mối quan hệ với vị thần đó? Ngay sau lời đề nghị, tác giả chia sẻ lý do bà nổi giận.

Thế gian không dùng đến bản chất nữ tính của bạn. Bạn thuộc phái yếu và bị xem như là “đồ chơi” của

Dưới Cùng Một Số Mạng

đàn ông. Bạn không làm được tích sự gì ngoại trừ sinh con. Tuổi trẻ của bạn là thước đo giá trị của bạn, và tuổi già của bạn là thước đo sự vô dụng của bạn. Đừng trông ngóng gì ở thế gian để duy trì hình ảnh người phụ nữ vì bạn sẽ không tìm thấy gì trong đó. Thế gian khinh khi bạn. Đức Chúa Trời tán tưng bạn.

Tôi cũng cảm ơn là tác giả kết thúc với lẽ thật là Chúa tán dương phụ nữ. Nhưng không gì sai trong nỗi đau của bà. Bà tìm kiếm sự kết nối với việc thần thánh hoá nữ tính. Bà lại đi đến chỗ đề nghị thờ nữ thần Hy Lạp, mong rằng qua việc kêu nài tượng thần, qua việc chịu đựng sức mạnh và vẻ đẹp của nữ tính, bà sẽ lấy lại những gì đã mất trong sự nối kết này. Tôi cầu nguyện bà sẽ tìm thấy chân lý mà bà tìm.

Là một tín đồ Công giáo trước đây, tôi hiểu lời đề nghị của bà. Tôi không biện minh cho sự thờ phượng mẹ Mari dưới bất kỳ hình thức nào, nhưng trong khi người tin lành đã loại bỏ mẹ Mari không phải là thần thánh, họ đã loại bỏ luôn bà là một tấm gương cho phụ nữ.

Bà Mari không phải là thần, nhưng bà là người tin kính. Bà không phải là một tượng chạm để đốt nhang đèn để cúng, nhưng bà là một phụ nữ làm gương sáng cho chúng ta. Bà là hình bóng về những điều tương lai – người con gái đồng công với Đức Chúa Trời và bày tỏ Chúa Giê-su.

Có phải tôi nói Chúa Giê-su không? Đây là điểm hấp dẫn. Tôi tra cứu nhiều trang trong sách của cuốn *A Woman's Worth* và tìm thấy hầu như không nói đến Chúa Giê-su, Con của mẹ Mari. Làm sao mẹ Mari sống được nếu không có Chúa Giê-su? Lời mời gọi thật sự ở đây là gì?

Đây không phải là Mari, Athena hay Aphrodite mà là một linh nào đó do con người dựng nên.

Các tác giả đề cao nữ thần này cũng nói về Thượng Đế và nữ thần, về tôn giáo và con người nhưng ít khi nói về Cứu

Sư Tử Cái Trời Dậy

Chúa đẹp đẽ, Con Đức Chúa Trời là Chúa Cứu Thế Giê-su. Họ nói về nữ hoàng, về phù thủy và các vật thờ khác mà không nói đến Chúa Giê-su Đấng sống lại từ kẻ chết. Tại sao người mẹ lại tránh né mặc khải về người con? Những lời của họ nói quanh quẩn về Chúa Giê-su, thậm chí vay mượn những lời phán của Ngài nhưng không đá động đến Danh Ngài.

Một lần nữa, điều này không ngạc nhiên gì cả. Nếu tôi tự nâng tôi lên làm thần thánh, sao tôi lại cần một Cứu Chúa?

Vị trí của nữ thần không phải là vị trí quyền lực, mà nó kêu nài sự thờ phượng. Nhưng chúng ta không được phép thờ phượng người nam, người nữ hay tạo vật. Chúng ta phải thờ phượng Đức Chúa Trời mà thôi. Không cần phải tạo ra một nữ thần để tăng thêm giá trị cho phụ nữ nếu hội thánh giảng lẽ thật và ý định nguyên thủy của Chúa.

Đức Chúa Trời của trời và đất, Chúa Chí Cao tuyên bố công khai giá trị của phụ nữ trong kế hoạch cứu rỗi của Ngài. Đức Chúa Trời đã đem Con Ngài ra mà không cần dòng giống của con người. Giô-sép được truyền phải bảo vệ Mari và hài nhi mà bà cưu mang. Thánh Linh ban sự sống trong cung lòng của một trinh nữ trẻ người Do Thái. Bà không gọi mình là thần là thánh gì cả. Mari sẵn lòng – dù bà cũng có nghi ngờ – không biết bà có thể làm được việc này hay không! Nguyên chúng ta vang vọng lại lời của bà và biến nó thành lời của mình. Lạy Cha thiên thượng, xin xảy ra cho chúng con theo như lời Ngài hứa; chúng con tin những gì Ngài phán Ngài sẽ làm. Xin hãy vén bức màn của trái đất và bày tỏ Con Ngài qua đời sống chúng con.

Việc mưu cầu mục đích của Chúa sẽ không được tìm thấy trong việc nâng mình lên trên người nam trong nỗ lực nhận ra bản tính thần thánh trong mình. Người nam sẽ không tìm thấy sức mạnh hay tự do qua việc kiểm soát phụ nữ. Và người nữ cũng không hiệu quả khi họ cho phép sức mạnh của

Dưới Cùng Một Số Mạng

họ bị giày đạp bởi giáo lý cực đoan. Cả hai phái là những đồng minh và là những người bảo vệ, không phải là kẻ thù hay thần thánh.

Ước muốn được người ta tôn thờ là một thử thách cho mỗi chúng ta. Đây chính là điều Luciphe đã sa ngã. Ước muốn có quyền lực không phải là tội lỗi; mỗi chúng ta (cả nam lẫn nữ) đều có một lượng đức tin, quyền năng và ảnh hưởng.

Con người không bao giờ được tạo dựng để quyền lực tuyệt đối. Đây là một trọng trách mà ngay cả thiên sứ cũng không đảm nhiệm nổi, và Chúa Giê-su, Con Đức Chúa Trời, không dám kể mình ngang bằng Đức Chúa Trời (khi còn ở trên đất). Trong thư tín của Phaolô gửi cho người Phi-líp, chúng ta được truyền bảo đừng tìm kiếm địa vị quyền lực.

Hãy có cùng một tâm tình như Chúa Cứu Thế Giê-su đã có. Vì Ngài vốn có bản thể Đức Chúa Trời nhưng không coi sự bình đẳng với Đức Chúa Trời là điều phải nắm giữ. Nhưng chính Ngài tự bỏ mình, mang lấy bản thể của một tôi tớ, trở nên giống như loài người, có hình dạng như một người. Ngài đã tự hạ mình xuống, chịu vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên thập tự giá. Chính vì thế, Đức Chúa Trời đã tôn Ngài lên và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh hiệu; để khi nghe đến danh của Đức Giê-su, mọi đầu gối trên trời dưới đất, bên dưới đất đều phải quỳ xuống, và mọi lưỡi phải tuyên xưng Chúa Cứu Thế Giê-su là Chúa mà tôn vinh Đức Chúa Trời là Đức Chúa Cha. (Philíp 2:5-11)

Thế giới chúng ta cần những người đầy tớ. Tôi không thể nghĩ ra Chúa Giê-su của tôi – Đấng hạ mình xuống để nâng mọi người lên – lại đòi hỏi đủ điều như một số người trong chúng ta. Buồn thay, tôi ngại rằng chúng ta đã trình bày sai về Vua của chúng ta. Tại sao các nhà lãnh đạo thế giới ủng hộ cho hoà bình lại biện minh khi nói, “Nếu đó không phải là dành cho cơ đốc nhân thì tôi sẽ làm một cơ đốc nhân,”

Sư Tử Cái Trối Dậy

và “tôi thích Chúa của anh chị. Tôi không thích làm cơ đốc nhân vì những tín đồ của quý vị không giống Chúa gì cả,” như Mahatma Gandhi đã nói.

Có phải bạn nghe tiếng kêu gào và thấy được nhu cầu cấp bách để bạn trối dậy làm người tìm kiếm sự thật cách không sợ hãi không? Chúng ta được truyền bảo hãy thật lòng yêu thương nhau, thoát ra khỏi vỏ bọc của chúng ta để hướng đến những người hư mất và đau khổ.

Nếu hội thánh không có chỗ cho bạn, hãy mang tình yêu đó đem chia sẻ ở ngoài đường ngoài phố. Có rất nhiều người bị tan nát và tổn thương bên ngoài bức tường nhà thờ mà sẽ đó nhận sự dẫn thân của chúng ta. Hãy hướng đến cộng đồng của bạn, những nơi vô gia cư, những công sở, những trường học . . . Hãy tạo ra sự sống đầy tràn và chói sáng.

Đây là lúc để trối dậy làm người tượng phụ để người khác noi theo.

Bây giờ chúng ta làm gì? Có phải chúng ta tranh cãi về những vấn đề mà Chúa đã xác định rồi hay không? Có thể nào chúng ta cân bằng lối suy nghĩ của chúng ta để tránh những cực đoan về sự thuận phục và việc thờ nữ thần. Chúng ta có thể tôn trọng người nam không? Hãy theo gương của sư tử đực và sư tử cái và cùng nhau trối dậy – với người nam, chứ không làm người “lép vế” hay thành một nữ thần đầy giận dữ.

GIÁ TRỊ CỦA NGƯỜI NỮ MẠNH MẼ

Khi tôi viết Twitter, đăng các bài giảng trên Facebook và đứng trước mặt các chị em, dù là tôi chia sẻ trong các buổi nhóm hay qua các chương trình phát thanh, tôi luôn bắt lấy

Dưới Cùng Một Số Mạng

cơ hội để công bố giá trị của phụ nữ. Tôi chủ ý nhắc nhở họ rằng tiếng nói và sự đóng góp của chị em là cần thiết trong hội thánh, ngoài hội thánh và trên bình diện quốc nội lẫn quốc tế. Tôi cầu nguyện rằng họ không chỉ tin và đón nhận mà họ còn sống theo nữa.

Sau khi giảng dạy xong, tôi liên tục nghe câu hỏi này nêu lên: “Cô làm ơn chia sẻ điều này cho nam giới được không? Lời đề nghị của họ trong tiếng thì thầm như thể là điều này có thể nguy hiểm nếu ai đó nghe được và phát hiện ra mấy chị em này dám đề nghị tôi chia sẻ công khai những điều như thế.

Tôi thường nghĩ khích lệ phụ nữ là đủ rồi. Giảng cho phụ nữ trong một không gian thân mật, an toàn là quý giá lắm rồi. Nhưng khi hành trình của những người con gái của Chúa tiếp tục, tôi lại học được rằng giảng những lời khích lệ này cho phụ nữ không thôi thì chưa đủ, cũng như đồng tiền sẽ giảm giá trị nếu chỉ biết một mặt mà bỏ qua mặt kia.

Trong vài năm qua, thế giới của tôi rộng mở và tiếng nói của tôi được đón nhận vào trong thế giới của buổi nhóm hội thánh vào sáng Chủ Nhật. Dĩ nhiên sự đón nhận này có cả nam giới. Khi tôi lên tiếng trong một môi trường có cả nam lẫn nữ, tôi cho họ biết rằng phụ nữ thật gây ngạc nhiên.

Hiếm khi tôi thấy nam giới phản đối. Tôi chủ ý cho họ biết tôi nghĩ nam giới cũng gây ngạc nhiên nữa! Trong vài năm qua, tôi đã thấy nhiều ông khóc. Tôi quan sát khi những người chồng và người vợ ôm nhau và chấm dứt gây hấn nhau. Tôi thích sự việc xảy ra khi họ xin tha thứ cho nhau về những tranh chiến vô bổ để giành quyền lực của họ.

Hỡi những chị em sư tử cái yêu dấu, nam giới không phải là nan đề của chúng ta. Vấn đề này bén rễ rất sâu. Satan là kẻ thù của chúng ta và là kẻ lừa dối muốn tước đoạt nhân phẩm của cả hai phái. Dù đàn ông không phải là nan đề,

Sư Tử Cái Trỗi Dậy

nhưng họ có thể và sẽ là một phần của câu trả lời. Một điều gì đó sẽ bùng nổ khi mà người nam kề vai sát cánh với người nữ chung vai phục hồi lại nhân phẩm và sức mạnh của nhau.

Đôi khi đặt mình ở vị trí để người ta nghe mình nói đã là thắng hơn một nửa cuộc chiến rồi. Những người nam trong thế giới của bạn cần nghe bạn, và họ cần nghe những người khác khích lệ cả nam lẫn nữ cùng nhau trỗi dậy. Nếu có sự thay đổi thì chúng ta thấy đều phải nói giống nhau. Nào chúng ta hãy đội lại quan điểm của Chúa.

Để làm việc này, tôi muốn nhìn sâu hơn 1Côrinhtô 11. Tôi sẽ đi vào chi tiết từng phần, rồi bàn đến cái nhìn của toàn thế giới.

Bởi đó vì các thiên sứ, phụ nữ nên mang trên đầu một dấu hiệu của uy quyền. (câu 10)

Phaolô nói rằng tất cả mọi người làm theo mạng lệnh này không nên xem nhẹ và cũng không nên quá đề cao sự khác biệt giữa hai phái. Vâng, có sự khác biệt, nhưng những khác biệt này không nhằm phân cách chúng ta. Nó có đó để liên kết chúng ta với nhau.

Tuy nhiên trong Chúa đàn bà không thể sống độc lập với đàn ông và đàn ông cũng không thể độc lập với đàn bà. (câu 11)

Với câu nói này ông tuyên bố sự phụ thuộc lẫn nhau của hai phái; nếu có sự phụ thuộc lẫn nhau thì không có ưu tiên cho nam hay cho nữ.

Tuy nhiên trong Chúa đàn bà không thể sống độc lập với đàn ông và đàn ông cũng không thể độc lập với đàn bà. (câu 11)

Người nam trước hết được tạo dựng để phản ánh Đức Chúa Trời – điều này đúng. Rồi đến chữ “tuy nhiên.” Vẻ đẹp của phụ nữ toả sáng nơi chồng mình. Để câu này đặc biệt nói đến chồng và vợ.

Dưới Cùng Một Số Mạng

Vì như đàn bà được tạo dựng từ đàn ông thì đàn ông cũng do đàn bà sinh ra. (câu 12)

Lần nữa, sự thật thì người nữ đầu tiên là Êva ra từ người nam là Adam. Rồi Phaolô dùng từ “nhưng” để cân bằng hai bên với từ “kể từ đó trở đi” mọi người nam đều ra từ người nữ.

Và tất cả đều từ Đức Chúa Trời mà ra. (câu 12)

Để ý cái cân bây giờ được cân bằng. Phaolô vượt lên trên tranh cãi về phái tính và bày tỏ quan điểm của Chúa: mọi sự đến từ Chúa nên hãy chấm dứt tranh cãi về ai hơn ai! Điều này giải quyết nhiều vấn đề. Chỉ duy Đức Chúa Trời mới là trước hết. Ngài là thánh khiết, công chính, yêu thương, lẽ thật, đường đi, sự sống, khởi đầu và kết thúc.

Đừng bao giờ nghĩ Đức Chúa Trời bị thao túng bởi những luật lệ của giáo phái của chúng ta. Ngài không bị choáng ngợp bởi những luật lệ và phép tắc của con người. Đức Chúa Trời đang hành động, và khi Ngài nhìn thấy con người liên hệ với nhau cách đúng đắn và dưới sự kiểm soát của Ngài thì tại đó Ngài truyền ban phước hạnh.

Kìa, thật tốt đẹp và vui vẻ biết bao khi anh em sống hoà thuận với nhau.

.....
Như sương mọc từ núi Hết-môn sa xuống núi đồi Si-ôn; vì tại đó CHÚA đã ban phước lành, tức là sự sống đời đời. (Thi 133:1,3)

Suốt dòng lịch sử hội thánh đã bị chia xé bởi những vấn đề này, nhưng tôi không muốn chuyện này vẫn còn trong di sản của chúng ta. Nhưng điều tôi nghĩ và cảm nhận là điều nhỏ khi so với lệnh truyền của Ngài về tương lai như thế nào. Nhiều điều sẽ thay đổi.

Sư Tử Cái Trời Dậy

Trong những ngày sau cùng, Ta sẽ đổ Thánh Linh Ta trên tất cả mọi người, con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri, thanh niên sẽ thấy khải tượng. Người già sẽ thấy chiêm bao. Trong những ngày ấy, Ta sẽ đổ Thánh Linh Ta trên các tôi trai, tớ gái của Ta, và họ sẽ nói tiên tri. Ta sẽ ban các phép mầu trên trời và dấu lạ dưới đất là máu, lửa và luồng khói. (Công vụ 2:17-19)

Trong những ngày sau cùng, Đức Chúa Trời sẽ lên tiếng. Hình ảnh về máu, lửa và khói dày đặc nghe rất giống bàn thờ dâng của lễ của người Do thái. Đó là chỗ người ta nhóm lại để dâng điều gì mà Đức Chúa Trời Chí Cao chấp nhận. Của lễ của họ được dâng lên và được lửa đưa lên ngai thiên đàng.

Trong khải tượng của Tân ước, không thấy nói đến chiên con, bò đực và bò cái được thiêu trên bàn thờ. Trái lại, chúng ta thấy tiếng nói cất lên từ con trai và con gái, từ người già và người trẻ, từ tất cả các tôi tớ tiên tri của Đấng Chí Cao. Lửa của chúng ta không cháy trên bàn thờ thờ phượng. Lửa của chúng ta ngự trong chúng ta khi chúng ta được Thánh Linh Ngài thiêu đốt và kiểm soát.

Trong những năm qua tôi ngại giảng trực tiếp về vấn đề phái tính. Nhưng có một khúc quanh trong cuộc đời tôi, tôi sẵn sàng thoát ra vỏ bọc nếu cần thiết. Nhà tôi không sợ sức mạnh của tôi – anh chào đón nó. Các con trai tôi không bị thu hút đến với những phụ nữ hèn nhát, không có tiếng nói, bị dồn nén. Nhưng có phải tôi được ủng hộ còn những chị em khác không được ủng hộ là đúng sao? Thế giới cần phụ nữ nào lên tiếng thay cho những người bị áp bức khắp mọi nơi. Điều này có nghĩa là hãy thoải mái với tất cả những gì mà chúng ta được tạo dựng nên để cùng song hành với nhau.

Dưới Cùng Một Sử Mạng

Đây là lúc để chúng ta gác sang chuyện phái tính và tránh xa khỏi những cực đoan nhằm làm tê liệt chúng ta. Đây là lúc hãy thức tỉnh về mục đích Chúa đã dành cho chúng ta – mạnh mẽ trong Ngài, hỗ trợ nam giới và lên tiếng giảng về ơn cứu rỗi cho những người hư mất và đau khổ trong thế giới.

CHÀO HỎI VÀ TẮY Ế

Đôi môi hấp dẫn phải nói lời tử tế. Đôi mắt dễ thương phải nhìn thấy cái tốt. Thân hình mảnh mai phải chia bùi xẻ ngọt. Mái tóc óng mượt phải gội tắm mỗi ngày. Dáng đi tri thức phải có bạn có bè.

SAM LEVENSON

Khi các sư tử cái làm vệ sinh cho nhau, đó là một phần của sự chào hỏi. Sự làm vệ sinh cho nhau bắt đầu khi sư tử cái con nhỏ. Một khi con sư tử con bị phát hiện thì nó không thoát khỏi cái vuốt ve của con sư tử cái. Không con sư tử con nào mà được phép thoát khỏi cái liếm của con sư tử cái. Tôi tưởng tượng ra cảnh tượng như thế này : Sau khi để một thời gian thích thú quan sát các con sư tử lớn săn mồi, con sư tử con tỏ ra rất là kiêu hãnh. Thành linh, sư tử con hơi e dè, tự nhủ, Không được! Mấy cô chị đến kia! Mấy cô này sẽ liếm mình và nhiều nước miếng lên khắp mặt mình! Cảnh này trông giống mấy đứa cháu bước vào căn phòng mà có những bà cô bà dì người Ý đến thăm phải không nào?

Sư Tử Cái Trối Dậy

Những con sư tử cái không chỉ phải chịu cảnh chào hỏi mặt giáp mặt một cách thân mật như thế này. Các con sư tử cái còn giáp mặt với nhau nữa. Nghi thức chào hỏi kiểu này giúp chúng nhận ra nhau. Đối với con người chúng ta thì mọi con sư tử cái đều giống nhau, cũng như đối với các con sư tử cái thì chúng cũng thấy chúng đều giống nhau. Cách duy nhất để một con sư tử cái biết chắc rằng con sư tử khác là thành viên cùng giống nòi chứ không phải “kẻ ngoại đạo” là qua việc ngửi mùi. Như ta đều biết, nhìn thì rất dễ bị lừa, nhưng ngửi thì thường là biết rõ sự thật.

Mỗi con sư tử cái đều có những tuyến mồ hôi nằm dưới trán của nó, ngay trên đôi mắt, dùng để đánh hơi. Khi các sư tử cái tụ họp lại, chúng kề sát những cái má lại với nhau rất thân mật và đưa lên xuống cọ sát cái đầu vào nhau. Kiểu chào hỏi như thế không chỉ là để giới thiệu nhau. Lần giới thiệu là lần đầu gặp nhau và nói, “Đây là tôi. Còn chị là ai?” Nhưng lối chào hỏi của sư tử cái có sức mạnh làm gia tăng sự ràng buộc về tình cảm, đánh dấu sự liên minh và phát hiện những kẻ mạo danh giữa đám sư tử cái.

Sư tử cái ngửi mùi rồi mới nhận dạng. Con người thì nhận dạng trước rồi mới ngửi mùi. Một ví dụ về điều này : Nhà tôi mới đây đón tôi ở phi trường. Tôi nhìn thấy chiếc xe của anh chạy đến và bắt đầu ngoắt, nhưng chờ cho đến khi anh bước ra khỏi xe và nhận nụ hôn thì tôi mới ngửi được mùi của anh.

Tôi thốt lên, “Anh nghe sao có mùi thơm thơm” khi tôi nhận ra mùi thơm của nước hoa.

Tôi không thể tưởng tượng là nhận ra chồng tôi qua một tiến trình ngược lại : Tôi thấy một người đàn ông bước ra khỏi xe và tiến về phía tôi. Tôi đến gần để ngửi mùi của nhà tôi, xác nhận rằng anh ta có mùi giống chồng tôi, và rồi tôi tuyên bố anh ta là chồng tôi.

Chào Hỏi Và Tẩy Uế

Việc sư tử cái để ý đến mùi thơm là có một số mục đích. Thủ tục chào hỏi và làm vệ sinh giúp cho chúng tự nhiên phát hiện khi điều gì đó hay ai đó lạ lạ nhập vào bầy đàn của chúng. Không chỉ thế, khi các sư tử cái chào và làm vệ sinh cho nhau, chúng bày tỏ sự chấp nhận và gắn bó nhau. Là con gái của Chúa, chúng ta phải làm tương tự với người khác trong đời sống chúng ta.

CHÀO VÀ VUỐT VE CON CÁI

Khi sư tử cái chào các con con, nó có ý nói, “Con thuộc về chúng ta. Con được chào đón nồng nhiệt, hãy khám phá ra sức mạnh của con và lớn lên giữa vòng chúng ta. Có sự chu cấp và an ninh cho con trong bầy này.” Nó cũng dùng sự chào hỏi để đánh giá các con của nó đang đạt tới vị trí nào. Đầy mặt con con xuống, con mẹ phát hiện con con ứng xử như thế nào, giúp nó hỏi, “Sao mẹ lại phát hiện ra dấu vết con linh cẩu trên con?”

Khi các con trai tôi còn nhỏ đi chơi vào ban tối, tôi yêu cầu các con tôi phải “cưng mẹ” khi chúng về nhà. Việc cưng mẹ này có vài mục đích. Thứ nhất, tôi thích cưng các con tôi. Thứ hai, tôi không phải trông ngóng để biết là lúc nào chúng về. Và thứ ba, làm thế cho phép tôi ngửi mùi chúng.

Cách thưa trình như thế này. Khi một đứa con nào của tôi về nhà, nó mở cửa phòng ngủ của tôi và nói, “Mẹ ơi, con về rồi! Chúc mẹ ngủ ngon.”

Bởi vì nó biết tôi đã ngủ, nó vội đóng cửa lại. Nhưng tôi thường nói, “Con đi chơi có vui không? Đến hôn mẹ đi.”

Nếu nó chần chừ, tôi hơi nghi.

Nếu nó đến gần và tôi ngửi mùi thơm, tôi biết nó chưa

Sư Tử Cái Trối Dậy

làm xong điều tôi yêu cầu. Khi nó đến gần, tôi đưa sát người để phát hiện có mùi nào nó còn giấu. Tóm lại, một người mẹ cần biết con cái mình có mùi gì.

Dĩ nhiên, nếu gia đình chúng tôi không có thói quen chào kiểm tra kiểu đó vào buổi tối thì việc bắt mấy con tôi tới gần để hôn mẹ thì hơi kỳ cục thật. Gia đình chúng tôi cưng nhau mỗi sáng. Chúng tôi thường ôm nhau trong ngày còn tối lại thì chào đi ngủ. Chúng tôi thường bày tỏ cử chỉ thân thiện nhau qua nhiều hình thức : khi thì chơi giỡn, khi thì đùa trong lúc dọn dẹp nhà cửa, và khi thì hôn nhau lúc đi xa hay về nhà. Việc này bắt đầu khi các con tôi còn nhỏ và chúng tôi vẫn tiếp tục duy trì. Tôi đoán là gia đình bạn cũng vậy – bạn chào nhau buổi tối trước khi đi ngủ bằng một việc ôm nhau, vỗ vai, vuốt tóc hay vuốt ve . . .

Sau này khi các con tôi lớn dọn ra ở riêng và lập gia đình, tôi nghe nói là có lúc con tôi không “hôn mẹ”. Tôi hỏi con trai tôi, “Khi nào con không ôm mẹ? Sao mà mẹ không hề hay biết gì cả?”

Nếu tôi mà có ở nhà, tôi chắc có lẽ nghĩ nó có mùi gì! Chào mẹ như thế giúp cho người mẹ phát hiện ra con cái có mùi gì trong người hay không. Việc này đặt chúng ta trong chỗ đáp ứng lại với con cái bằng tình yêu thương, sự dạy dỗ và kỷ luật. Nếu bạn không chào nhau như thế đều đặn trong gia đình bạn, tôi khích lệ bạn hãy bắt đầu thử làm cách đó. Có lúc các con bạn sẽ không thích, nhưng đừng bỏ cuộc. Việc bạn ôm con bạn như thế không chỉ nói cho con bạn biết rằng bạn yêu thương nó mà cũng còn cho phép bạn phát hiện ra mùi nào không phải thuộc về gia đình bạn. Hỡi những người mẹ, nếu con bạn thường ôm bạn lại không muốn bạn hôn nó, hãy tìm hiểu xem tại sao. Đừng để con bạn thấy dễ chịu khi xa lánh bạn.

Khi con bạn lớn lên và thành người lớn, hãy tiếp tục chào và hôn nó. Biểu lộ tình cảm như thế sẽ là một lời nhắc nhở

Chào Hỏi Và Tẩy Uế

rằng chúng luôn luôn thuộc về gia đình bạn. Biết vậy sẽ giúp con bạn thấy an ninh khi chúng bước sang giai đoạn làm người lớn và xây dựng gia đình riêng.

CHÀO NHAU

Khi các sư tử cái chào nhau, chúng có ý nói, “Chúng ta liên hệ nhau. Tôi phát hiện nơi chị mùi thơm giống như chị em của tôi. Tôi có mặt ở đây là vì chị em và tôi biết chị em đến đây cũng vì tôi.”

Chúng ta cũng không khác gì các chị sư tử cái. Một lời chào hỏi nồng ấm thì sẽ nói như vậy, “Hãy ngồi xuống đây với chúng tôi. Chị thật đáng tin và được tiếp đón.” Còn lời chào hỏi trịnh trọng và dè chừng thì nói như vậy, “Địa vị của chị so với chúng tôi cần phải xem lại. Chúng tôi cần biết chị rõ hơn rồi mới tính đến chuyện làm quen.” Kiểu trao đổi như thế này thì cả người chào lẫn người được đón chào đều cảm thấy khó chịu. Còn nếu không chào hỏi gì cả thì người khách sẽ dè chừng.

Hãy nghe lời sứ đồ Phaolô viết cho người Côrinhtô khi ông dạy họ cách mà họ nên chào nhau :

Hãy chào thăm nhau trong tình thân ái. Tất cả các thánh đồ chào anh chị em. Nguyên xin ân sủng của Chúa Cứu Thế Giê-su, tình yêu thương của Đức Chúa Trời và sự thông công của Đức Thánh Linh ở cùng tất cả anh chị em! (2Cô 13:12-14)

Khi bạn chào một người chị em, hãy ôm họ vào lòng. Nếu bạn tiếp xúc với chị em là lãnh đạo của mình thì hãy chào hỏi cách nào đó nhằm bày tỏ lòng kính trọng đối với người đó. Đôi khi không cần phải nói ra. Qua nhiều năm tôi học

Sư Tử Cái Trời Dậy

được rằng chỉ một cử chỉ ôm chào nhau sẽ mang lại sự chữa lành hơn là nói lời hỏi thăm.

Phaolô đã khéo léo lồng vào lời chào thăm trong các thư tín của ông gửi cho các hội thánh mà ông chăm sóc. Nếu Phaolô thấy cần để viết lời thăm hỏi thì cũng thật quan trọng cho chúng ta thực hành việc hỏi thăm này.

Hãy xem lời chào thăm của ông gửi cho hội thánh tại Côrinhtô :

Tôi viết những điều này không phải để làm anh chị em hổ thẹn, nhưng để khuyên bảo anh chị em như là con cái yêu dấu của tôi. Dầu anh chị em có hàng vạn thầy kèm trẻ trong Chúa Cứu Thế, nhưng anh chị em không có nhiều cha. Vì nhờ Phúc Âm tôi đã sanh anh chị em trong Chúa Cứu Thế Giê-su.(1Cô 4:14-15)

Phaolô bắt đầu bằng cách nói cho tín hữu tại Côrinhtô rằng trong lá thư của ông có những điều ông không nói và có những điều ông sẽ nói. Ông không quở mắng họ để làm họ xấu hổ; thay vào đó ông xác định mối quan hệ của ông với họ và họ là ai đối với ông. Ông là một người cha và họ là con cái của ông. Sau đó Phaolô giải thích rằng dù nhiều người cho rằng các tín hữu tại Côrinhtô thất bại, nhưng với tư cách là một người cha thuộc linh, ông luôn quan tâm giúp đỡ họ thành công. Lời chào thăm của ông khẳng định như sau : ông là ai đối với họ là những người nhận lá thư của ông, họ là ai đối với ông, điều ông sắp nói, tại sao ông nói vậy và tại sao họ nên lắng nghe. Tất cả điều này được truyền đạt trước khi họ trả lời lại.

Chào Hỏi Và Tẩy Uế

CHÀO NHAU

Nếu thủ tục chào nhau của các sư tử cái diễn tiến tốt đẹp thì nó chuyển sang phần Ứng xử qua lại. Cách tẩy uest qua lại này hình thành sự ràng buộc vững chắc giữa các sư tử cái và sư tử con và đến lượt chúng giúp cho cả đàn liên kết nhau và đùm bọc nhau.

Các sư tử cái chủ yếu tẩy uest ở đầu và cổ, những chỗ mà một con sư tử cái thấy khó mà từ mình sờ tới được. Với việc dùng cái lưỡi liếm cho nhau như thế, các sư tử cái giúp làm sạch các vết máu và bụi dính trên cô bạn cùng lúc chúng vuốt các sợi lông của con kia để giữ sạch khỏi các con ký sinh trùng.

Từ tẩy uest nghĩa là làm sạch, chuẩn bị, tẩy sạch, làm cho sạch sẽ, vuốt thẳng, chải chuốt và dạy dỗ. Theo định nghĩa này, tôi nên chải răng của tôi, làm sạch nhà bếp của tôi và dạy dỗ con cái tôi.

Tách tiến trình tẩy uest ra thì định nghĩa trước tiên của nó là “tẩy sạch” hay “làm sạch.” Chúa Giê-su cũng có một cuộc nói chuyện thân mật với Phierơ. Chúa Giê-su muốn rửa chân của Phierơ. Phierơ từ chối. Nên Chúa Giê-su cho Phierơ biết rằng nếu ông không để Chúa rửa chân thì ông không có phần gì trong những việc Chúa Giê-su làm. Phierơ sửa chữa bằng cách chấp nhận thái quá lời đề nghị của Chúa Giê-su đó là muốn Chúa tắm cho ông từ đầu đến chân. Chúa Giê-su đã quay trở lại vấn đề :

Đức Giê-su dạy: Người tắm rồi thì thân thể đã sạch, nên chỉ cần rửa chân thôi. Các con đã sạch rồi, nhưng không phải tất cả đều trong sạch. (Gi 13:10)

Vì chúng ta thuộc về Chúa Giê-su, chúng ta được tẩy sạch. Nhưng ngay cả được vậy rồi, mỗi ngày chân chúng ta bị bẩn và đôi khi do chúng ta đã đi đâu hay đã làm gì nên chân

Sư Tử Cái Trối Dậy

chúng ta bị bốc mùi. Khi chúng ta trải qua cuộc đời, chúng ta có thể giẫm lên những chỗ dơ bẩn. Vào cuối ngày, chúng ta cần rửa sạch bàn chân mà chúng ta đi suốt ngày hôm đó.

Đó là lý do Chúa Giê-su nói tiếp :

Đã là Thầy là Chúa mà Ta còn rửa chân cho các con, thì chính các con cũng phải rửa chân cho nhau. Ta đã làm như vậy cốt để làm gương cho các con noi theo. Thật vậy, Ta bảo các con: ‘Tớ không hơn chủ, sứ giả không hơn người sai phái mình.’ Các con biết những điều này và đem ra thực hành thì được phước. (Gi 13:14-17)

Chúa Giê-su rửa chân cho các môn đồ và truyền chúng ta cũng làm tương tự cho nhau. Tôi nghĩ Chúa Giê-su không có ý nói ÔNG chồng tối nào cũng phải bóp chân cho vợ (dù làm thế cũng được). Nhưng có lẽ việc rửa chân là hình bóng về cách chúng ta có thể làm tươi mới và phục hồi cho nhau, đặc biệt khi con đường chúng ta đi làm cho chúng ta dơ bẩn.

Tôi từng là một thành viên “bất đắc dĩ” tham gia một vài lễ rửa chân, đặc biệt vào cái thời mà người hầu việc Chúa phải mặc quần ống hẹp. Nhưng vào thời của Chúa Giê-su, việc rửa chân là một phần tự nhiên để tiếp đón khách khi họ vào nhà bạn, giống như việc ôm hôn chào hỏi thời nay.

Tôi không có ý nói chúng ta nên thực hành lễ rửa chân. Chúng ta sống trong thời đại người ta mang giày và đường phố được lát nhựa và người ta chỉ mang dép khi đi trên những con đường đất. Tôi đề nghị rằng khi chúng ta bước vào nhà ai đó hay vào nhà Chúa, chúng ta nên để vài phút loại bỏ bụi trần và bước vào mối quan hệ với những ai ở đó.

Như các sư tử cái, chúng ta cần lẫn nhau để tẩy sạch những bụi bặm và những ký sinh trùng khỏi đời sống chúng ta.

Chào Hỏi Và Tẩy Uế

Có loại người cho rằng mình trong sạch; nhưng chưa được thanh tẩy sự dơ bẩn của mình. Có loại người mất thật kiêu hãnh; mí mắt thật tự cao.

Có loại người răng như lưỡi gươm, răng hàm như dao; chúng ăn nuốt người nghèo khổ trên đất và người cùng khốn giữa loài người.

Con đũa có hai con gái; chúng kêu lên: Hãy cho, hãy cho. Có ba điều không bao giờ thoả mãn; bốn điều không bao giờ nói: Đủ. (Châm 30:12-15)

Thái độ chỉ biết nhận cho mình là những ký sinh trùng hút đi dưỡng chất của chúng ta và cướp đi sự sống của chúng ta. Sự tham lam và bê tha giống như kẻ hút máu. Khi chúng ta là một phần tử của một cộng đồng biết chăm sóc nhau, chúng ta giúp nhau để giữ cho đời sống chúng ta trong sạch.

Cách đây không lâu tôi buộc phải xác định không biết có nên góp ý đời sống của một cậu thanh niên. Cậu là một lãnh đạo đầy hứa hẹn, và tôi rất kính nể cậu. Bởi vì tôi cảm thấy muốn bảo vệ ơn gọi của Chúa trên đời sống cậu, tôi muốn góp ý cậu đôi điều. Nhưng để làm việc này tôi cần thiết lập mối quan hệ để xem thử cậu có muốn nghe tôi không. Tôi hỏi cậu, “Em có thể gặp cô tại nhà thờ được không?”

Cậu trả lời ngay, “Em xem cô là một người lãnh đạo.”

Câu trả lời của cậu cho tôi biết tôi có thể nói chuyện với cậu và cậu sẽ nghe những gì tôi sắp nói. Nếu cậu trả lời cách khác, tôi chắc rút lại lời khuyên.

Kiểu rửa chân như thế tác động đến hai cách. Chúng ta không chỉ góp ý về đời sống người khác; mà chúng ta còn

Sư Tử Cái Trối Dậy

mời người khác góp ý cho chúng ta. Tôi có một người bạn rất thân, như là một người chị em thân thiết đối với tôi. Chị là mục sư đầy ơn và là người có ơn nhóm hiệp các chị em trong Chúa lại với nhau. Chúng tôi là bạn thân lâu năm đủ để cô ta biết cả điểm mạnh lẫn điểm yếu của tôi.

Mới đây tôi cảm thấy muốn mời người chị em này trở thành một phần trong tiến trình tẩy sạch trong đời sống tôi. Cùng uống cà phê với nhau, tôi nói với cô ta, “Em cần chị góp ý cho đời sống em. Nếu chị thấy em nói hay làm gì ngu xuẩn hay có vấn đề, xin chị cho em hay. Em cảm thấy rằng đời sống thuộc linh em chưa trọn vẹn nên em cũng cần góp ý, nhưng em cần ai đó đủ tiêu chuẩn đưa ra lời hướng dẫn và góp ý khôn ngoan cho đời sống em.”

Cô ta đồng ý tĩa sửa lĩnh vực nào khó coi trong đời sống tôi. Để việc này có thể xảy ra, tôi phải thiết lập mối quan hệ với cô ta. Tôi chủ ý duy trì sự liên lạc với cô ta và ngồi xuống nghe cô ta dạy dỗ bằng cách đọc sách của cô và nghe cô giảng dạy. (Không có lý do gì cô ta phải lặp lại cho tôi điều cô ta đã nói rõ rồi.) Người chị em này không có ý kiểm soát tôi, chỉ đảm bảo là mặt tôi không bị bẩn! Khi chúng ta thấy đều là một phần trong mối quan hệ tĩa sửa với nhau, chúng ta hiểu rằng nếu chúng ta bị đánh bùn lầy, nó sẽ ảnh hưởng đến các chị em khác.

Nếu bạn bước vào nhà Chúa mà không có ai chào hỏi hay bắt chuyện với bạn, tôi khích lệ bạn hãy tìm một hội thánh nào có sự chào hỏi và kết nối. Tình bạn và hội thánh mà không có sự kết nối và trò chuyện sẽ không tĩa sửa bạn cho mục đích của Chúa. Khi chúng ta cần sự tĩa sửa thì việc thiết lập mối quan hệ rất rõ ràng. Tôi đã mời người chị em nữ mục sư đó góp ý cho đời sống tôi bởi vì tôi nhận biết rằng tôi cần sự tĩa sửa như thế. Tôi cảm thấy đơn độc và bị hiểu lầm. Những điều này không phải là những cái kiềm cắt móng tay móng chân hấp dẫn gì đâu, và tôi biết tôi cần sự giúp đỡ

Chào Hỏi Và Tẩy Uế

khôn ngoan để tẩy rửa nhiều thứ khỏi đời sống tôi.

Tiến trình tẩy rửa này có thể là một mấu chốt quan trọng để kết nối chúng ta với nhau. Dường như là những người bạn qua loa biết rõ điều mà bản chất con người chúng ta phải trả giá mới học được : tẩy rửa bản thân có thể là một việc làm nguy hiểm.

SỰ THÁNH KHIẾT, CHỨ KHÔNG PHẢI LÀM VỆ SINH

Bạn nhớ rằng Phierơ phản đối việc rửa chân rồi sau đó tự nguyện muốn được tắm luôn cho đến khi Chúa Giê-su cho ông biết rằng ông không cần phải “kén cá chọn canh” như thế. Chúa bảo ông :

Đức Giê-su dạy: Người tắm rồi thì thân thể đã sạch, nên chỉ cần rửa chân thôi. Các con đã sạch rồi, nhưng không phải tất cả đều trong sạch. (Gi 13:10)

Mối lo của Chúa phải là mối lo của chúng ta – sự thánh khiết chứ không phải việc làm vệ sinh. Vào cuối ngày thì đây là điều chúng ta phải chịu trách nhiệm. Khi cái tôi là trọng tâm của chúng ta, sự tham lam và bê tha sẽ hoành hành. Một số cơ đốc nhân quá bận tâm đến việc duy trì hình dáng thánh thiện trong khi đó họ lại buộc tội cơ đốc nhân khác sống tội lỗi. Chúa Giê-su nói về vấn đề này khi Ngài phán :

Khốn cho các ông, những chuyên gia kinh luật và người Pha-ri-si là những kẻ đạo đức giả! Các ông rửa bên ngoài chén đĩa mà bên trong đầy tham tàn trụy lạc. (Mat 23:25)

Chúng ta không nên bỏ qua bức tranh tổng quát ở đây : sự thánh khiết không phải là ăn ở vệ sinh mà là tình trạng

Sư Tử Cái Trời Dậy

của tấm lòng. Hoạt động trong đời sống mỗi ngày có thể làm dơ bẩn chân tay chúng ta nhưng nó không thể làm bẩn dơ điều mà chỉ có Chúa mới làm cho sạch. Một mình Ngài là Đức Chúa Trời mới làm cho chúng ta thánh khiết!

Sự bối rối xảy ra khi chúng ta cứ tập trung tránh điều xấu thay vì tập trung làm điều tốt. Chính lúc đó đời sống trống vắng của chúng ta có nguy cơ bị những kẻ lạ mặt xâm chiếm. Chúa Giê-su đi khắp nơi làm việc lành, chứ Ngài không cố tránh tội. Trái với tội là tốt.

Hãy dùng điều thiện mà thắng điều ác. Điều ác không được thay thế bằng những luật lệ hay bằng cách che giấu nó. Vâng, chúng ta nên đặt ra những giới hạn và vận dụng khôn ngoan. Vâng, chúng ta không nên can dự vào tội lỗi. Nhưng có phải chúng ta loại bỏ những điều không cần thiết không? Chúng ta đừng cố tẩy sạch bản thân và người khác.

Đây là lời khuyên của Chúa Giê-su để tẩy sạch thân thể khỏi sự tham lam và bê tha.

Nhưng hãy bố thí những gì mình có, thì mọi sự đều trong sạch cho các ông. (Lu 11:41)

Mối bận tâm của Chúa là chúng ta được sạch trong lòng. Ngài khích lệ tôi hãy khuyến khích hội thánh Chúa rằng đây là lúc làm vệ sinh “ngón tay ngón chân” và “quần áo” của chúng ta trước khi chúng ta đi ra gây dựng và giúp đỡ người khác được tẩy sạch.

Đây là bài học mà Simôn, một người Pharisi cần học.

HÀNH ĐỘNG TĨA SỬA RẤT RÁO

Chúa Giê-su được mời ăn bữa tại nhà của một người Pharisi tên là Simôn. Đây là sự hợp mặt giữa những con

Chào Hỏi Và Tẩy Uế

người “trong sạch” cho đến khi có một cô gái điếm bước vào. Cô ta nghe rằng Chúa sẽ đến đó và cô đã xuất hiện. Không chỉ có mặt ở đó, cô ta còn lấy bình dầu đắt tiền, quỳ gối trước mặt Chúa Giê-su và khóc mà lấy dầu thơm xức chân Chúa! Thật tội nghiệp cho ông chủ nhà Simôn! Điều ông muốn là có một bữa tiệc ấm cúng dành cho Chúa Giê-su và bạn bè ông, nhưng chuyện này lại xảy ra. Khi ông thấy vậy, ông tự nhủ, “Nếu người này thật là tiên tri của Chúa, hẳn đã biết người đàn bà đang đựng đến mình là ai, thuộc hạng người nào, vì nàng là người trụy lạc” (Lu 7:39).

Sau đó Chúa Giê-su hỏi Simôn một câu hỏi. Ngài muốn biết ai sẽ biết ơn về việc xóa đi món nợ : người mắc nợ ít hay người mắc nợ nhiều. Simôn trả lời rất đúng rằng người mà được tha nhiều sẽ biết ơn nhiều.

Thình lình Chúa Giê-su nói đến cô gái điếm có mặt trong phòng :

Si-môn thưa: “Tôi nghĩ là người được tha món nợ lớn hơn!” Chúa khen: “Con nói đúng lắm!”

Ngài quay lại phía người đàn bà và bảo Si-môn: “Con thấy chị này không? Ta vào nhà con, con không cho Ta nước rửa chân. Nhưng chị này đổ nước mắt thấm ướt chân Ta rồi lấy tóc mà lau. Con không hôn chào Ta, nhưng từ khi Ta vào đây chị này đã hôn chân Ta không ngớt. Con không xức dầu cho đầu Ta, nhưng chị này lấy dầu thơm xức chân Ta. Vậy nên, Ta bảo cho con biết: Dù tội lỗi chị này nhiều lắm, nhưng đã được tha thứ hết, nên chị yêu mến nhiều. Ai được tha thứ ít thì yêu mến ít.” (Lu 7:43-47)

Những câu Kinh Thánh này là lời của Chúa Giê-su phán về người phụ nữ này ngay trước mặt các nhà lãnh đạo tôn giáo. Nhưng những lời Ngài phán với cô gái này càng có ý nghĩa hơn.

Sư Tử Cái Trời Dậy

Ngài bèn bảo người đàn bà: “Tội lỗi con đã được tha.”

Các khách dự tiệc hỏi nhau: “Ông này là ai mà tha tội được?”

Nhưng Ngài lại bảo người đàn bà: “Đức tin con đã cứu con! Hãy đi bình an!” (Lu 7:48-50)

Điều đáng để ý là Chúa Giê-su để cho một nhân vật không được mời dự tiệc tự do làm vậy. Tại sao? Vì không như Simôn, cô gái này chào đón Chúa và rửa chân Chúa. Simôn đã đặt mình ở vị trí quá cao nên không thể hạ mình xuống trước mặt Chúa Giê-su – nhưng người phụ nữ này thì không.

Có phải sự tha tội cũng dành cho Simôn không? Dĩ nhiên nó dành cho mọi người có mặt. Chúa Giê-su tuyên bố trong dụ ngôn Ngài kể cũng như trong lúc có mặt ở nhà ông Simôn rằng ông không nhận ra nhu cầu tẩy rửa tấm lòng mà Chúa Giê-su đã cung ứng sẵn.

Khi chúng ta cho rằng chúng ta không cần tẩy sạch tấm lòng, chúng ta bắt đầu phán xét người khác. Trong lúc phán xét như thế, chúng ta đổ lỗi cho người khác điều mà chính chúng ta cần sửa lỗi.

Đây là điều xảy ra cho Simôn. Ông cũng cần rửa chân. Ông cũng cần lời chào hỏi ân cần. Ông cũng cần sự chữa lành từ dầu thơm. Nhưng vì ông nghĩ là ông không cần những việc này, nên ông không bày tỏ hành động chào hỏi và tẩy rửa các quan khách.

NƠI TÔN TRỌNG

Khi tôi viết sách này, tôi cứ ngẫm nghĩ không biết Chúa Giê-su có quay sang người phụ nữ này khi Ngài đưa ra câu hỏi cho các nhà lãnh đạo tôn giáo thời chúng ta, hỏi đại loại

Chào Hỏi Và Tẩy Uế

như vậy : “Các người nghĩ rằng tội của người phụ nữ này quá lớn nên không xứng đáng để nhìn nhận nàng, nên các người xem thường nàng. Các người nghĩ rằng nàng không đủ tiêu chuẩn để nhận mạng lệnh giới thiệu Phúc Âm, nhưng Ta muốn tôn cao tấm gương của người phụ nữ này – một phụ nữ được tha tội. Các người nghĩ tội của Êva lớn hơn tội của Adam và vì thế các người không cho các con gái của bà đến dự bàn tiệc của Ta, nhưng đừng quên rằng những ai được tha nhiều sẽ biết ơn nhiều. Những người con gái này sẽ tìm được chỗ tôn trọng, ngay cả đó là phải qua việc rửa và xúc dầu cho chân Ta.”

Hỡi những sư tử cái đáng yêu, này là lúc chúng ta dâng cho Chúa dầu yêu của chúng ta điều gì đó để Ngài hãnh diện. Để nhìn thấy việc này xảy ra, tôi sẵn sàng rửa chân cho một số chị em và để họ rửa chân tôi nữa. Mỗi chúng ta hãy sẵn sàng làm bất cứ điều gì hay đi bất cứ nơi đâu nếu cần thiết để Chúa Giê-su có lý do ngạc nhiên khi Ngài nhìn đời sống chúng ta. Simôn nghĩ người phụ nữ truy lạc này thế nào cũng sẽ ngã người lên Chúa Giê-su, nhưng Chúa Giê-su gọi những cố gắng thô thiển của nàng là đáng yêu. Đừng lo nếu những cố gắng ban đầu của bạn thật thô thiển. Hãy cam kết bắt đầu làm. Tôi muốn tất cả chị em hãy tạo ra ấn tượng này nơi Chúa Giê-su để Ngài phán với chúng ta, “Ta thật cảm kích rằng họ đã bày tỏ tình yêu thương cho Ta rất nhiều.”

Chúng ta hãy làm một điều gì đó ý nghĩa cho Chúa chúng ta. Khi chúng ta bày tỏ rời rộng sự tử tế, sự tẩy uế và tiếp đón người khác, chúng ta bày tỏ sự tôn thờ Chúa. Chúng ta hãy xúc dầu cho nhau để chờ Ngài trở lại và cho sự sống lại của chúng ta. Chúng ta hãy rửa chân cho nhau, ngay cả rửa bằng nước mắt. Hãy để nước mắt chúng ta tha hồ chảy cho đến khi nó đủ để tẩy đi những bụi trần và những điều ô uế khỏi bàn chân của hội thánh. Chúng ta hãy khóc cho tội lỗi chúng ta và lên tiếng cho những bất công xảy đến cho các chị

Sư Tử Cái Trối Dậy

em nữ và các em thiếu nhi khắp thế giới. Nếu sự thương xót đã đổ trên bạn không đủ để khiến bạn phải đổ nước mắt thì hãy để sự tàn bạo của những người con gái bị bắt làm nô lệ cảm động lòng bạn. Nước mắt của bạn sẽ rửa chân cho người khác và tôn cao Chúa chúng ta.

Việc chào hỏi và tẩy uế của sư tử cái là hình bóng về cách chúng ta bày tỏ sự chấp nhận và phụ thuộc nhau. Cách chúng ta chào hỏi ám chỉ cách chúng ta nhìn thấy nhau (nhìn lãnh đạo, nhìn bạn đồng lứa hay nhìn một môn đồ Chúa). Cách người khác nhìn chúng ta quyết định cách bạn sẽ được tía sữa. Tấm gương sư tử cái cho chúng ta thấy chúng ta có thêm giá trị khi chúng ta quan tâm nhau. Qua hành động nhìn nhận này, chúng ta bày tỏ sự tôn trọng, sự khiêm nhường và sự kính trọng. Lời chào của chúng ta nên nói, “Tôi biết chị em. Tôi coi trọng chị em. Tôi có mặt ở đây là vì chị em. Về chuyện bị đánh bùn khi đi đường, hãy để tôi giúp rửa chân cho chị em.”

Tôi vừa mới về nhà sau hai ngày nhóm chung với các sư tử cái. Khi chúng tôi gặp nhau, chúng tôi ôm nhau chào. Chúng tôi được an ủi và thấy rất được an ủi khi gặp mặt nhau. Sáu chị em chúng tôi ở hai phòng khách sạn. Chúng tôi ngủ chung và làm việc chung với nhau. Suốt ngày chúng tôi chia sẻ trò chuyện và ăn uống. Chúng tôi gặp nhau, chào hỏi nhau trước khi đi ngủ. Chúng tôi học cưỡi mở cho nhau và thoải mái chia sẻ con người thật của chúng tôi với nhau. Trong số những người bạn thân thiện này là một người mẹ từng bị đổ vỡ, một người rất cô đơn, một chiến sĩ mệt mỏi và là một con người rất có tâm nhìn.

Chúng tôi để nguyên đêm đầu để chào nhau. (Tôi yêu mến chị em. Tôi nhớ chị em.) Và ngày hôm sau khi thức dậy chúng tôi bắt đầu tiến trình hỏi thăm. (Chị em thế nào?) Chúng tôi biết rõ những điểm mạnh và điểm yếu của nhau. Chúng tôi hiểu đôi khi điểm mạnh và điểm yếu này

Chào Hỏi Và Tẩy Uế

là một mà thôi. Chúng tôi hỏi nhau những câu hỏi khó trả lời. Chúng tôi cùng cười đùa, cùng khóc lóc, cùng cầu nguyện, cùng xưng ra những nỗi sợ, những tội lỗi và điểm yếu với nhau. Chúng tôi gần gũi khi cầu nguyện cho nhau và cho con cái cũng như cho tương lai. Tôi chia tay đi về mà thân thể mệt mỏi nhưng nhờ bụi bặm và vết nhơ được thanh tẩy nên chân tôi được rửa sạch.

Tôi đã học chấp nhận tiến trình tẩy sạch vì tôi biết những chị em sư tử cái này yêu mến tôi và có mặt ở đó vì tôi. Tôi biết họ là ai trong cuộc đời tôi, và họ biết tôi là ai trong cuộc đời họ. Đôi khi chúng tôi cũng có bất đồng, nhưng điều đó không có nghĩa là chúng tôi chia tay.

Ai là những người phụ nữ trong đời bạn cần được chào hỏi? Ai trong thế giới của bạn được ích lợi từ hành động chào hỏi ân cần của bạn? Có ai mà bạn có thể mời làm thành viên trong tiến trình tẩy rửa của bạn không?

SƯ TỬ CÁI RẤT CÓ CHIẾN LƯỢC

Là thần công bình cho người ngồi trên toà xét xử, là sức mạnh cho những người đẩy lui trận chiến tại cửa thành.

ÊSAI 28:6

Sư tử cái không phải là con vật mạnh nhất vùng thảo nguyên, nhưng dù nó thiếu sức mạnh thì nó bù đắp bằng cách có chiến lược và tấm lòng. Các chị em sư tử cái làm việc với nhau như một nhóm chiến lược toàn là con cái. Có những bầy gồm các chị em, các cô gì, các bà mẹ và các con gái. Chúng đều liên hệ nhau và vì thế rất quen thuộc điểm mạnh và điểm yếu của nhau. Khi đi săn thức ăn, tìm con lạc mất hay huấn luyện và bảo vệ con con, mỗi con sư tử cái trong bầy đều có vai trò và đóng góp.

Nào chúng ta hãy bắt đầu bằng việc đi săn môi. Ba yếu tố ý nghĩa cần phải có khi các sư tử cái đi săn : thời điểm, nguy trang và sự tiến gần. Đối với sư tử cái, thời điểm không chỉ là quan trọng mà là tất cả. Nó đã học một kỹ năng mà

Sư Tử Cái Trối Dậy

con người chúng ta nên bắt chước : biến thời điểm thành lợi thế cho mình. Sư tử cái làm việc với các yếu tố thời điểm và ánh sáng để biết khi nào săn mồi. Nó săn khi môi trường thuận lợi nhất – lúc chạng vạng và rạng đông. Không ai có thể làm cho mặt trời mọc sớm hơn hay mọc trễ hơn nên sư tử cái rất kiên nhẫn và có ý tứ. Ánh sáng ít sẽ tối ưu hoá việc nguy trang của nó, là điều dẫn tới sự tiến gần. Với màn đêm buông xuống, tầm nhìn của các thú vật của đồng bằng Châu Phi giảm sút, trong khi đó tầm nhìn của sư tử cái lại vẫn sắc bén (càng tối càng tỏ).

Với lợi thế về cái nhìn tỏ, nó áp dụng thời điểm và thay đổi tình thế.

Đối với phần lớn địa hình, sư tử cái thường trốn ngoài trời. Chúng xuất hiện thường lệ như ban ngày khi chúng nép mình ngược hướng gió ven và rừng chờ con mồi. Một khi một con sư tử cái tìm ra vị trí cố định, nó nằm xuống.

Tác động của sư tử cái lên bầy đàn rất là đặc biệt. Sự có mặt của nó lây lan khắp cả đồng bằng và cả đến những con gần đó đều khiếp vía và chạy trốn. Những con thú sợ hãi quay sang nhìn thử sư tử cái có đuổi theo hay không. Nhưng con sư tử cái không nhúc nhích vì chưa đúng thời điểm. Nó vẫn nằm tưởng tượng và hầu như bất động dưới thảm cỏ xanh. Nó có thể ngủ khi nó chờ nhưng nó không ngủ sâu. Nó đang dồn hết mọi sức lực khi nó chờ đúng thời điểm để phóng theo.

Những chị nai tơ im lặng mà quên đi các con sư tử cái. Các chị nai gục đầu xuống khi chúng quay lại gặm cỏ. Nhờ có khiêu luyện tập kiên nhẫn sư tử cái đã trở thành một phần tự nhiên của cánh đồng, và con mồi của nó mất cảnh giác và thấy dễ chịu với sự có mặt của con sư tử cái mà không thấy bị đe dọa. Thế là con sư tử cái có được một bầu không khí thờ ơ mà nó đã mong đợi từ lâu. Bây giờ con sư tử cái sẽ ra tay.

Sư Tử Cái Rất Có Chiến Lược

Khi màn đêm buông xuống, sư tử cái tiến sát gần hơn, từ từ bò sát đất. Cái hàm to lớn của nó hầu như không phát ra âm thanh nào. Đầu cụp xuống, nó đánh giá khoảng cách tới con mồi. Tấn công bất ngờ và tiến sát đối thủ rất là quan trọng nếu cái vồ của nó chụp được mồi. Nó không chạy lại tốc độ của con linh dương.

Thình lình con sư tử cái phóng ra khỏi bụi cây. Con linh dương kinh khiếp phóng chạy; đôi chân của nó khó mà thoát khỏi cái hàm của sư tử cái. Cuộc rượt đuổi tiếp tục. Bị chụp lấy cách kinh hoàng, con linh dương không biết nó đang phóng về phía bụi rậm. Một con sư tử cái khác chú ý đầu về phía con linh dương. Nó phải tránh con này và chạy sang hướng của con sư tử cái khác. Con mồi bị quật ngã chết ngay và hầu như rất đẹp mắt.

Có phải con sư tử cái đầu tiên hụt mất không? Có lẽ là không, nhưng một điều chắc chắn nó là một thành viên trong kế hoạch chiến lược đã được lên rất kỹ. Các con sư tử cái chính là những con mèo to cùng săn với nhau như một con. Con cọp, con beo, con báo đều săn một mình, nhưng sư tử cái thì săn chung với nhau. Chúng là những tay săn rất khéo. Mỗi con sư tử cái đều biết vị trí của nó và quán triệt tài săn mồi chung với các chị em khác trong bầy. Các anh sư tử đực nổi tiếng là vội vàng ăn con mồi để cố gắng xé xác con mồi. Sư tử đực là một tay ăn thịt kinh tởm. Nhưng sư tử cái thì không vội vàng . . . chúng nhảy múa. Việc săn mồi tập thể của chúng là một điều hấp dẫn. Đây là lý do sư tử cái được cho là săn mồi quả cảm nhất.

Sư Tử Cái Trối Dậy

LÒNG QUẢ CẢM

Tôi thích từ quả cảm. Tôi thích nó vì khi nói tới nó tôi cảm nhận được nó. Hãy bắt đầu thử nói quả cảm đi.

Có một dạo, tôi chủ ý giới thiệu từ quả cảm trong cuộc nói chuyện. Lúc nào cũng có người nheo mắt. Quả cảm không được người ta nói đến nhiều nữa và trở thành bình thường như bất kỳ từ ngữ nào khác. Giống sư tử cái, lòng quả cảm mang một mức độ lạ lùng và bên trong nó toát vẻ gì đó huyền bí.

Một người chị em trẻ cùng đi hầu việc Chúa với tôi nổi tiếng vì dùng từ quả cảm này trong nhiều tình huống để xem thử nó có hợp hay không. Họ nói về việc đi lại quả cảm, xách túi xách quả cảm, xếp hành lý quả cảm, cầu nguyện và rao giảng cách quả cảm. Chúng tôi muốn từ quả cảm thành một “mốt” thời thượng.

Một lưu ý quan trọng, từ quả cảm có những nghĩa mà tôi muốn chị em phụ nữ hãy khám phá và bày tỏ. Cộng với nghĩa là sẵn mỗi cách quả cảm (như trong chuyện sư tử cái sẵn mỗi cách quả cảm), tôi muốn thấy từ này đi kèm với những từ như mãnh liệt, chiến lược, khai phá, chăm lo con cái, lịch thiệp và trò chuyện.

Tiềm năng thì vô kể. Nhưng sư tử cái không nói cách quả cảm – nó là một con vật có lòng quả cảm.

Nếu lòng quả cảm có hình thức thì nó ra từ cùng họ hàng. Dù tôi thích chó, nhưng tôi không thể tưởng tượng là gán cho con chó Yorkie của tôi là con chó quả cảm. Nếu lòng quả cảm có màu sắc, tôi nghĩ nó là màu vàng. Một tấm vải đẹp chẳng? Một bộ lông mượt chẳng? Lòng quả cảm sẽ bước đi có mục đích và nếu cần thiết, nó đi cách nhẹ nhàng. Lòng quả cảm không thể áp đặt hay giả mạo, nhưng có thể được phát triển. Nếu bạn có nó, bạn sở hữu nó. Chính lòng quả cảm

Sư Tử Cái Rất Có Chiến Lược

khiến cho sư tử cái đầy sức mạnh. Nó không nhát sợ do ít sức mạnh. Ngược lại điều đó làm cho nó thoải mái.

Theo từ điển đồng nghĩa Encarta trong máy tính xách tay của tôi, lòng quả cảm bao gồm những từ như khả năng, khéo léo, tài nghệ, năng lực, khéo tay, năng khiếu và thông thạo. Ngoài ra tôi thích định nghĩa kép này : “1. khả năng, năng khiếu hay sức mạnh ngoại hạng; 2. lòng can đảm hay can trường phi thường.”

Giống như sư tử cái, bạn cũng có lòng quả cảm. Khả năng, sức mạnh hay lòng quả cảm phi thường đang chờ được bày tỏ trong đời sống bạn. Có lẽ nó tiềm ẩn trong bạn, chờ được khích lệ để phát triển nó, nhưng đừng bao giờ nghĩ là bạn không có. Chúa chôn giấu những khả năng và ta lằng này sâu bên trong mỗi chúng ta. Việc tìm kiếm của chúng ta là đào xuống dưới và tôi luyện nó. Lòng quả cảm có thể nói, Tôi không biết hết hay làm hết mọi việc, nhưng điều tôi biết, tôi quyết định làm cho tốt. Những lĩnh vực của lòng quả cảm thường phải được khơi dậy qua trung gian việc chơi đùa như chơi game, chơi thể thao hay trò chơi nào đó. Có điều gì trong bạn muốn thổ lộ và vui đùa không? Lĩnh vực nào bạn quả cảm làm chính là điều làm bạn thích thú khi bạn nhìn thấy sư tử cái không chút sợ hãi khi ra tay hành động. Dù là lúc chúng đi săn mồi, lúc chúng bảo vệ hay dạy dỗ con, chúng đều làm những điều chúng biết rõ .

Tại sao sư tử cái được cho là săn mồi quả cảm nhất? Chúng săn tập thể, không có cạnh tranh và không tách bầy. Không sự đóng góp nào của phụ nữ này có ý nghĩa hơn sự đóng góp của phụ nữ khác. Chúng tôi cần bạn là bạn! Nhân đôi khả năng từ người khác không phục vụ một cá nhân nào mà phục vụ cho cả nhóm. Sở thích cá nhân không phát sinh qua sự so sánh, bắt chước hay cạnh tranh. Mỗi con sư tử cái tự trao dồi khả năng của nó. Chúng ta nên noi gương của nó.

Sư Tử Cái Trời Dạy

Cũng thế, dù chúng ta đồng người, nhưng chỉ có một thân thể trong Chúa Cứu Thế và mỗi người là các phần của nhau. Ta được ân tứ khác nhau theo ân sủng Chúa; ai được ân nói tiên tri, hãy nói theo lượng đức tin. (Rôma 12:5-6)

Thường tôi là một diễn giả trong các hội nghị gồm nhiều diễn giả đầy ơn khác. Thật khó để bắt chước cách trình bày sứ điệp của họ. Nhưng qua bao thử thách và lỗi lầm tôi học được rằng cách tốt nhất là cách trình bày mà tôi thấy tự nhiên nhất. Hãy nhớ không ai mời bạn vào thế giới của họ để bạn giả vờ làm người nào khác. Họ cần bạn.

Khi tôi đọc “dù chúng ta đồng người” trong câu Kinh Thánh trên, tôi được nhắc đến từ quả cảm và sự kiện rằng chính sự tạo dựng của bạn biểu lộ cả sự đáng sợ và sự lạ lùng. Chúa không thử vào bạn linh sợ hãi mà là linh yêu thương, quyền năng và tâm trí tinh táo (xem 2Ti 1:7). Bạn được tạo dựng một cách đáng sợ, chứ không phải cách hoảng sợ. Bạn, một con người đáng yêu, được có mặt trên đất này trong một giai đoạn để làm cho thế giới phải khiếp sợ khi bày tỏ điều lạ lùng của Đức Chúa Trời.. Bạn được kêu gọi để thành một bộ phận hoạt động lạ lùng, mà theo ý tôi, cũng là một biểu lộ khác của lòng quả cảm.

Chúa mời mỗi người chúng ta đứng ở vị trí của mình, giống như sư tử cái, mỗi con đều ở đúng vị trí của nó, mọi con đều có sức mạnh riêng.

Khả năng sẵn mỗi vượt trội của sư tử cái được ca ngợi trong nhiều nền văn hoá của Châu Phi. Những dũng sĩ hay tay đi săn danh tiếng được mệnh danh là “con trai của mẹ sư tử cái.” Bạn thấy đó, chính sư tử cái mới dạy con, dù là cả sư tử đực lẫn sư tử cái đều đi săn mỗi. Kinh Thánh nói rõ khía cạnh này :

Sư Tử Cái Rất Có Chiến Lược

Mẹ người quả là một sư tử cái giữa vòng các sư tử đực, nằm giữa đám sư tử tơ, nuôi nấng bầy sư tử con. Nó nuôi dưỡng một trong những sư tử con thành một sư tử tơ, nó tập bắt mồi, ăn thịt người ta. (Êxêchiên 19:2-3)

Nhưng sự chăm lo của sư tử cái không chỉ giới hạn ở con của nó; nhiều con thú khác cũng làm việc này. Sư tử cái được nổi tiếng là chăm sóc các sư tử cái già cỗi hay bị thương trong bầy. Chúng là chất keo để giữ cho bầy hoạt động như một tập thể khỏe mạnh.

Sư tử đực là con oai phong lẫm liệt, không ngại bày tỏ sự oai phong của nó. Ngược lại, sức mạnh của sư tử cái nằm ở khả năng biến mất rất lẹ. Sức mạnh của nó không nhằm mục đích tuyên bố sự có mặt của nó trong lúc săn mồi, và khi liên quan đến việc cung cấp thức ăn cho con con, sự nguy trang là một lợi thế có sẵn. Tuy nhiên, nếu các con nó bị đe dọa thì đó là một câu chuyện khác.

Con có sẵn mồi cho sư tử, cho sư tử con no nê thỏa dạ.
(Gióp 38:39)

Câu Kinh Thánh này một đối thoại giữa Chúa và Gióp. Sự trao đổi này tỏ cho thấy chính Chúa dạy cho sư tử cái săn mồi, đuổi bắt và chu cấp cho con con. Tôi thắc mắc sao mà làm được việc này. Có phải Chúa Toàn Năng của chúng ta đặt sự gợi ý trong môi trường của sư tử cái nhằm liên tục tôi luyện khả năng của nó chăng? Có phải nhiều yếu tố khác trong tạo vật của Chúa dạy sư tử cái săn mồi và nuôi con, như là một kỳ quan của sự sáng tạo nhằm đánh thức khát khao của chúng ta tìm kiếm Chúa và yêu thương nhau chăng?

CUỘC RƯỢT ĐUỔI NƠI HOANG DÃ

Tôi muốn mở rộng nhận thức của bạn về việc săn mồi. Săn mồi không chỉ giới hạn vào việc giết chết con mồi rồi ăn nó. Săn mồi cũng mô tả việc rượt đuổi, tìm kiếm hay thậm chí giải cứu. Hình thức động từ của nó nghĩa là đuổi theo, đeo đuổi, bám theo hay nằm chờ. Tôi thấy những động từ này rất hay dùng để mô tả việc chúng ta đeo đuổi Chúa.

Lạy CHÚA, là Đức Chúa Trời tôi, tôi ẩn náu nơi Ngài.
Xin cứu tôi khỏi mọi kẻ săn đuổi tôi và giải cứu tôi.
(Thi 7:1)

Việc săn đuổi này thật lý thú. Tôi thích ý niệm “đeo theo Chúa nơi hoang dã.” Lối mô tả này khác hẳn việc kêu cầu Chúa cách hời hợt lúc tỉnh nguyện buổi sáng. Những từ này ám chỉ sự thúc bách, tốc độ và tập trung đeo đuổi. Câu Kinh Thánh này có thể nhìn theo một cái nhìn khác. Câu này có thể nói đến việc thoát khỏi điều gì đó nguy hiểm hay nói đến việc đeo đuổi suốt cả khu rừng để đến gần Chúa. Cả hai nghĩa đều được. Cả hai đều hấp dẫn, dù tôi thích ý niệm về việc đeo đuổi Chúa cách mạo hiểm và hoang sơ. Thỉnh thoảng tôi ngắm dãy núi qua cửa sổ nhà tôi, tôi thì thầm, “Chúa ơi, Ngài là ai? Con muốn chính con biết được sức mạnh vũ bão của Ngài!”

Chắc chắn không ai nghĩ là họ có thể săn đuổi Chúa. Thật buồn cười khi nghĩ là chúng ta sẽ qua mặt Ngài. Chúng ta có thể nhìn thoáng qua thôi. Bất cứ điều gì ẩn giấu trong Ngài thì tôi sẽ tìm kiếm. Là người nữ đáng yêu, trước đây tôi chưa bao giờ cảm nhận tiếng gọi thúc bách để săn đuổi như thế bao giờ. Nay là lúc đeo đuổi Chúa cách cuồng nhiệt.

Sư Tử Cái Rất Có Chiến Lược

Như sư tử cái chờ đợi cách kiên nhẫn, thời gian chờ đợi Chúa là một phần trong sự đeo đuổi Chúa của chúng ta. Tác giả thi thiên đã viết :

Lạy CHÚA, mỗi buổi sáng Ngài nghe tiếng tôi, mỗi buổi sáng tôi dâng lời khẩn nguyện và trông đợi. (Thi thiên 5:3)

Săn đuổi cũng có nghĩa là “nhìn thấy, tìm kiếm hay đeo đuổi.” Những từ này chúng ta nên lặp đi lặp lại. Ý cuối cùng, săn đuổi ám chỉ đến việc tìm kiếm, truy tìm, đuổi theo hay thám hiểm.

Là con gái của Đức Chúa Trời Chí Cao, chúng ta săn đuổi câu trả lời, sự khôn ngoan và sức mạnh. Chúng ta đuổi theo Chúa để Ngài bắt lấy chúng ta; một khi bị Ngài bắt được, chúng ta sẽ phản ánh sự sáng và sự sống của Ngài cho người khác.

Thật vậy, trọn đời tôi, phúc lành và tình yêu thương sẽ theo tôi. Tôi sẽ ở trong nhà CHÚA đến muôn đời. (Thi thiên 23:6)

Khôn ngoan và thông sáng được tìm thấy trong việc kết thân với các chị em phụ nữ, là những người không chỉ đeo đuổi Chúa mà cũng được Chúa đuổi theo. Người phụ nữ nào được đánh thức cách cuồng nhiệt đều dự phần vào tình yêu và lòng trắc ẩn để bày tỏ cho tha nhân. Thế gian này đang chờ đợi chứng kiến những gì xảy ra khi vẻ đẹp và tình thương của Chúa không chỉ được ôm ấp mà còn được các chị em cổ động lên. Hỡi các chị em đáng yêu, bạn là một phần trong

Sư Tử Cái Trối Dậy

việc tìm kiếm lẽ thật và mặc khải về những giải pháp. Việc chúng ta tìm kiếm những kết nối thiên thượng qua khải thị về Sư Tử của chúng ta là Chúa Giê-su. Có những câu hỏi mà chỉ có phụ nữ mới biết cách hỏi. Có những câu trả lời Chúa giao cho chúng ta tiết lộ. Để làm được việc này, chúng ta cần nhóm nhau lại.

Trước khi các chị sư tử cái đi săn, chúng nhóm hiệp lại. Chúng nghỉ ngơi chung, chúng cùng đối chung, chúng cùng vươn mình và đứng dậy chung. Chúng cùng tìm vị trí để săn mồi chung và khi xong việc rồi, chúng cùng ăn chung. Cái chu kỳ này được lặp lại. Vị trí có thể thay đổi, nhưng cuối cùng thì các sư tử cái cũng tập hợp chung nhau.

Margaret Mead là một nhà nhân chủng học khôn ngoan đã đưa ra nhận xét sau nhiều năm du nhập vào nhiều nền văn hoá : “Con chị có lẽ có mối quan hệ cạnh tranh nhất trong gia đình, nhưng một khi các con chị lớn lên, nó trở thành mối quan hệ bền chặt hơn.”

Khi tôi đọc những lời này, tôi tự nghĩ, Đây là điều đang xảy ra! Chúng ta đang tăng trưởng!

Khi tôi viết và tìm kiếm tư liệu cho cuốn sách Nurture, tôi để ý thiếu đi những ví dụ trong Kinh Thánh về các chị em sống chung nhau cách có chiến lược. Thật ra, tôi hơi nản lòng, thắc mắc tôi có thể tìm ở đâu ra một tấm gương để phụ nữ đều là bạn hữu và bạn gái thân tình. Tôi khao khát muốn biết. Bạn thấy đó, chúng ta sẽ không vươn lên như sư tử cái trừ khi Thánh Linh dẫn dắt chúng ta qua tiến trình này.

Khi tôi tìm Kinh Thánh để chọn một tấm gương. Tôi cảm nhận Thánh Linh thì thầm, Một chương viết về những phụ nữ đang được viết ngay bây giờ. Hãy nói với các con gái của Ta hãy viết kỹ về cuộc đời của họ.

Tôi không muốn mạo muội qua mặt bạn khi không biết

Sư Tử Cái Rất Có Chiến Lược

sự đóng góp của bạn thật quan trọng và cần thiết biết bao. Bạn có hiểu ý tôi muốn nói không? Chúng ta vừa là những cá nhân vừa là tập thể cùng viết câu chuyện về những con gái của Chúa, một nhóm các chị em nữ liên kết nhau để viết kỹ về cuộc đời của họ và làm cho lời nói, hành động và quyết định của họ có ý nghĩa. Với sự nhóm lại như thế này tôi nhìn thấy các sư tử cái của Chúa trỗi dậy trong sức mạnh vũ bão, trong ân điển lạ lùng và trong tài năng khéo léo.

ĐEO ĐUỔI CÔNG LÝ

Không chỉ chúng ta cùng nhau đeo đuổi Chúa và câu trả lời của Ngài; mà đây là lúc chúng ta trỗi dậy đeo đuổi công lý. Công lý không đòi hỏi phán quyết hợp pháp. Công lý phải là một lối sống. Đất nước chúng ta (Mỹ) được xây dựng như một ốc đảo trốn khỏi những thiệt hại do bất công gây ra. Hệ thống pháp luật của chúng ta thiết lập toà án như là những hội đường bệnh vực chân lý. Những kiểu lãnh đạo mới đây khiến chúng ta có lý do ngờ vực không biết những toà án này có phải là sân chơi cho các nhà lập pháp mưu mô hay không.

Là thần công bình cho người ngồi trên toà xét xử, là sức mạnh cho những người đẩy lui trận chiến tại cửa thành. (Êsai 28:6)

Câu Kinh Thánh này đưa ra một cái nhìn sắc bén. Công lý còn hơn là thực thi một danh sách các luật lệ. Công lý đòi hỏi ý tưởng và năng lực. Chúng ta cần cái nhìn khôn ngoan để thẩm phán và bồi thẩm đoàn đưa ra phán quyết nhằm hướng dẫn một quốc gia và hành vi của công dân nước đó đi

Sư Tử Cái Trối Dậy

từ chỗ không có công lý đến chỗ có công lý. Việc duy trì công lý đòi hỏi những nhà bảo vệ can trường và xuất chúng.

Có đạo công lý được dùng để mô tả đất nước chúng ta. Khi tôi lớn lên, một trong những câu khẩu hiệu của chúng ta trước đây là “Sự thật, công lý là cách của người Mỹ.”

Vì sự xét xử công bình sẽ trở về với người công chính;
và mọi người có lòng ngay thẳng sẽ noi theo. (Thi 94:15)

Chúng ta cần một cuộc phấn hưng công lý. Tôi e rằng hệ thống công quyền của chúng ta đánh mất ý thức về sự phán xét công minh. Tăm lòng đạo đức đeo đuổi công lý. Khi tăm lòng bạn ngay thẳng, bất công sẽ thành một sự ghê tởm đối với bạn. Việc này không chỉ giới hạn trong hệ thống hành pháp mà còn lan rộng đến mọi tầng lớp trong xã hội. Trong lúc chúng ta chờ cho chính quyền, cho giáo hội hay ai đó biến bất công thành công bằng trong thế giới chúng ta thì phụ nữ và trẻ em đang bị chết dần chết mòn. Ở mức tối thiểu nhất tôi nghĩ mọi người đều đồng ý rằng công lý liên hệ đến việc giải thoát những trẻ em bị xâm hại.

Dùng sự quả cảm của mình, các sư tử cái cùng làm việc với nhau để bảo vệ các con con của nó. Nếu các con con bị đe dọa, các sư tử cái trở thành những chiến sĩ có tầm chiến lược. Tôi xem một bộ phim tư liệu quay cảnh con trăn xoay sở len lỏi vào trong đám sư tử. Các sư tử cái này im lặng dù con trăn nguy hiểm này đang ở giữa chúng. Phản ứng của chúng rất điềm tĩnh, theo thứ tự và di tản các con con đến nơi an toàn. Mỗi con mẹ na con con ngay ở cổ và nhanh chóng đem các con nó xa khỏi con trăn kia. Một con sư tử cái ở lại với các con con trong khi các con chị quay lại nhập bọn với các con khác đang bám theo vết đi của con trăn.

Sư Tử Cái Rất Có Chiến Lược

Tôi cảm kích là các sư tử cái này khôn đủ để biết không khiêu chiến với con trần khi các con của nó ở gần. Các con con của nó không chỉ sẽ bị nguy hiểm mà chúng còn cản đường nữa. Khi các con nó được an toàn rồi thì đây là lúc tấn công con trần. Bản năng tiếp cận đối thủ của sư tử cái rất tài tình và có chiến lược.

Các sư tử cái bảo vệ các con nhỏ của nó rất dữ tợn. Một con sư tử cái sẽ không chịu để cho con con của con sư tử cái khác gặp hiểm nguy như là nó không để cho chính con của nó vậy. Các sư tử cái không chỉ cùng săn mỗi nhau mà chúng còn cùng nhau làm mẹ. Tương tự, chúng ta nên cam kết đặt ra khoảng cách giữa hết thầy trẻ em trên thế giới này với bất cứ điều gì làm nguy hại hay đe dọa đời sống chúng. Chỉ lo cho con cái chúng ta thôi thì chưa đủ. Điều này đồng nghĩa với việc chúng ta phải tranh đấu tại quốc nội lẫn quốc ngoại. Chúng ta hãy trỗi dậy vì hàng xóm láng giềng của chúng ta cả ở xa lẫn ở gần.

Trong con sư tử cái động lực bảo vệ con này rất mãnh liệt đến độ chúng luôn nghĩ đến việc bảo vệ con con trước khi nó sanh con. Dù là do bản năng Thiên phú trong thiên nhiên, các sư tử cái có khả năng xác định thời kỳ giao phối và chu kỳ sanh sản. Điều này cho phép chúng mang thai và sanh con cùng nhau.

Thật ra, cả một bầy đều mang thai. Các sư tử cái biết rằng các con con có đồng lứa tuổi đều có cơ may sống sót cao do tiếp cận được với nguồn thức ăn và dạy dỗ ngang nhau. Tất cả các con con tụm năm tụm bảy lại với nhau đồng nghĩa là chúng không thiếu những bà mẹ nuôi chúng. Vì một bầy gồm các con cái với nhau nên sư tử cái nuôi nấng và dạy dỗ các con con cùng với nhau. Có lợi thế rất nhiều khi cùng lớn theo bầy với các anh chị em cùng kinh nghiệm và kích thích. Điều này đồng nghĩa với việc chúng có cùng nhịp sinh học trong khuôn khổ nhường nhịn nhau, ăn chung nhau và nghỉ

Sư Tử Cái Trối Dạy

ngôi chung nhau và chơi đùa mà cuối cùng biến thành những mức độ hỗ trợ khéo léo không chỉ giúp cho các con con sống sót mà còn giúp cho tương lai cả bầy.

Sư tử cái dạy con nó bằng cách làm gương qua những việc làm đúng. Trong vùng hoang mạc rất dễ sai lầm. Nếu các kỹ năng không được lãnh hội, sự sống sót của các con nhỏ bị đe dọa và di sản của bầy bị thoả hiệp.

Sư tử cái học cách săn mồi qua việc chơi đùa. Trong khi vẫn còn nhỏ, các con con học những yếu tố này. Sự tử mẹ nằm quanh khi các con con chơi đùa. Các bà mẹ cũng tham gia. Các sư tử cái không chỉ giao chiến với các con con mà chúng còn chơi với nhau rất vui. Các con mẹ để cho các con con cảm thấy chúng có sức mạnh khi chúng trở mình, ứng phó và đẩy người. Nếu các con con hơi quá đà, con sư tử mẹ luôn ở gần để gầm lên hay kéo con con ra khỏi tay chúng.

Tất cả thời gian chơi đùa này nhằm mục đích tăng thêm sức mạnh của mỗi thành viên trong bầy. Chúa yêu thích khi chúng ta cười đùa và tham gia chơi giải trí. Chúng ta có thể nói chúng ta tham gia trong việc “tài bồi” khi chúng ta chơi đùa nhau.

Vì Ngài đã giúp đỡ tôi, nên dưới bóng cánh Ngài tôi sẽ ca hát vui vẻ. (Thi 63:7)

Khi lần đầu tôi học biết rằng các sư tử cái mang thai và sanh con với nhau để chia sẻ trong việc nuôi con và dạy dỗ con con, tôi nghe Thánh Linh thì thầm, Lisa, mỗi đứa trẻ đều đáng có cơ may sống sót ngang nhau. Mỗi đứa trẻ cần được bảo vệ, nuôi nấng, dạy dỗ và chu cấp. Sự an sinh của trẻ em trên thế giới này là nhiệm vụ của chúng ta. Chúng ta cần có chiến lược trong việc đeo đuổi công lý cho mấy em.

Sư Tử Cái Rất Có Chiến Lược

PHẢN ỨNG QUYẾT LIỆT

Một bà mẹ giải cứu đứa bé không phải là con mình quyết liệt bao nhiêu?

Một người đàn bà có thể quên con mình đang bú hay không thương xót con trai một mình sao? Dù những người này có thể quên, nhưng chính Ta sẽ không quên người. (Êsai 49:15)

Thật không thể tưởng tượng được là một bà mẹ có thể quên con mình như Chúa có nói, “Dù mẹ có thể quên con mình.” Câu này nhấn mạnh ý rằng một phụ nữ không lo nuôi nấng hay cố tình làm hại đứa bé là điều phi tự nhiên. Buồn thay, chúng ta sống trong một thời đại mà điều không tưởng lại trở thành thực tế. Cùng với sự gia tăng đưa các tin tức về các bà mẹ đối sự an ninh và lợi ích của con cái của họ để lấy thuốc chích, rượu chè hay tiền bạc.

Mới đây phương tiện truyền thông đưa tin cuộc tẩu thoát của hai cô gái trẻ bị bắt cóc bởi một cặp vợ chồng. Một cô gái can đảm nọ bị bắt giữ mười tám năm và trong suốt thời gian đau khổ đó, cô sanh và nuôi hai cháu gái. Một cô gái khác bị bắt cóc khỏi gia đình và bị cầm giữ chín tháng. Cả hai cô gái này bị hãm hiếp và nhục mạ bởi những tên dã thú. Cả hai trường hợp người vợ bị vô sinh bị buộc tội đồng lõa với tội phạm của chồng.

Khi con trai tôi là Alec hay rằng có dính líu tới phụ nữ, cháu bị sốc. Cháu hỏi, “Sao những người vợ không giải cứu các cháu gái?” Không thể tưởng tượng nổi một thế giới mà phụ nữ lại không giải cứu trẻ em.

Sư Tử Cái Trối Dậy

Điều tôi có thể trả lời là không một phụ nữ nào trong số này bình thường cả. Họ đều có sự chọn lựa và họ chọn giữ im lặng. Vì lý do nào đó tấm lòng của người mẹ không được đánh thức trong họ.

Chúng ta có khuynh hướng nghĩ phụ nữ bị đàn ông áp bức, nhưng điều này không phải lúc nào cũng đúng. Những phụ nữ này biết chuyện gì sẽ xảy ra mà không làm gì cả. Thật ra, họ còn khuyến khích việc lạm dụng các bé gái này.

Thật lý thú khi để ý thấy rằng cả hai người đàn ông lạm dụng này bóp méo Kinh Thánh và đưa ra quan điểm lệch lạc về sự thuận phục để thao túng vợ con họ. Muốn làm hài lòng chồng họ, việc thông đồng của các phụ nữ này làm chấn động cả nước.

Ngược lại, một sư tử cái sẽ đặt mình giữa con con của nó và kẻ thù. Tôi đã đọc câu chuyện trong đó các sư tử cái hợp tác nhau để chống lại các con sư tử đực trong bầy nếu hành động các con đực đe dọa các con con của bầy.

Chưa có thời điểm nào trong quá khứ cho bằng thời điểm này để chúng ta trở thành những phụ nữ lành mạnh giảng giải đúng đắn Lời Chúa và sống theo Lời Chúa. Chúng ta phải thiết lập một lập trường khôn ngoan và chín chắn về những vấn đề như phái tính, đầu phục và sự vâng phục chồng vô điều kiện. Chúa không hề có ý định ban những nguyên tắc này để làm cho người khác gặp nguy hiểm. Nó nhằm mang lại sức khoẻ và tốt đẹp.

Trách nhiệm của chúng ta là bảo vệ những con trẻ và những người dễ bị xâm phạm. Như sư tử cái, chúng ta nên tìm kiếm đem trẻ em ra khỏi vùng nguy hiểm. Do bản năng thiên phú sư tử cái hiểu được điều mà một số phụ nữ đã quên : người mẹ phải giải cứu ngay cả đứa bé không phải là con của mình.

Sư Tử Cái Rất Có Chiến Lược

Rõ ràng việc sanh con không biến bạn thành người mẹ. Cách đây vài tháng nước chúng ta kinh ngạc bởi câu chuyện về một bé gái năm tuổi mà người mẹ đem bán để làm nô lệ tình dục. Người ta tìm thấy xác đứa bé trong khu rừng cách con đường thôn quê tại North Carolina. Tôi rùng mình khi nghĩ còn tin nào khác nữa lúc cuốn sách này được in ra.

Tôi cảm tạ Chúa vì phần lớn chúng ta cho thái độ phi tự nhiên như thế vẫn là điều không hề nghĩ ra được. Kinh Thánh tiên tri rằng sẽ có thời kỳ gian ác khi người ta mất đi tính người (xem Rôma 1:26). Để làm người thì phải giống Chúa và phải có bên trong chúng ta một lương tâm và tấm lòng độ lượng. Đức Chúa Trời bị xúc phạm bởi lối sống gian ác và buôn bán tình dục trẻ em là những người được tạo dựng theo ảnh tượng Ngài. Biết đây là phản ứng của Ngài, chúng ta cũng nên phản ứng cách quyết liệt và đầy yêu thương. Một số trong chúng ta cần mở cửa nhà để nhận mấy em và chấp nhận hy sinh để cho mấy trẻ em bị bỏ rơi ở. Chúng ta cần rộng lượng và không quá lệ thuộc vào chính quyền để thay đổi những bất công trước mắt thành công bằng. Nào chúng ta hãy yêu thương những người lân cận của chúng ta.

Nếu chúng ta cứ im lặng khi đối mặt với sự áp bức và bất công, chúng ta dám coi thường rằng một ngày nào đó nó sẽ làm chúng ta choáng váng. Tôi mong mỗi nhìn thấy hội thánh trỗi dậy thay đổi những bất công của nạn buôn người và nạn nô lệ tình dục. Những điều này tôi không thể quên được và thường nhắc tới trong các bài giảng của tôi. Mới đây tôi nói chuyện với một cô gái trẻ ngồi kế tôi trên chuyến bay về niềm đam mê của tôi muốn nhìn thấy phụ nữ khắp thế giới được huy động để ra tay hành động chống lại những vấn nạn này. Cô gái này quay sang tôi và hỏi, “Cô phản đối vấn đề này bởi thẩm quyền nào?”

Câu hỏi thẳng thừng của cô ta làm tôi ngạc nhiên. Bị khựng lại, tôi ngừng nói rồi tôi đáp lại, “Bởi thẩm quyền nào mà tôi dám giữ im lặng?”

Sư Tử Cái Trời Dạy

Xuống giọng, cô ta cố giải thích rằng cô ta muốn biết là tôi có trình độ hay chuyên môn gì không. Cô ta nhìn chăm tôi và tôi giải thích rằng tôi không thấy có luật nào chống lại việc người ta lên tiếng chống lại bất công, và theo như những gì tôi quan sát, không có giải pháp nào được gọi là giải pháp “chuyên nghiệp.” Sự dăm man của những tội phạm này đòi hỏi phản ứng của nhiều người.

Thật là một bất công kinh khiếp khi tước đi sự hồn nhiên của các em nhỏ và bắt chúng làm nô lệ cho tình dục và cho sự đồi bại của người lớn. Làm sao mỗi người trong chúng ta lại im lặng khi mà tiếng nói của nhiều trẻ em đã bị dập tắt?

Sao chúng ta không lên tiếng về vấn đề này? Chúng ta phải nghe những lời như thế này, “Lý do tội ác hoành hành là vì những người có lương tâm không làm gì xả” bao nhiêu lần nữa thì chúng ta mới tin và ra tay hành động? Khi tôi ra nước ngoài và đi thăm qua những vùng đất rất nghèo, tôi nhìn thẳng vào ánh mắt của các người mẹ và tự nhủ chắc đây là điều mà những người mẹ này nghĩ tới. Có lẽ họ tự hỏi, Có phải con mình thua kém hơn con của chị sao?

Chúa không muốn chúng ta cho phép họ tin lời này. Khi tôi đến Đông Nam Á, hai lần một bà mẹ đem con bà cho tôi. Một bà mẹ đến đặt con họ trong tay tôi. Khi tôi bồng cháu, bà mẹ nhìn tôi và diễn tả bằng điệu bộ vì bà nói gì đó mà tôi không hiểu. Sau khi tôi khen cháu bé con của một bà mẹ khác đẹp, người mẹ hỏi qua người thông dịch rằng tôi có muốn nuôi con của bà không. Bạn có thấy sự tuyệt vọng của các bà mẹ này không? Họ cố cho tôi con của họ, một người xa lạ không nói tiếng của họ. Có lẽ họ hy vọng có được tiền, nhưng tôi tin là họ muốn con cái họ có hy vọng. Bán con là một điều không tưởng trong nền văn hoá của chúng ta, nhưng bạn sẽ làm gì nếu bạn không còn gì nữa ngoài trừ cho đứa con?

Liệu chúng ta có dạy con cái chúng ta để chúng ý thức rằng chúng nên chia sẻ những nguồn tài nguyên của thế giới

Sư Tử Cái Rất Có Chiến Lược

cho những đứa bé khác không? Tôi tin Chúa muốn bạn và tôi làm việc này bằng cách đem những đứa bé này về nhà nuôi.

GIẢI CỨU TRẺ EM

Vâng, thật đau lòng khi chứng kiến nghèo thiếu đã trấn áp linh hồn con người ở nhiều nước, nhưng có những cuộc chiến ở bình diện địa phương mà đòi hỏi chúng ta phải chú ý. Khi tôi viết sách này, một biến cố thích thú đã xảy ra. Tôi nhận được một cái nhìn thoáng về ý nghĩa của lòng quả cảm có chiến lược nếu đem áp dụng vào hệ thống giáo dục địa phương. Tôi nói chỉ là cái nhìn thoáng vì tôi tham gia với tư cách là một vị khách và tôi nhìn nhận một cách kính trọng rằng có nhiều người dũng cảm và tích cực tham gia vào việc cải cách hệ thống giáo dục. Tôi cảm tạ Chúa về các giáo viên và nhà quản lý giáo dục làm việc không mệt mỏi để cung cấp nền giáo dục với một ngân sách eo hẹp. Đây là lý do có những lúc họ cần sự giúp đỡ của hội thánh.

Một tối nọ đứa con trai nhỏ của tôi là Arden đang đọc sách bài tập về nhà để làm bài. Vì cháu rất mệt do mới vừa thi đấu trận bóng đá, cháu hỏi không biết tôi đọc cho cháu nghe được không. Cháu sợ là cháu sẽ ngủ gục nếu cháu cố đọc một mình. Gia đình tôi lúc đó đang tụ lại ở phòng khách, đang hăng say xem trận bóng đá nên hai mẹ con tôi trốn vào phòng ngủ.

Khi hai mẹ con đọc, tôi thấy hơi lo về nội dung của cuốn sách. Sách này có đoạn nói về nạn tự tử tuổi vị thành niên, hành động phá hoại tài sản người khác, nạn lạm dụng vợ chồng và con trẻ, nạn bạo lực, nạn nhậu nhẹt, nạn say xỉn, nạn cha mẹ bỏ nhau và nạn ăn cắp các cửa hàng. Khi tôi nghĩ đến các tệ nạn này, chúng tôi đọc tới đoạn nói về tính dục gây tranh cãi.

Sư Tử Cái Trối Dậy

Con trai tôi quay sang tôi và nói, “Mẹ ơi, con không muốn đọc sách này nữa.” Rồi nó nói với tôi có những đoạn khác trong sách cũng rất khó chịu. Vấn đề là sách này bắt buộc phải đọc đối với học sinh năm đầu học môn văn chương. Tôi quyết định sáng mai tôi sẽ gọi cho trường và yêu cầu con tôi được giao cho cuốn sách khác để đọc. Sáng hôm sau tôi nói chuyện với một giáo viên, cô đồng ý con tôi có thể đọc cuốn sách cho phần bài tập về nhà. Tôi tắt máy, suy nghĩ tất cả chuyện này, nhưng chiều cùng ngày đó một số việc xảy ra khiến tôi muốn làm thêm nữa. Theo chính sách của trường, do đề tài nhạy cảm nên cuốn sách khác này cần sự cho phép của cha mẹ. Tôi nhận biết rằng các bậc cha mẹ khác không có ý kiến gì về nội dung cuốn sách. Cuối cùng, lý do duy nhất tôi nhận ra là vì tôi đã đọc sách này cho con tôi. Còn bình thường thì tôi cũng không biết chuyện này.

Có phải chuyện chỉ con trai tôi được bảo vệ không cho đọc cuốn sách này là đúng không? Cuốn sách đề cập đến những vấn đề về việc khiêu dâm, tính dục, cha mẹ, rượu chè, cướp giết, bạo hành và tự tử tác động lên suy nghĩ của các học sinh khác như thế nào? Biết rõ những gì tôi nên làm, có thể nào tôi lại nín lặng sao? Há không phải là trách nhiệm của tôi nhằm bảo vệ các em khác cùng các bậc cha mẹ sao?

Tôi viết bài viết trên blog để khơi dậy ý thức về nội dung và thu thập sự ủng hộ để cảnh tỉnh nhà trường rằng đây không chỉ là mối quan tâm của riêng tôi. Chưa tới hai mươi bốn giờ, hơn năm trăm người (nhiều người trong số đó là các nhà giáo dục) đáp ứng, nói rằng họ cũng thấy cuốn sách không thích hợp. Một số bà mẹ dạy con ở nhà cho rằng chính nội dung sách như thế là lý do họ không cho con họ học trường công.

Tôi không thắc mắc về chuyện tác giả có quyền viết về câu chuyện của tác giả. Quan tâm của tôi là cuốn sách này là phần đọc bắt buộc dành cho lứa nhỏ mười bốn tuổi. Cuốn

Sư Tử Cái Rất Có Chiến Lược

sách bênh vực cho việc sự khiêu dâm. Nạn buôn bán tình dục bắt đầu từ việc xem sách báo khiêu dâm. Những hình ảnh không lành mạnh có thể làm méo mó nhận thức của những đứa bé nam về phụ nữ. Cuốn sách gây tranh cãi này rõ ràng cho rằng việc xem sách báo khiêu dâm cộng với việc thủ dâm là hành vi bình thường đối với đứa bé mười bốn tuổi. Sách báo khiêu dâm có quyền lực tạo ra hình ảnh trong tâm trí và khiến nạn nhân làm nô lệ cho nó (cả nam lẫn nữ). Sự xúc phạm này có thể phương hại đến mối quan hệ với người khác phái, dẫn đến sự chung đụng thể xác và tình cảm và nạn nghiện tình dục – tất cả những điều này dọn đường cho việc khai thác tình dục.

Tôi biết hệ thống giáo dục địa phương của chúng ta hy vọng thúc đẩy đức tính tốt trong các học sinh nam và nữ. Họ đưa ra những chính sách rất hiệu quả để đạt mục tiêu này, nhưng không biết sao cuốn sách này đã làm hỏng việc. Tôi hẹn gặp vị hiệu trưởng của trường để cảnh báo ông rằng cần bỏ đi một số chính sách. Tôi chia sẻ mối quan tâm của tôi cũng như một số người đã thắc mắc về việc khai thác tình dục. Tôi hơi lo là phần giới thiệu nói về chuyện phụ nữ là đối tượng của tình dục.

Trong vòng một tuần, cuốn sách này bị thu hồi. Họ rất vui là phát hiện ra sai lầm trong quá trình chọn tài liệu và có vài thay đổi để trong tương lai việc chọn lựa tài liệu không mắc phải sai lầm nữa.

Các trường công đều có những cán bộ có tâm huyết cho việc giáo dục trẻ em. Như mỗi người trong chúng ta, họ cũng có thể sai lầm và vấp vấp trong sự thẩm định. Thay vì công kích họ, há không tốt hơn là hợp tác với họ trong quá trình giáo dục và khuyến khích những đức tính tốt của tất cả trẻ em, chứ không chỉ lo bảo vệ con cái của mình sao?

Sau khi tôi lên tiếng, nhà trường nhận thức rằng cuốn sách này đã được đề nghị dành cho các học sinh năm đầu,

Sư Tử Cái Trối Dậy

và lớp của con trai tôi tình cờ là lớp đầu tiên đọc sách này. Vì được cảnh báo nên nhà trường rất hỗ trợ, nhiều em được tránh khỏi không đọc cuốn sách gây khó chịu và tranh cãi như thế.

Suốt quá trình lên tiếng này tôi không tuyên bố tôi là cơ đốc nhân. Tôi không quát tháo với các giáo viên và hiệu trưởng. Tôi kêu nài họ theo chính sách họ đưa ra. Ngoài việc chỉ ra vấn đề, tôi đề nghị một giải pháp hợp lý. Tôi cho họ biết tôi cam kết giúp cho tiến trình được diễn ra tốt đẹp. Bất kỳ ai trong số các bạn đều có thể làm tương tự.

ĐÂY LÀ LÚC ĐỂ SĂN MỜI

Chúa mời bạn và tôi trở thành một phần trong việc săn mời. Khi chúng ta tìm kiếm và đeo đuổi Ngài, chúng ta sẽ tìm thấy sự khôn ngoan và câu trả lời chúng ta cần. Trong một thế giới bị chia xé bởi những vụ ly dị và đổ vỡ tình cảm, chúng ta cần những tình bạn thiên thượng và mối quan hệ chiến lược để đào tạo và bảo vệ trẻ em của nhau. Để nhận ra việc giải cứu các trẻ em bị lạc mất và dễ bị nguy hại trên thế giới, chúng ta cần tiến hành những chiến lược và giải pháp được Chúa mặc khải. Do tầm mức quan trọng của công việc này, điều bạn làm sẽ có tác động lớn đến tôi, và điều tôi làm sẽ có tác động lớn đến bạn. Với nỗ lực chung chúng ta có cơ hội thay đổi trào lưu xấu trong gia đình, hội thánh và cộng đồng. Chúng ta đang sống trong một thời đại mà cơ hội để thiết lập một mạng lưới xã hội thật rất lớn. Phần còn lại là chúng ta phải quyết định rằng chúng ta có dùng những mạng lưới này để mang lại ích lợi cho người khác hay không.

Khi tôi bắt đầu nghiên cứu về con sư tử cái, tôi không nhận ra rằng sư tử là giống vật duy nhất thuộc họ mèo sống

Sư Tử Cái Rất Có Chiến Lược

theo cộng đồng. Chỗ nào có con sư tử cái ốm yếu thì chỗ đó cũng có con sư tử cái mạnh khỏe. Nơi nào một con ngã gục thì con khác thay thế, và tất cả sức mạnh này có được nhờ núp bóng dưới con sư tử đực mạnh mẽ.

Điều này không đúng với những con mèo đơn độc. Các con báo, con beo hay con linh dương không có tính hỗ trợ nhau như thế. Mỗi lần những con mẹ này bỏ con lại đằng sau để đi săn mồi thì chúng có nguy cơ là khi trở về chỉ nhìn thấy đám con của mình bị bắt đi hết. Trong một phim tư liệu tôi nghe tiếng kêu thống hối của con linh dương mẹ quay về tổ chỉ để phát hiện ra con của nó đã biến mất. Tiếng nó đầy tang thương khi nó gọi con suốt đêm trường, mong sao con nó thoát khỏi sự giết chóc.

Bạn và tôi không được tạo dựng để sống đơn độc. Tôi không thể nào bày tỏ hết niềm an ủi lớn lao khi nhìn thấy những người không phải là bà con họ hàng của tôi trông nom con cái tôi như chính con của họ. Chúng tôi rất được phước khi có những người cầu thay với Chúa cho gia đình tôi và canh giữ chúng tôi trong sự cầu nguyện. Dù những người này tôi không hề gặp mặt đã cầu nguyện thay cho chúng tôi, và sau này chúng tôi mới hay biết về chuyện này. Nhiều người đã dâng hiến rời rộng để muốn nhìn thấy tin lành được lan truyền ra và những bị nô lệ mà họ chưa hề thấy được giải cứu. Nguyện Chúa ban thưởng cách dư dật mỗi người trong quý vị là những người trông nom gia đình người khác.

HÍT THỞ

Khi sư tử cái giết con mồi thường thì nó không xé xác hay ăn con mồi ngay. Nó làm cho con mồi tắt thở. Cũng vậy, tôi tin đây là lúc chúng ta chặn đứng nguồn tiếp tế trên không

Sư Tử Cái Trối Dậy

của kẻ thù. Một cách chúng ta có thể làm việc này là chấm dứt không cho nó hít thở không khí của chúng ta. Rất thường chúng ta lại để cho kẻ thù nhiều thứ để hoạt động. Chúng ta nên cắt đứt sức mạnh của nó bằng cách không nói xấu nhau. Trái lại, chúng ta hãy khéo léo dùng lời nói chúng ta để gây dựng, khuyên lơn, sửa dạy và khích lệ.

Trong cuộc săn đuổi này tôi cần các chị em khác hiểu được điểm mạnh của tôi và bù đắp điểm yếu của tôi – và bạn cũng cần vậy. Để làm được việc này, tôi đã chủ ý chọn để cho những người gần gũi tôi mạnh chỗ mà tôi yếu. Lời cầu nguyện tha thiết của tôi là tôi dùng điểm mạnh của tôi để bù đắp chỗ yếu của họ. Mỗi quan hệ lành mạnh, cân bằng này là mối quan hệ mà mỗi thành viên đều đóng góp vào.

Nguyện không ai trong chị em tranh chiến cho sự an toàn của con cái mình một mình nhưng trái lại hãy phát triển sự hiểu biết và ý thức rằng tất cả trẻ em trên thế giới này là bốn phận của chúng ta. Nguyện chúng ta cẩn thận dời trẻ em của chúng ta ra khỏi vùng nguy hiểm. Nguyện không ai trong chúng ta nghĩ rằng ảnh hưởng mang tính địa phương không gây tiếng vang lớn. Đừng để ai trong chúng ta tin rằng vai trò của chúng ta là thứ yếu. Và đừng để ai trong chúng ta nghĩ rằng chúng ta có thể chinh phục thế giới một mình.

Chỉ có điều anh chị em phải sống xứng đáng với Phúc Âm của Chúa Cứu Thế để khi tôi đến thăm anh chị em, hoặc vắng mặt, nhưng nghe về anh chị em rằng anh chị em vẫn đứng vững, đồng tâm, đồng một lòng cùng tranh đấu cho đức tin của Phúc Âm. Không việc gì phải sợ những kẻ thù nghịch, đây là dấu hiệu chúng tỏ họ sẽ bị huỷ diệt, còn anh chị em sẽ được cứu rồi và điều này đến từ Đức Chúa Trời. (Phi 1:27-28)

Chúng ta hãy cùng nhau làm người có chiến lược.

SƯ TỬ CÁI SỐNG TRONG ÁNH SÁNG VÀ SẼN TRONG BÓNG TỐI

Kẻ ác bỏ chạy dù không ai đuổi; còn người công chính tự tin như con sư tử.

CHÂM NGÔN 28:1

Sư tử cái không chỉ có bản năng biết chúng có khả năng nào và làm cách nào để chúng làm tốt công việc (lòng quả cảm!), nhưng đời sống của chúng tương đối là không phức tạp. Chúng mệt thì chúng nghỉ còn chúng đói thì chúng đi săn mỗi kiếm ăn. Ngoài ra chủ yếu là chúng chơi!

Bạn có thể thấy các con sư tử cái đi dạo như thể mắt chúng lim dim. Đôi khi chúng vùng người dậy sau khi chúng nghỉ dưới ánh nắng mặt trời – giống như đèn năng lượng mặt trời tích năng lượng cho về đêm. Ngay cả các con con khó mà biết phản ứng này từ các con sư tử cái. Thỉnh thoảng một con con xâm phạm tiến lại gần và bị một cú đánh từ con mẹ. Nhưng dường như không ai biết là chúng ngủ trung bình từ hai mươi giờ mỗi ngày.

Sư Tử Cái Trỗi Dậy

Sau thì giờ nghỉ ngơi người ta thấy các sư tử cái vươn người dậy và hợp thành bầy chơi giỡn khi chúng chuyển sang tư thế tiếp theo – canh chừng cao độ. Tuy nhiên, ở giai đoạn canh chừng cao độ, chúng vẫn tập trung nhưng không căng thẳng.

Tư thế tập trung nhưng không căng thẳng là một yếu tố khác của lòng quả cảm của sư tử cái mà chị em chúng ta cần tiếp thu. Câu Kinh Thánh này cung cấp cho chúng ta ánh sáng.

Kẻ ác bỏ chạy dù không ai đuổi; còn người công chính tự tin như con sư tử. (Châm 28:1)

Câu này nói về sự thư thả, sự tin quyết và can đảm. Người ta thường không gắn sự thư thả với lòng tin quyết và can đảm, nhưng Chúa thì gắn liền cả ba lại. Tôi thấy đặc điểm này nơi sư tử cái. Tư thế của nó lúc nào cũng nói lên rằng “Tôi là người như vậy. Tôi có quyền lực và tài khéo cao, tôi vừa chơi vừa chiến đấu, vừa thử giãn vừa tập trung và tôi cũng lo nuôi con nữa.”

Giống như bất kỳ phụ nữ nào, sư tử cái là một sự tổng hợp những cái mâu thuẫn. Dù câu này nói đến sư tử đực, nhưng nó cũng ám chỉ đến sư tử cái. Tất cả con sư tử – cả đực lẫn cái – đều có thái độ này. Có lẽ đây cũng là thái độ của chúng ta nữa.

Khi các sư tử cái không đi săn, nó không thích đi dạo trong bóng đêm. Nó sống dưới ánh sáng. Nó quy tụ các chị em lại và sống hiên ngang giữa “thanh thiên bạch nhật” giữa đồng bằng Châu Phi. Tại đó chúng nghỉ ngơi, chơi giỡn, làm vệ sinh, nuôi con, dạy dỗ và ngay cả giao phối ngay ngoài trời. Nhưng tại sao sư tử cái không cảm thấy xấu hổ hay cần

Sư Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

che giấu?

Trong thế giới của chúng không kẻ thù nào đủ sức mạnh hay can đảm để công khai khiêu chiến với chúng. Chúng không chịu thua ai (ngoại trừ nhường cho con voi khi đàn voi đổ bộ qua). Và khi sư tử cái không ở trong tư thế săn mồi, nó không cần nguy trang. Sư tử là những ông hoàng bà chúa trong lãnh thổ của nó và đứng đầu trong mạng lưới cung cấp thức ăn cho cộng đồng chúng.

Nếu ngày nào nóng, sư tử cái chọn nghỉ dưới bóng cây, nhưng nó không che giấu gì cả. Không giống như con cáo và con linh dương, sống và săn một mình, sư tử cái không cần trốn hạ cây hay trốn trong bụi rậm, dù nó có khả năng làm cả hai việc này. Không, sư tử cái nghỉ ngơi không chút sợ hãi ngay dưới ánh sáng ban ngày chung với các chị, các gì, các mẹ và các cô cùng với các con con và sư tử đực.

Dù tôi viết những lời này, tôi cũng muốn vậy nữa. Tôi muốn nghỉ ngơi không chút sợ hãi dưới ánh mặt trời giữa các chị em, các cô gái, các người dì và các bà mẹ khi chúng tôi đều vui đùa nhau với các con nhỏ, thoải mái khi biết chắc rằng không có gì trong môi trường hiện tại của chúng ta có cơ đánh bại chúng ta.

Tôi thấy cảnh sống động này khi nhà tôi và tôi đi săn khi chúng tôi bám theo một con sư tử mẹ, một con con đực và hai con con cái. Bầy sư tử này đi lang thang qua cánh đồng cỏ. Bụng chúng no đầy, và tôi để ý mặt chúng lên gân máu. Chúng vừa mới ăn con mồi và có vẻ là buồn ngủ. Tôi thấy một lùm cây đằng xa, và tôi nghĩ chúng tiến về phía đó – nhưng không phải. Ngay khi chúng đi ngay vào con đường cách xe chúng tôi khoảng mười hai mét, chúng nằm xuống, nhắm mắt lại và ngủ ngay chưa tới năm phút.

Còn chúng tôi, một nhóm người có súng ống (đúng ra là chỉ có các thợ săn có súng) ngồi trong một chiếc, còn các con

Sư Tử Cái Trối Dậy

sư tử thì không lo sợ hay màng đến điều đó. Đây là lúc chúng ngủ giữa ngày và chúng nằm ngay ở đó.

SỐNG TRONG ÁNH SÁNG

Lập tức tôi liên tưởng tới những ý tưởng và hình ảnh như thế nào là sống trong ánh sáng liên hệ đến con người chúng ta. Thứ nhất, điều này nói lên ý niệm là bạn phải sống đời sống công khai. Bạn mở cửa sổ và cửa lớn ra để đón ánh sáng và người thân cùng bạn bè. Ở nhà tôi nhà bếp luôn mở cửa, gia đình tôi toàn là nam nên ai cũng ăn nhiều. Nhưng không gì quan trọng cho sức khoẻ và sự sống còn của chúng ta bằng một tấm lòng rộng mở và tràn đầy ánh sáng.

Hãy đền đáp chúng tôi xứng đáng, tôi nói với anh chị em như nói với con cái, cũng hãy mở rộng lòng anh chị em. (2Cô 6:13)

Mạng lệnh này rất đơn giản, rất tự do nhưng đôi khi thật kinh khủng. Chỉ duy chúng ta mới cho quyền cởi mở đời sống chúng ta. Trước hết, lòng chúng ta mở, sau đó chúng ta sống cởi mở và rồi đời sống chúng ta rộng mở. Sống cởi mở và thổ lộ đời sống bạn là hai tiến trình khác nhau. Bạn có thể thổ lộ đời sống bạn nhưng lại không sống cởi mở. Tôi biết có người thổ lộ rất nhiều về họ trong nhiều lĩnh vực của cuộc sống và mối quan hệ, nhưng nếu họ phải sống cởi mở, tức là họ phải tiết lộ nhiều hơn là che giấu. Một số người tiết lộ lĩnh vực này để che giấu lĩnh vực khác.

Tuy nhiên, khi tôi nghĩ đến những lời của Phaolô, tôi thấy mạng lệnh của ông không thể nào bỏ qua. Điều này kh-

Sư Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

iến tôi suy nghĩ về đời sống chúng ta như một món quà chưa gói đối với Đức Chúa Trời hằng sống. Những lời của Phaolô vẽ ra một bức tranh về những cuộc đời mở ra để đón nhận tất cả những gì được bày tỏ và được phóng thích khỏi nhiều thứ khác. Hãy sống đời sống cởi mở và giữ nó luôn rộng mở.

Tôi muốn bạn tưởng tượng đời sống bạn đang diễn tiến – tăng trưởng, thêm sức, và lan rộng khi bạn tiếp cận với mọi khía cạnh của thế giới quanh bạn.

Vì trước kia anh chị em tối tăm, nhưng hiện nay anh chị em là ánh sáng trong Chúa, hãy sống như con cái ánh sáng, vì bông trái của ánh sáng là tất cả những điều tốt đẹp, công chính và chân thật. Hãy thử nghiệm cho biết điều gì đẹp lòng Chúa. (Êph 5:8-10)

Bạn có nghe những lời này không? Như sư tử cái, bạn sống cách công khai. Không có bóng đêm sợ hãi nào dành cho bạn. Không có chỗ nào gây xấu hổ, che giấu mà kiềm hãm đời sống bạn. Tôi thích lời kêu gọi này biến thành hành động. Con đường thật thẳng tắp – hãy đi trên nó!

Nhiều người muốn biết họ được kêu gọi để làm gì. Vâng, chúng ta không làm quá phức tạp những gì Chúa đã làm cho nó rất đơn giản. Ngài kêu gọi chúng ta làm điều tốt đẹp, điều đúng đắn và điều chân thật. Đây là danh sách các hành động không làm chúng ta xấu hổ nếu nó được đem ra ánh sáng. Chúng ta là con cái của sự sáng được kêu gọi làm những công việc trong sáng. Chúng ta phải phơi bày những hoạt động được làm trong bóng tối. Chúng ta nên biết điều nào làm đẹp lòng Chúa và rồi chúng ta thực hiện nó.

Đời sống chúng ta trong Chúa giống như tia sáng liên tục chiếu rọi cho đến khi ánh sáng vinh hiển của Chúa át đi

Sư Tử Cái Trời Dạy

bóng tối. Mỗi mũi tên đều được ví sánh như tia nắng mặt trời và hơi ấm phát ra từ đó.

Tôi thích khi thời tiết mát mẻ để mở cửa sổ và để không khí vào nhà tôi. Thật lý thú khi luồng không khí mát mẻ thổi tràn qua thế giới nội trợ của tôi. Nó làm nhà cửa mát mẻ và không khí trong nhà chúng tôi dễ thở và tràn đầy nhựa sống. Cỏ mới vừa cắt, hoa mới vừa nở, cây thông trở nhựa và cảnh tượng thật đẹp mắt khi cơn mưa đổ xuống trong những bức tường của ngôi nhà.

Cảnh tượng sống động này đã đem thế giới hoang dã vào trong suy nghĩ của chúng ta khi nghĩ đến con sư tử cái, vì bằng cách nào đó nó là hiện thân cho sự cân bằng giữa sự thư thả và sức mạnh, sự nghỉ ngơi và lòng quả cảm, và giữa sự hoang dã và sự an ninh, như câu Kinh Thánh này nói đến.

Hỡi những ai mệt mỏi và nặng gánh, hãy đến cùng ta. Ta sẽ cho các người được nghỉ ngơi. Hãy nhận lời dạy dỗ của ta và học theo ta vì ta hiền hoà và khiêm nhường, các người sẽ tìm được sự thanh thoi cho đời sống. Lời dạy của ta dễ chấp-nhận; gánh ta giao cho các người rất nhẹ nhàng. (Mat 11:28-30 - BPT)

Chúng ta là những chị em theo đạo lâu năm phải học lại cách để nhảy với Chúa. Con cái chúng tôi đánh nhịp rất tự nhiên mà nhà tôi và tôi đã đánh mất. Phản ứng của các con tôi với âm nhạc thoải mái hơn chúng tôi, vì chúng tôi đã được giáo dục phải dè dặt tất cả phản ứng với âm nhạc nào viết ra bên ngoài nhà thờ. Điều này khiến chúng ta cứng ngắt thay vì phản ứng. Những nhịp điệu của âm điển là một sự tuôn đổ tự nhiên và sự đáp ứng với quyền năng siêu nhiên của Chúa bên trong tâm linh chúng ta.

Sự Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Sẵn Trong Bóng Tối

Hỡi các chị em yêu dấu, bạn có tranh chiến và mệt mỏi khi bạn làm việc cho Chúa không? Bạn có đánh mất nhựa sống nơi Ngài không? Đôi khi chúng ta cần được nhắc nhở về điều này. Tôi biết tôi cần. Cách đây chưa đầy một năm, tôi suýt rơi vào sự tranh chiến. Bạn có kinh nghiệm là có những nơi rất nguy hiểm mà bạn có thể vấp ngã và bị chán nản bất cứ lúc nào không? Bạn có thể chưa kinh nghiệm, nhưng tôi thì có. Tôi lo lắng về một buổi nhóm mà vẫn còn tới ba tháng nữa.

Tôi cởi mở chia sẻ sự tranh chiến này với một người bạn, và cô ta làm dịu nỗi lo của tôi bằng lời khuyên khôn ngoan. Cô khích lệ tôi, nói rằng điều tôi cần làm là dâng phần của tôi cho Chúa rồi Chúa mùa gặt sẽ bẻ ra và nhân cấp lên. Tôi thở ra và nhớ lại rằng Ngài nổi tiếng là phân phát một ít thức ăn cho rất nhiều người ăn.

Nào chúng ta hãy học lại cách để sống tự do và ít phức tạp. Công việc và tranh chiến là lối sống sau sa ngã, nhưng sự yên nghỉ phải là vị thế của chúng ta sau sự cứu chuộc.

Cũng nhờ Ngài chúng ta được vào trong ân sủng này, là ân sủng mà chúng ta hiện đang đứng vững và hân hoan về niềm hy vọng được hưởng vinh quang của Đức Chúa Trời. (Rôma 5:2)

Tôi thích lời mời công khai này. Đã quá lâu rồi chúng ta đã đóng lại các cánh cửa trong cuộc đời chúng ta. Bạn và chỉ mình bạn có quyền đóng hay mở cánh cửa của cuộc đời bạn. Bạn là người giữ cửa có quyền chọn đóng cửa nào và mở cửa nào. Những giới hạn cũng quan trọng, nhưng mời Chúa vào thì an toàn. Khi bạn mở cửa đời sống bạn cho Ngài, bạn sẽ khám phá ra bạn đã bước vào chốn hy vọng . . . được thư thả và mở ra với ân điển và vinh hiển của Chúa. Trong câu Kinh Thánh sau, lễ thật này được bày tỏ tiếp tục.

Sư Tử Cái Trời Dậy

Vì chẳng việc gì giấu kín mà lại không để tiết lộ ra,
cũng chẳng việc gì giữ bí mật mà không để phơi bày.
(Mác 4:22)

Bạn cũng ở trong điều này. Chúa không giấu sự tốt lành của Ngài khỏi bạn. Ngài yêu thương bạn bằng tình yêu đời đời và mời bạn bước ra bằng lòng nhân từ yêu thương của Ngài. Như Chúa tiết lộ bí mật của Ngài, bây giờ bạn an tâm tiết lộ bí mật của bạn. Thật là thoải mái khi biết rằng không có tội lỗi kín giấu nào, không có xấu hổ hay luật lệ nào kiềm hãm bạn. Thật vô cùng khích lệ khi bạn biết rằng Chúa biết những bí mật thầm kín nhất của bạn và những vi phạm của bạn nhưng Ngài vẫn công khai tuyên bố Ngài yêu thương bạn.

Đáp lại, Ngài yêu cầu chúng ta làm tương tự. Thông điệp của Chúa là – Chúa Cha là tình yêu, và Con Ngài là Chúa Giê-su đã chết để làm hoà chúng ta – những điều này quá lớn lao và bao dung nên chúng ta không thể giữ im được. Tin lành không nên giữ kín. Sự huyền nhiệm làm ta kinh ngạc là lý do đằng sau thông điệp yêu thương của Ngài.

Chúng ta là ai mà Cha trên trời lại nhớ đến chúng ta và ban cho món quà kỳ diệu như thế? Ngài bày tỏ kế hoạch yêu thương và yêu cầu chúng ta chia sẻ nó cách thoải mái như cách chúng ta được Ngài đón nhận. Mọi người đều xứng đáng nghe đến tình yêu của Thượng Đế.

Khi bạn đọc lời mời gọi của Chúa để bước vào sự cởi mở, có lẽ bạn nhận ra rằng có lĩnh vực nào đó trong đời sống bạn vẫn còn đóng lại. Có thể đó là nỗi sợ thầm kín hay sự xấu hổ thẹn thùng nào đó. Có thể đó là cánh cửa mà bạn sợ mở ra. Tôi hiểu điều này.

Thường khi gia đình tôi đi lại, chúng tôi yêu cầu các phòng có chung vách. Những phòng này cạnh nhau, nhưng có hai cửa ở giữa. Dù có thể qua lại được nhưng không thể

Sự Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

qua lại giữa các phòng nếu cửa đóng. Nhà tôi và tôi thường mở cửa ngay và một hồi sau thì các con tôi mới mở cửa sau khi chúng lấy đồ đạc ra và thay đồ. Một khi các cửa mở ra, chúng tôi có thể đi qua lại được, và các phòng đều mở cửa cho chúng tôi đi vào. Và tất cả thành viên gia đình chúng tôi có thể ra vào hai phòng trên.

Hồi chị em yêu dấu, hãy mở cửa. Bên kia là một căn phòng đầy ánh sáng có một gia đình đang ở đó. Đừng sợ hãi. Chúa không đóng cửa với bạn. Cửa Chúa cũng không khép bao giờ – cửa Ngài luôn mở. Phần bạn hãy mở lòng bạn ra.

Tôi mời bạn hãy mở ra cho Ngài mọi lĩnh vực đau đớn nào của bạn. Hãy để sự sống và ánh sáng của Ngài xua tan mọi bóng ma.

Kẻ thù của linh hồn bạn muốn bạn cứ mãi sống trong bóng tối. Bóng tối làm cho đời thêm phức tạp và làm rối trí nhiều điều mà ánh sáng đã làm cho đơn giản và rõ ràng. Chúa không chỉ muốn chúng ta sống trong ánh sáng mà Ngài còn muốn chúng ta sống như ánh sáng. Bạn có thể sống mà không chút nặng gánh, và chuyện này có thể xảy ra ngay bây giờ. Đây là vẻ đẹp và quyền năng của lời cầu nguyện.

Tôi đã viết những lời này nhằm giúp bạn mở toang cánh cửa của bạn, nhưng hãy cảm thấy thoải mái cho phép tấm lòng bạn hướng dẫn bạn.

Lạy Cha Thiên Thượng,

Con đến với Ngài trong Danh Chúa Giê-su. Xin hãy tha thứ con vì đã che giấu. Con muốn bước vào ánh sáng. Con mở toang mọi cánh cửa đóng, và con bước vào ánh sáng và tình yêu tốt lành của Ngài. Con chấp nhận quyền để được tha thứ, và con chọn bước đi trong lẽ thật vì chỉ lẽ thật giúp con được tự do. Con thuộc về Ngài. Con đầu phục tình yêu Ngài và sẽ bước theo đường lối của Ngài. Ánh sáng đã soi rọi ngay trước mặt con. Amen.

Sư Tử Cái Trối Dậy

TÂM NHÌN VỀ ĐÊM

Hỡi những chị em của sự sáng, tôi không thể chờ để chia sẻ với bạn một đặc điểm khác tôi học được từ sư tử cái. Như bạn biết, sư tử cái sống trong ánh sáng và săn trong bóng tối. Nhưng làm sao chúng có thể săn trong bóng tối? Có phải chúng có giác quan ngửi nhạy hay khả năng nghe tỏ không? Không!

Các chị em sư tử cái có thể nhìn thấy trong bóng tối.

Bằng cách nào?

Đường như là sư tử cái cùng các thành viên họ nhà mèo có khả năng độc đáo là khúc xạ và phản chiếu ánh sáng. Chúng có khả năng chuyển ánh sáng trong môi trường của nó thành thị giác thấy được. Trong bóng tối dày đặc thì sư tử cái cũng không thấy như bạn và tôi. Nhưng nếu có một tia sáng loé lên trong bóng đêm, nó bắt lấy và biến thành ánh sáng để nhìn. Ngay cả dưới ánh trăng hay ánh sao cũng giúp cho sư tử cái thấy được vào ban đêm.

Con người của nó, cho phép ánh sáng chiếu vào mắt, rất khác với con người của con người. Nó giúp cho chúng có khả năng tập trung nhìn khi những con vật khác không thấy. Về một ý nghĩa nào đó thì ánh sáng chúng nhìn thấy đến từ bên trong con mắt nó hơn là từ môi trường của nó. Đây là lý do mắt của con mèo đôi khi phát sáng trong bóng tối. Chúng chọn lọc và phản chiếu lại ánh sáng nào chiếu tới nó.

Làm sao con người chúng ta lại kém hơn? Khi bóng tối thế gian này càng gia tăng thì chúng ta sẽ có ánh sáng của môi trường để thu nhận. Đây là lúc chúng ta phát triển và tập trung vào nguồn sáng bên trong.

Nếu tôi nói, chắc chắn bóng tối sẽ che giấu tôi, ánh sáng sẽ trở nên đêm tối chung quanh tôi; nhưng chính

Sư Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

bóng tối sẽ không tối đối với Ngài; ban đêm cũng sáng như ban ngày; bóng tối như ánh sáng đối với Ngài. (Thi 139:11-12)

Nếu có lúc nào đó nắm bắt được khả năng nhìn thấy vào ban đêm của sư tử cái thì đó là lúc này. Phần lớn chúng ta đều có thể thấy vào ban ngày, nhưng điều tôi đề nghị là chúng ta nên phát triển khả năng nhìn thấy vào ban đêm. Ánh sáng mà sư tử cái nhìn thấy là ánh sáng bên trong đôi mắt của nó. Nếu chúng ta được chiếu sáng bên trong, chúng ta sẽ không đầu hàng bóng tối của môi trường chung quanh chúng ta. Điều này giúp chúng ta cải thiện tầm nhìn rộng lớn hơn và ích lợi hơn cho Chúa.

Đức Chúa Trời không phải là một giả thuyết rút ra từ những giả định hợp lý, nhưng Ngài là cái nhìn trong suốt, là ánh sáng tự nhiên. Ngài không phải là điều gì đó trong bóng tối mà chúng ta phải dùng đến ánh sáng của lý trí để tìm kiếm.

-ABRAHAM JOSHUA
HESCHEL

Đức Chúa Trời là ánh sáng. Trong Ngài không có tối tăm. Tôi tự nhủ không biết chúng ta thật sự có khoảng không nào trong tâm trí cho lời tuyên bố này không. Nơi nào có ánh sáng, nơi đó có tầm nhìn. Nơi nào có tầm nhìn, nơi đó có hy vọng và sự phục hồi thị giác. Nơi nào có thị giác, nơi đó có khả thị.

Tôi nhớ ngay câu Kinh Thánh mà có người tặng tôi trong Êphêô 1:

Tôi cầu xin Đức Chúa Trời của Chúa Cứu Thế Giê-su, Chúa chúng ta, chính Cha vinh quang ban cho anh chị em tâm linh khôn ngoan và được khả thị để nhận biết Ngài. Soi sáng con mắt trong lòng anh chị em để hiểu thấu niềm hy vọng của ơn Ngài kêu gọi là gì,

Sư Tử Cái Trối Dậy

thế nào là cơ nghiệp giàu có vinh quang của Ngài giữa vòng các thánh. (câu 17-18)

Cụm từ này trở thành lời cầu nguyện mỗi ngày của tôi. Tôi thì thầm lời này hàng đêm trước khi tôi nhắm mắt ngủ và mời Chúa bước vào giấc mơ của tôi. Nhờ ánh sáng ban ngày, tôi thở ra lời hứa này trước khi tôi đọc Kinh Thánh. Tôi thấy mình đắm chìm trong sự lạ lùng và lời hứa của con mắt được soi sáng và có khả năng nhìn thấy thiên đàng bày tỏ ngay trên đất này.

Cái gì bạn nhìn lâu bạn sẽ thành cái đó. Cái gì bạn nhìn bạn sẽ phản chiếu nó. Tôi ngại rằng chúng ta đánh mất cái nhìn về những điều lạ lùng mà Ngài dành cho chúng ta. Chúa ơi, xin ban cho chúng con con mắt để nhìn.

Lời cầu nguyện này cho thấy sự trong sạch và đơn sơ như con trẻ của lời cầu nguyện mang tính tiên tri. Chúng ta nghe ý này được vang vọng trong lời chỉ dẫn của Hêli dành cho Samuên.

Ông Hê-li bảo Sa-mu-ên: “Con hãy về ngủ đi. Nếu có tiếng gọi con nữa, hãy thưa: ‘Lạy CHÚA, xin phán dạy. Tôi tớ Ngài đang nghe.’” Sa-mu-ên trở về chỗ mình nằm ngủ. (1Sa 3:9)

Tiếng Chúa kêu gọi người thanh niên Samuên khi cậu nghỉ và đánh thức cậu dậy. Phản ứng của chúng ta nên phản ánh phản ứng của Samuên : “Lạy Chúa, xin hãy phán. Con là tôi tớ Ngài, sẵn sàng lắng nghe.”

Cho đến khi Samuên trả lời và mời Chúa phán thì cậu mới chỉ kinh nghiệm Chúa gọi tên cậu, nhưng cậu phải nói trong danh Ngài nữa.

Sư Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

Bao nhiêu người trong chúng ta kinh nghiệm Chúa gọi đích tên mình? Hãy tin tôi, tôi không làm giảm nhẹ kinh nghiệm đó đâu, nhưng đó mới là khởi đầu. Chúng ta hãy tiến lên điều gì đó cao hơn mà mỗi chúng ta đều mong mỏi. Chúng ta mong mỗi muốn biết mưu định của Ngài và làm việc với Ngài, nghĩa là để cho Ngài nói qua chúng ta.

CHÚA bảo Sa-mu-ên: Này, Ta sắp làm một việc giữa dân Y-sơ-ra-ên, đến nỗi ai nghe cũng phải ù cả hai tai. (1Sa 3:11)

Tôi chắc chắn là ngay bây giờ Chúa đang phán với chúng ta, “Hỡi các con gái, hãy lắng nghe kỹ. Ta sẽ làm điều này trên đất mà sẽ làm rung động nhiều thứ và sẽ lôi cuốn sự chú ý của thế giới.” Chúa mong mỗi có những người sẽ lôi cuốn sự chú ý của thế gian về Ngài.

Vào thời của Samuên tiếng phán của Chúa là thật hiếm nghe, và của lễ do dân sự Chúa dâng lên cùng với sự tôn kính trong sự thờ phượng bị khinh rẻ. Tội gian dâm tràn lan . . . trong đền thờ! Người lãnh đạo thì không muốn ngăn chặn con trai mình vì ông cũng được lợi từ vụ đồi chác của các con ông.

Để đáp lại, Chúa quay lưng khỏi nhà Hêli và thức tỉnh một cậu bé tận hiến mà Ngài có thể tin tưởng. Tội lỗi vào thời chúng ta không khác gì mấy, và Chúa cũng có các con cái Ngài còn tỉnh thức và sống động.

Trong khi đó, cậu Sa-mu-ên ngày càng khôn lớn, làm vui lòng CHÚA và người. (1Sa 2:26)

Sư Tử Cái Trời Dậy

Tôi đã thấy những thanh niên giống như Samuên – rất đầy nhựa sống, được Chúa ban phước, và được ơn với mọi người. Có sự đụng chạm của thiên đàng trên đời sống họ, và Chúa muốn đặt họ ở vị trí kẻ vai sát cánh với chúng ta để chúng ta cùng nhau làm được việc này.

Để việc này xảy ra, cần phải có những con mắt được tỉnh thức và được khai thị trước để nhìn thấy những việc Chúa đang làm, những lỗ tai để nghe những gì Chúa đang phán, và cần khả năng bày tỏ Lời Chúa cách sống động và như thế mới dời đi những chướng ngại khỏi tấm lòng.

Theo ánh sáng này tôi đưa ra những luận điểm theo cái nhìn tiên tri qua những trang sách này. Tôi muốn bạn vừa mong đợi vừa cho phép nó nói với tấm lòng bạn. Hãy biết rằng khi bạn đọc những câu Kinh Thánh, những hình ảnh và những phân đoạn nào đó, nó sẽ khuấy động hay làm sống lại ân tứ của Chúa bên trong bạn.

Chính Thánh Linh mở rộng tấm lòng bạn và gia tăng khả năng nghe, thấy và hiểu của bạn.

Lần nọ sau khi giảng xong, một cô gái trẻ được Chúa xúc dầu tiến lên gặp tôi và chia sẻ, “Mỗi lần em nghe cô giảng, đứa bé bên trong em được khuấy động.”

Em này không mang thai, vì nếu có thì chúng ta biết liền. Em này đang nói đến việc Chúa làm sống lại điều gì đó trong em, và em không biết cách nào khác để mô tả.

Có lẽ bạn cảm nhận cùng một sự khuấy động bên trong bạn. Ngược lại, bạn có thể lý luận, Tôi không phải là tiên tri! Tôi làm một bà mẹ lo việc nội trợ, một em thiếu niên, một phụ nữ bận rộn làm việc hay một bà cụ. Có thể khi bạn nghe từ tiên tri, bạn nhớ đến việc Giêrêmi bị giam trong tù bị lửa đốt trong xương hay Giôna trong bụng cá.

Vâng, tôi đồng ý đời sống bạn trông khác hẳn với đời

Sư Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

sống của các tiên tri này. Và có lẽ bạn không phải là một tiên tri, nhưng tôi dám chắc rằng điều này không có nghĩa là bạn không nói tiên tri được.

Để nói tiên tri cần có khả năng và tầm nhìn xa, là những điều ban cho bạn khả năng tiên đoán. Ngay cả lời cầu nguyện của chúng ta cũng mang hình thức tiên đoán. Chúng ta biết Ngài nghe, vì thế chúng ta biết Ngài đáp lời và sẽ tỏ cho chúng ta những việc lớn và quyền năng mà chúng ta không biết trước. Chúng ta cầu nguyện và mong đợi.

Lúc Chúa Giê-su còn sống trên đất, những người Pharisi đã đánh mất giác quan nhìn thấy. Đời sống và lời phán của Chúa Giê-su liên tục phơi bày sự mù loà của họ và điều đó làm họ nổi giận. Trong Giảng chương 5, Chúa Giê-su đã làm họ nổi giận lần nữa, nhưng lần này xảy ra là vì Ngài chữa lành vào ngày Sa bát. Việc này vi phạm luật Sa bát. Nhưng điều quan trọng cần lưu ý rằng những gì Chúa Giê-su làm đều tuân giữ mạng lệnh của Đức Chúa Trời, tức là dạy dân sự Chúa tôn trọng, nhớ lại và tuân giữ ngày Sa bát ra thánh.

Có điều nào thánh thiện hơn là việc chữa lành người què? Dưới con mắt của họ không làm gì mới là thánh thiện hơn, hoặc nếu muốn chữa lành thì chữa lành vào ngày khác trong tuần. Bị che mắt bởi những luật lệ, họ bị hụt hẫng.

Nhưng Đức Giê-su trả lời: “Cha Ta xưa nay vẫn làm việc và Ta cũng làm như vậy!” Do đó, người Do Thái càng rắp tâm sát hại Đức Giê-su, vì không những Ngài đã phạm ngày Sa-bát mà còn gọi Đức Chúa Trời là Cha, tự cho mình bình đẳng với Đức Chúa Trời.

Thấm Quyền Của Đức Chúa Con. Vì thế, Đức Giê-su nói: “Thật vậy, Ta bảo các người: Con chẳng tự mình làm gì, trừ những việc Con thấy nơi Cha, vì điều nào Cha làm thì Con mới làm! Vì Cha yêu quý Con nên

Sư Tử Cái Trời Dậy

bày tỏ cho Con tất cả những điều Cha làm và lại còn tỏ những việc vĩ đại hơn nữa, làm các người phải kinh ngạc. (Gi 5:17-20)

Ngày Sa bắt không nói đến việc làm của chúng ta mà nói đến sự yên nghỉ trong công việc của Chúa. Lời nói thẳng thừng của Chúa Giê-su để lại cho chúng ta những thắc mắc cần trả lời.

Trước hết, bạn có phải là con gái của Chúa không?

Bạn có muốn thấy những gì Cha bạn đang làm không?

Bạn có muốn được Ngài cho gia nhập không?

Bạn có muốn trở thành người mang ánh sáng hay người phơi bày bóng tối không?

Bạn có vui vẻ sống đời sống cơ đốc nhân tự lập không?

Bạn có muốn đem phép lạ đến cho thế giới ảo tưởng, tối tăm và đang chết dần này không?

Chúa Giê-su không bao giờ sống lạ đời, nhưng nơi nào Ngài đến, Ngài đem những điều lạ lùng của Đức Chúa Trời.

Nếu Chúa Giê-su, là Con Đức Chúa Trời, tự Ngài không làm điều gì thì chúng ta tự thân cũng không thể làm việc gì nếu không có cái nhìn sáng suốt của Thánh Linh. Như Ngài sống thế nào chúng ta cũng sống thế ấy. Chúng ta có lời hứa về sự giúp đỡ của Ngài. Để nhấn mạnh ý này, chúng ta sẽ đọc lại Công vụ 2.

Trong những ngày sau cùng, Ta sẽ đổ Thánh Linh Ta trên tất cả mọi người, con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri, thanh niên sẽ thấy khải tượng. Người già sẽ thấy chiêm bao. Trong những ngày ấy, Ta sẽ đổ

Sư Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

Thánh Linh Ta trên các tôi trai, tớ gái của Ta, và họ sẽ nói tiên tri. Ta sẽ ban các phép mầu trên trời và dấu lạ dưới đất là máu, lửa và luồng khói. Mặt trời sẽ trở nên tối tăm, mặt trăng sẽ đỏ như máu trước ngày vĩ đại và vinh quang của Chúa đến. Và ai cầu khẩn Danh Chúa đều sẽ được cứu. (Công vụ 2:17-21)

Vẫn còn có lời hứa về luồng gió Thánh Linh trong những ngày cuối cùng. Hãy tin tôi, thoát khỏi tôi thắc mắc tại sao Chúa chọn chúng tôi. Khi tôi đi lại khắp thế giới và quan sát, tôi nghĩ đây không phải là những con người hay thời kỳ tôi chọn tuân theo Thánh Linh. Tôi sẽ chọn thời điểm nào thuận lợi hơn, trong sáng hơn và an toàn hơn, thời điểm mà không bị ô nhiễm và tội lỗi.

Tôi thường nghĩ đến những năm 50 SC, ngay trước khi người ta bắt đầu giết các cơ đốc nhân là sự chọn lựa khôn ngoan nhất. Nhưng vậy thì bỏ chúng ta ra sao? Hay bạn có thể nghĩ bạn không muốn hay không cần sự tuân theo của Thánh Linh. Có lẽ văn hoá của hội thánh bạn không tin điều này. Nhưng điều tôi nói hay điều bạn muốn không thành vấn đề. Đức Chúa Trời phán, “Trong những ngày sau cùng, Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi người.”

Dường như là cuối cùng Chúa sẽ có cả những người của Ngài lẫn làm thành lời của Ngài. Lời hứa này có ý nghĩa gì? Sự tuân theo của Thánh Linh trông như thế nào? Chúng ta hãy khám phá và định nghĩa quyền năng của sự tuân theo của Thánh Linh.

Cách đây gần hai ngàn năm, Thánh Linh được phóng thích trên đất để bày tỏ Chúa Giê-su và biến đổi tâm lòng của những kẻ tin khắp nơi xa gần. Nên chúng ta có Thánh Linh hoạt động trong và giữa hội thánh Ngài. Nhưng tôi hơi do dự để gọi những gì chúng ta kinh nghiệm hiện tại là sự tuân theo.

Sư Tử Cái Trối Dậy

Một sự tuân đồ Thánh Linh sẽ ra thế nào?

Để khám phá điều này, trước hết chúng ta phải biết ý nghĩa từ linh. Từ linh có bốn nghĩa khác nhau. Nghĩa thứ nhất là “sức mạnh.” Theo định nghĩa này chúng ta tìm thấy những từ như sự can đảm, phẩm cách, ý chí, sức mạnh, khôn ngoan, quyết tâm, gan dạ, tấm lòng và dũng khí. Câu Kinh Thánh sau là một ví dụ về việc Thánh Linh được đổ xuống như là sự can đảm và sức mạnh thể lý.

Thần của CHÚA ngự xuống trên ông một cách mạnh mẽ nên ông dùng hai tay không xé con sư tử ra như thể xé một con dê con vậy. Nhưng ông không nói cho cha mẹ ông biết chuyện ông đã làm. (Các Quan Xét 14:6)

Đây là một ví dụ rõ nét – không phải là hình ảnh về việc Thánh Linh ngự xuống như chim bồ câu.

Một ví dụ khác về việc Thánh Linh là sự khôn ngoan và can đảm là câu này :

Thần của CHÚA sẽ ngự trên Ngài, là thần khôn ngoan và hiểu biết,

Thần mưu lược và quyền năng, Thần tri thức và kính sợ CHÚA. (Êsai 11:2)

Và :

Đức Chúa Trời ôi, xin tạo nên trong tôi một tấm lòng trong sạch và làm mới lại trong tôi một tâm linh chân chính. (Thi 51:10)

Sư Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

Rồi cũng có chuyện Thánh Linh được đổ xuống như là một khả năng và sự khéo léo :

Ta đã cho người này đầy dẫy thần của Đức Chúa Trời, với tài khéo, khả năng và hiểu biết trong ngành thủ công nghệ. (Xuất 31:3)

Và cuối cùng, đây là câu Kinh Thánh nói lên hình ảnh Thánh Linh là tấm lòng :

Ta sẽ ban cho chúng nó một tấm lòng; ta sẽ ban cho chúng nó một tinh thần mới; ta sẽ lấy tấm lòng bằng đá ra khỏi thân thể chúng nó và ban cho chúng nó tấm lòng bằng thịt. (Êxê 11:19)

Có một định nghĩa quan trọng thứ hai về linh và nó được tìm thấy trong từ ngữ hồn. Theo ý này thì chúng ta có những từ nói về đời sống nội tâm, sức mạnh của sự sống và bản chất.

Tinh thần của một người có thể chịu đựng bệnh tật;
Nhưng khi tinh thần sụp đổ thì ai có thể chịu đựng nổi? (Châm 18:14)

Lòng vui tươi làm mặt mày hơn hớn; lòng buồn rầu, tinh thần suy sụp. (Châm 15:13)

Sư Tử Cái Trối Dậy

Định nghĩa kế tiếp về linh là “ma, bóng ma, ma cà rồng và ma quỷ.”

(Tôi đoán chắc nghĩa này chúng ta không cần nói thêm gì nữa.)

Và cuối cùng, linh được định nghĩa là “một cảm giác, một thái độ, một trạng thái, một khuynh hướng và bầu không khí chung chung.” Bạn có lẽ nghe người ta nói có cảm giác hay linh tính thoải mái ở nơi này. Họ không nói đến ma hay chim bồ câu. Họ nói đến bầu không khí hay một sự mong đợi. Tại phòng cao trước khi Thánh Linh đổ xuống đầu tiên, lúc đó các môn đồ đều hiệp một và nhóm tại một nơi thì có một bầu không khí, một trạng thái hay một tinh thần chào đón và tôn trọng mọi điều Chúa muốn làm.

Chúa là Thánh Linh, Thánh Linh của Chúa ở đâu, ở đó có tự do. (2Cô 3:17)

Ở đây chúng ta đọc thấy Thánh Linh thấy trước một bầu không khí tự do để đón nhận nơi Chúa.

Có lẽ bạn để ý thấy tôi không định nghĩa linh là ân tứ nói tiếng lạ. Tiếng lạ chỉ là một trong những biểu lộ hay bằng chứng về sự hiện diện của Thánh Linh, nhưng tiếng lạ không phải là biểu lộ đầy đủ của Thánh Linh.

Trong cả Kinh Thánh chúng ta thấy Thánh Linh bày tỏ trong nhiều cách mà chúng ta mới nói đến. Thánh Linh ban quyền năng cho Samsôn bằng sức mạnh siêu nhiên đến độ ông có thể giết sập đền thờ của người Philitin. Êli chạy nhanh hơn xe ngựa của vua. Lòng can đảm của Chúa đến trên Ghidêôn, và ông quy tụ một đạo quân không có vũ khí để đánh bại kẻ thù. Bởi quyền năng của Thánh Linh, Đêbôra, một phụ nữ quê mùa, huy động một đạo quân chống

Sư Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

lại kẻ thù của dân Y-sơ-ra-ên. Bởi quyền năng của Thánh Linh, Chúa Giê-su bày tỏ bản tính của Đức Chúa Trời khắp nơi Ngài đến và cho mọi người Ngài gặp.

Và rồi đến lượt chúng ta. Kinh Thánh nói trong thời đại của chúng ta tấm lòng người ta phập phồng vì sợ hãi. Làm sao chiến thắng được nỗi sợ này? Cỗ lẽ câu trả lời là một sự tuôn đổ về lòng can đảm của Chúa.

Bởi vì chúng ta đang ở trong giai đoạn phục hồi lại lời tiên tri, thỉnh thoảng có người thấy những việc sắp xảy ra, nhưng thấy khó mà nói ra. Một số người trong số các bạn có lẽ đã kinh nghiệm sự vận hành của ân tứ tiên tri trong quá khứ mà dường như bạn thấy hơi lạ đời hay hơi sai trật.

Chúng ta hãy làm sáng tỏ vấn đề này. Chúa quan tâm đến chức vụ trong hội thánh hay con người hơn là danh xưng chức tước. Ngài quan tâm đến những ai có tấm lòng của Ngài. Chúng ta đều là những tiên tri nhờ thời điểm chúng ta được sanh ra. Không phải vì chúng ta dự một khoá hội thảo mà vì, như Samuên, chúng ta gặp gỡ Chúa. Khoá hội thảo không có gì sai; vấn đề là còn nhiều thứ hơn là dự hội thảo.

Chúa không bao giờ muốn công việc Ngài bị giới hạn cho một số người. Ngài dự định mọi tạo vật và hình ảnh lẫn âm thanh đều mang tính tiên tri để mở mắt, mở tai, mở miệng và mở lòng chúng ta.

Dù lời tiên tri không phải là đơn giản, nhưng tôi muốn đưa ra cho bạn một vài hướng dẫn mà tôi rút tỉa được khi nghiên cứu vị tiên tri tôi rất thích đó là Êsai. Từ những lời tiên tri của ông, chúng ta học được điều này :

Nhiều dân tộc sẽ đến và nói: Hãy đến, chúng ta hãy lên núi CHÚA, đến nhà Đức Chúa Trời của Gia-cốp. Ngài sẽ dạy chúng ta đường lối Ngài, để chúng ta đi trong đường Chúa.

Sư Tử Cái Trối Dậy

Vì Kinh Luật sẽ ra từ Si-ôn và lời của CHÚA sẽ đến từ Giê-ru-sa-lem. (Êsai 2:3)

Tôi thích ý này : cách mà Ngài làm việc được bày tỏ để chúng ta có thể sống theo cách mà chúng ta được tạo dựng. Chúng ta được tạo dựng để sống đồng hoá với Chúa. Ngài muốn bày tỏ đường lối Ngài và công việc Ngài cho chúng ta. Theo ánh sáng này tôi tìm thấy một vài chỉ dẫn căn bản trong Êsai 49. Những lời này được nhắc lại khi Phaolô trích Êsai trong Rôma 9.

1. Nhìn lên.
2. Nhìn quanh.
3. Nhìn kỹ.
4. Nhìn trước.
5. Nói ra lẽ thật.

Trước hết, nhìn lên. Nếu bạn đang thắc mắc không biết làm cách nào để nhìn thấy thiên đàng, bạn không cần nhìn đâu khác hơn là nhìn vào sách Khải Huyền để nhận được cái nhìn về thiên đàng. Xin đừng nghĩ sách này là cuốn cẩm nang về lời tiên tri kỳ tận thế gây ra sợ hãi. Đây là một sự tập hợp những Khải thị về những việc đã có, hiện có và sẽ xảy ra. Đức Chúa Trời không lệ thuộc thời gian; Ngài là phi thời gian và Ngài thường phán với chúng ta từ vị trí này. Trong trường Kinh Thánh tôi phải học cả một khoá học về sách Khải Huyền, và tôi vẫn còn bị tranh chiến khi cố gắng nhồi nhét nó vào cái khung thời gian của chúng ta. Tôi không tin là Giảng người nhận Khải thị này hiểu hết những gì ông mô tả. Đôi khi bạn không biết hết cũng không sao. Bạn chỉ cần tin rằng vở kịch sẽ hấp dẫn phía sau bức màn.

Sư Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

Thật cần thiết để nhìn lên. Chúng ta vẫn còn nghe giảng Chúa Giê-su bước đi trên bờ biển Galilê, tiếp xúc với nhiều hạng người, từ bỏ địa vị làm Đức Chúa Trời của Ngài, và sống đi lại trên đất như là Con Loài Người. Còn Chúa Giê-su bày tỏ chính Ngài cho Giảng thì sao? Hãy hình dung điều này nếu được :

Và giữa các giá đèn có ai giống như Con Người, mặc áo dài chấm chân, thắt đai vàng ngang ngực, đầu và tóc Ngài trắng như lông chiên, trắng tựa tuyết, mắt Ngài sáng rực như ngọn lửa, hai chân Ngài bóng loáng như đồng luyện trong lò và tiếng Ngài như tiếng nhiều dòng thác. Tay phải Ngài cầm bảy ngôi sao, miệng Ngài hé lộ một thanh gươm hai lưỡi sắc bén. Mặt Ngài như mặt trời chiếu sáng rực rỡ. Khi thấy Ngài, tôi ngã nhào xuống chân Ngài như đã chết, nhưng Ngài đặt tay phải trên tôi mà bảo: “Con đừng sợ! Ta là Đầu Tiên và Cuối cùng, là Đấng hằng sống; Ta đã chết, kìa nay Ta sống đời đời, cầm chìa khoá của sự chết và Âm Phủ. Vì thế, con hãy ghi chép những việc con đã thấy, những việc đang diễn tiến và những việc sẽ xảy ra sau này (Khải 1:13-19)

Chúng ta hãy thực tế ở đây. Giảng là một trong hai môn đồ ổn định nhất. Dường như ông là một trong những môn đồ thân cận của Chúa. Ông là người dựa ngực Chúa tại bữa tiệc cuối cùng. Giảng thấy Chúa Giê-su được bày tỏ ở thiên đàng như là Con Đức Chúa Trời và ông té ngã dưới chân Ngài! Hình ảnh này không còn là một Chúa Giê-su bỗng con chiên, hay nướng con cá. Đây là Con của Đức Chúa Trời Chí Cao được bày tỏ như là vị vua chói sáng như ngôi sao, có vũ khí và oai phong như chiến sĩ. Điều gì xảy ra nếu chúng ta bắt đầu giảng khải thị sống động này về Chúa Giê-su? Chúng ta hãy xem cách nghiêm túc lời mở đầu của sách Khải Huyền.

Sư Tử Cái Trời Dậy

Đây là mạc khải của Chúa Cứu Thế Giê-su, điều Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài để bày tỏ cho các đầy tớ Ngài những việc sắp phải xảy ra. Ngài sai thiên sứ Ngài loan báo cho Giảng, đầy tớ Ngài. Giảng làm chứng về lời của Đức Chúa Trời và về lời chứng của Chúa Cứu Thế Giê-su, tức là mọi điều ông đã thấy. Phước cho người nào đọc và nghe các lời tiên tri này và tuân giữ các điều ghi chép ở đây vì thì giờ gần đến rồi. (Khải 1:1-3)

Sách Khải Huyền này trước hết là một sự bày tỏ về Chúa Giê-su. Chúa tuyên bố phước lành cho người đọc, người nghe và người làm theo khải thị này, nên tôi nghĩ sách này đáng cho chúng ta lưu tâm. Tại sao khải thị này cần thiết? Há không phải chúng ta có các sách ghi lại việc Ngài sống và bước đi trên đất hay sao?

Tôi tin đây là một cái nhìn thoáng qua về hình ảnh một Đấng Cứu Thế của chúng ta, một Chúa Giê-su đắc thắng thật sự như thế nào. Ngài từ bỏ chính Ngài mà trở thành như chúng ta để chúng ta từ bỏ chính mình mà trở nên giống như Ngài. Ngài đầy quyền năng, Ngài thánh khiết, Ngài vinh hiển . . . nên hãy nhìn lên.

Kế tiếp, cũng có cái nhìn lên. Một khi chúng ta có cái nhìn của thiên đàng, chúng ta bắt đầu thấy chính mình, hoàn cảnh chung quanh và dân cư trên đất qua con mắt được soi sáng. Êsai kinh nghiệm điều này khi ông bị choáng ngợp bởi khải thị của Chúa trong Êsai 6. Trước hết ông thấy ông nói những lời ô uế. Rồi ông nghĩ về những người ông sống chung cũng bị ô uế. Thiên sứ dùng than lửa đỏ tẩy sạch tội lỗi của ông, và Êsai đáp lại bằng lời, “Xin hãy sai con đi.” Ông được thanh tẩy, được mở mắt và sẵn sàng đi đến nơi Chúa bảo ông đi sau đó.

Sứ Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Sẵn Trong Bóng Tối

Hình ảnh trái ngược về một Đức Chúa Trời thánh khiết, công chính với những gì chúng ta thấy khi chúng ta tiếp xúc với thế gian này sẽ làm chúng ta đau lòng. Hãy nhìn quanh bạn. Hãy mở xem tin tức. Bạn sẽ thấy gì? Tôi thấy cảnh tội lỗi và bất công, nhưng tôi cũng thấy con cái sự sáng bắt đầu bước ra khỏi vỏ bọc để đối diện với bóng tối dày đặc đang lấn át cùng lúc họ cũng ẩn mình trong ánh sáng.

Sau đó, chúng ta nhìn kỹ. Tôi tin điều này có nghĩa là chúng ta phải tìm cách nào đó để mang lại sức khoẻ cho những thứ tệ nạn trong thế giới chúng ta. Điều này nghĩa là ánh sáng thiên thượng sẽ phơi bày những chỗ nào tối tăm, mang lại hy vọng cho người vô vọng khắp nơi và quay lưng khỏi tội lỗi mà làm việc ngay thẳng. Và cũng có nghĩa là phục hồi sức khoẻ và sức mạnh cho những gì bệnh hoạn hay thoả hiệp. Việc làm này trải dài từ những vấn đề về kinh tế và giáo dục đến những vấn đề thuộc về mối quan hệ.

Chung quanh ta có những cuộc hôn nhân và gia đình cần được phục hồi. Có những con người tuyệt vọng cần thuốc men, nước sạch và lương thực. Có những người cô đơn cần mái ấm gia đình, có những đứa trẻ mồ côi cần được chăm sóc và có những người bị nô lệ cần được giải cứu. Có những con người bị áp bức và ruồng bỏ cần được nâng đỡ. Hãy nhìn kỹ.

Bây giờ là hãy nhìn phía trước. Chúng ta cần nhận thức rằng những chọn lựa hiện tại của chúng ta sẽ nhờ vào không chỉ cái nhìn kỹ mà còn nhờ vào cái nhìn phía trước. Chúng ta phải sống với một cái nhìn sắc sảo khi chúng ta tiếp cận với những khúc mắc của cuộc đời.

Tôi có một chiếc xe mô tô. Có lẽ thật không khôn ngoan hay an toàn lắm cho tôi chạy chiếc xe này, và để nhà tôi an tâm khi tôi chạy chiếc xe phân khối lớn nên chúng tôi phải học một lớp về lái xe mô tô (Tôi là người nữ duy nhất học lớp này.) Trong lớp chúng tôi học biết phần lớn những tai nạn xảy ra ở khúc cua, không phải vì tài xế chạy xe mô tô lái xe

Sư Tử Cái Trời Dạy

ầu mà chỉ vì tài xế xe hơi không thấy chương ngại. Để tránh tai nạn, chúng tôi được dạy một từ để nhắc chúng tôi nhớ để phản ứng : THẤY mà trong tiếng Anh nghĩa là tìm hiểu, đánh giá và xử lý.

Khi tôi chạy chiếc mô tô tới khúc cua, tôi luôn ý thức về sự có mặt những chiếc xe hơi hơn là tài xế chạy xe như tôi. Nhờ ý thức cao độ của tôi cộng với sự không ý thức lắm của các tài xế xe hơi, tôi đang ở trong trạng thái tìm hiểu. Tôi liếc sơ qua các chiếc xe hơi gần quanh tôi và để ý ai đang nói chuyện trên điện thoại, ai đang quay đầu xe, ai để ý thấy tôi, và ai không để ý thấy tôi, và tôi cũng để ý tình trạng của con đường. Đất đá không phải là bạn đi đường. Tôi tìm hiểu mỗi khúc cua đều có nguy cơ xảy ra tai nạn và những khúc đường cắt ngang.

Một khi tôi tìm hiểu xong, tôi đánh giá tình trạng để xác định chạy hướng nào. Đôi khi nhà tôi và tôi chạy cùng nhau, anh sẽ chạy trước vì tiếng xe mô tô của anh to hơn, và người ta nghe tiếng xe anh đang chạy tới. Nhưng nếu xe cô chạy phía sau chúng tôi, anh muốn tôi chạy trước để anh thấy tôi từ phía sau.

Rồi một khi chạy đều như thế, chúng tôi xử lý. Chúng tôi tránh không đưa ra tín hiệu sai. Tôi không thể bật đèn xi nhan nhanh quẹo trái mà sau đó lại chạy thẳng. Chúng tôi đảm bảo là gửi tín hiệu rõ ràng.

Một khi chạy có trớn rồi, tôi luôn ý thức về một bài học khác mà tôi học được về việc lái xe mô tô: nếu bạn nhìn xuống, bạn có nguy cơ chạy chậm. Chạy xe máy cũng như trong cuộc sống, bạn cần nhìn lên và nhìn quanh. Bạn sẽ của an toàn nếu bạn nhìn biết bạn đang chạy về hướng nào thay vì nhìn lại xem thử bạn đã chạy qua chỗ nào hay hiện đang ở chỗ nào. Hãy nhìn về phía trước mà chạy tới đích.

Chỗ chúng ta hiện tại không phải chỗ chúng ta hướng

Sự Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Sẵn Trong Bóng Tối

đến. Luôn luôn có thêm nhiều điều phía trước chúng ta – nào là thêm vui mừng nhưng cũng lắm nguy hiểm, thêm chính Chúa nhưng cũng nhiều tội ác vây quanh, thêm công chính, thêm tự do, thêm sức mạnh, thêm ánh sáng, thêm hy vọng.

Chúng ta thật sự ở khúc quanh giữa những thứ thấy trước mắt và những thứ sẽ xảy ra trong tương lai. Điều này có nghĩa là sẽ có nhiều “tài xế” bất cẩn đang lèo lái cuộc đời chung quanh chúng ta. Việc của họ không phải là quan sát chúng ta mà chúng ta phải quan sát những tên “tài xế” này.

Và cuối cùng, nói ra lẽ thật. Phaolô nói Êsai nhìn phía trước và nói ra lẽ thật. Trong cuộc đời của Êsai, những lời của ông không được đón nhận như là lẽ thật. Theo một số sử gia, ông bị cưa đôi vì giảng lẽ thật. Giảng lẽ thật không được mấy ai ưa chuộng, không được đón nhận nồng hậu hay không mấy dễ chịu, nhưng ông không chỉ giảng ra mà ông còn sống theo lẽ thật mà ông truyền lại cho hậu thế.

Nhưng giờ sắp điểm và thật ra đã điểm đây rồi, lúc những người thực tâm thờ phụng sẽ thờ phụng Chúa Cha bằng tâm linh và lẽ thật, vì Chúa Cha vẫn tìm kiếm những người có lòng thờ phụng như vậy. (Gi 4:23)

Sau đây là lời cầu nguyện của Chúa Giê-su dành cho chúng ta.

Xin Cha dùng chân lý thánh hoá họ. Lời Cha chính là chân lý. Như Cha đã sai Con đến trần gian, thì Con cũng phái họ vào trần gian. Vì họ mà Con thánh hiến chính mình, để họ cũng được thánh hoá trong chân lý. (Gi 17:17-19)

Sư Tử Cái Trời Dậy

Nếu chúng ta không biết lẽ thật là gì thì chúng ta cần lời Chúa soi sáng bước đường chúng ta để nhận biết Chúa Giê-su là lẽ thật.

Có những người đã nhìn lên nhưng không chịu nhìn quanh, nên họ lẫn trốn. Có những người nhìn quanh nhưng quá chóng ngợp vì họ không hề nhìn lên nên họ không làm gì cả. Có những người nhìn phía trước nhưng lại không chịu nói ra lẽ thật nên họ sống giả dối. Có những người nói ra lẽ thật nhưng không hề nhìn quanh, nên lẽ thật không mang lại sức khoẻ cho người khác.

Vậy, với mong ước khơi dậy niềm hy vọng ở chương sách tối, mục tiêu của tôi là ghi chép lại một số điều lạ lùng mà chúng tôi tìm lại được sau khi nó bị đánh mất tiềm năng của nó. Điều này không phải qua sự tuôn đổ của Thánh Linh mà là qua khả năng tượng.

Xin đừng nghĩ rằng điều tôi chia sẻ với bạn trong các trang sách này là lạ đời. Không có lạ đời đâu. Điều này Chúa ban cho tôi trong một khả năng về những điều lạ lùng. Đây là cố gắng của tôi nhằm chia sẻ với bạn một sự mặc khả mà từ ngữ của tôi không sao diễn tả hết được.

Một sự hiểu biết được soi sáng thật cần thiết trong một thế giới tối tăm và ngu dốt thuộc linh. Đây là sự thật – bạn sẽ thành như điều bạn thấy. Chúng ta phải để cho khả năng bên trong và hình ảnh khai sáng chế ngự môi trường xung quanh. Đây là lúc chúng ta nhìn xuyên qua những sự vật vô hình và ngắm nhìn những gì Chúa đang làm giữa một hoàn cảnh vô vọng.

Dù chúng ta thấy bóng tối, nhưng chúng ta phải công bố ánh sáng.

Với con mắt hiểu biết chúng ta sẽ khám phá lại sự lạ lùng về một Đức Chúa Trời bao la bát ngát. Ngài ban cho chúng ta con mắt để ngắm nhìn.

Sự Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

Khi ánh sáng của Chúa thêm lên, tôi tin sẽ có một sự tỉnh thức siêu nhiên mang tính tiên tri. Chúa sẽ ban cho chúng ta đôi mắt để nhìn thấy những gì Ngài đang làm, lỗ tai để nghe những gì Ngài đang phán, và lòng can đảm để nói ra Lời Ngài với uy quyền. Khi cuộc tỉnh thức này xảy ra, những điều mờ ám trong lòng người sẽ được dời đi.

Hãy mong đợi và để cho Chúa phán những điều lạ lùng của Ngài ngay trong lòng bạn. Khả năng tiên tri để nắm bắt cái nhìn hay khái tượng của Chúa chính là ngắm xem sự lạ lùng của Ngài và thu thập tri thức. Không có cái nhìn này, cuộc đời chỉ là một cuộc dạo bộ trong bóng đêm.

Ở đâu không có khái tượng, dân chúng phóng túng; nhưng phước cho người tuân giữ Kinh Luật. (Châm 29:18)

Chúa Giê-su không bao giờ lạ đời, nhưng nơi nào Ngài đến Ngài mang tới sự lạ lùng. Tại sao? Ngài chỉ làm điều Ngài thấy Cha Ngài làm. Ngài cùng lúc vừa thấy nhân loại đói khát vừa thấy phản ứng của Cha Ngài. Ngài nói ra ánh sáng và lẽ thật để xua tan bóng tối và lời dối trá của vùng đất mà đã che mắt nhiều con cái Chúa và phân cách họ khỏi Đức Chúa Trời hằng sống.

Một từ ngữ khác nói về người tiên tri là người tiên kiến. Chúa Giê-su thấy những gì người khác không thấy. Ngài để ý những con người bị đau đớn và ruồng bỏ, và Ngài sờ chạm những con người ô uế. Ngài không thấy đám đông; Ngài thấy con người. Ngài không chỉ thấy những người nam và người nữ – Ngài nhìn thấy những cá nhân và những tấm lòng. Chúa Giê-su nhìn thấy ánh sáng ngay giữa tối tăm và phơi bày bóng tối ra ánh sáng. Ngài là ánh sáng của thế gian, và bây giờ bạn phải là người mang ánh sáng đó.

Sư Tử Cái Trời Dậy

Để anh chị em trở nên không có gì đáng trách, tình kh-iết, là con cái Đức Chúa Trời không tì vết giữa một thế hệ gian ác, đồi trụy. Anh chị em hãy chiếu sáng trong thế hệ đó như những vì sao trong thế gian. (Phi 2:15)

Hỡi các chị em yêu dấu, có một sự mô tả về việc săn đuổi của chúng ta trong bóng tối. Chúng ta sống bày tỏ ánh sáng của Chúa ra cho bóng tối. Chúng ta để cho thế giới chết mất và đau khổ nhìn thấy đời sống được biến đổi của chúng ta. Chúng ta không lẫn tránh bóng tối; trái lại chúng ta xua tan bóng tối. Bóng tối chạy trốn khỏi sự có mặt của chúng ta. Khi ánh sáng tiến lại gần chỗ bóng tối, chúng ta phát hiện ra những thứ bóng tối để lại. Có những người bị che giấu trong những nơi tối tăm đang chờ ánh sáng chiếu rọi.

Đây là lúc chúng ta săn đuổi và giải cứu những con người bị nô lệ và khao khát nghe thông điệp hy vọng.

SĂN TRONG BÓNG TỐI

Mới đây tôi có cơ hội đi “săn” vào ban đêm khi tôi mò mẫm trong khu nhà ổ chuột tại Ấn Độ.

Điều tôi thấy trong bóng đêm làm tôi ngạc nhiên. Tôi đến Mumbai như là vị khách của chức vụ Life Outreach. Họ hình thành một liên minh với một số tổ chức làm việc để giải cứu các cô gái và trẻ em bị mắc kẹt trong các nhà chứa bán thịt tại các khu nhà ổ chuột này.

Người Ấn rất đẹp, và nền văn hoá của họ cũng rất nhân hậu và tử tế, nhưng tình trạng của các khu nhà ổ chuột này thì thật tồi tệ. Điều tôi chứng kiến đã làm cho cảnh trong cuốn phim Slumdog Millionaire (Triệu Phú Khu Ổ Chuột) trông có vẻ sạch sẽ hơn. Con người sống chung với chuột mèo cộng với mùi phân súc vật ngay ở các hẻm đi.

Sư Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

Khi bước ra khỏi chiếc xe hơi máy lạnh đã chở tôi qua dòng xe cộ chạy điên cuồng, tôi hoàn toàn rơi vào thế giới xa lạ. Không phải vì đó là nước ngoài mà là vì đây là một thế giới riêng, thế giới thu nhỏ của những tên vô nhân đạo.

Lúc đó có gió mùa kết hợp với sự ẩm thấp và nóng nực đã làm cho không khí bốc mùi. Lập tức tôi ngửi thấy mùi của khu ổ chuột này. Rồi mùi phân cộng với mùi thức ăn hư thối làm cho tình trạng sống rất bẩn thỉu và làm cho con người ở đó trông rất đen đúa. Tôi cảm nhận bầu không khí ở đây nặng nề và bị áp chế bởi tà linh tối tăm.

Tôi cảm nhận hai yếu tố đang hoà quyện nhau – con người đẹp đẽ của Ấn độ và linh tàn bạo đang kiềm hãm họ. Tại khu ổ chuột không ai che giấu gì cả. Cả nam lẫn nữ đều sống dưới gánh nặng của nghèo thiếu, băng hoại, và lối sống bê tha.

Trong một cố gắng không để người ta để ý, nhưng đoàn chúng tôi lại ăn mặc không giống như dân địa phương. Nhưng không như chúng tôi tưởng vì mọi người đi qua đều để ý chúng tôi.

Mục sư và là người giáo sĩ hướng dẫn của chúng tôi vội dẫn chúng tôi vào trạm y tế của họ. Trạm này xây dựng được lòng tin và nổi tiếng là phục vụ và yêu thương dân chúng ở đó. Tôi bước vào phòng chờ, nơi có vài bệnh nhân đang chờ bác sĩ đến khám họ. Nhóm chúng tôi cũng có các chị em khác đang chờ chúng tôi đến. Chúng tôi vội chạy vào phòng và tại đó tôi được bảo rằng tôi chỉ “chúc phước” các cô gái tại nhà chứa.

Thình lình tôi biết bài giảng trong túi sách của tôi không ích lợi gì trong lúc này. Tôi ý thức sâu xa rằng Lisa này là tác giả và diễn giả sẽ không hợp ở đây. Vì chúng tôi phải làm âm thầm nên tôi không thể dùng Kinh Thánh của tôi. Người thông dịch của tôi nói tiếng Anh cũng giới hạn, và tôi

Sư Tử Cái Trời Dậy

thì không nói được tiếng Ấn. Kết hợp cả hai chúng tôi lại thì chỉ nhờ Thánh Linh mà thôi.

Để thu lại câu chuyện chúng tôi nghe từ họ, chúng tôi gắn một chiếc mi-crô bên trong áo tôi và cho sợi dây luồn ngang lưng tôi, và gắn chiếc máy thu dưới quần của tôi. Một máy chụp hình giấu trong chiếc khăn choàng ngay cổ của một phụ nữ khác. Chúng tôi bắt tay, cầu nguyện, và bước ra con phố tấp nập người qua lại.

Tôi có cảm giác bị quan sát. Nhưng chính điều này làm tôi cảm thấy thương tâm hơn là thù hận. Tôi nhìn lên và nhìn quanh con phố, rồi nhìn lên tầng hai nơi cửa sổ và tôi thấy khuôn mặt của một cô gái rất đẹp người Châu Á. Tôi đoán cô ta chưa tới mười lăm tuổi. Khuôn mặt trẻ trung của cô hé lộ cả sự tổn thương lẫn nỗi vô vọng. Lúc đó tôi mới nhận ra cô bé này bị nhốt sau khung sắt, bị giam trong nhà chứa.

Bạn phản ứng như thế nào khi thấy cảnh đó?

Không thể chia sẻ ự cười. Tôi không thể lắc đầu và bày tỏ nhận thức khinh bỉ của tôi đối với cô bé. Tôi nhìn chăm cô bé cho đến khi cô lánh đi chỗ khác. Khi tôi nhìn xuống, tôi thấy một cầu thang, Tại dưới chân cầu thang có một gã đàn ông đầy giận dữ ngồi đó. Họ nhìn ánh mắt của tôi như thể muốn nói, “Cô này nghĩ mình là ai? Hãy ra khỏi đây. Cô không thuộc chỗ này!”

Dĩ nhiên tôi không thuộc chỗ này. Không con người nào được tạo dựng theo ảnh tượng của Chúa lại thuộc chỗ kinh tởm như thế. Đây không phải là chỗ để trú thân mà là chỗ để thoát thân.

Một trong những chị em cảm nhận cảm giác lo sợ của tôi và quàng tay ngang hông tôi. “Đi tiếp đi! Tôi sẽ giúp em băng qua đường!” Cô hộ tống tôi chen qua dòng người, dòng xe cộ để đi qua con đường bùn lầy không có luật lệ hay làn ranh.

Sư Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

Sau một ngày tại khu ổ chuột, tôi học được rằng chỉ có luật đi bộ mới không ngăn trở bạn băng qua đường. Bạn phải đi hiên ngang bất kể có nhiều xe máy, xe mô tô và xe hơi chạy về phía bạn. Có lần tôi do dự ngay giữa đường và có hai chị em thúc bên hông tôi và kéo tôi đi qua đường khi họ lắc đầu, “Đừng dừng lại! Chúng tôi bảo vệ cô.” Và họ đã làm.

Nhà chứa đầu tiên chúng tôi đến rộng khoảng chừng 5 đến 8 feet. Đây là chỗ các khách hàng đang chờ các cô gái phục vụ họ. Đây cũng là chỗ các cô gái tập hợp lại nấu nướng, nói chuyện và chăm sóc con cái họ. Từ trong phòng họ có thể nhìn ra đường phố qua cửa sổ. Trong căn nhà này một số phụ nữ đau khổ tụ tập để nghe về tình yêu của Chúa.

Tôi bước vào và để ý thấy một cánh cửa khác. Nó mở hé hé và nó dẫn tới dãy phòng tắm. Sau này tôi biết được đây là chỗ các cô gái ngủ và phục vụ khách. Nhìn xuống dãy nhà này, tôi để ý thấy vài cánh cửa khép lại, nghĩa là cô gái đã nghỉ hay về phòng.

Tôi quay sang để ý những phụ nữ phía trước tôi. Họ đang trải sàn nhà và dọn chỗ ngồi trong căn phòng. Họ tụm năm tụm bảy lại với nhau sau bức màn và nhìn chúng tôi khi chúng tôi đi qua.

Người thông dịch chào họ bằng tiếng Ấn. Họ nghe rất kỹ và gật đầu theo kiểu người Ấn.

Chẳng mấy chốc tôi nghe họ gọi tên tôi trong tiếng Ấn. Mọi cái đầu quay sang hướng tôi. Tôi liếc nhìn sang mục sư tôi. Ông đáp lại bằng cách ra dấu và lặp lại lời khuyên trước đó : “Hãy chúc phước họ . . . Họ đang chờ cô . . . chúng ta ở đây chỉ hai tiếng thôi!”:

Tôi giới thiệu mình và cho biết tôi đến từ đâu. Tôi kể cho họ nghe tôi có bốn con trai và một đứa cháu chuẩn bị ra đời. Những lời tôi chia sẻ dường như trống rỗng và dội lại tai tôi. Những lời chia sẻ của tôi có ý nghĩa gì đối với cô gái này?

Sư Tử Cái Trời Dậy

Mọi con mắt đều đổ dồn để nhìn khuôn mặt “người Mỹ” của tôi. Nhưng họ cũng lịch sự và gật đầu lắng nghe.

Tôi chia sẻ thể nào chúng tôi đã đi một chặng đường xa để cho họ biết rằng họ không cô thế. Các phụ nữ khắp thế giới nghĩ đến họ và kêu khóc để họ được thoát khỏi đó.

Việc này nghĩa là gì? Họ không đơn độc. Có phải tiếng kêu của họ muốn được thoát khỏi khu ổ chuột này tuyệt vọng sao? Những người khác có khóc than cho sự mất mát của họ không? Tôi chia sẻ rằng có rất nhiều phụ nữ trình dâng những con gái người Ấn lên trước ngai Chúa trong sự cầu nguyện. Thế là khuôn mặt họ sáng lên kèm với những giọt nước mắt.

Đôi lúc tôi tự hỏi không biết chúng ta có thật sự hiểu được sức mạnh của việc nhận ra sự kết nối không. Chúng ta không chiến đấu một mình. Chúng ta không hy vọng một mình. Chúa Giê-su hứa ở với chúng ta luôn luôn.

Tôi kể cho họ nghe về sự tiếc nuối của riêng tôi. Lúc còn trẻ, tôi đã đánh mất sự trinh tiết và nhân phẩm của tôi. Tôi đã chọn lối sống bê tha nhưng sau đó tôi mở lòng ra cho Chúa, và tình yêu Ngài đã đổ vào đời sống tôi và cứu tôi khỏi chốn hủy diệt. Họ nghiêng người về phía tôi.

Tôi cảm nhận Thánh Linh khi Ngài cảm động lòng mỗi cô gái này. Họ không phải là một nhóm những phụ nữ; họ là những người con gái riêng biệt. Tôi chạm khuôn mặt của họ và tin cậy Chúa giang tay Ngài ra và nhấn mạnh từng lời của tôi chia sẻ bởi Thánh Linh. Khi tôi tiếp xúc như vậy, tôi thầm công bố, “Chúa có một chương trình cho cuộc đời bạn.”

Nước mắt chảy trên gò má họ khi họ nghe nói đến Thượng Đế Đang tìm kiếm họ và thăm viếng họ trong nơi tối tăm tuyệt vọng này. Họ hiểu rõ việc sống dưới sự áp bức và mảnh khoe của người khác. Mỗi cô gái đang sống trong cơn ác mộng mà ai đó đã lên kế hoạch cho cuộc đời họ. Mỗi một

Sư Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

người phụ nữ mà tôi phỏng vấn đều đã bị lừa để bước vào lối sống nô lệ tình dục. Họ đã bị bắt làm nô lệ bởi lời hứa hẹn về chính điều mà tôi bây giờ mang đến cho họ – hy vọng.

Mỗi cô gái dám hy vọng về một điều gì đó tốt đẹp hơn – công việc tốt đẹp hơn, được học hành hay được yêu thương. Một số người hy vọng thoát khỏi cảnh nghèo thiếu của ngôi làng của họ. Những phụ nữ này đã bị những người đàn ông và đàn bà mà trước đây họ tin tưởng bán họ. Có những câu chuyện về người cậu, người chồng, người anh, người dì, người cô và người bạn đã bán họ. Giấc mơ về một cuộc đời tốt đẹp hơn trước đây đã phản bội họ. Tôi khuyên họ hãy hy vọng trở lại, hãy tin cậy Chúa Giê-su, Con Thượng Đế, Đấng không thể nói dối.

Tôi chia sẻ nhiều điều khác cho họ. Nhiều điều mà bây giờ tôi quên rồi. Những lời tôi chia sẻ lúc đó nếu ghi lại trên trang giấy này có thể nghe ấu trĩ trong xã hội Tây Phương. Nhưng lúc đó những lời này là những lời từ thiên đàng.

Không trống không kèn, bầu không khí của thiên đàng đã xâm nhập khu ổ chuột đó. Chúng tôi nói chuyện nhau khi họ đáp lại với Chúa, Đấng ban hy vọng cho mỗi người trong họ.

Cảm nhận lời nói vọng về của tôi, tôi quay sang mục sư tôi. Ông cầu nguyện cho những phụ nữ này. Khi ông kêu cầu Chúa, những phụ nữ trong nhóm chúng tôi tiến gần đến các cô gái yêu dấu này và ôm lấy từng cô, quây quần cầu nguyện cho họ. Ngay lúc đó các bức tường như muốn rung chuyển.

Tôi để ý một vị khách bỏ đi, kéo quần lên và nhìn với vẻ khinh bỉ khi anh ta bỏ đi. Chúng tôi là những người khách lạ đời.

Sư Tử Cái Trời Dậy
TẬP TRUNG VÀ QUẾT LIỆT

Hãy xem câu Kinh Thánh sau :

Nhưng Ngài thấy, Ngài ghi nhận sự hoạn nạn, điều đau khổ.

Để báo trả bằng chính tay mình. Người cô thế phó thác mình cho Ngài. Ngài vẫn là Đấng giúp đỡ kẻ mồ côi. Xin bẻ gãy cánh tay kẻ ác, tra xét điều gian ác của kẻ dữ, cho đến khi không thấy gì nữa.

CHÚA là vua đời đời, các nước sẽ bị huỷ diệt khỏi đất Ngài. CHÚA ôi, Ngài lắng nghe nguyện vọng của kẻ nhu mì. Ngài làm cho họ vững lòng, nghiêng tai nghe họ. Để phán xét công bình cho kẻ mồ côi, người bị áp bức. Để người phạm không còn gieo kinh hoàng nữa.
(Thi 10:14-18)

Bạn có nghe lời này không? Chúng ta cần mọi yếu tố để sẵn đuối vào ban đêm : niềm tin, công lý, sự thắng lợi, sự chữa lành, hy vọng, sự đón nhận, sự phục hồi, sự công chính, mục tiêu và một khởi đầu mới! Bây giờ là lúc cầu nguyện những lời này, và nếu chúng ta nói ra lời Chúa, Ngài sẽ canh chừng nó.

Đây là lời cầu nguyện hơi quá khích. Xét về cá nhân, tôi ngán ngẩm những lời cầu nguyện êm tai, dễ chịu. “Xin Ngài bẻ gãy cánh tay kẻ ác và kẻ làm điều gian tà” là lời cầu nguyện nguy hiểm. Đây là lời cầu xin tha thiết. Và tôi không thể tưởng tượng ra cầu nguyện lời này mà im lặng hay thờ ơ. Thi thiên 10 thực sự là lời hứa của Chúa mà tôi dùng như là gươm thánh khi đi lại hầu việc Chúa mới đây tới Đông Nam Á. Mỗi lần tôi thấy bất công, tôi dùng lời hứa này.

Hãy tập trung và quyết liệt trong sự cầu nguyện. Hãy nhắm mắt lại với những điều hữu hình, và ngắm nhìn khái

Sư Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

tượng về sự phục hồi và công lý. Đây là điều Chúa muốn đem đến thế giới này. Có những người cần bạn nhắm mắt lại và nhìn thấy họ khi bạn cầu nguyện. Tôi có ý nói hãy cầu nguyện những lời cầu nguyện kiên cường thấu đến thiên đàng và thậm chí làm bạn hoảng sợ khi lời này nói qua môi miệng bạn.

Một hội thánh thụ động sẽ không tồn tại lâu. Hy vọng tốt nhất cho hội thánh là chúng ta phải săn đuổi trong bóng tối cho đến khi Vua Bình An đến và chấm dứt sự cai trị kinh khiếp này. Để việc này xảy ra, cả cá nhân lẫn hội chúng, chúng ta phải tìm kiếm, tra hỏi, và tìm lại những gì hiện giờ bị che giấu.

Hãy tin tôi, bạn không phải sang tận Ấn độ để tìm kiếm những con người tuyệt vọng bị mắc kẹt trong bóng tối. Có những người nam, người nữ và trẻ em bị bắt làm nô lệ khắp mọi nơi. Họ đang chờ chúng ta bước ra và xông trận. Để mở cửa cho họ được tự do và giúp họ trốn khỏi những chỗ tối tăm, chúng ta phải đem họ vào ánh sáng.

Khi chúng ta đẩy dẩy ánh sáng của Chúa, chúng ta kéo những người hư mất khỏi tối tăm. Đây không phải là lúc tranh cãi về giáo lý hay cạnh tranh về tầm mức chức vụ hay hội thánh. Chúng ta nên phục vụ nhau thay vì tìm kiếm địa vị và so sánh nhau.

Hãy tỉnh thức! Những trẻ mồ côi đang chờ người nhận làm con và chăm sóc. Hàng ngàn con người cô đơn đang cầu nguyện và hy vọng ai đó cho họ biết họ không phải đơn cô.

Tôi vẽ nên một nhận thức về việc “săn đuổi trong bóng tối” trên bình diện quốc tế khi tôi chia sẻ trong các trang sách này về việc khai thác tình dục tại Ấn độ, nhưng mục đích là để bạn có một cái nhìn về nó. Với cái nhìn này bạn đừng nghĩ rằng nỗi đau của bạn hay của những người gần

Sư Tử Cái Trời Dậy

bạn không phải là không có. Chúa gần gũi mọi người đang đau khổ. Nỗi thống khổ vì bị nô lệ, cách ly, phản bội, xúc phạm, lạm dụng và vô vọng gặm nhấm nhiều người ở mọi quốc gia. Con người khắp nơi đều có cùng nhu cầu, nhưng không phải ai cũng đều có cùng nguồn cung cấp.

Chúng ta hãy trở thành những quản gia trung tín và gia tăng sự thịnh vượng của chúng ta. Bạn được phước để chúc phước cho người khác. Vô số vùng đất cần phước hạnh mà bạn mang đến. Bạn không phải đi đâu xa xôi để dâng hiến. Sự vô vọng được tìm thấy tại công sở hay nơi nào bạn đi mua sắm. Sự lạm dụng có thể xảy ra trong hôn nhân của một người bạn. Sự cách ly có thể thấy rất nhiều giữa những người cùng thờ phượng Chúa với bạn. Trẻ em có thể cảm thấy bị ai đó phản bội ngay tại trường học.

Thường thì chính hành động mang lại niềm hy vọng cho người khác trở thành sự chữa lành của chúng ta. Con người khắp thế giới cần tình yêu và giá trị mà Chúa Cứu Thế mang đến cho linh hồn con người. Dù người ta thu mình trong góc tối của nghèo thiếu cùng cực hay là ngồi trong cung điện ngọc ngà hay nghỉ chân trong chỗ bấp bênh, lằn ranh đã được vẽ lên, giới hạn đã được đặt ra. Có sự sống thì cũng có cái chết và sự huỷ diệt. Có hy vọng thì cũng có tuyệt vọng. Có ánh sáng thì cũng có bóng tối. Có những linh vực còn tranh tối tranh sáng và những nguyên tắc cần phải được đề cao.

Sư tử cái sống trong ánh sáng và săn trong bóng tối. Nên, hỏi những người nữ can đảm, tôi không thể nghĩ ra một tấm gương nào tốt hơn là chính cách sống của chúng ta. Tôi tin bạn đang cầm cuốn sách này vì bạn là con gái của lời hứa. Bạn đã mở toang cánh cửa. Bây giờ hãy học sống và yên nghỉ trong ánh sáng vinh hiển của Ngài. Nào chúng ta hãy cùng nhau sống trong ánh sáng; đừng cho phép lo lắng tách ly bạn hay hãm áp bạn.

Sư Tử Cái Sống Trong Ánh Sáng Và Săn Trong Bóng Tối

Chúng ta hãy mở toan đôi mắt và học nhìn vào bóng tối – nhìn xuyên qua đó và nhìn thấy những tấm lòng và những cuộc đời bị che giấu. Cùng nhau chúng ta hãy săn đuổi trong bóng đêm và đem người ta đến ánh sáng của Chúa. Như các sư tử cái, chúng ta hãy duy trì sự cân bằng giữa việc thư thả và cởi mở với việc kiên quyết và thẳng thắn. Hãy yên nghỉ trong Ngài, hãy thư giãn với nhau, và cùng nhau xông trận khi đối diện bóng tối.

ĐI VỚI SƯ TỬ

Nhưng một trưởng lão bảo tôi: “Anh đừng khóc! Kia, Sư tử của chi tộc Giu-đa, là chồi của Đa-vít đã chiến thắng, để mở quyển sách và tháo bảy ấn ra.”

KHAI HUYỀN 5:5

Việc bạn cảm thấy như thể mình đang đối diện với hoàn cảnh thách thức một mình là chuyện bình thường. Nhưng thực tế là điều gì đó tiềm ẩn nhưng đầy sức mạnh đang đi trước bạn, dọn đường cho bạn. Khi bạn đọc tiếp, bạn sẽ nhận ra rằng bạn đã bước đi với Sư Tử của chúng ta là Chúa Giê-su mà không hay.

Đôi khi việc đi theo này có thể làm bạn hoảng sợ. Thách thức chúng ta đối diện không nhất thiết là hiểu hết những gì Chúa bảo chúng ta làm – nó nằm ở chỗ cách chúng ta thực hiện. Phần lớn nhiều người tha thiết muốn theo kịp Chúa mà không biết cách nào.

Chúa Giê-su đưa ra lời chỉ dẫn mà lúc đầu thấy có vẻ thật đơn giản. Hãy xem hai bản dịch khác nhau của Mathiơ 16:24.

Sư Tử Cái Trối Dậy

Rồi, Đức Giê-su phán với các môn đệ: Nếu người nào muốn theo Ta, hãy từ bỏ chính mình, vác thập tự giá mình và theo Ta.

Và để rõ hơn xem Bản Phổ Thông. . .

Rồi Ngài bảo các môn đệ, Nếu ai muốn theo ta thì phải từ bỏ những gì mình ưa thích. Họ phải chịu gian khổ đến nỗi hi sinh tính mạng để theo ta. (BPT)

Lời dạy rất rõ ràng – từ bỏ mình, vác thập tự giá và theo Chúa.

Nhưng đây là cách đưa ra lời thách thức này.

Làm sao bạn từ bỏ mình?

Vác thập tự giá nào đây?

Làm sao bạn đi theo một Đấng mà bạn không thấy?

Câu trả lời thật đơn giản : Chúa Giê-su dẫn đường . .
. còn chúng ta đi theo.

BƯỚC ĐI BỎI ĐỨC TIN

Tôi thường có cơ hội chia sẻ trong các buổi nhóm toàn là các cô gái trẻ theo hình thức hỏi đáp. Tôi ngạc nhiên rất nhiều lần tôi trả lời câu hỏi để rồi chỉ nghe một câu “Nhưng làm sao đây?”

Làm sao bạn biết khi Chúa phán?

Làm sao tôi tha thứ cho cha tôi?

Đi Với Sư Tử

Làm sao tôi thoát khỏi chứng ăn nhiều?

Làm sao bạn biết người bạn trai là chồng mình?

Làm sao bạn chiến thắng sợ hãi, tủi nhục, mặc cảm tội lỗi?

Khi đối mặt với những tranh chiến mà các em nữ này hỏi đến, tôi tin Lời Chúa là thật và sẽ đi đến chỗ nào Lời Chúa dẫn tôi đi. Chúa Giê-su là Ngôi Lời trở thành xác thịt. Khi ta đọc Lời Chúa, ta sẽ thấy cách Ngài sống và nơi Ngài được dẫn dắt đến. Phần lớn nhiều người đã được dẫn dắt để hoàn tất cuộc đua đều thấy lúc đầu chính họ không thể làm được. Nhưng họ đã lấy hết can đảm và bước theo Chúa bởi đức tin.

Nhờ đức tin, họ đã chiến thắng các vương quốc, thi hành công lý, được các lời hứa, bịt miệng sư tử. (Hê 11:33)

Bởi vì các thánh đồ hành động bởi đức tin nên các nước thế gian đã bị chinh phục, các việc làm sai trái được công lý đáp trả, và những lời của Chúa trở thành sự thật. Chúng ta bởi đức tin bước vào kế hoạch và lời hứa của Chúa trong và cho đời sống chúng ta. Cần đức tin mới đi đến nơi nào Sư Tử của chúng ta dẫn chúng ta đi.

Đức tin chiến thắng nghi ngờ. Chúng ta sẽ hỏi Chúa, “Ngài có ở đó không? Con không cảm nhận Ngài gì cả? Bởi đức tin chúng ta nghe Sư Tử của chúng ta trả lời, “Ta sẽ không hề lìa con và bỏ con” (Hê 13:5).

Đức tin mang lại lòng mong đợi khi chúng ta cầu nguyện. Một lời cầu nguyện được dâng lên bởi đức tin sẽ chữa lành người bệnh, và Chúa sẽ chữa lành bạn. Và nếu bạn có phạm tội cũng sẽ được tha (xem Gia 5:14).

Như thế nào là một hành động đức tin?

Đối với Ápraham, tổ phụ đức tin của chúng ta, đức tin

Sư Tử Cái Trời Dậy

nghĩa là bước theo Chúa qua sa mạc dù ông không biết mình sẽ kết thúc nơi đâu. Khi tôi đọc về hành trình của Áp-ra-ham và Sara, tôi để ý thấy Chúa ban cho họ đất đai mà họ đã từng đi qua cũng như cho họ đất đai mà họ nhìn thấy được.

Bởi đức tin, Áp-ra-ham vâng lời Chúa gọi đi đến nơi mình sẽ nhận làm cơ nghiệp, ông ra đi dù chẳng biết mình đi đâu. (Hê 11:8)

Nếu Sara và Áp-ra-ham vẫn ở tại xứ U-rơ – nơi mọi thứ đều thoải mái và quen thuộc - họ chắc có lẽ đã không hưởng được lời hứa của Chúa.

Ồi thật khó cho chúng ta bước đi bởi đức tin. Chúng ta muốn có bản đồ, nhưng Chúa lại muốn chúng ta tin vào sự nhiệm mầu.

Hành trình đức tin này phát triển lòng can đảm trong chúng ta. Trước mặt chúng ta là một chương ngại kềm theo sự hấp dẫn lớn lao cùng sự đảm bảo rằng Sư Tử của chúng ta sẽ không dẫn chúng ta trên con đường mà chính Ngài không đi qua. Mỗi khi Chúa kêu gọi chúng ta làm điều gì đó chúng ta chưa hề thấy hay làm trước đây, điều đó làm chúng ta nản chí. Đôi lúc Chúa dẫn chúng ta bước theo sự thôi thúc hay sự hướng dẫn mà chưa có ai từng mơ là sẽ đi trước đây. Điều chúng ta đối diện là một lời thách thức và một lời mời gọi : “Hỡi con gái, liệu con có theo Ta không . . ngay cả con vẫn còn sợ?”

Cách đây không lâu một người bạn đã gọi cho tôi chia sẻ về một việc mà cô được mời để tham dự mà lúc đầu trông hơi run và khó làm. Cô ta được mời tham gia vào nhóm hội thảo gồm các ông để thuyết trình cho các nam lãnh đạo có ảnh hưởng lớn. Ngay cả chồng cô cũng thách thức cô tham gia,

Đi Với Sư Tử

cũng không biết tại sao họ mời cô ta.

Cô gọi cho tôi vì ngày hội thảo đã đến, và sau khi biết cô là diễn giả nữ duy nhất, cô cảm thấy choáng váng và sợ rằng cô không làm nổi.

Trước khi tôi biết tôi nên nói gì, tôi buột miệng nói, “Chị đã chuẩn bị cả đời cho giây phút này. Chị dư sức làm chuyện này và hãy làm tốt công việc. Chị sẽ làm việc này một cách ngoan mục, theo cách của Chúa và khôn ngoan.”

Tôi nghe cô ta thở phào nhẹ nhõm và cảm nhận cái gật đầu của cô. Tôi biết cô sẽ không đối diện với thách thức một mình. Có Sư Tử Chúa đứng cạnh cô. Cô sẽ theo Ngài và bước theo đường lối Ngài, có lẽ hơi run, nhưng cô biết rằng cô không đơn độc.

Những ai theo Chúa Giê-su đều được Sư Tử đi kèm theo. Chúa Giê-su là Chiên Con chịu giết và sống lại như là Sư Tử của Giu-đa.

Nhưng một trưởng lão bảo tôi: Anh đừng khóc! Kìa, Sư tử của chi tộc Giu-đa, là chồi của Đa-vít đã chiến thắng, để mở quyền sách và tháo bảy ấn ra. (Khải 5:5)

ĐỪNG GIỮ LẠI

Để phục hồi lại niềm kính sợ Chúa và sự run rẩy trong đời sống dâng mình của bạn, tôi muốn bạn hãy hình dung mình đang đi cùng với một con sư tử. Ai biết được? Chúa có thể yêu cầu bạn làm một việc nào đó gây cho bạn run sợ.

Bạn thấy đó, việc hình dung ra Chúa Giê-su như thế nào lúc Ngài đi dọc biển Galilê và dạy trên núi cũng không đủ nắm bắt hết con người của Ngài ngay hiện tại. Con Đức Chúa Trời thăm viếng quả đất này như một con người, từ bỏ

Sư Tử Cái Trời Dậy

hết mọi quyền lợi như là Đức Chúa Trời. Nhưng ngày nay Ngài không còn sống trên đất mặc lấy hình hài con người, ngoại trừ qua hình ảnh của những người con trai và con gái của Ngài. Ngài hiện ngồi trên ngai cao sang, oai phong và lẫm liệt. Đây chính là hình ảnh về sức mạnh và vinh hiển.

Hãy mở mắt ra và nhìn Ngài hiện tại là Sư Tử của Giu-đa, rực rỡ trong sự oai nghi và sức mạnh. Ngài muốn bạn sống trong chỗ của ngọc nhiên và kinh ngạc, chứ không phải trong chốn của luật lệ và bốn phạt. Hãy để tiếng nói của Ngài khuấy động điều gì đó lớn lao đang tiềm ẩn sâu xa trong lòng bạn! Lời hứa của Chúa dành cho cậu bé Giêrêmi là lời hứa của Ngài dành cho bạn, người con gái gan dạ và có ơn tiên tri của Ngài:

Trước khi con lọt lòng mẹ, Ta đã biệt riêng con, Ta đã lập con làm tiên tri cho các dân tộc. Tôi thưa: Ôi, lạy CHÚA! Thật con chẳng biết nói chi, vì con chỉ là con trẻ. Nhưng CHÚA phán với tôi: Đừng nói: Con chỉ là con trẻ. Vì con sẽ đến với mọi người nào Ta sai con đến, và con sẽ nói mọi điều Ta truyền cho con nói, con đừng sợ chúng nó, vì Ta hằng ở với con để giải cứu con. Đây là lời của CHÚA. CHÚA gơ tay rờ miệng tôi, và CHÚA phán với tôi: Này, Ta đã đặt lời Ta trong miệng con. (Giê 1:5-9)

Giống Giêrêmi, để bạn được hiệu quả, bạn phải xác định trong thực tại rằng Chúa luôn ở đó với bạn. Điều này đặt bạn ở chỗ không sợ hãi, bất kể người khác nói gì hay làm gì.

Hành trình cuộc sống của bạn được đi kèm theo bởi nhiều tiếng nói và ảnh hưởng. Một số thì thêm sức cho bạn và củng cố hướng đi của bạn; số khác thì làm bạn chao đảo và kéo bạn khỏi chính đạo. Một số tiếng nói khích lệ bạn đi đến

Đi Với Sư Tử

những vùng đất xa lạ, còn một số khác kiềm hãm bạn lại. Có những tiếng nói từ quá khứ của bạn – tiếng nói của gia đình, của thất vọng, của sợ hãi – cứ kêu gào và thì thầm, “Tránh ra xa! Thôi đi. Người sẽ thất bại thôi. Người sẽ bị tổn thương.” Những tiếng nói này thôi thúc bạn lo bảo vệ mình.

Giữa những tiếng nói tiêu cực và làm tiêu hao sự sống này là tiếng gọi đầy quyền năng và mang lại sức sống. Tiếng gọi này luôn có mặt, nhưng nếu bạn chọn không lắng nghe nó, bạn có thể đánh mất nó. Tiếng nói của các cơ binh trên trời luôn đi trước kêu gọi qua Kinh Thánh, khích lệ bạn tiến tới, “Đừng lắng nghe nỗi sợ hãi của bạn hay sự kinh khiếp của những người chung quanh bạn. Đừng lắng nghe những lời dối trá của kẻ thù, kẻ đã bị lên án và thống khổ rồi. Đừng bị sao lãng. Chúng tôi cần bạn! Hãy tiếp tục chạy và chạy xong cuộc đua của bạn!”

Hãy nhớ, với sự xuất hiện của con sư tử, mọi con thú khác đều khiếp vía. Đáng rằng satan được nói như sư tử rống đi rình mò trên đất tìm kiếm người nào để nó nuốt (xem 1Phi 5:8), nhưng nó không phải là sư tử. Nó là sư tử “dỏm.” Satan không thể địch lại Sư Tử thật của chúng ta. Vua chúa tối tăm cùng bè lũ của nó giả trang như tiếng gầm thét của Chúa, nhưng bè lũ của nó chỉ là cái bóng vay mượn ánh sáng và thiên tài sáng tạo của Chúa.

TIN TƯỜNG KHI ĐỐI MẶT VỚI SƯ TỬ

Khi tôi còn trẻ, tôi được tặng quà Giáng sinh là bộ truyện The Chronicles of Narnia (Biên Niên Sử Narnia). Mỗi tựa sách như là một kho báu bị chôn vùi, Khi tôi đọc xong bộ truyện này, tôi khóc, không chỉ vì câu chuyện kết thúc mà vì tôi không còn được chiêm nghiệm cái thế giới lạ lùng và

Sư Tử Cái Trời Dậy

siêu phàm. Tôi hiểu được Aslan tượng trưng cho Chúa Giê-su, nhưng tôi không thể dung hoà được hình ảnh Chúa Giê-su mà tôi được dạy dỗ với hình ảnh con sư tử hoang dã, chưa được thuần chủng nhưng có thể đến gần được mà tôi đâm ra thích trong câu chuyện Narnia.

Nó sống giữa các em thiếu nhi. Tôi không muốn quay trở lại một tôn giáo nguội lạnh, tĩnh lặng và cứng nhắc. Tôi muốn một sư tử sống động, đang tràn đầy nhựa sống. Tôi muốn một sự gặp gỡ Chúa thật sâu nhiệm, thật nồng ấm và thật sống động đến độ sự hiện hữu của Ngài làm tôi không thể cưỡng lại được. Tôi muốn một tình yêu mãnh liệt đến độ làm tôi phải run sợ. Tôi muốn một nền công lý tinh tuyền đến độ tôi phải ngưng thở một hồi.

Tôi muốn thành một Lucy sống trong một thế giới có thú vật và cây cối nói chuyện nhau. Nơi mà đức hạnh và chân lý được khen thưởng. Nơi mà lỗi lầm được tha thứ mà không cần phải chuộc lỗi.

Chúa mời chúng ta đến trước mặt Ngài như con trẻ hồn nhiên và ôm ấp sự kỳ diệu của tình yêu và ơn cứu chuộc của Ngài. Nhưng những luật lệ tôn giáo và thời gian trôi qua khiến nhiều người trong chúng ta đi sai lạc. Và chúng ta đánh mất cái nhìn về Sư Tử của chúng ta thời tuổi trẻ.

Biết chuyện này, xin mời bạn hãy thăm viếng Lucy trong những trang sách của tập truyện Prince Caspian, tập bốn trong loạt truyện Narnia. Khi chúng ta nhập tâm vào những nhân vật này, chúng ta sẽ thấy trẻ em mệt nhọc, bị lạc, và sắp đi lang thang khi Lucy gặp Aslan, Sư Tử của em.

- Nhìn kia! Nhìn kia! – Lucy kêu lên.
- Ở đâu? Cái gì vậy? Mọi người nhao nhao hỏi.
- Sư tử! – Lucy la lên – Aslan, chính Aslan. Mọi người

Đi Với Sư Tử

không thấy sao? Khuôn mặt con bé hoàn toàn thay đổi, đôi mắt nó sáng rực lên.

- Thật ra em muốn nói . . . – Peter bắt đầu nói.

- Em nhìn thấy ông ấy ở đâu? – Susan hỏi.

- Đừng có nói với em như với người lớn. – Lucy giậm giậm chân xuống đất – Không phải em nghĩ em nhìn thấy ông mà em đã thực sự trông thấy.

- Ở đâu, Lu? Peter hỏi.

- Ở kia, ngay giữa đồng cỏ nát kia. Không phải ở bên này vực. Trên cao, không phải ở dưới thấp . . . Đối diện với con đường mà anh muốn đi. Ông muốn chúng ta đến chỗ ông – cao cao trên kia.

- Làm sao em biết được là ông muốn thế? – Edmund hỏi.

- Ông . . . em . . . em chỉ biết là như vậy thôi, - Lucy nói, - qua vẻ mặt của ông . . . Mọi người nhìn nhau trong im lặng đầy bối rối.

Khi Sư tử xuất hiện, vẻ mặt của bạn sẽ phản ánh nó. Kèm theo khả năng là sự hiểu biết.

Tôi nhớ nhận ra cái biết này trên nét mặt của con trai tôi là Addison khi cháu kể cho tôi nghe cháu tin Julianna là vợ tương lai của cháu. Tôi mới vừa về nhà sau một hội nghị phụ nữ tại Kiev và trong khoảng thời gian ngắn vắng nhà (sáu ngày), con trai tôi đã gặp được “ý trung nhân”. Cháu muốn tôi cùng với hai cháu ăn trưa ngay hôm đó. Chúng tôi ngồi ăn, và tôi nghe khi con tôi kể cho tôi hay cháu biết cô gái này là “mẫu người đúng.”

Khi tôi hỏi cháu làm sao cháu biết, cháu làm tôi ngạc nhiên và giải thích, “Con chỉ biết thôi.” Lúc đó tôi cũng biết. Tôi nhận biết rằng con trai tôi đã thấy điều gì đó nơi cô gái

Sư Tử Cái Trối Dậy

trẻ này, điều gì đó mang lại sức mạnh cho cháu để bước theo con đường mà cháu không thể giải thích được. Làm mẹ cháu, tôi ủng hộ cháu trên hành trình này. Trước khi tôi đẻ thì giờ với con dâu tương lai của tôi, tôi tin cháu này chính là vợ của con trai tôi dù tôi chưa hiểu hết.

Khi chúng ta gặp gỡ Sư Tử này, chúng ta nên tin tưởng cái biết trong lòng, dù những người khác không hiểu điều mà chúng ta hiểu rõ. Dù các đứa trẻ khác hoài nghi nhưng Lucy tin tưởng điều cháu đã thấy và biết đó là đúng.

Sau khi Lucy kể cho các anh chị nghe về hướng đi Aslan muốn chúng đi, những đứa trẻ khác thắc mắc. Chúng không chỉ nghi ngờ không biết Lucy có thấy Aslan hay không; chúng còn thắc mắc tại sao Aslan lại hiện ra cho Lucy. Chúng quyết định bóc thăm để xem thử có nên theo Lucy và Sư Tử của cháu hay đi thẳng một đường. Lucy thua, và những đứa trẻ quay sang đi đường khác. Lucy phải đi theo cả nhóm, khóc khi cả bọn đi ngã khác ngược lại.

Tôi nghĩ chúng ta đều biết cháu cảm nhận thế nào.

Khi bạn thấy một con sư tử hay một dấu hiệu của Chúa, mà những người khác không thấy, người ta sẽ có những thắc mắc. Họ muốn biết tại sao bạn được tỏ một điều gì đó họ không biết. Tôi học được rằng một mình Chúa mới trả lời câu hỏi này. Ngài làm điều Ngài muốn. Ngài bày tỏ chính Ngài theo nhiều cách khác nhau cho đủ hạng người khác nhau. Chính cách thức này tạo ra một sự độc lập trong hội thánh Chúa thay vì đưa ra câu hỏi. Nếu mỗi người chúng ta đều có phần, các lãnh đạo nên ủng hộ và thách thức nhau. Thật khủng khiếp khi bị hiểu lầm và bị dẫn đi sai lạc và cũng thật kinh khiếp khi những người gần gũi bạn không coi trọng cái nhìn Chúa ban cho bạn. Hãy nhớ, ngay cả vậy, Chúa đang làm việc cho một mục đích lớn hơn. Đừng để sự từ chối và hiểu lầm đem sự xét đoán hay cay đắng đến linh hồn bạn. Hãy tiếp tục làm.

Đi Với Sư Tử

Quay trở lại truyện Prince Caspian – sau một ngày đi lạc và hầu như gặp những điều nguy hiểm, những đứa trẻ này quay lại chỗ chúng bắt đầu. Đau nhức và mệt mỏi, chúng lần ra ngủ. Aslan biết Lucy bị tổn thương, và để ngăn trở không bị thương tổn thêm, ông thăm viếng cháu lần nữa.

Từ bóng đêm bên ngoài trại của chúng, Aslan gọi Lucy, người được đánh thức sau một ngày đầy thử thách. Phấn khởi bởi tiếng nói và tràn ngập niềm vui, cháu đến gặp ông. Trong lúc mô tả về ngày hôm đó, Lucy chỉ trích các anh chị của mình vì không nghe theo lời khuyên của cháu. Từ sâu thẳm trong lòng Sư tử đưa ra lời đề nghị. Ngạc nhiên, Lucy hỏi ông là cháu có làm điều gì sai không.

- Nhưng đó không phải là lỗi của cháu sao?
- Sư Tử nhìn thẳng vào mắt cháu.
- Ôi! Aslan – Lucy nói – Cháu không thể bỏ các anh chị ở lại và đi một mình với ông, làm sao cháu lại làm chuyện đó được?
- Aslan không nói gì.

Sư Tử nhìn thẳng vào mắt cháu. Còn về sự hiện diện của Chúa mang lại sự sáng tỏ cho cái nhìn méo mó của chúng ta thì sao? Tôi thường bước vào sự hiện diện Chúa, suy nghĩ rằng tôi là nạn nhân đã bị hiểu lầm và nhục mạ, chỉ để nhận ra rằng đó là những chọn lựa của tôi mà thôi. Tuy nhiên trong sự hiện diện của Sư Tử của chúng ta, tôi không cảm thấy xấu hổ. Tôi cảm thấy được thêm sức, được củng cố và được chuẩn bị để tiến tới.

Lúc này hay lúc khác, chúng ta thấy đều thấy mình rơi vào chỗ khó khăn. Bạn có thiên hướng đi đường này và bị

Sư Tử Cái Trối Dậy

áp lực của những người đồng trang lứa hay gia đình để đeo đuổi những thứ khác. Có lẽ bạn bị cám dỗ để thoả hiệp đức tin hay đạo đức bằng cách âm thầm lặng lẽ ra đi hay giữ kín chuyện. Bất kể áp lực nào, bạn để ý thấy khi bạn chạy đến Sư Tử của chúng ta, những lời bào chữa không bay đi. Nó gặp phải sự nín lặng. Tôi thường nghe rằng nếu Chúa im lặng, hãy ôn lại những gì Ngài đã bảo bạn làm trước đây. Bạn có chấp nhận nó, nói ra nó hay trao ban nó không? Nếu không, Ngài vẫn chờ đợi phản ứng của bạn.

“BẠN LÀ MỘT SƯ TỬ CÁI . . .”

Chúa không đổi hướng của Ngài chỉ vì con người bỏ phiếu hay bất đồng với Ngài. Ngài cũng không chơi giỡn. Ngài chờ đợi và lắng nghe cho đến khi chúng ta đi từ chỗ buộc tội đến chỗ nói thật. Chính vị trí khiêm nhường này giúp chúng ta có quyền năng vươn lên và cùng đi với Ngài vào thế giới hoang dã.

C.S. Lewis đã diễn tả lẽ thật sâu sắc này thật tài tình trong lời đối thoại sau đây giữa Lucy và Aslan. Lucy nhận ra rằng cháu đáng lẽ phải theo Aslan, ngay cả những bạn khác không theo cháu. Khỏi thị đi kèm với trách nhiệm. Aslan cho cháu một cơ hội khác và yêu cầu cháu đánh thức các anh chị của cháu dậy, cho họ biết cháu đã thấy Aslan lần nữa, và đây là lúc hãy đi theo.

- Nhưng các anh chị không tin cháu! – Lucy nói.
- Chuyện đó không thành vấn đề – Aslan trả lời – Cháu rất vui khi gặp lại ông. . và cháu nghĩ đến chuyện ông phải gầm thét và làm cho kẻ thù hoảng sợ – như

Đi Với Sư Tử

lần trước. Bây giờ mọi thứ đều kinh khiếp.

- Thật khó cho cháu – Aslan nói – Nhưng không việc nào xảy ra tương tự hai lần.

Hãy ngưng ở đây một lát. Tôi thích hình ảnh con người phản ứng với mạng lệnh của Chúa. Ngài khơi dậy một cuộc mạo hiểm, và chúng ta thì nghĩ điều này sẽ là một thất bại khủng khiếp. Lucy đi từ hy vọng đến che giấu.

Nào chúng ta hãy đọc tiếp :

Lucy gục đầu vào cái bướm sư tử để che mặt cháu. Nhưng có cái gì đó màu nhiệm nơi cái bướm con sư tử. Cháu cảm thấy sức mạnh của con sư tử nhập vào cháu. Thành linh cháu ngồi dậy.

- Aslan, xin lỗi ông – cháu nói – Bây giờ cháu sẵn sàng.

- Bây giờ cháu là sư tử cái – Aslan nói – Bây giờ cả xứ Narnia này sẽ được làm mới lại.

Khi tôi đọc lời tuyên bố này, tôi thấy người khoẻ ra. “Bây giờ cháu là một sư tử cái . . .” Tôi tin Chúa muốn tuyên bố tương tự cho mỗi con gái của Ngài khi chúng ta ngồi dậy, chấm dứt khóc lóc và chuẩn bị sẵn sàng. Rồi Chúa tuyên bố, “Bây giờ con đủ can đảm. Bây giờ con sẽ có cái nhìn của Ta. Con đủ tiêu chuẩn cho cuộc chiến.” Hãy nhớ, bạn là một phần trong một đạo quân tham gia cuộc chiến đang diễn ra.

Sư Tử Cái Trời Dậy

CAN ĐẢM ĐỂ TẠO RA KHÁC BIỆT

Và cuộc chiến này như thế nào? Bóng tối dường như lấn át khi ánh sáng của chúng ta chỉ sáng lung linh.

Đây là lúc hãy tuyên bố rằng có một con sư tử ở giữa chúng ta. Có lẽ chúng ta hụt mất Ngài trong lúc chúng ta mải mê với những điều không quan trọng. Hàng ngũ của chúng ta bị phân chia và sự tập trung của chúng ta bị chi phối khi mà quyền lực tối tăm gây ra tang tóc trên quả đất mà Chúa giao chúng ta quản lý.

Nguyện Vua muôn đời, là Đức Chúa Trời duy nhất, bất diệt và vô hình được tôn kính và vinh quang đời đời. A-men. Ti-mô-thê, hỡi con, ta căn cứ vào các lời tiên tri về con trước đây mà truyền lời răn bảo này cho con. Con hãy nhớ lại những lời tiên tri ấy mà chiến đấu anh dũng, giữ vững đức tin và lương tâm tốt. Một số người đã chối bỏ lương tâm nên mất đức tin luôn. (1Ti 1:17-19)

Có những lời hứa cho tương lai chúng ta. Chúng ta tranh chiến bằng những vũ khí sáng láng và hy vọng. Chúa không đánh bại sự chết một lần nữa. Ngài đã giành chiến thắng rồi. Nhưng đây là lúc chúng ta bước ra trong chiến thắng của Ngài và khích lệ người khác bước theo.

Dù hiện nay đất nước chúng ta (Mỹ) ở bên bờ vực của sự suy thoái về đạo đức, kinh tế và tâm linh. Chúng ta đang gây phiền toái cho kẻ thù và kẻ khủng bố khắp thế giới và trong nước. Sợ hãi và phản bội gieo rắc sự bất đồng khắp nơi, và có những người trong số chúng ta nghĩ rằng chúng ta không thể tự mình quyết định.

Theo ý tôi, môi trường hiện tại của chúng ta giống như môi trường của nước Anh cách đây vài trăm năm. Một đế quốc ra đời từ một mảnh đất bị giằng xé và tan tác, và người

Đi Với Sư Tử

dân của Vương quốc Anh đã được đổi đời khi một phụ nữ trẻ trở dậy như một sư tử cái.

Ở độ tuổi hai mươi lăm, Nữ Hoàng Elizabeth lên ngôi trong một đất nước bị phá sản về tài chính và đạo đức. Nước Anh lúc đó bị đe dọa tứ bề bởi các nước Công Giáo đoàn kết lại. Ngược lại, nước Anh lại bị rạn nứt bởi cuộc chiến tôn giáo ngay trong nước. Vương quốc Anh bị xuống cấp dưới sự trị vì của vua Henry Đệ Thất và Nữ Hoàng Mary.

Tuy nhiên, hãy nghe bài phát biểu nhậm chức của Nữ Hoàng Elizabeth : “Gánh nặng đặt trên vai tôi khiến tôi ngạc nhiên.” Nhiều thế kỷ sau tôi thấy lời nói của bà đúng lúc và khích lệ. Một người phụ nữ như thế nào mà chọn kinh ngạc bởi vô số những gánh nặng?

Tôi rất vui người nữ hoàng này không bào chữa là mình quá trẻ, quá nhỏ bé hay thuộc phái yếu. Quyền được lên ngôi của bà đã bị thách thức nhiều lần. Dù người ta đồn đại bà là con hoang của vua Henry Đệ Thất, bà không hối tiếc. Trái lại, bà chọn trở thành người gây ngạc nhiên. Sự ngạc nhiên của bà đem bà đến chỗ tôn kính và lệ thuộc Chúa.

Ngay từ đầu, Elizabeth đã học chọn ăn nói cẩn thận. Nếu bà không chọn thế, bà chắc có lẽ không sống tới hai mươi lăm tuổi. Từ lúc sinh đến khi chết, bà bị vây quanh bởi những người muốn làm hại bà. Tại toà án và trong đất nước những kẻ phản bội và kẻ lật đổ thích cái bầy bà trong lời nói. Người chị kế tên là Mary, làm nữ hoàng trước bà, đã có được biệt danh “Mary khát máu” vì rất nhiều cuộc thanh trừng dưới thời trị vì của bà hoàng này. Mary tìm cơ hội để thủ tiêu Elizabeth và tiến hành tống giam bà tại toà tháp ở Luân Đôn, nơi mẹ của bà Elizabeth tên là Anne Boleyn đã bị giam giữ trước khi bà bị chém đầu. Sự tấn công và âm mưu của Nữ Hoàng Mary chống lại Elizabeth kết thúc bằng cái chết của bà hoàng Mary.

Sư Tử Cái Trời Dậy

Ngay sau Elizabeth làm nữ hoàng, người dì của bà là Mary, Nữ Hoàng xứ Scotland, người được giáo hội Công Giáo hậu thuẫn, trở lại nước Anh và nhiều lần cố gắng cướp đoạt ngôi vua của nước Anh. Cuối cùng Elizabeth đã xử tử bà dì này khi phát giác có một nỗ lực nhằm sự ám sát bà. Elizabeth đã bị phản bội, bị từ chối và bị hồ nghi, nhưng bà đã cho phép những sự thử thách này mài dũa bà thành một vị nữ hoàng tài ba nhất mà nước Anh đã từng biết tới.

Thay vì lập gia đình và sanh ra một người con nối dõi, Nữ Hoàng Elizabeth Đệ Nhất cam kết vừa làm cô dâu vừa làm mẹ trong vương quốc của bà. Mức độ tận hiến phi thường của bà giúp bà có được tự do để tập trung vào những chiến lược nhằm củng cố vương quốc của bà. Ngoài ra do tự học và cải tiến liên tục, bà vây quanh mình những nhà cố vấn khôn ngoan và nắm bắt tình hình và hiểu được sự an sinh của thần dân.

Dưới thời trị vì của Nữ Hoàng Elizabeth,

- các thành phần tôn giáo liên kết dưới giáo hội Anh giáo;
- nền kinh tế nước Anh đi từ chỗ bị cô lập và lệ thuộc đến chỗ đa dạng và độc lập;
- khoa học và nghệ thuật phát triển;
- nước Anh trở thành một lực lượng mạnh về hải quân.

Nữ Hoàng Elizabeth đã đem đất nước của bà bước vào thời kỳ hoàng kim và biến một đất nước nhỏ bé thành một cường quốc.

Nên không lạ gì bà được gọi là sư tử cái. Ngay cả với tất cả những thành đạt này, vai trò làm nữ hoàng của bà không hề trở thành một gánh nặng. Bà nói,

Đi Với Sư Tử

Làm vua và đội vương miện sẽ vinh diệu hơn khi nhìn thấy người đội nó thích thú làm chuyện này.

Như các sách lịch sử cho biết, bà làm nhiều việc hơn là đội vương miện; bà đi tiên phong trong sự phát minh, thương mại và khai phá. Bà hiểu được sức mạnh đằng sau sự liên minh trung thành và nuôi dưỡng sự phát triển quốc gia, dù những nước như Pháp bị chia xé bởi cuộc cách mạng.

Elizabeth không chút sợ hãi trong cuộc chiến. Đây là phần trích bài diễn văn của bà khi bà chuẩn bị tham gia chiến đấu với quân đội của bà.

Hãy để những kẻ tàn bạo run sợ, tôi luôn sống ngay thẳng dưới mắt Thượng Đế nên tôi đặt hết sức mạnh và sự che chở của tôi nơi tấm lòng trung thành và thiện ý của thần dân tôi. Và vì thế tôi đến với đồng bào như đồng bào thấy lần này không phải để nghỉ ngơi và vui đùa, nhưng để tham gia vào cuộc chiến sinh tử giữa vòng đồng bào. Để phó mạng sống cho Thượng Đế và đất nước tôi và cho đồng bào tôi đó là niềm vinh dự của tôi ngay cả máu tôi phải rơi xuống đất . . .

Tôi biết tôi là một phụ nữ yếu ớt và thấp kém nhưng tôi có quả tim và gan của một vị Vua trên trời và vua của nước Anh, và chế nhạo những kẻ từ Tây Ban Nha hay Âu châu dám xâm lược biên giới của đất nước tôi . . . bản thân tôi sẽ chung sức với đồng bào . . . Trong nay mai chúng ta sẽ chiến thắng những kẻ thù của Thượng Đế, của đất nước và của dân tộc tôi.

Sư Tử Cái Trời Dậy

Và họ đã chiến thắng.

Bạn có thấy chuyện gì xảy ra khi một phụ nữ chọn kinh ngạc hơn là kinh khiếp? Elizabeth theo Chúa không chút sợ hãi, chú ý đến thiên mệnh của bà. Bà không quên đeo đuổi sự chỉ dẫn của Chúa và bà ghi lại nhật ký cầu nguyện của bà trong ba thứ tiếng khác nhau. Kết quả là không gì khác hơn là sự kinh ngạc. Có lẽ bạn cảm thấy Chúa kêu gọi bạn làm điều gì đó phi thường hay gây kinh hãi. Nếu vậy, hãy để gương của Lucy và Nữ Hoàng Elizabeth Đệ Nhất khích lệ bạn tiến bước.

Những gì người khác nhìn thấy bạn không thành vấn đề. Nếu Chúa đã phán, hãy tin Ngài. Hãy đi nơi nào Ngài bảo bạn đi; hãy lắng nghe những gì Ngài phán với bạn. Hãy theo con Sư Tử này khi Ngài dẫn dắt và tin cậy “cái biết” trong lòng ngay cả khi người khác có thể không hiểu.

Bạn có sẵn sàng để kinh ngạc không?

TỪ TIẾNG THÌ THẦM ĐẾN TIẾNG GẦM GỪ

Tôi không phải là sư tử, nhưng vì trách nhiệm tôi phải gầm như sư tử.

WINSTON CHURCHILL

Sư tử thì gầm thét

Bạn chắc đã biết điều này. Nhưng bạn có biết là sư tử cái cũng gầm thét không?

Để sư tử đực hay sư tử cái gầm thét hiệu quả, chúng trước hết phải đổi tư thế. Phát ra một tiếng gầm như thế đòi hỏi phải cúi xuống. Đầu chúng gục xuống, và chúng vươn ngực ra để cho không khí vào phổi. Tôi thắc mắc không biết chúng có cảm thấy bị nổ tung khi chúng gầm như thế không. Người ta cho biết tiếng gầm của chúng vang từ năm dặm vào đêm khuya tĩnh mịch và làm con tim của cả người và thú gần đó phải run sợ. Tiếng gầm của sư tử có thể vây hãm bạn và khiến bạn phải dừng lại với vẻ sợ kinh ngạc.

Sư Tử Cái Trời Dậy

Tương tự, nếu chúng ta, là những sư tử cái của Chúa, muốn phát ra một tiếng nói oai phong, đòi hỏi chúng ta phải đổi tư thế. Để có khả năng gầm thét, chúng ta phải hạ cái đầu cao ngạo của chúng ta xuống và cúi người xuống. Thái độ hạ mình và cầu nguyện này sẽ đặt chúng ta ở vị trí nhận sự đổ đầy tươi mới của Thánh Linh Chúa. Tôi tin sự gầm thét này sẽ xảy ra khi khả năng nhận vào Thánh Linh của Chúa lớn hơn khả năng chứa đựng sự đầy dẫy sự sống của Ngài. Khi chúng ta không còn giữ lại lễ thật, tình yêu và sự tốt lành của Ngài, chúng ta sẽ khai phóng lời tuyên bố gây chấn động về mọi sự của Đức Chúa Trời.

Nhưng không như tiếng gầm thét của sư tử cái, tiếng gầm của chúng ta vang xa hơn. Lời tuyên bố của chúng ta sẽ là một sự hoà quyện giữa những lời nói và việc làm với hành động của đức tin. Khi tất cả những cái vô hình này như đức tin, hy vọng và yêu thương trở thành hữu hình trong mỗi cá nhân và được bày tỏ qua sự đáp ứng liên kết của chúng ta với nhu cầu của thế giới và với tình yêu của Chúa thì người ta sẽ nghe tiếng gầm của chúng ta. Khi chúng ta gầm dội lại tiếng của Sư Tử chúng ta, thế gian sẽ nghe tiếng gầm của Ngài. Lúc đó tất cả các thần khác cùng các tiếng ồn khác sẽ bị át đi, và tiếng kêu này sẽ vang lên, “Hãy thờ lạy một mình Thượng Đế mà thôi!”

Thế giới chúng ta đầy dẫy tiếng gầm. Khi tôi nghiên cứu ý niệm tiếng gầm, tôi khám phá ra nhiều thứ có khả năng gầm thét hay gào thét. Đại dương gào thét. Ngọn gió mạnh gào thét. Thác nước gào thét khi chảy từ trên xuống. Đám đông các người hâm mộ phấn khích trong sân vận động cũng gào thét.

Bốn sinh vật trước ngai thiên đàng gầm thét, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay,” và âm thanh của tiếng gầm này làm rung động cửa ngai thiên đàng (Êsai 6:4). Dưới đất chúng ta cũng lặp lại những tiếng của họ qua hình thức bài

Từ Tiếng Thì Thầm Đến Tiếng Gầm Gừ

thánh ca, nhưng lời công bố về Đức Chúa Trời thánh khiết lúc đầu là một tiếng gầm thét.

Về phần con, hãy rao truyền cho chúng mọi lời ấy, và hãy nói:

CHÚA gầm lên từ trên cao, từ cung điện thánh Ngài gào thét,

Ngài gầm rống trên chuông chiến Ngài, có tiếng giống như tiếng hò khoan thợ đập nho vọng lại trên tất cả dân cư trên đất. (Giê 25:30)

Và một lần nữa,

Ta sẽ không trừng phạt theo cơn phẫn nộ của Ta, Ta sẽ không huỷ diệt Êp-ra-im nữa. Vì Ta là Đức Chúa Trời, không phải là người, Ta là Đấng Thánh ở giữa con, Ta sẽ không đến để thiêu nuốt. Chúng sẽ đi theo CHÚA, Ngài gầm thét như sư tử; khi Ngài gầm thét, con cái Ngài sẽ run rẩy quay về từ phương tây. (Ôsê 11:9-10)

Có tiếng nói nào vinh diệu hơn là tiếng thì thầm, tiếng gầm, tiếng kêu gào hay tiếng la lớn không? Có phải chỉ một sách ghi lại tiếng gầm thét đầy kinh hãi và quyền lực đó sao?

Sư Tử Cái Trối Dậy

BẮT ĐẦU BẰNG TIẾNG THÌ THẦM

Để trả lời, trước hết chúng ta khám phá sức mạnh của tiếng thì thầm.

Tác giả Thi thiên viết:

Một sắc luật Ngài lập với Giô-sép khi Ngài đi ra đánh nước Ai-cập; nơi mà tiếng nói tôi nghe nhưng không hiểu. (Thi 81:5)

Ở đây tác giả Thi thiên giải thích sự kinh ngạc trước kinh nghiệm nghe tiếng thì thầm của Chúa. Tác giả há không ghi lại và hát lên sự tin cậy của ông nơi Chúa sao? Có lẽ trong Thi thiên này ông nhớ lại điều lạ lùng khi ông bắt đầu thông công với Chúa. Con người thường không nhận ra những gì họ không nghe trước đó. Trước hết Đavít nghe Chúa thì thầm lúc còn là một cậu bé chăn chiên, sau đó ông nghe tiếng Chúa khắp mọi nơi. Tiếng Chúa được mô tả như “tiếng thì thầm êm dịu nhất.” Đấng Oai Nghi phán bằng một giọng nói thực tế với đời sống con người.

Và chúng ta được mời là hãy yên lặng: “Hãy yên lặng, và biết rằng Ta là Đức Chúa Trời!” (Thi 46:10)

Tôi chắc là Đức Chúa Trời Chí Cao và Đấng Tạo Hoá vạn vật biết con cái Ngài sẽ bị chi phối và lắng lòng bởi tiếng thì thầm của Ngài.

Tôi thấy ý niệm về một Đức Chúa Trời thì thầm gây ngạc nhiên hơn là một Đức Chúa Trời phán lớn tiếng. Bạn có thể mong đợi tiếng phán sấm chớp từ một Đức Chúa Trời lớn lao, nhưng ít ai mong một tiếng nói thì thầm. Với tiếng nói êm dịu như thế, Chúa có khả năng đem chúng ta đến sự

Từ Tiếng Thì Thầm Đến Tiếng Gầm Gừ

tập trung. Giống như vực sâu gọi vực sâu, tiếng thì thầm của Chúa là tiếng âm vang của Đấng Tạo Hoá vọng lại trong con cái Ngài, là tạo vật.

Êli tìm Chúa trong ngọn gió, trong cơn động đất và trong đám lửa, nhưng ông nghe Ngài phán trong tiếng thì thầm (xem 1Vua 19:12). Khi Êli nghe tiếng phán nhỏ nhẹ êm dịu, ông bước ra khỏi hang và lắng nghe điều Chúa bảo ông.

Giọng điệu nhỏ nhẹ mang theo một âm hưởng thân mật và sâu thẳm cho những ai lắng lòng muốn nghe. Trong sự tĩnh lặng này tâm linh chúng ta nghe tiếng thì thầm của một người Cha. Mỗi chúng ta đều mong ước nghe tiếng thì thầm của Chúa. Bạn được tạo dựng để nghe Đấng Tạo Hoá. Hãy để Ngài phán vào nơi sâu thẳm của linh hồn bạn và làm thoả mãn khát khao của lòng bạn.

Tôi tin rằng khi Chúa phán, nó luôn luôn bắt đầu bằng tiếng thì thầm. Mọi điều thứ nào to tát đều bắt đầu bằng tiếng thì thầm. Khi tôi mang thai và cảm thấy sự sống cựa quậy trong tôi, đó là tiếng thì thầm của đứa bé sẽ ra đời. Tiếng khóc cũng bắt đầu bằng tiếng thì thầm bên trong. Có lẽ bạn trước hết nghe tiếng thì thầm của Chúa đáp lại tiếng kêu cầu từ bên trong linh hồn bạn: “Chúa ơi, con đói khát, con sợ hãi, và con cô đơn.”

Ngài thì thầm lại, “Đừng sợ. Ta đang ở đây, hỡi con Ta.”

Thỉnh thoảng tôi tưởng tượng một phụ nữ thì thầm. Người mẹ đỡ đứa con đang sợ hãi không la hét con; bà thì thầm. Trong nhiều năm tôi đã nghe các con gái của Chúa thì thầm với nhau về những thôi thúc trong lòng họ. Hầu như gần ba thập niên qua tôi đã thì thầm với nhà tôi khi chúng tôi nằm trên giường. Nói lớn tiếng dường như không thích hợp dưới màn đêm ẩm cúng khi chúng tôi nằm trên giường. Đó là chỗ cho tiếng nói thì thầm, nghỉ ngơi và thân mật.

Có những lúc tôi thì thầm trong buổi bồi linh khi gia đình

Sư Tử Cái Trối Dậy

tôi ngồi cạnh nhau. Tôi nói thử thử khi tôi nghe điều gì đó nhanh quá hay không đúng. Tôi thì thầm, “Điều đó không đúng.” Nhà tôi và các con gật đầu im lặng và đôi khi vỗ nhẹ tay tôi nhằm cố gắng nói rằng “Mấy cha con hiểu tại sao mẹ lo. Mẹ không cần nói lớn tiếng. Mấy cha con nghe mẹ rồi.”

Tôi thì thầm như thể bị ép buộc. Dường như là không đúng nếu cứ im lặng mà không dám phơi bày những lời quá dễ tiện, quá phân biệt, quá méo mó hay quá sai lầm. Có lẽ đó là vai trò mà tôi đang nắm giữ, nhưng tôi phải thì thầm lẽ thật để nhổ đi những hạt giống sai lầm trước khi nó bén rễ. Lời thì thầm của tôi khước từ những lời sai lầm đã nói ra cách lớn tiếng.

Tôi thì thầm khi tôi nghe người ta tuyên bố những điều mà Chúa không thì thầm với tôi và củng cố đời sống tôi. Chắc chắn có những lúc bạn cũng cảm thấy tương tự. Nếu bạn đã nghe lời thì thầm của Chúa, thì bạn biết nó là thánh thiện và đáng cho chúng ta để ý. Thường khi chúng ta giảng dạy, chúng ta chỉ lặp lại những gì người khác dạy chúng ta. Nhưng khi Chúa phán, nó hoàn toàn khác. Lời thì thầm của Chúa không phải là điều ta xem nhẹ mà phải nên tôn trọng.

Chúa đang thì thầm với các con cái và con gái của Ngài. Bạn có cảm nhận đây là thời điểm và giai đoạn để thì thầm và lắng nghe lời thì thầm của Chúa không? Có lẽ bạn đang nghe ngay bây giờ. Những lời thì thầm chính là những thổ lộ của những điều mầu nhiệm và tiên báo.

Hàng ngàn năm nay người ta tìm kiếm lời thì thầm của Chúa, và cuộc tìm kiếm này thường gặp phải sự im lặng.

Vì Ta cho các con biết: Nhiều tiên tri và vua chúa muốn thấy những điều các con nhìn thấy mà không thấy được, muốn nghe những điều các con nghe, mà không nghe được. (Lu 10:24)

Từ Tiếng Thì Thầm Đến Tiếng Gầm Gừ

Các tiên tri và vua chúa thời xưa đã trông ngóng để nghe, nhưng Chúa không thì thầm nhiều. Họ liếc nhìn muốn biết tương lai, nhưng trước mắt họ thì họ không thấy gì cả. Không có âm thanh, không có khải tượng hay hình ảnh, không có gì để khiến họ phải hỏi những người cùng thời của họ, “Bạn có nghe điều đó không?”

Rồi thì đến thời điểm sứ điệp đến, không phải bằng tiếng thì thầm mà bằng một thân vị. Lời thì thầm trở nên xác phàm và nói lớn tiếng khi Ngài đi lại giữa con người, sờ chạm, giảng dạy, chữa lành, và kêu người chết sống lại. Buồn thay, chính những con người mà trông ngóng để lắng nghe, không còn có lỗ tai để nghe nữa. Họ bỏ qua Ngài vì Đức Chúa Trời trông thấy khác và nghe cũng khác với những gì họ mong đợi. Chúa Giê-su thì thầm với những người thu thuế và tay đánh cá nhưng lại la hét với những “thầy” Pharisi.

Thay vì giải thích bằng lời Ngài là ai và Ngài đến từ đâu, Chúa Giê-su bày tỏ Ngài là ai qua chính đời sống của Ngài, dù hành động của Ngài có sức thuyết phục hơn bất kỳ lời nào con người nói ra.

TỪ LỜI THÌ THẦM ĐẾN LỜI LỚN TIẾNG

Như nhiều người trong chúng ta, bạn tôi là Bobbie Houston nghe được âm thanh của thiên đàng và quan sát Thánh Linh của Đấng Chí Cao bố trí và hình thành sứ mạng cho các con gái của Ngài. Cô ta đã mô tả được những gì mà phần lớn trong chúng ta nhìn thấy bằng những lời văn thơ :

Tiếng thì thầm của Chúa thành tiếng kêu lớn.

Sư Tử Cái Trời Dậy

Những phụ nữ khắp thế giới đang vang lên những lời này.

Ngày càng có những người con gái của Chúa nghe tiếng thì thầm của Ngài. Tiếng thì thầm của Chúa là gì? Và tại sao âm thanh này càng dấy động? Có một tiếng kêu tập thể đòi công lý nhằm gióng lên lời tuyên bố về hy vọng của chúng ta. Khi Mari mẹ của Chúa Giê-su nhận lời hứa về ơn cứu rỗi dân sự Chúa, bà giữ trong lòng và cất giấu trong đó. Ngày nay ngày càng nhiều những người con gái của Chúa công bố sự sống và sự tự do mà Ngài gieo trồng trong lòng họ. Kết quả là những gì lúc đầu chỉ là lời thì thầm trong tấm lòng của một người đã trở thành tiếng hô to của cả một tập thể chị em. Thông điệp này đã lấn át trên cả sự tĩnh lặng đã áp ủ bao lâu nay.

Những gì Ta bảo các con trong bóng tối, hãy nói ra giữa ban ngày; những gì các con nghe được, hãy công bố trên sân thượng. (Mat 10:27)

Lúc đầu Chúa Giê-su thì thầm rồi sau đó Ngài bảo các môn đồ hãy la lớn tiếng. Ngài thông ban tri thức và khôn ngoan trong lúc thân mật riêng tư, rồi khuyên các môn đồ hãy công bố cách công khai những gì được nghe trong nơi kín giấu.

Tôi tin chúng ta sống trên đất trong một giai đoạn khi mà tiếng thì thầm của Chúa ngày hôm qua sẽ được nâng lên tiếng kêu lớn của ngày mai. Tôi biết chắc là chúng ta có hiểu được quy mô rộng lớn của việc này không, nhưng tôi cảm nhận nhiều người trong bạn hiện giờ đang nghiêng người và lắng nghe. Khi bạn càng đến gần Chúa, bạn nghe tiếng kêu đang giảm dần ngay trong lòng.

Từ Tiếng Thì Thầm Đến Tiếng Gầm Gừ

Cột trụ đỡ các tầng trời rung chuyển, kinh sợ khi Ngài quở trách. Ngài dùng quyền năng dẹp yên biển cả, dùng sự khôn ngoan đánh ngã Ra-háp. Hơi thở Ngài làm bầu trời tươi sáng, tay Ngài đâm thủng rắn đang trốn chạy. Nhưng đó chỉ là một cái nhìn thoáng qua về công việc Ngài; tiếng thì thầm chúng ta nghe về Ngài thật nhỏ làm sao! Ai hiểu thấu tiếng sấm vang rền quyền năng Ngài? (Gióp 26:11-14)

Chính xác là chúng ta sẽ làm gì? Chúng ta chắc chắn sẽ run sợ, nhưng những ai đã biết và tin tưởng tiếng thì thầm sẽ không kháng cự tiếng kêu lớn của Ngài sắp tới. Điều gì đó sâu xa trong chúng ta sẽ lắng nghe cách run rẩy khi chúng ta chờ đợi tiếng gọi của Ngài gióng lên. Tất cả quyền năng và sự cai trị của Chúa ban đầu chỉ vận hành ở mức tiếng thì thầm. Rồi hơi thở của Ngài làm xé rách bầu trời.

Khi Chúa bắt đầu thì thầm sự sống, sự tự do, hy vọng, sức mạnh, kinh nghiệm “đồng vắng,” giá trị và ngay cả vẻ đẹp vào thế giới của tôi, nó làm cho tôi phải căng nở ra. Ngài đề nghị tôi hãy mở rộng khi mà dường như tôi không còn chỗ để mở rộng hay phát triển.

Tôi có thể mô tả cảm giác lo sợ của tôi như thế này: Giả thử bạn nghe một tiếng thì thầm rằng có nhiều điều dành cho đời sống bạn hơn là bạn biết, rằng những gì bạn đã tiếp nhận là dành cho đời sống bạn lại chưa hề ứng nghiệm. Tiếng thì thầm này mâu thuẫn với những gì bạn đã nghe tuyên bố cho mọi người.

Tuy nhiên tiếng thì thầm nói trong nơi bí mật, sâu thẳm và đánh thức lòng mong mỏi ấp ủ lâu nay. Nó thật hơn những gì bạn đã nghe trên ti vi hay đọc trong sách vở hay tạp chí. Với khả năng về tiếng thì thầm này bạn không còn như xưa nữa. Thành linh bạn không còn an phận tại một nơi,

Sư Tử Cái Trời Dậy

trong các mối quan hệ và cuộc nói chuyện mà bạn cảm thấy thoải mái với tháng vừa rồi, mới tuần vừa qua hay mới ngày hôm trước.

Khi lần đầu tôi nghe tiếng thì thầm của Chúa, đây là điều xảy ra. Ở một bình diện nào đó tôi biết tôi phải già từ những gì quen thuộc, chứ không từ già đức tin. Tôi cảm thấy cứ như là tôi bị trời phiêu bạt, nhưng tôi không biết tại sao hay bằng cách nào tôi đến được bờ bên kia. Tất cả những gì trước đây ổn định thì bây giờ cảm thấy bấp bênh, vô địch và khó chịu. Cái chắc chắn duy nhất trong đời tôi chính là cái đã bị trời đạt, và tôi không còn như trước đây nữa.

Vâng, tiếng thì thầm có sức mạnh phân cách chúng ta cách chớp nhoáng khỏi những gì chúng ta biết – không còn như cách củ nữa. Một số người gọi kinh nghiệm này là sự biến đổi siêu phàm; số khác gọi là sự thay đổi tận gốc rễ.

Mỗi khi tôi tìm kiếm Chúa, Ngài trả lời bằng tiếng thì thầm.

Xin hãy chú ý và đáp lời tôi. Tôi bồn chồn trong lo âu và bối rối. (Thi 55:2)

Sự đáp lời của Ngài có thể gây ra sự phân rẽ ở mức độ nào đó, và một thời gian việc này thấy khó chịu. Đó là lý do khi chúng ta nghe tiếng thì thầm của Chúa, điều quan trọng là chúng ta lắng lòng xuống, lắng nghe và hiểu ra tiếng thì thầm bên trong.

Ludwig van Beethoven viết, “Những âm vang và tiếng gầm thét cùng tiếng đông bão vang vọng bên tôi cho đến khi tôi viết nó ra thành nốt nhạc.” Điều gì xảy ra nếu ông không ghi ra những nốt nhạc mà ông đã nghe bên trong? Chúng ta không chỉ mất đi tiếng nhạc của ông; mà chúng ta còn mất

Từ Tiếng Thì Thầm Đến Tiếng Gầm Gừ

đi ý tưởng, tình yêu, giấc mơ và nguồn cảm hứng được đánh thức bởi những giai điệu âm thanh mà ông ghi lại được.

Khi tiếng thì thầm của Chúa đánh thức những đông bão hay những ý tưởng gầm thét trong tôi, tôi không nghỉ ngơi được cho đến khi tôi ghi lại. Có nhiều cách để giữ lại những lời thì thầm phát ra từ thiên đàng. Một số người trong chúng ta ghi lại âm thanh; số khác viết thành nhạc. Số khác nữa soạn thành thông điệp, vở kịch hay câu chuyện làm vang lên nội dung của nó. Còn số khác nữa minh họa lời thì thầm sáng tạo qua nghệ thuật và kiến trúc để biến lời thì thầm này thành hình thể và kiến trúc.

Phương pháp không quan trọng, nhưng vấn đề là ghi lại được.

SỐNG THEO LỜI THÌ THẦM

Chúng ta chắc đều nghe giảng “Phải sống đạo” nhưng tôi thêm cụm từ này. Hãy sống theo những gì có trong lòng bạn.

Ralph Waldo Emerson nói, “Không ai trong chúng ta làm được điều gì đó xuất sắc hay ý nghĩa ngoại trừ người đó lắng nghe tiếng thì thầm mà chỉ có một mình người đó nghe được.”

Hãy học lắng nghe mình nói. Đừng hỏi người ta nói cho bạn điều mà chỉ có bạn mới nghe được. Làm thế, bạn sẽ để cho người khác át đi tiếng thì thầm của Chúa trong lòng bạn. Hãy tôn trọng những gì Chúa thì thầm với bạn, và để thì giờ lắng nghe những điều tuyệt vời Ngài ban cho bạn.

Khi chúng ta nghe tiếng thì thầm thường là lúc chúng ta ở một mình. Nhưng không chỉ chúng ta mới là người nghe được. Chúa sẵn sàng phán với hết thảy những ai yên lặng đủ

Sư Tử Cái Trời Dậy

để nghe. Vấn đề là chúng ta có ngưng lại lâu đủ để nghe rõ Thánh Linh nói và rồi mô tả lời phán Ngài cách quyền năng không. Một khi chúng ta quán triệt được phần mà chúng ta diễn tả thì chúng ta sẵn sàng nhận biết tiếng thì thầm nơi người khác. Giai đoạn học yên lặng có thể là hơi khó chịu, nhưng đó là tiến trình chúng ta phải trải qua nếu chúng ta thấy mình buộc phải kết nối lại và phải chèo sao cho đến bến an toàn.

Giai đoạn ở riêng trong khi lắng nghe Chúa của tôi xảy ra vào cuối năm 2006 lúc đó tôi đang ở tại nước Philippines cùng với những người phụ nữ mạnh mẽ – Helen, Bobbie, Lisa và Deborah. Chúng tôi từ nhiều nước đến đó để phát động một chương trình huấn luyện nhằm mang lại giá trị và sức mạnh cho phụ nữ khắp thế giới.

Tôi không biết trước là tôi đã đích thân đến hội nghị này để được thay đổi hoàn toàn. Sự gặp gỡ này không thay đổi những gì tôi nói cho bằng cách tôi nói. Tôi hay nghĩ rằng từ lúc cuối năm 2006 tôi ít thất vọng và xin lỗi trong lời nói của tôi.

Sau hội nghị đó tôi được kết nối thân mật và trung thành hơn với tiếng thì thầm của Chúa. Còn trước đó tôi tranh chiến, cô lập và rất là cô đơn.

Theo lịch xếp thì tôi giảng trước. Khi tôi giảng xong, tôi ngồi xuống và uống nước khi nghe sứ điệp của một người chị em khác. Hết bài giảng này đến bài giảng khác, sự sống đổ vào linh hồn mệt mỏi, thất vọng của tôi. Như thể là mỗi người chị em này nói ra lời thì thầm trong tôi và những thầm kín của tôi khi họ giảng cách rõ ràng, đầy sức mạnh, được xúc dầu và nhiều nhân hậu. Tôi không thể cầm được nước mắt và linh hồn khô cạn của tôi được tắm mát. Những mong mỏi và thất vọng của tôi đã được trả lời.

Sau buổi nhóm cuối cùng tôi lái xe về khách sạn cùng với

Từ Tiếng Thì Thầm Đến Tiếng Gầm Gừ

mấy người chị em này. Tôi lặng người khi cố gắng tìm từ ngữ nào để kể lại những gì đang xảy ra trong tôi.

Bobbie khuyên, “Nhưng đây chính là điều bạn viết và giảng đến.”

Cô ta nói đúng, nhưng mãi tới lúc đó tôi mới nghe những lời này được vang vọng lên.

Nhiều năm qua tôi cảm thấy như thể tôi đơn độc, chỉ nói ra những lời này trong một không gian giới hạn. Tôi có thể nhìn ra bên ngoài nhưng tôi không thể ra ngoài cho đến khi thành linh ai đó mở toang cánh cửa và mời tôi vào một không gian bao la đầy đầy ánh sáng và tiếng cười.

Bobbie quay sang vuốt ve chân tôi, “Bạn không còn một mình nữa.”

Tôi gật đầu và khóc, cảm thấy như con trẻ nhưng không còn lo đến những chuyện trẻ con. Đêm hôm đó là một dấu ấn. Tôi không chắc là tôi nhận ra tôi cảm thấy đơn độc cho đến lúc khi tôi được mọi người mời tham gia. Tôi thật sự là một trong số những chị em gia nhập vào hàng ngũ của những anh chị em cùng nhau làm việc để thay đổi thế giới.

Được kết thân với những người đã nghe cùng một tiếng thì thầm thật là một kinh nghiệm đầy quyền năng, đầy ngạc nhiên và thoải mái.

Bạn cũng có thể kinh nghiệm điều này. Bạn có bao giờ cảm thấy bạn là người ngoài cuộc nhìn vào và thành linh bạn thấy mình được gia nhập vào không? Những người con gái, những chị em, người người mẹ và những bạn bè biết rằng bạn thuộc về họ. Bạn không đơn độc. Bạn không bao giờ đơn độc. Bạn được canh chừng và đón nhận bởi những người mang tiếng thì thầm của Chúa bên trong họ.

Sự bao bọc này xảy ra không phải vì người ta không mời bạn và cảm thấy có bổn phận phải mời. Không, không phải

Sư Tử Cái Trối Dậy

vậy. Bạn được kể vào vì bạn thuộc về đạo quân gồm những người nam và người nữ đang trối dậy khắp nơi trên đất này.

Về phần các con được Đấng Thánh xúc dầu và tất cả các con đều có sự hiểu biết. Ta đã viết cho các con, không phải vì các con không biết chân lý nhưng vì các con biết chân lý và vì không có sự dối trá nào từ chân lý mà ra. (1Gi 2:20-21)

Việc khám phá ra tôi không đơn độc đối với tôi đó là cả “một khung trời đầy thương nhớ.” Dù tôi đi lại và giảng dạy cho hàng trăm phụ nữ mỗi tuần, tôi thường thấy mình như một vị khách. Việc cứ thăm hết chỗ này đến chỗ khác mà không bao giờ thấy mình thuộc về hội thánh nào cả đôi khi thấy cô đơn thật. Hỡi những chị em yêu dấu, bây giờ hãy dứt khoát với chuyện này; bạn không phải là vị khách nữa – bạn là một gia đình. Khi nhiều người hiệp một lại, lời nói được vang lên, mối quan hệ được thiết lập, và âm thanh được trối dậy. Lời thì thầm kiểu này mời gọi chúng ta kết thân nhau.

Vậy còn tiếng la lớn thì sao?

Nhưng Giô-suê đã ra lệnh cho nhân dân: “Đồng bào đừng la hét, đừng trò chuyện; cũng đừng nói một lời nào cho đến khi ta ra lệnh hét lên. Lúc đó đồng bào sẽ la hét!” (Giô 6:10)

Có liên hệ đến thời điểm khi nghĩ đến chuyện tiếng thì thầm được nâng lên tiếng la lớn. Chúng ta sống trên đất này trong từng giai đoạn vừa có chiến lược vừa hiểm nguy. Như Chúa làm với thành Giêricô, Ngài cũng sẽ làm cách âm

Từ Tiếng Thì Thầm Đến Tiếng Gầm Gừ

thầm quanh quần đầu đó và khi đúng thời điểm, Ngài bùng hạ xuống bằng một tiếng la lớn của cả một tập thể.

Vì khi mệnh lệnh ban ra cùng với tiếng gọi của thiên sứ trưởng và tiếng kèn của Đức Chúa Trời vang lên thì chính Chúa sẽ từ trời giáng xuống. Bấy giờ những người chết trong Chúa Cứu Thế sẽ sống lại trước hết. (1Tê 4:16)

Vừa nghe âm thanh tiếng Ngài, sự cai trị của sự chết và sự huỷ diệt sẽ bị sụp đổ.

Dân Y-sơ-ra-ên đi vòng thành Giêricô bảy lần trước khi xuất hiện sức mạnh của tiếng la lớn. Tương tự, những con sư tử cái thông minh không gầm thét trừ khi chúng chắc chắn là chúng đã mai phục. Việc la lớn và cất tiếng la lớn không quan trọng cho bằng việc có chiến lược. Không ai trong chúng ta nên tuyên bố những gì mà chúng ta chưa được chuẩn bị để thực thi cách đầy năng lực.

Chúng ta không nên cất lên cùng lúc mọi tiếng thì thầm thành tiếng la lớn.

Như người đàn bà mang thai sắp sinh, người quặn thắt, kêu la trong cơn đau đớn, Lạy CHÚA, chúng tôi cũng vậy vì có Ngài. (Êsai 26:17)

Trong nhiều năm cả cá nhân lẫn hội thánh chúng ta đã gào thét nỗi đau của chúng ta, nhưng việc gào thét nỗi đau không phải là câu trả lời. Vực dậy từ nỗi đau quần quại mới là câu trả lời. Nào chúng ta hãy chuộc lại những cơn quần quại, những định kiến và những nỗi đau để sanh ra một thế hệ gồm những người con gái mạnh mẽ và đầy nhựa sống.

KHI TIẾNG LA THÀNH TIẾNG GẦM

Ai cũng có thể hét. Nhưng không phải ai cũng có thể gầm, ít ra là cho tới lúc này.

Vậy tiếng gầm đích xác là tiếng gì? Tiếng gầm không phải là tiếng la lớn hết sức. Trước hết nó là một lời tuyên bố không chút sợ hãi. Tiếng gầm khai phóng một điều gì đó ẩn chứa bên trong. Mỗi chúng ta đều có tiềm năng để gầm, nhưng không phải cá nhân nào cũng có. Tôi tin đối với con người thì tiếng gầm chính là một sự biểu lộ tập thể của nhiều tiếng nói. Tôi tin âm thanh của những người sống cùng một đức tin sẽ phát ra trong khi họ chia sẻ cùng niềm hy vọng và bày tỏ cùng tình yêu của Chúa.

Một số người trong bạn nhớ bài hát Helen Reddy vào thập niên 1970 có lời “Tôi là phụ nữ, hãy nghe tôi gầm!” Xin hiểu cho rằng tôi không có ý nói rằng chỉ phụ nữ mới gầm. Tôi không khuyến khích chị em phụ nữ gầm thét với nam giới hay nam giới gầm thét với phụ nữ. Tôi tin đây là lúc chúng ta cất tiếng nói của chúng ta và cùng nhau gầm lên.

Ngay cả bây giờ tôi nghe trong tâm linh tôi, “Hãy sẵn sàng, hỡi những người con gái, vì tiếng la lớn của bạn có tiềm năng trở thành tiếng gầm vang lên khắp đất và khai phóng sự cung ứng từ thiên đàng.” Như Winston Churchill nói, “Tôi không phải là sư tử, nhưng vì trách nhiệm nên tôi phải gầm như sư tử.”

Tương tự, chúng ta không phải là sư tử, nhưng vì trách nhiệm gán trên vai chúng ta khiến chúng ta gầm như tiếng của Sư Tử của chúng ta. Một mình Chúa Giê-su là Chúa Cứu Thế và Sư Tử của chi phái Giuđa. Chúng ta là môn đồ của Ngài dội lại tiếng gầm của Ngài. Điều gì khiến cho Sư Tử của chúng ta gầm? Tôi tin câu trả lời sẽ được bày tỏ khi chúng ta khám phá điều gì khiến cho sư tử đục và sư tử cái trong rừng gầm lên?

Từ Tiếng Thì Thầm Đến Tiếng Gầm Gừ

Dù cả hai đều là những con mèo lớn gầm, nhưng tiếng gầm của mỗi con bắt nguồn từ những lý do khác nhau. Lý do quan trọng nhất cho một con sư tử gầm là để tuyên bố và bảo vệ lãnh thổ. Khi màn đêm buông xuống, con sư tử đục đầu đàn sẽ đứng lên, cúi đầu, ưỡn ngực và hít khí đêm. Rồi nó bắt đầu gầm lên. Âm thanh vang thấu khắp cả vùng đất của nó muốn tuyên bố, “Ta đang thức, ta có đầy quyền lực và đang có mặt ở đây. Ta sẵn sàng bảo vệ lãnh thổ của ta và thách đố lại mọi kẻ nào dám thách thức ta. Ta không nín lặng nếu ai đó cố cướp đi sư tử cái và sư tử con của ta. Thức ăn của ta không được kẻ xỏ lá nào không thuộc dòng họ ta ăn trộm.”

Tiếng gầm của sư tử làm mấy con linh cẩu khiếp vía. Sức mạnh của tiếng ấy được cảm nhận cả trong lẫn bên ngoài lãnh thổ và đánh thức mọi kẻ nào đang sẵn lòng trong bóng đêm rằng nó không chấp nhận bất kỳ sự gây hấn nào. Tiếng gầm làm kinh khiếp kẻ xâm lược và đặt ra giới hạn của từng vùng.

Sư tử cũng gầm để xác định số lượng con trong bầy. Tiếng gầm ám hiệu, “Tôi đây. Bạn đang ở đâu?” Các sư tử cái và sư tử đực cùng bầy sẽ đáp lại bằng tiếng gầm của nó.

Sức mạnh và âm vang của tiếng gầm tỏ cho thấy nhiều điều về cá tính con sư tử. Tiếng gầm truyền thông cổ kích, tuổi tác và tình trạng thể chất. Thật ra, tiếng gầm của nó nói, “Tôi biết anh không thấy tôi, nhưng anh có nghe vài cảm nhận tiếng tôi không? Đừng có làm rối tôi nhé!” Cuối cùng, nhưng không phải là kém quan trọng, sư tử gầm khi chúng đánh dấu.

Khi tôi viết những lời này, tôi nghĩ đến việc Chúa Giê-su chúng ta bị nung nấu bởi lòng sốt sắng cho nhà Chúa. Có phải chúng ta cũng sốt sắng đủ để cúi đầu, đầy dẫy sự sống và công bố chúng ta là ai trong mối quan hệ với Ngài không?

Nào, điều gì thôi thúc sư tử cái gầm?

Sư Tử Cái Trối Dậy

Như sư tử đực, nó gầm để tuyên bố và bảo vệ lãnh thổ của nó và xác nhận mối quan hệ của nó với các thành viên khác trong bầy. Nó gầm để kêu gọi sự giúp đỡ và bảo vệ từ các sư tử cái khác và đánh đuổi kẻ thù. Nó gầm để kêu gọi những con con bị thất lạc hay đi lang thang. Nhưng lý do chính sư tử gầm là bảo vệ con con của nó.

Để minh họa điểm này tôi mượn một phát hiện của một cuộc nghiên cứu hai năm tại sao sư tử gầm.

Rõ ràng là nhờ nhập bọn nhau, các con cái được lợi không chỉ nhờ có thể bảo vệ con con của nó khi chạm trán với những con đực khác bầy muốn ăn thịt con con, mà cũng nhờ cùng gầm với nhau mà chúng làm giảm thiểu cơ may là những cuộc chạm trán sẽ xảy ra.

Sư tử cái chủ yếu gầm với nhau vì tiếng gầm của một con có thể bị nhầm là tiếng mời gọi của con sư tử đực khác bầy muốn giao phối với nó. Lý do cuối cùng sư tử cái muốn gầm là dụ dỗ con đực có ý định giết con nó và cướp bầy. Con sư tử đực xấu xa thường giết chết con con để các con sư tử cái muốn giao phối với nó sớm hơn (sư tử cái sẽ không giao phối khi nó đang nuôi con). Điều này khiến cho nó thiết lập dòng giống nhanh hơn.

Theo sử sách, các nhà hành vi học tin rằng lý do thúc đẩy đằng sau mạng lưới kết bạn của sư tử cái là gia tăng khả năng săn mồi. Họ nghi ngờ kết luận của những cuộc nghiên cứu trước đây và tin rằng lý do số một sư tử cái duy trì từng nhóm là để bảo vệ con con của nó và lý do thứ hai là để hợp tác trong nỗ lực đi săn.

Khi tôi đọc thấy rằng lý do đằng sau việc cả nhóm gầm là để ngăn cản con của nó bị chết và bị tiêu diệt. Tôi muốn

Từ Tiếng Thì Thầm Đến Tiếng Gầm Gừ

khóc. Trong cuộc nghiên cứu người ta nhận thấy rằng một nhóm ba con sư tử cái gằm với nhau đủ để ngăn chặn những kẻ giết con nó.

Câu chuyện này dạy chúng ta điều gì?

Người đơn độc dễ bị đánh hạ, nhưng hai người chung sức chống cự, dễ ai đánh hạ được sao? Đây ba tao không dễ gì bứt đứt. (Truyền Đạo 4:12)

Nếu sư tử cái biết con của nó không an toàn khi nó tách ly khỏi các sư tử cái khác, tại sao chúng ta lại cố gắng sống độc lập? Hiệp một chúng ta bảo vệ trẻ con khỏi sự chết và huỷ diệt. Còn tách ly, chúng ta sẽ không có cơ may làm được.

Đừng bao giờ tin rằng chỉ có một vài người quan tâm thì không thể thay đổi thế giới. Vì đó là điều người ta cần

-MARGARET MEAD

Nếu điều này đúng, tại sao chúng ta lại quá sợ hãi không dám nhìn nhận mình cần nhau? Chúng ta không cần số đông; chúng ta chỉ cần vài con người biết quan tâm, trặc ẩn là thay đổi thế giới hơn là đám đông.

LỜI CẦU NGUYỆN GẦM THÉT

Chỉ những con sư tử cái nào có bầu mới dám gằm mà không sợ. Chúng biết chúng không cần tiếng nói mà cũng cần sự bảo vệ của các chị em khác.

Vậy tại sao chúng ta, những sư tử cái của Chúa, gằm thét?

Chúng ta cất tiếng lên để công bố lãnh thổ đầy quyền lực

Sư Tử Cái Trời Dậy

của Chúa và bốn phận của chúng ta. Chúng ta gầm để kêu những kẻ người hư mất. Âm thanh của chúng ta sẽ dẫn dắt những con trẻ và dắt những con lạc về nhà an toàn. Chúng ta ngửi mùi không khí để đánh hơi những kẻ xâm lược, kẻ thù địch và kẻ trộm. Cùng nhau chúng ta cất tiếng lên gầm để bảo vệ con trẻ của chúng ta khỏi cái chết và sự huỷ diệt. Chúng ta sẽ không đối diện với bóng tối trong im lặng.

Tôi không tưởng tượng ra lý do nào hay hơn những lý do trên. Ngay cả bây giờ tôi hơi giận là chúng ta đã im lặng quá lâu. Chúng ta không có quyền im lặng khi mà chúng ta được truyền lệnh phải lên tiếng thay cho những người “thấp cổ bé họng” Giờ đã trễ rồi. Bóng tối lớn dần trong lúc chúng ta ngủ mê. Bây giờ chúng ta hãy tỉnh thức, chúng ta phải cầu nguyện để Chúa gia tăng nỗ lực của chúng ta khi chúng ta tôn cao ánh sáng của Ngài. Cầu nguyện là lý do mạnh mẽ nhất để quy tụ lại. Chúng ta cần sự bảo vệ, sự khôn ngoan và chiến thuật của thiên đàng để đánh cuộc chiến thuộc linh này.

Chúa Giê-su phán, “Hãy hết lòng, hết linh hồn, hết lý trí yêu kính Chúa là Đức Chúa Trời ngươi . . .” (Mat 22:37)

Đây là ba phương tiện chúng ta có thể cất tiếng nói lên thành tiếng gầm cùng với lòng nhiệt quyết, sự cầu nguyện và sự khôn ngoan. Khi chúng ta dâng ba lĩnh vực này của đời sống chúng ta, nó sẽ hợp nhất lại cho đến khi chúng ta yêu Chúa bằng những lời cầu nguyện đầy nhiệt quyết và khôn ngoan.

Chúng ta bắt đầu nhỏ và tin tưởng lớn. Chúa hứa sẽ hiện diện với chúng ta khi nào hai ba người nhóm trong danh Ngài. Lời cầu nguyện dọn đường cho sự cung ứng, mục đích và chiến thuật. Hỡi những chi em sư tử cái, tôi khuyên bạn hãy tìm hai chị em cầu nguyện với bạn . . . thậm chí qua điện thoại cũng được.

Từ Tiếng Thì Thầm Đến Tiếng Gầm Gừ

Khi chúng ta trôi dạt, nhóm lại và cất tiếng nói, nguyện Chúa khiến cho nhóm hai ba người nhân lên nhanh chóng thành nhóm ba mươi người. Rồi nguyện ba mươi chị em thành một trăm rồi thành ba trăm. Ba trăm nhân lên thành một ngàn, rồi thành ba ngàn và cứ thế cho đến khi chúng ta là một đạo quân mà lời cầu nguyện dâng lên từ dưới đất lên tới thiên đàng như một tiếng gầm thét. Đây là lúc chúng ta dội lại tiếng gầm thét của Sư Tử của chúng ta.

Trôi dạt như sư tử

vừa mới thức.

Thành một người vô địch,

Rũ bỏ xiềng xích như sương rơi xuống

Dù là đã ngủ say –

Tuy ít nhưng lại nhiều.

- Percy Bysshe Shelly

Hỡi những sư tử cái, hãy cất tiếng lên.

CÂU HỎI THẢO LUẬN

1.Khi bạn nghĩ về hình ảnh sư tử cái, bạn học được điều gì? (Chương 1)

2.Tiến trình “vươn mình” xảy ra khi có sự căng thẳng. Khả năng để vươn mình có thể mang lại sự linh động và ngăn cản sự gây hại. Có lĩnh vực nào trong đời sống bạn cần được vươn ra? Có lĩnh vực nào đã vươn ra rồi? Hình ảnh con sư tử cái giúp bạn mở rộng nhận thức về bản thân như thế nào? (Chương 2)

3.Nhận thức “cảm thấy dễ chịu với sức mạnh và nghỉ ngơi với quyền năng” có ảnh hưởng gì đến bạn? (Chương 3)

4.Sư tử cái thở phào nhẹ nhõm khi nó tóm tắt vẻ đẹp của nó : “Mình được tạo dựng một cách đáng sợ và lạ lùng.” Bạn có thấy dễ để nhìn bản thân mình được tạo dựng một cách đáng sợ và lạ lùng không? Tại sao có hay tại sao không? (Chương 4)

5.Những ai trong chúng ta mạnh mẽ trong đức tin và tham gia để giúp những người hay dao động, chứ không chỉ làm những việc mà chúng ta thấy thoải mái. Sức mạnh là để phục vụ chứ không phải để tìm địa vị. Mỗi chúng ta cần quan tâm đến ích lợi của những người chung quanh và luôn tự hỏi,

Câu Hỏi Thảo Luận

“Tôi có thể giúp gì đây?” (Rô 15:1-2). Hiện tại lĩnh vực sức mạnh nào trong đời sống bạn mà bạn có thể dùng để giúp người khác? (Chương 5)

6. “Chỉ xét về phái tính thôi thì không làm cho người nam đủ tiêu chuẩn để lãnh đạo, cũng như chỉ xét về phái tính thôi cũng không làm cho người nữ không đủ tiêu chuẩn. Phẩm cách làm cho cả nam lẫn nữ đủ tiêu chuẩn.” Phản ứng của bạn đối với câu nói này là gì? Tại sao bạn lại chấp nhận lập luận này? (Chương 6)

7. “Nhưng hãy bố thí những gì mình có, thì mọi sự đều trong sạch cho các ông.” (Lu 11:41) Rộng lượng với những người không báo trả lại được lòng tử tế của bạn là việc làm sạch bên trong. Bạn dâng món quà thời gian, tiền bạc hay sự phục vụ để nhìn thấy việc tẩy sạch này xảy ra? (Chương 7)

8. Lòng quả cảm được định nghĩa: khả năng, tài năng hay sức mạnh phi thường; lòng dũng cảm phi thường. Nếu bạn có lòng quả cảm, bạn sẽ nói, “Tôi không biết hết hay làm hết mọi sự, nhưng điều tôi biết, tôi chọn làm tốt.” Khả năng, tài năng hay sức mạnh nào đang chờ bạn biến nó thành phi thường? (Chương 8)

9. Bạn có tin mọi trẻ em xứng đáng có cơ hội ngang bằng để sống sót không? Nếu vậy, điều này biến thành hành động đối với những người thân cận hay trẻ em trong cộng đồng của bạn như thế nào? (Chương 8)

10. “Hỡi những ai mệt mỏi và nặng gánh, hãy đến cùng

Câu Hỏi Thảo Luận

ta. Ta sẽ cho các người được nghỉ ngơi. Hãy nhận lời dạy dỗ của ta và học theo ta vì ta hiền hoà và khiêm nhường, các người sẽ tìm được sự thanh thoi cho đời sống. Lời dạy của ta dễ chấp-nhận; gánh ta giao cho các người rất nhẹ nhàng.” (Mat 11:28-30 - BPT). Có lĩnh vực nào trong đời sống bạn hiện tại đang làm bạn nặng gánh không? Có lĩnh vực nào mà bạn không “hanh thông” với Chúa Giê-su không? (Chương 9)

11. Chúng ta cần nhìn phía trước, nhận biết rằng những chọn lựa hiện tại của chúng ta vẫn còn tiếp tục. Có chọn lựa nào bạn thấy khó chọn ngày nay để cho những người thế hệ sau sẽ sống tốt đẹp hơn không? (Chương 9)

12. Rồi, Đức Giê-su phán với các môn đệ: “Nếu người nào muốn theo Ta, hãy từ bỏ chính mình, vác thập tự giá mình và theo Ta.” (Mat 16:24). Chúa dẫn dắt bạn đến đâu mà bạn sợ không dám theo Ngài? (Chương 10)

13. Ai trong thế giới của bạn là sư tử cái huyền thoại? Người này được nhớ đến điều gì sau khi họ đã qua đời? Bạn có muốn được người ta nhớ đến về điều gì? (Chương 10)

14. Có lĩnh vực nào trong đời sống làm bạn thấy khó chịu vì Chúa thì thâm sự sống, sự tự do, kinh nghiệm “đồng vắng”, về đẹp và giá trị vào đó? (Chương 11)

15. Thời điểm là quan trọng; chúng ta đang sống trong một thời điểm mang tính chiến lược và cũng nguy hiểm. Chúa âm thầm làm một việc nào đó; và khi đúng thời điểm, Ngài sẽ đánh hạ bằng tiếng la lớn! Có lĩnh vực nào Chúa muốn bạn vây quanh bằng sự cầu nguyện? (Chương 11)

Bạn có thể tải miễn phí sách này cùng các sự giảng dạy khác của John và Lisa Bevere trong tiếng Việt trên mạng từ:

www.Messengerinternational.org

www.ResourceLibrary.org

Các sách vở tư liệu khác trong nhiều thứ tiếng đều có sẵn để đọc và xem trên Youtube.com & Yuku.com cùng các trang mạng khác.

Hãy Thức Tỉnh.

Sư tử cái thức giấc là một hình ảnh oai nghi về sức mạnh, niềm đam mê và vẻ đẹp. Sự có mặt của nó tuyên bố lãnh thổ, bảo vệ con con và thêm sức cho sư tử đực. Kết tụ thành nhóm, sư tử cái trở thành một sức mạnh sáng tạo đáng nể. Nó hành động như một sức mạnh thay đổi thế giới

Bạn Cũng Là Một Sư Tử Cái

Trong cuốn sách *Sư Tử Cái Trỗi Dậy*, tác giả và diễn giả Lisa Bevere dùng đời sống và hình ảnh của con sư tử cái vừa cương vừa nhu làm tấm gương cho phụ nữ. Phơi bày những đặc tính của con vật lạ lùng này, Lisa thách thức phụ nữ khám phá niềm đam mê, lòng quả cảm và mục đích của mình.

Hãy học biết ý nghĩa của việc :

- Bày tỏ sức mạnh kỳ diệu
- Kiên quyết bảo vệ con
- Góp tiếng nói bên vực những người cô thế.
- Sống trong ánh sáng và sẵn trong bóng tối
- Cùng nhau cất tiếng gầm để thách thức thế giới xung quanh.

Chúng Ta Là Sư Tử Cái Đang Trỗi Dậy

Đầy đam mê. Đáng tin cậy. Rất vui tính. Đây là những lời mô tả về Lisa Bevere – một diễn giả, tác giả có sách bán chạy và đồng hướng dẫn chương trình truyền

Với phong cách trong sáng, Lisa chia sẻ Lời Chúa kèm theo những kinh nghiệm cá nhân đã mang đến cho nhiều cuộc đời sự tự do và sự biến đổi. Tấm lòng của tác giả đau xót khi thấy cảnh bất công khắp nơi và là một người bên vực cho lẽ phải, tác giả huy động nhiều người đáp ứng với những nan đề khắp nơi trên

Hãy tải các tư liệu sách vở khác từ www.ResourceLibrary.org & www.MessengerInternational.org

teach reach rescue
**Messenger
International.**
MessengerInternational.org

Sách này là quà tặng
của tác giả, không bán.

Hãy theo dõi Lisa Bevere trên
Facebook & Twitter.